1889 APR-MAY
1889

உ

கணபதிதுணை.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணயபரப்பிரமணேநம:

பகவற்கீதைவசனம்.

இஃது

வடமொழிமூலத்திற்கியைய

ஸ்ரீ-சங்கரபாஷியார்த்தத்தை யனுசரித்து

மூதறிஞரால் மொழிபெயர்க்கப் பட்டது.

வரானுக்ரகத்தினுற் கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதிகளிலுள்ளபடியே

எழுத்துச் சோர்வுகளை மட்டும் ஒருவாறு பரிசோதித்து

மாத்தூர்மடம்

ஜெ. சபாபதிபிள்ளை

வேண்டுகோளின்படி

தஞ்சைமாநகரம்

ந. வீரபத்திரபிள்ளையால்

"தஞ்சை நாஷனல் அச்சுக்கூடத்தில்"

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விரோதி௵ சித்திரை௴.

Registered Copy-right

இதன் விலை ரூ௧வ.

வெண்பா

அடியேனை யாள வருண்மேனி சாத்திப்
படிமீது வந்த பரனே—கொடியேனென்
றெண்ணா திமைப்பளவி லிங்ஙனே வீடளித்த
கண்ணா கடைபோகக் கா.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	சுலோகம்.	வரி.	பிழை.		திருத்தம்.
௰௨	௮	௨	யுத்தத்தினாற்	...	யுத்தத்தினால்
௩௮	௨௪	௬	களிடத்திற்	...	களிடத்தில்
௪௧	௩௪	௭	தெனறு	...	தென்று
௪௪	௪௨	௮	அநத	...	அந்த
௪௮	௮	௬	அவிபிசார	...	அவிபசார
௫௫	௨௨	௨	சீதோஷட்	...	சீதோஷ்ட
௫௯	௩௩	௧	செகிற	...	செய்கிற
௭௧	௨௰	௭	லென்றாற்	...	லென்றால்
௭௮	௯	௭	இல்றல	...	இல்லற
ஷை	௯	௧௫	செய்யப்ட்ட	...	செய்யப்பட்ட
௯௩	௨	௫	கொணடிரு	...	கொண்டிரு
௯௫	௭	௨	யிருக்கிரீர்கள்	...	யிருக்கிறீர்கள்
௧௫௩	௪-௫	௰௫	சிரேஷடம்	...	சிரேஷ்டம்
௧௭௪	௯	௧௧	யாகசசெய்	...	யாகச்செய்
௧௮௫	௧௫	௫	தெறியத்தக்க	...	தெரியத்தக்க
௧௯௫	௪	௫	படிகாவது	...	படிக்காவது
௨௧௧	௪௩	௪	சற்சனை	...	சற்சனை
௨௨௧	௮௨	௧	சூரியபிரகாச	...	சூரியப்பிரகாச

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாயபரப்பிர்மணேநம:

பகவத்கீதாமான்மியசங்கிரகம்.

சைவபுராணங்களுளொன்றாகிய வராகபுராணத்தில் கூ0
ரகங்களினால் விரிவாகச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறதைச் சு
ச்சொல்லுமாறு, சௌனகரென்னுமுனிவர் சூதமகாரி
யப்பார்த்து சுவாமின்! தேவரீர் வியாஸபகவானாற் கேட்
கிற பகவற்கீதாமான்மியத்தை யடியேனுக்கநுக்ரகம்ப
ரவேண்டுமென்றுவினவ சூதர்சொல்லுகிறார்.

வாரீர் ரிஷியே! நீர்கேட்ட கீதாமான்மியமானது பெரு
சிற்சிறந்ததும் இரகசியமானதும் உத்தமமானதாயுமுள்ள
அதன்பெருமையொருவராலு முரைத்தற்கரியதாயினும்
கேட்ட பிரகாரஞ்சிறிதுகூறுகிறேன்.

ஸ்ரீ பகவானால் அருச்சுனனுக்குபதேசித்த கீதையான
மிர்தத்துக்கொப்பானதாயும் சம்சாரசமுத்திரத்தைத்தா
வொருதெப்பமாயுமிருக்கிறது. இதைவிசுவசித்துக்கே
வன் ஊர்ப்பன்றிக்குச்சமானம். கீதையையே அத்தியய
செய்கிறவன் மோக்ஷத்தையடைவன். இதைப்பாராய
செய்தாற் சகலவேதங்களுஞ் சாஸ்திரங்களும் படித்தத
ச்சமானம். கீதையின் பாதிபடித்தாற் கோதானபலமும்,
றிலொருபங்குபடித்தாற் சோமயாகபலமும், ஆறிலொரு
படித்தாற் கெங்காஸ்நானபலமும், தினம் இரண்டத்தி
ம்படித்தால் இந்திரலோகத்திற் கற்பகாலவாசமும், ஓரத்
யம்வாசிப்பவனுக்குச் சிவகணமாகி உருத்திரலோகத்தி
நெடுநாள்வாசமும், ஓரத்தியாயத்திற் பாதியல்லதுநாலி
ருபாகம்படித்தால் நீண்டநாட்சூரியலோகவாசமும், பத்
லது, ஏழு, ஐந்து, நான்கு, மூன்று, இரண்டு, ஒன்று, அரை

சுலோகங்களையாவது படிப்பவனுக்குப்பத்துக்கோடிவருஷஞ் சந்திரலோகவாசமுஞ் சித்திக்கும்.

மரணசமயத்திற் கீதா அர்த்தத்தைச் சிந்திப்பவர்களு ம் பாராயணசப்தத்தைக்கேட்பவர்களும் மோட்சமேயடை வார்கள். கிரியைகள் நடத்தும்போது பாராயணஞ்செய்தா ற் சகலகுற்றமுநீங்கும். சிரார்த்தகாலத்திற் பிதிர்க்களையு தேசித்துப்படித்தாற் பிதிர்க்களுக்குங்கூட நரகவிமோசன மாம். கீதாபுத்தகங்களை யன்புடன் பிறருக்குத்தானஞ்செ ய்தாற் பலன் அளவிடக்கூடாததாயிருக்கும். மனிததேகத் தையடைந்த பிராமணாதி நான்குவருணத்திலும்பிறந்தவன் கீதையைச் சிரவணபடனஞ்செய்யாவிட்டால், அமிர்தத்தை விட்டு விஷத்தைப்புசிப்பவனுக்குச்சமானமாவன்.

ஞானம் எங்கும்பூரணமானதால் அதைப்பிரிதிபாதிக்கி ற கீதையு மெங்குஞ்சமமே. கீதையினும் கீதார்த்தத்திலு ஆசூயையும், நிந்தையுஞ்செய்கிறவர்களுக்கு நரகமேபிராப்தி சமீபஸ்தானங்களில்வாசிக்கிற கீதையை ஆதரவோடுகேளா தவன் நாய், பன்றி முதலிய அநேகயோனிகளிற் பிறப்பன் என்றிவ்விதமாக வெகுவிஸ்தாரமாகக் கூறியிருப்பதுந் விர,

பதினெண்புராணங்களுளொன்றாகிய

பத்மபுராணத்தில்

லெட்சுமிக்கு மகாவிஷ்ணு சொன்னதை பரமசிவம் பார் வதிக்குச்சொல்லியதாய் விரித்துரைத்திருப்பதில் சுருக்கிச்சிலமொழிதும்.

1. சுதன்மாவென்றொரு பிராமணன் பாபமேலீட்டாற் லஜென்மமெடுத்துழன்று எருதாய்ப்பிறந்து இறக்குங்காலே

ருதாசிகொடுத்தபுண்ணியபரிபாகத்தால் பூர்வஞானத்
டுபிராமணனாய்ப்பிறந்து அவள் வளர்த்தகிளிவாக்கினால்
தயின் முதலாவதத்தியாயம் பாராயணஞ்செய்யக்கேட்டு
க்ஷமடைந்தாளென்றும்,

. கோதாவரி தீரத்தில் தேவசன்மாவென்றொரு பிராம
மூட்சுவானவன் ஆடும் புலியும் அன்னியோன்னியமா
பாசஞ்செய்யுங்காட்டில் வசிக்கும் ஓர் இடையனால் அக்கா
லுள்ள பாறையில் கீதா இரண்டாமத்தியாயம் வரையப்ப
ருக்கிற விபரமும் அதன்மகிமையுங்கேட்டு தானும் பாரா
ணஞ்செய்து மோக்ஷமடைந்தானென்றும்,

3. செனஸ்தானத்தில் சேட்டனென்னும் பிராமணன்வே
றல்வெட்டுண்டிறந்து பைசாசத்துவமடைந்து மரத்தின்க
வசிக்குங்கால் அம்மரத்தினீழலில் வந்திருந்த தனதுபுத்தி
ல் கீதாமூன்றாமத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணக்கேட்ட
த்திரத்திற் றானுமோக்ஷமடைந்து,அவன் வாக்கியப்படி அ
பாராயணத்துவாரா பிதிர்க்களும் நரகம்விட்டு சொர்க்க
டைந்தார்களென்றும்,

4. ஒருவருடைய தவசுக்கு விக்கினஞ்செய்த தேவஸ்திரீ
ருவர் இலந்தைமரமாயிருக்கும்போது அங்குவந்த காசி
ர்கண்ணுள்ள வரதனென்னும் பிராமணர் வாக்கினால் கீதா
ன்காமத்தியாயஞ் சொல்லக்கேட்டமாத்திரத்தில் மரஜெ
ம்நீங்கி பிராமணஸ்திரீகளாய்ப் பின்புமந்த நான்காமத்தி
ய உபதேசத்தினாலேயே மோக்ஷமடைந்தார்களென்றும்,

5. மத்துவதேசத்தில் மகாபாபிஷ்டனாய்த் திரிந்த ஒருபிரா
ன் பருந்தாயும் அவன்ஸ்திரீ துர்நடத்தையால் கிளியா
பிறந்து இரண்டும் பூர்வ வைரத்தால் அடித்துக்கொண்டு
மண்டையோட்டு ஜலத்தில் விழுந்திறக்க,அது கீதா ஐந்
மத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணி ஞானமடைந்து சரீர நீங்

கிய ஒரு பிராமணன் மண்டையோடாதலால் அந்தப் புண்ணிய விசேஷத்தால் இருவருக்கும் விஷ்ணுலோகங் கிடைத்ததென்றும்,

6. கோதாவரி தீரத்தில் அபீஷ்ட்ணிபுரத்திலேயிருந்த சானுசாரதியென்னும் ராஜாவானவர் அம்சங்களால் காஸ்மீரதேயத்தின்கண்ணுள்ளமணிபுரவாசியும் மகானுபாவருமாகிய ஙாக்முனிவரின் பிரவாகத்தைக்கேட்டு அவரைச் சரணமாக அடைந்து கீதையாறுமத்தியாய உபதேசத்தால் விதேகமுத்தியடைந்தாரென்றும்,

7. பாடலிபுரமென்னும் பட்டணத்தின் கண்ணுள்ள சங்குகர்ணனென்னும் பிராமணன் வியாபாரத்தினாற் பணந்தேடிப் புதைத்துவைத்துச் சர்ப்பந்தீண்டிப் பாம்பாய் ஜெனித்து மேற்படி புதையலைக் காத்திருக்கும்போது பிள்ளைகளுக்குச் சொப்பனஞ் சொல்லியபடி அவாள் கீதையேழாமத்தியாயம் பாராயணம் பண்ணிய பிராமணனுக் கன்னங்கொடுத்த புண்ணியத்தால் பாம்பாயிருந்த பிதாவுக்கு அந்தச் சென்மம் நீங்கிச் சொர்க்கமும் பிள்ளைகளுக்குப் பிதா காத்திருந்த புதையலுங் கிடைத்ததென்றும்,

8. தெக்ஷணத்தில் ஆமர்த்தன பட்டண வாசியாகிய பாபசன்மனென்ற பிராமணன் துர்ச்செய்கையால் பனைமரமாய் அவதரித்து நிற்குங்காலையில் அங்குவந்த பிரமராக்ஷத ஸ்திரீ புருஷாளுடைய சம்வாதத்தில் ஆத்மஞானமாவதென்ன அஞ்ஞான நிவிர்த்தியாவதென்னவென்று ஸ்திரீவினவியவாக்கியம் கீதா யெட்டாமத்தியாய முதற்சுலோகார்த்தமாதலால் அதன் சிரவணமாத்திரத்தால் அவனுக்கு அச்சென்மம் நீங்கிப்பிராமணனாய்ப் பிறந்து காசிக்ஷேத்திரத்தை யடைந்து அந்த வாக்கிய சந்ததியானத்தால் விஷ்ணு பிரசன்னமாய் மோக்ஷங் கொடுத்தாரென்றும்,

9. நர்மதாதீரத்தில் மாயிழமந்திரபுரத்தில் வசிக்கும்மாதவ னென்கிற பிராமணன் யாகம் நடாத்த முயலுகையில் கீதா ஒன்பதாமத்தியாயப்பிரபாவத்தால் காலபுருஷனிடத்திருந்து முண்டான நீசபுருடனையும் ஸ்திரீயையும் அந்தத்தானம் வாங் கிய பிராமணன் செயித்த விபரமும் இராஜன் மோக்ஷமடை ந்த சங்கதியும் யாகத்துக்காக கொண்டுவந்திருந்த ஆடு சொல் லத்தெரிந்து தானும் அந்த ஆடும் ஒன்பதா மத்தியாய பாரா யணத்தால் மோக்ஷமடைந்தார்களென்றும்,

10. காசியில் தீரதியென்கிறபிராமணன் தீரஞானமுடைய ஜீவன்முத்தராய் ஒரு தினம் விசுவலிங்கத்தின்மீது கால்நீட் டி நித்திரை செய்வதையும் விசுவேசரவருக்குப் பணிவிடை செய்வதையும் பிரிங்குரிஷியானவர்கண்டு வினவப் பரமசிவ ன் வாக்கினாலேயே அன்னமொன்று சாபம்நீங்கினதும் கமல முகியாயிருந்து துர்வாசர் சாபத்தால் ஐந்து பூவாகிய பத்மினி யின் வாசனைகிரகணத்தால் அறுபதினாயிரம்பேர் விஷ்ணுசாயு ச்சியமடைந்ததோடு அவள்சாபம் நீங்கினதும் தீரதியென்பவ ருக்கு இவ்வளவு மகிமைவந்ததும் ஆகிய அனைத்தும் கீதையி ன் தசமாத்தியாயத்தின் பாராயண மகத்துவமென்று விஸ்தா ரமாகச் சொல்லப்பட்டதென்றும்,

11. பிரணிதீரம் மேதங்கிபட்டணம் ஆலயத்தில் வசிக்கும் சுனந்தனென்னும்பெயருடையவர் கீதாபதினோராமத்தியாயப் படனத்தால் ஜீவன் முத்தராய்ச் சரிக்குங்காலையில் எதிர்ப் பட்ட ராக்ஷதனும் அவனாலதுவரைவிழுங்கப்பட்டிருந்தவர்க ளும் பதினோராமத்தியாய உபதேசத்தால் மோக்ஷமடைந்தா ர்களென்றும்,

12. தெக்ஷணத்தில் கோலவாபுரியென்னும்பட்டணத்தில் வசிக்கும் சித்தசமாதியென்கிற பிராமணர் கீதாபனிரெண்டா மத்தியாயபாராயணவிசேடத்தால் ஓர் இராஜகுமாரன் விரு

ப்பப்படிதேவாளால் அபகரிக்கப்பட்டயாகக்குதிரையுந்தருவி த்து இறந்துபோன அவன் பிதாவையும் பிழைப்பித்து அவ் வுபதேசத்தினலேயே மோக்ஷமடையச்செய்தாரென்றும்,

13. தெக்ஷணத்தில் அரியரன்பட்டணத்தில் துராசாரியெ ன்ற ஒருஸ்திரீ வனத்திற்புலியாலடியுண்டிறந்துநீசஸ்திரீயாய் ஜெனித்துச்சலிக்குங்காலேயில் ஒருநாள் வாசுதேவனென்னு ம் பிராமணன் கீதையின் பதின்மூன்ருமத்தியாயம் பாராய ணம்பண்ண அதிற்சிலகேட்டதுகொண்டே மோக்ஷமடைந் தாளென்றும்,

14. சிங்களதேசத்து இராசகுமாரன் வேட்டைக்குப்போ னபொழுது பெரியவாள் பாதோதகசம்பந்த லேசத்தினல் மி ருகாதிகளும் திவ்யதேகம்பெற்றமை கீதாசிரவணமான்மிய மென்றுதெரிந்து தானும் கீதாபதிநான்காவது அத்தியாயஉப தேசம்பெற்று மோக்ஷமடைந்தானென்றும்,

15. கெவுடதேசத்தில் கிருபாலராசிமன் என்னும் இராச ன் வேட்டைக்குப்போனபொழுது கிடைத்தஓலையிலெழுதி ப கீதாவாக்கியத்தை யுறக்கப்படித்த விசேஷத்தால் தன்குதி ரைமோக்ஷமடைந்ததைப்பார்த்து வியப்புற்று தானும் கீதா பதினைந்தாமத்தியாயத்தினரைச்சுலோகமாகிய அதைப்பெ ரியவாளாலுபதேசிக்கப்பெற்று சந்ததத்தியானத்தால் மோ க்ஷமடைந்தானென்றும்,

16. உச்சரிதேசத்து கஷ்கபாதனென்கிற அரசன் மதங் கொண்ட தனதுபட்டத்துயானைக்குச் சமீபமாய் வந்தஒருபி ராமணனை அது உபத்திரிக்காதுவிட்டகாரணம் கீதையின் ப தினருமத்தியாய சி[illegible]சுலோகமனனவிசேடமென்றறிந்து அ ந்தவேதியரால் அரசனும் அவ்வாக்கிய உபதேசம்பெற்று கிவி ர்த்தனய் மோக்ஷமடைந்தானென்றும்,

17. மேற்படி கஷ்கபா தன்பிள்ளை சுச்சியானன் களிற்றாற் கொல்லப்பட்டு யானையாய்ப்பிறந்து மரணசமயத்தில் வைத்தியஞ்செய்யவேண்டுவதில்லையென்றும் கீதாபதினேழாமத்தியாயம் படித்தவர்களையழைப்பித்துப்பாராயணஞ்செய்வது நலமென்றுசொல்ல அந்தப்படி அவனும் அரசனும் மோக்ஷமடைந்தார்களென்றும்,

18. கீதாபதினெட்டாமத்தியாயத்தில் ஆறுசுலோகம்படித்தவனுக்கு இந்திரப்பட்டங்கிடைத்த விபரத்தைப் பூர்வஇந்திரனறிந்து தானுங்காலேசுரனென்னும் பிராமணர்முகமாகப்பதினெட்டாமத்தியாயவுபதேசம்பெற்று விஷ்ணுசாயுச்சியமடைந்தானென்றும், பத்மபுராணத்தில் விரிவாகக்கூறியிருப்பதோடு,

இந்தயுகத்திற் சிலநாட்களுக்குமுன் இராச்சியஞ்செய்த இதரமதஸ்தராகிய பாக்ஷாவொருவர் இகபரசாதனமான சாஸ்திரமெதுவென்று ஒருகால் உசாவ அக்காலத்தில் மகாபுத்திசாலியாயிருந்த அப்பாஜியவர்கள் பகவற்கீதையேயவர்கருதிய எண்ணத்துக்கியைந்ததென்று தெரிவிக்க அதைவிசுவசிக்கவொட்டாதுதடுத்தவர்களின் அயோக்கியதையும் நன்றாயறிந்து அப்பாஜியவர்கள் அபிப்பிராயப்படி நம்பிப்பிரதிதினமும் பகவற்கீதாபாராயணஞ்செய்து சீவன்முத்தரானாரென்றும்,

இவைகளையன்றியே ஏறக்குறைய நூறு வருஷங்களுக்கு முன் நடந்திருக்கிறதாய்த் தெரியவருகிற ஒரு ஆச்சரியகரமான அற்புதங்கூறுதும்.

அக்காலத்தில் இத்தேசத்துக்கதிபதியாகவும் கெவர்னர் ஜெனரலாகவும் கோர்ட்ஆப் டைரெக்டர்ஸ் அவர்களால்நேமிக்கப்பட்டு விஜயஞ்செய்திருந்த கனம்பொருந்திய (**Warren Hastings**.) உவாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் துரையவர்கள், இந்துமதாசாரமான வுண்மைநூல்களின் எதார்த்தத்தை ஒருவாறு

ஆராய்ச்சிசெய்ததில் ஈஸ்வரபிரேரணையால்பகவத்கீதாகிரந்தமான பரமரகசிய நூலே சர்வத்திலுஞ் சிறந்ததென்று புத்திக்குத்தோற்றி அதன் சாராம்சத்தை இந்துதேசத்தவர்களனுபவித்துச்சுகிப்பதுபோல ஐரோப்பியதேசத்தர்களனைவரும் அதன் பிரயோஜனத்தை யடையவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயத்தால் இக்கிரந்தத்தை அங்கிலேயபாஷையிலும் மொழிபெயர்க்கவேண்டிய போதுமான பொருளுக்கு சாங்கிஷன்செய்து அதற்குத்தக்க வல்லவராகிய ஒருவரை நேமுகஞ்செய்வதே கோர்ட்ஆப் டைரெக்டர்ஸ் அவர்களின் முக்கியகடமையாயிருக்கிறதென்று தெரிவிக்க, அவர்களும் இவர் கருத்துக்கிசைந்து, சகல சாஸ்திர சம்பன்னரும் மகாபுத்திசாலியுமாகிய ஒருவரை நேமிக்க அவருந்தக்க முயற்சிசெய்து கூடியபிரயாசையெடுத்து இவ்விடத்திய வித்துவான்களின் பேருதவியினால் அதன் சாராம்சத்தை நன்குயறிந்து ஐரோப்பியர்களுக்கு பிரயோசனமாகத்தக்க இங்கிலீஷில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். ஹீப்ரு, லத்தின் முதலிய பாஷைகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் இக்கிரந்த மான்மியத்தைக் குறித்துச்சொல்லிய விபரமாவன.

"என்னுடைய புத்திக்குத் தோன்றினமட்டும் இந்த பகவத்கீதையே யெந்த நூல்களிலுஞ் சிறந்தது. இதனாலேயே இந்துக்களுக்கு இவ்வளவு மகிமையுங்கிடைத்திருக்கிறது. இதன் அர்த்தத்தில் இந்துமத பிரபல சாஸ்திரிகளே மயங்குவார்களேயாகில் யானெப்படிக்கூற வல்லவனாவேன்; ஆகையால் இதை வாசித்துப்பார்ப்பவர்களுக்கு ஏதேனுஞ்சிறிது குற்றங்கள் தோன்றுமாகிலும், அதுவும் என்னுடைய குற்றமாகவேகொள்ளவேண்டுமேதவிர, மகத்துவம் பொருந்திய இந்த நூலினிடத்துக் கிஞ்சித்தும் அசூயை செனிக்கவேகூடாது."

என்றும், இன்னம் அனேக விதமாகக் குறிப்பித்திருப்பதா யவரது மொழிபெயர்ப்பைப் பார்த்த இங்கிலீஷிலும் தமி

ழிலுந் தேர்ந்த மகாவித்துவான்களும் மெய்யன்பர்களுமான வர்களால் தெரியவருகிறது. இன்னம் இக்கீதையினது மான்மியத்தை விஸ்தாரமாச் சொல்லும் சரிதங்க ளநேகமாயிருப்பினும் இதுவரை கூடார்த்தமாய் வடமொழி,தென்மொழிகளில் வெளிப்பட்டிருப்பவைகளைப்போலல்லாது அமிர்தப்பிரவாகமாய்த் தோன்றியிருக்கிற இந்தக் கிரந்தத்தை விசுவசித்துப்பார்க்கும் முமுட்சுக்களுக்குத் தந்தம் மனதிலேயே இதன் மான்மியம் நன்றாய்த் தோன்றத்தக்கதா யிருத்தலின் ஏனையசரிதங்களை விரிக்காது இம்மட்டில் நிறுத்தியதென்றறிக.

உ

நூலின் வரலாறு.

அன்புடன் பாராயணஞ் செய்யப்பட்டவர்களுக்கு அப்பிரதிபந்த சாக்ஷாத்காரஞானத்தை யவசியங்கொடுக்கத்தக்க இக்கீதா அமிர்தவசனமானது ஏறக்குறைய நூறுவருடத்திற்கு முற்பட்டகாலத்தில் தஞ்சையிராஜதானியிற் செங்கோல் நடத்திய சோழராஜாக்களிலொருவர் கீதையினிடத்தி லத்தியந்த விசுவாசமுடையவராய்த் தினந்தோறும் நியமமாகப் பாராயணமும் அர்த்தவிசாரமுஞ்செய்து வருகிறதைக்கேட்டிருந்த அவரது பட்டமஸ்திரீ முதலானவர்களுக்கு மதிற் சிரத்தையுண்டாய்,ஸ்திரீஜென்மத்தையடைந்த யாங்கள் கீதாமூலம் பாராயணஞ்செய்ய அருகாளாகவில்லாததினலே அதனர்த்தத்தைத் திராவிடபாஷையிற் செந்நடையாகத் தெளிந்தமகான்களால் வெளிப்படுத்தும்படியான தயவு செய்யவேணுமென்று குறிப்பித்த அன்புடைய நாயகியின் ஆசைமேலீட்டையக்காலத்திற் றுணடிமை பூண்டிருந்த மகான்களிடத்திற் றெரிவிக்க அவர்களுங்கிருபைகூர்ந்து சங்கரபாஷியத்தையே யாதாரமாகக்கொண்டெழுதிய இவ்வரிய நூலானது அரண்ம

ணையிலிருந்து நாற்பதுவருஷங்களுக்குமுன் வெளிப்பட்டு பெரியோர்களாற் பிழைபறவெழுதிச் சேமஞ்செய்யப்பட்டிருந்த இரண்டு ஏட்டுப்பிரதிகளிக்காலத்தில் ஈசுரபிரேரணையால் வெளிப்பட்டது.

இதுவரைபகவற்கீதையைப் பலவாறு பார்த்திருப்பவர்களுக்கும் இனிமேற்பார்ப்பவர்களுக்குமிக்காலத்திற் கீதா அர்த்தம் ஸ்பஷ்டமாய்த்தெரியாது மயங்கும் ஜீவர்களிடத்திலிரக்கந்தாற் சாட்சாத்பகவானே திருவுருக்கொண்டு திருவாய்மலர்ந்ததாயெளிதிற்புலப்படும்.

இக்கிரந்தமானது கற்றவர்களன்றி மற்றவர்களும் கீதா அர்த்தசம்பன்னாளாகவேணுமென்கிற கிருபையால் வெளிப்படுத்தப்பட்டதாயிருத்தலின், வாக்கியநடையாதிகளிற் சாமான்யவெழுத்துச்சோர்வுகளைமட்டுந் திருத்தியதைத்தவிர மற்றப்படியெவ்விதபேதமுஞ் செய்யாமையாலிதன் அர்த்தமானந்தவிர வியர்த்தமான குற்றங்களை அத்தியந்தம் நோக்காதொழித்தற்பாலனவாயுமிருக்கிறது.

அருமையாகிய இக்கிரந்தத்தை யனுதினம் ஆசாரத்தோடு யியன்றஅளவுபாராயணஞ்செய்து அவாளவாளடையவேண்டியமோக்ஷலாபவுத்தேச ஆராதனஞ்செய்யும்பொழுது ஆதியிலிவ்வமிர்தத்தை வெளிப்படுத்திய மகானுபாவாளியாரோ அவாளுக்களவற்றவந்தனஞ் சமர்ப்பிவிப்பதோடு அதையிக்காலத்தில் வெளிப்படுத்தமுயன்ற அன்பர்களுக்கும் ஈஸ்வரப்பிரசாதத்தால் மோக்ஷலாபம் எவ்விதமுஞ் சித்திக்கவேணுமென்று பிரார்த்தித்தல் கடமையாகவுமிருக்கிறது.

உ

கணபதிதுணை.

சர்வம் சின்மயம்.

பகவற்கீதைவசனம்.

காப்பு.

பாதியோர் பெண்மையான் பரிந்து பெற்றதோர்
சோதியாங் களிற்றினைத் தூர மண்மையிற்
பேதியா துளம்பெறப் பேணிப் பாகவற்
கீதையான் மொழிகுவன் ஞானங் கிட்டவே.

ஒருபத மடித்தொரு பதம்பொற் றேர்மிதித்
தொருகையிற் குசைகசை யொருகை ஞானமாய்ப்
பொருகைவில் விசயனைப் புரிந்து நோக்கிமெய்
தருபொரு ளுரைத்தவர் சரணம் போற்றுவாம். (க)

அரியயனோ டரனாகி யகிலந் தன்னை
யாக்கியளித் தழிக்கின்ற வவித்தைக் கென்றுங்
கரியதுவாய்க் காந்தத்தி னிரும்பு போலக்
கரணத்தின் சலனத்துக் கேதுவாகி
வரியமரு மரவணைமே னெளிய வேறி
வைகுண்டத் தினிதமரு மாயோன் மண்மேற்
பரிபுணரு மணிநெடுந்தேர் பார்த்தற் கூர்ந்த
பாண்டவர்கள் சாரதிநாம் பரவுந் தெய்வம். (உ)

ஐவகைப் பொருளு நான்கு கரணமுங் குணங்கண் மூன்றுஞ்
செய்வினை யிரண்டு மொன்றி யாவருந் திகைப்ப நின்ற
பொய்யிரு ளகல ஞானப் பொருட்கதிர் விரித்த புத்தேள்
கைவள ராழிச் செங்கட் கண்ணனைக் கருத்துள் வைப்பாம்.)

திருமடந்தைதன் காதலன் சிறந்ததாண் மலருங்
கருணையந்தடங் கண்களுநாபியங் கமலத்
தொருகுழந்தையு முடித்தபொன்னுடையுந் தொடுத்த
மருமலிந்தபைந் துளவுமென்மனத்துள்வா ழியவே (௪)

காப்பு முற்றிற்று.

உ

கீதாசங்கிரகம்.

முதலாவதாறத்தியாயமுங் கருமமும் இரண்டாவதாறத்தியாயமும் பத்தியும் மூன்றாவதாறத்தியாயமும் ஞானமுஞ் சொல்லப்பட்டதுமன்றி முதலாவதாறில், தொம்பத சோதனை செய்து வாச்சியார்த்தந்தள்ளி லட்சியார்த்தமும், இரண்டாவதாறில் தற்பதசோதனைசெய்து வாச்சியார்த்தந் தள்ளி லட்சியார்த்தமும் மூன்றாவதாறில், தொம்பதந்தற்பதமென்னப்பட்ட இரண்டுவாச்சியார்த்தங்களுந்தள்ளி லட்சியார்த்தங்களினுடைய அயிக்கமும் போதிக்கப்பட்டது. இதனால் இந்தக்கீதாசாஸ்திரத்தைக் குருமுகமாக வாசித்து அதிலுள்ளபொருளை விபரமாக எந்தப்புருஷனறிகிறானோ அவனெப்போதும் பரமானந்தத்தையே யுடையவனாக இருப்பன்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணாயபரப்பிரமணேநமஃ

முதலாவது

சோக அத்தியாயம்.

தேரின்பேரிலொருபதமிதித்தும், ஒருபதமடித்தும், ஒருகை கசைதாங்கியும், ஒருகை ஞானமுத்திரையாகவுமிருந்துகொண்டு, யுத்தஞ்செய்யப்பட்ட தனுசைக் கையிலேபிடித்திருக்கிற, அருச்சுனனை யருட்கண்ணால்நோக்கி மெய்யைத்தரப்பட்ட பொருளையுரைத்த கிருஷ்ணசுவாமியினுடைய பாதாரவிந்தத்தை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

என்னுடைய புத்திக்குத்தோன்றும்படி ஸ்ரீ சங்கராசாரியசுவாமிகளாலே யநுக்கிரகம்பண்ணின அர்த்தத்தையாலோசித்துத் தமிழ்ப்படுத்திச் சிறிதுசொல்லுகிறேன்.

இந்தலோகத்திற் சர்வபூதங்களிடத்திலேயும் பரமதயாளுவாய்ப் பரிபூரணமாயிருக்கிற ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் பரமார்த்த ஞானமறியாமற் சோகமோகத்தையுடைத்தாய்ச் சமுசாரத்திலேயமுழ்ந்தி, அவிவேகத்தினாலே தன்னுடைய சத்திரியதருமத்தை விட்டுவிடப்பிரயத்தனித்த அருச்சுனனுக்குப்பரமார்த்தஞானத்தைப் பகவானுபதேசித்த அர்த்தத்தை யெழுநூறு சுலோகத்தினாலே வியாசர் பரமார்த்ததெரிசனமென்று பேருடைத்தாய்ப்பண்ணினார் ; இப்படியநுக்கிரகித்தகிரந்தத்தையும் அதற் குள்ளீடான அர்த்தத்தையுந் திரிதராட்டிர மகாராஜாவுக்குச் சஞ்சயர் சொன்னவிபரப்படி தமிழினாற்சொல்லுகிறேன். சஞ்சயர் சொல்லுகிறதற்குக்காரணம் யாதெனில், தருமராஜாமுதலானவர்களுடைய சேனையுந் துரியோதனன் முதலானவர்களுடைய சேனையும் யுத்தத்துக்காயத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறபோது திரிதராட்டிரமகாராஜாவானவர் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தார். அத்தருணத்தில் வேதவியாச மகாமுனியானவர்வந்து ஓயிரா

ஜாவே பகவானானவர் பூமிபாரந்தீர்க்கிறநிமித்தமாக அவதரித்துவந்திருக்கிறார். இந்தயுத்தத்தில்வந்திருக்கிற சேனைகளுக்கெல்லாங் காலங்கிட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆர்வேண்டாமென்றாலு மொருக்காலும் நீங்கமாட்டாது அதனால் நீரேன் சிந்திக்கிறீர், அன்றாடக நடக்கிறயுத்தம் உமக்குத்தெரியத்தக்கதாக நம்முடைய அநுக்கிரகத்தினாலே திரிகாலஞானியான சஞ்சயர் சொல்லுவாரென்று உத்தரவு கொடுத்துவிட்டு அவருடைய ஆச்சிரமத்துக் கெழுந்தருளினார். அப்பால், திரிதராட்டிரமகாராஜாவானவர் சஞ்சயரைப்பார்த்துத் தருமத்தைக்கொடுக்கிற குருக்ஷேத்திரத்திலே யுத்தஞ்செய்யக்கூடிவந்துநிற்கிற நம்முடையதுரியோதனாதிகளும் பாண்டவர்களும் என்னசெய்கிறார்களென்றுகேட்க. (க)

சஞ்சயர் சொல்லுகிறார், அணிவகுத்து நிற்கிற பாண்டவர்கள் சேனையைப்பார்த்துத் துரியோதனன் துரோணாசாரியரிடத்திற் சொல்லுகிற விபரத்தைக்கேளும். (உ)

சுவாமி, உம்முடைய திஷ்டிக்கு முன்னாலே யும்முடைய சீடனான வீமசேனனாலே யணிவகுத்துநிற்கப்பட்ட பாண்டவாள் சேனையைப்பாரும் (ஙு)

இந்தச்சேனையிலே வீமார்ச்சுனர்களுக்குச் சமானமாயிருக்கிற சூராளும் வில்வித்தையிற்கைக்காரர்களுமாகிய உதானன், விராடன், துருபதன். (ச)

திருஷ்டகேதனன், செயிக்கிதானன், காசிராஜா, உருசித்தன், குந்திபோசன், சைப்பியன். (ரு)

உதாமன்னியன், விக்கிராந்தன், யுத்தபோசன், அபிமன்னன், பிருதிவிந்தியாதி, திரோபதேயபிரமுகாளான மகாரதிகாளிருக்கிறார்கள். (சு)

பிராமணோத்தமரே நம்முடைய சேனையிலே முக்கியமாயிருக்கிறபேர்களையுஞ் சொல்லுகிறேன் கேளும். (எ)

நீரும்,வீட்டுமரும், கன்னனும், கிருபனும், சமத்திஞ்சயனும் அசுவத்தாமாவும், விகர்னனும், சோமதத்தனும். (அ)

பின்னையுஞ் சூராளாயிருக்கிறபேர்க ளநேக ரென்னிமி த்தமாகப் பிராணனைவிடுகிறூமென்று அநேகமான சஸ்திர அஸ்திர சம்பன்னுளா யுத்தத்திற் சமர்த்தாளா யநேகமான ரதிகாளிருக்கிறூர்கள். (கூ)

ஆனாலும் வீட்டுமராலிரட்சிக்கப்படாநின்ற நம்முடைய பெலமிகவுந்தாழ்வாய்க்காணப்படுகிறது, வீமனுலிரட்சிக்கப் படாநின்ற பாண்டவாள் சேனை மகாகெம்பீரமாய்த்தோற்ற ப்படுகிறது. (ய)

இந்தக்காரணத்தினுலே யெல்லாத்திக்குகளிலும் நீங்க ளெல்லாருஞ் சாவதானமாகவிருந்துகொண்டு வீட்டுமரைத் தானே காத்துக்கொள்ளுங்களென்று துரியோதனன் சொன் னவார்த்தையைக்கேட்டு. (யக)

வீட்டுமரானவர் துரியோதனனுக்குச்சந்தோஷம்வரும் படியாக அட்டகாசம்பண்ணிச் சங்கத்தொனி பண்ணினவு டனே. (யஉ)

மற்றுநிகருஞ் சங்கத்தொனியும், பேரிகைவாத்தியங்க ளும் முழக்கினூர்கள். அந்தச்சத்தங்கள் பூமியாகாயமெங்கு நிறைந்தது. (யங)

வெள்ளைக்குதிரையோடுங் கூடின கனம்பொருந்தியம காரதத்திலிருக்கப்படாநின்ற கிருஷ்ணமூர்த்தியும் அர்ச்சுன ன் முதலானவர்களுந் திவ்யமாயிருக்கப்படாநின்ற சங்கத் தொனிசெய்தார்கள். (யச)

அந்தச்சங்கங்களுடைய பேர்களேதென்றுல், ரிஷிகே சர்பாஞ்சசன்னியமும் தனஞ்செயன்தேவதத்தமும் பயங்கர மானவீமசேனன்பவுண்டரமும். (யரு)

தருமராஜா அனந்தவிஷயமும், நகுலசகாதேவாள் சு கோடகமுமணிபுட்பகமுங் கோஷித்தார்கள். (யசா)

பின்னையுங்காசிராஜாவும் மகாரதிகனுன சிகண்டியும், துஷ்டத்தூய்மனும், விராடனும், சாத்தகியும். (யஎ)

அபிமன்னனும் துருபதனும் துரோபதையினுடைய குமாரர்களும் இன்னமுந்திக்குகளிலிருக்கப்பட்ட மகாரதிகாளும் அவாளவாள் சங்கத்தைக் கோஷித்தார்கள். (௰அ)

இந்தவிபரங்களெல்லாம் திரிதராட்டிரனைப் பார்த்துச் சஞ்சயர்சொன்னதற்கு மறுபடியென்னநடந்ததென்றுகேட்கச் சஞ்சயர்சொல்லுகிறார். (௰௯)

உயுத்தமுகத்தில் வந்திருக்கிற துரியோதனாதிகளைப்பார்த்துப் பாணங்கள் பிரயோகம்செய்வதற்கு நல்லசமயமென்றருச்சுனனினைத்து வில்லைநாணேற்றினான். (௨௰)

அப்பாற் கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து அச்சுதா, உபயசேனைமத்தியில் நம்முடையரதத்தைக்கொண்டுபோய் நிறுத்தவேண்டும். எதற்கென்றால். (௨௧)

இந்தரணகளத்தி லாரோடேநான்யுத்தம் பண்ணவேண்டுமோ அவர்களைப்பார்க்கவேண்டுமென்று அருச்சுனன்சொன்னதுமல்லாமல். (௨௨)

இன்னமுமிந்த யுத்தத்தில் துற்புத்தியாகிய துரியோதனனுக்குப் பிரியம்வரும்படியாகக் கூடியிருக்கப்பட்டவர்கள் யாரோ அவர்களையெல்லாம் பார்க்கவேண்டுமென்று சொன்ன. (௨௩)

அருச்சுனனாலே பிரேரிக்கப்பட்டு ரிஷிகேசரானவருபயசேனைமத்தியில் வீட்டுமர் துரோணர்முதலிய பிரமுகாளுக்குமுன்பாக ரதத்தைக்கொண்டுபோய்நிறுத்தி யருச்சுனா இதோ நிற்கப்பட்ட கவுரவர்களைப்பாரென்று சொல்லுமிடத்தில். (௨௪-௨௫)

அருச்சுனனானவன் யுத்தரங்கத்தில் வந்திருக்கப்பட்ட பிதாக்களையும் பாட்டன்மார்களையும் ஆசிரியர்களையும் ராசாக்களையும் தமையன்மார்களையும் பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகள் இஷ்டாள் முதலானவர்களையும். (௨௬)

இன்னமும் உபயசேனைமத்தியிலிருக்கப்பட்ட மாமன்மார்களையும் சுகிர்த்தாயிருக்கப்பட்டவர்களையும் பந்துசனங்

களையும் பார்த்து என்பொருட்டாகச் சேனைத்திரணீகரித்து யுத்தத்தைத்துவக்கிவந்து நிற்கிறார்களென்கிற தாற்பரியத்தினாலே. (உஎ)

அருச்சுனனானவன் மிகவுந்தயவோடுங்கூடினவனாய்ப் பகவானைப்பார்த்து யுத்தஞ்செய்கிறதற்குச் சித்தமாய்வந்திருக்கிற இந்தச்சுசனனாகிய இவர்களைப்பார்க்கும்போது என்னுடைய அவயவங்களெல்லாம்தடுமாறுகிறது வாயிலிருக்கிற ஜலமெல்லாம் உலர்ந்துபோகிறது, என்சரீரமுழுதிலும், நடுக்கலுமயிர்க்கூச்சலுமுண்டாகிறது. (உஅ-உகூ)

பின்னேயிவர்களைப்பார்க்குந்தோறுங் காண்டீபமுங்கையிலிருந்துநழுவுகிறது தேகமெல்லாம் தாபத்தையடைகிறது. மனதானது ஒருவழியிலும் நில்லாமல் வியாகுலமடைகிறது. ரதத்திலிருந்து சண்டைசெய்ய நான்சக்தனல்ல. (௩௰)

சுவாமி-விபரீதங்களாகிய சகுனங்களோ வெகுவாய்க் காணப்படுகிறது இந்தயுத்தத்திலெனக்குரிமையாயிருக்கப்பட்ட ஆசிரியர்முதலானபந்துக்களைச் சங்காரஞ்செய்தால் அதனால் வரப்பட்ட ஐஸ்வரியமும் அதனால்வரப்பட்ட இன்பமுமெனக்குத்தேவையில்லை. (௩க)

சுவாமி-இவர்களையெல்லாங் கொன்று ராச்சியத்தைச் செயித்து மதனால்வரப்பட்ட சுகத்தையடையவேண்டுமென்று நான் அபேட்சிக்கப்பட்டவனல்ல ஆனதாலிந்தராச்சியத்தினாலுண்டானபோகத்தை நான்பிராணனைவைத்துக்கொண்டநுபவிக்கிறதிலென்னபிரயோசனம் அதைவிட என்பிராணன்போனாலும்போகட்டும் அந்தவிஷயத்திலெனக்கு நிரம்பவுந் திருப்தியாயிருக்கிறது. (௩உ)

சுவாமி-எவாள்நிமித்தமாக ராச்சியமும் போகங்களுஞ் சம்பாதிக்கவேண்டுமோ அப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்முதலான பந்துஜனங்கள் தனங்களுக்கபேட்சித்துப் பிராணனைவிட்டுவிடுகிறோமென்று இந்தயுத்தத்திற் றுணிந்துவந்துநிற்கிறார்கள். (௩௩)

அபிமன்னனும் துருபதனும் துரோபதையினுடைய குமாரர்களும் இன்னமுந்திக்குகளிலிருக்கப்பட்ட மகாரதிகாளும் அவாளவாள் சங்கத்தைக் கோஷித்தார்கள். (௰௮)

இந்தவிபரங்களெல்லாம் திரிதராட்டிரனைப் பார்த்துச் சஞ்சயர்சொன்னதற்கு மறுபடியென்னநடந்ததென்றுகேட்கச் சஞ்சயர்சொல்லுகிறார். (௰௯)

உயுத்தமுகத்தில் வந்திருக்கிற துரியோதனாதிகளைப்பார்த்துப் பாணங்கள் பிரயோகம்செய்வதற்கு நல்லசமயமென்றருச்சுனனினைத்து வில்லைநாணேற்றினான். (௨௰)

அப்பாற் கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து அச்சுதா, உபயசேனைமத்தியில் நம்முடையரதத்தைக்கொண்டுபோய் நிறுத்தவேண்டும். எதற்கென்றால். (௨௧)

இந்தரணகளத்திலாரோடேநான்யுத்தம் பண்ணவேண்டுமோ அவர்களைப்பார்க்கவேண்டுமென்று அருச்சுனன்சொன்னதுமல்லாமல். (௨௨)

இன்னமுமிந்த யுத்தத்தில் துற்புத்தியாகிய துரியோதனனுக்குப் பிரியம்வரும்படியாகக் கூடியிருக்கப்பட்டவர்கள் யாரோ அவர்களையெல்லாம் பார்க்கவேண்டுமென்று சொன்ன. (௨௩)

அருச்சுனனாலே பிரேரிக்கப்பட்டு ரிஷிகேசரானவருபயசேனைமத்தியில் வீட்டுமர் துரோணர்முதலிய பிரமுகாளுக்குமுன்பாக ரதத்தைக்கொண்டுபோய்நிறுத்தி யருச்சுனா இதோ நிற்கப்பட்ட கவுரவர்களைப்பாரென்று சொல்லுமிடத்தில். (௨௪-௨௫)

அருச்சுனனவன் யுத்தரங்கத்தில் வந்திருக்கப்பட்ட பிதாக்களையும் பாட்டன்மார்களையும் ஆசிரியர்களையும் ராசாக்களையும் தமையன்மார்களையும் பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகள் இஷ்டாள் முதலானவர்களையும். (௨௬)

இன்னமும் உபயசேனைமத்தியிலிருக்கப்பட்ட மாமன்மார்களையும் சுகிர்த்தாயிருக்கப்பட்டவர்களையும் பந்துசனங்

களையும் பார்த்து என்பொருட்டாகச் சேவனைத்திரணீகரி த்து யுத்தத்தைத்துவக்கிவந்து நிற்கிறார்களென்கிற தாற்பரிய த்தினாலே. (உஎ)

அருச்சுனனானவன் மிகவுந்தயவோடுங்கூடினவனாய்ப் பகவானைப்பார்த்து யுத்தஞ்செய்கிறதற்குச் சித்தமாய்வந்தி ருக்கிற இந்தச்சுசனாளாகிய இவர்களைப்பார்க்கும்போது என் னுடைய அவயவங்களெல்லாம்தடுமாறுகிறது வாயிலிருக்கிற ஜலமெல்லாம் உலர்ந்துபோகிறது, என்சரீரமுழுதிலும், நடுக் கலுமயிர்க்கூச்சலுமுண்டாகிறது. (உஅ-உகூ)

பின்னையிவர்களைப்பார்க்குந்தோறுங் காண்டீபமுங்கை யிலிருந்துநழுவுகிறது தேகமெல்லாம் தாபத்தையடைகிறது. மனதானது ஒருவழியிலும் நில்லாமல் வியாகுலமடைகிறது. ரதத்திலிருந்து சண்டைசெய்ய நான்சக்தனல்ல. (௩௰)

சுவாமி-விபரீதங்களாகிய சகுனங்களோ வெகுவாய்க் காணப்படுகிறது இந்தயுத்தத்திலெனக்குரிமையாயிருக்கப்பட் ட ஆசிரியர்முதலானபந்துக்களைச் சங்காரஞ்செய்தால் அத னால் வரப்பட்ட ஐஸ்வரியமும் அதனால்வரப்பட்ட இன்பமு மெனக்குத்தேவையில்லை. (௩க)

சுவாமி-இவர்களையெல்லாங் கொன்று ராச்சியத்தைச் செயித்து மதனால்வரப்பட்ட சுகத்தையடையவேண்டுமென் று நான்அபேட்சிக்கப்பட்டவனல்ல ஆனதாலிந்தராச்சியத்தி னாலுண்டானபோகத்தை நான்பிராணனைவைத்துக்கொண்ட நுபவிக்கிறதிலென்னபிரயோசனம் அதைவிட என்பிராண ன்போனாலும்போகட்டும் அந்தவிஷயத்திலெனக்கு நிரம்ப வுந் திருப்தியாயிருக்கிறது. (௩உ)

சுவாமி-எவாள்நிமித்தமாக ராச்சியமும் போகங்களுஞ் சம்பாதிக்கவேண்டுமோ அப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்முதலான பந்துஜனங்கள் தனங்களுக்கபேட்சித்துப் பிராணனைவிட்டு விடுகிறோமென்று இந்தயுத்தத்திற் றுணிந்துவந்துநிற்கிறார் கள். (௩௩)

சுவாமி-அவர்களெப்படிப்பட்டவர்களென்ருல் நான்பூசைகள் செய்துவரப்பட்ட ஆசிரியர் பிதாமார்கள் பாட்டன்மார்கள் அம்மான்மார்கள் மைத்துனன்மார்களாயிருக்கிறதுமன்றி நான்பிரியஞ்செய்யும்படியான பிள்ளை பேரப்பிள்ளைகள் சம்பந்திகளானபேர்களாகவல்லோ இருக்கிருர்கள். (௩௪)

சுவாமி-இப்படியாயிருக்கிறதினுலே யிவர்களை நான்சங்காரஞ்செய்வதைவிட அவர்களென்னைக்கொன்ருலும் நல்லதே இவர்களைச்சங்கரித்ததினுலே திரிலோகாதிபத்தியம் வந்தாலுமெனக்குவேண்டுவதில்லை யதனுலிவர்களை நான்சங்கரிக்கத்தக்கவனல்ல. அப்படியிருக்கச் சொற்பமான இந்தராச்சியலோபத்தைக்குறித்து எனக்குவேண்டுவதென்ன. (௩௫)

சனர்த்தன-துரியோதனதிகளைச் சம்மாரஞ்செய்தால் அதனுல் நமக்கென்னசந்தோஷமாகத்தக்கது. *ஆததாயிகளாயிருந்தபோதிலும் பந்துசனங்களுடனே கூடியயிவர்களைக்கொன்ருல் நம்மைப்பாபமடையாமற்போகுமா. (௩௬)

சுவாமி-இவ்விதமாயிருக்கிறபடியினுலே பந்துசனங்களுடனே கூட இந்தத்துரியோதனதிகளை நான்கொல்ல எத்தனப்படுகிறது யுக்தமல்ல மாதவா. சுசனுளைக்கொன்றுபோட்டு எப்படிச்சுகத்தையடையத்தக்கவர்களாவோம். (௩௭)

சுவாமி-லோபகுணத்தினுலேயடிபட்ட மனதோடுங்கூடினவர்களாகிய இந்தக்கவுரவர்கள், மித்திரானை வதைசெய்வதிலும் அதனுற் குலட்சயமாவதிலும் பாவம்வருமென்று எண்ணத்தக்கவர்களல்ல, அப்படி நானெண்ணப்பட்டவனல்ல. ()

சனர்த்தன-குலட்சயத்தினுலுண்டாகப்பட்ட தோஷங்களையாலோசித்துப் பார்க்கப்பட்ட நம்மாலேயிந்தப்பாபத்தைப்பரிகரிக்கிறதற்கு எந்தவுபாயமுமில்லாததினுலே நானெவ்விதமும் பாபத்தையேயடையவேண்டியவனுகிறேன். ()

---

* ஆததாயிகளாரொனில், தனத்தை யபகரித்தவன், தாரத்தை யபகரித்தவன், பூமியையபகரித்தவன், விஷமூட்டினவன், அக்கினியிட்டவன், கொல்ல ஆயுதத்தோடு வந்துநிற்பவன்.

சுவாமி-இந்தராஜாக்கள் முதலானவர்களுடைய குல மெல்லாநாசமாய்ப்போனற் புராதனமாயிருக்கப்பட்ட குல தருமங்களெல்லாம் நாசத்தையடையும். அப்படிப்பட்ட தருமங்கள்நஷ்டமானற் குலமெல்லாம் அதர்மத்திலேபிரவிர்த்திக்கும் அதனலெவ்வளவுபாவமடையும் படியாகச்சம்பவிக்கும்.

சுவாமி-இப்படிப்பட்ட அதன்மத்தினற் குலஸ்திரீகளெல்லாந்தூஷிக்கப்படுவார்கள். ஸ்திரீகள் துஷ்டாளாய்விட்டால்வர்ணசங்க்ரகமாகுமே. (௪க)

அப்படிப்பட்டசங்க்ரகத்தினல் அவர்களுக்குநரகமுண்டாகிறதுமல்லாமல் அவர்களுடைய பிதுர்க்கணங்களும்பிண்டோதக்கிரியா ஈனளாய் நரகத்தையடையும்படியாகச் சம்பவிக்குமே; இவைகளுக்கெல்லாங்காரணம் நானல்லோ ஆக வேண்டும். (௪௨)

சுவாமி-இன்னமுங் குலங்களைக்கெடுத்ததினலே வர்ண சங்க்ரகமாய்க் குலதருமங்களுஞ் சாசுவதமாயிருக்கப்பட்ட சாதிதருமங்களும் கெடுதலாய்ப் போகிறதினலே யெவ்வளவு பாபம்வந்தடையும். இதுபெரியவாளாயிருக்கிறவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களா. (௪௩)

சனர்த்தன-குலதருமங்கெட்டுப்போன மனிதர்களுக்கு நரகத்தில்வாசமென்பது நிச்சயமென்று சாஸ்திரபுராணங்களிற் சொல்லப்படுவதையநந்தவிடங்களில் நான்கேட்டிருக்கிறேன். அப்படியிருக்க அதைக்கெடும்படியாகச் செய்தவனுக்கு நரகம்விட்டுப்போகுமா. (௪௪)

தெய்வமே! ராச்சியலோபத்தினல் ஆசிரியர் முதலான சுசனளைச்சம்மாரம்பண்ணி அவர்களுடைய செல்வத்தையிச்சித்துமகத்தானபாபம் வரப்பண்ணிக்கொள்ள எத்தனப்பட்டோமே அப்படிமுயற்சிக்கிறதைவிட. (௪௫)

சுவாமி-சஸ்திர அஸ்திரங்களுடன் இந்தயுத்தரங்கத்தில் வந்திருக்கிற துரியோதனதிகள் கோபத்தோடுமென்னைக்கொ

ன்ருலும் யாதொருபதிலுஞ்செய்யாதவனுய்ப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறதே நன்மையென்றென்புத்திக்குத்திட நிச்சயமாயிருக்கிறது. (சசு)

இவ்விதமாய் அருச்சுனனனவன் பகவானிடத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்து பரிதாபத்தோடுங்கூடினவனுகியும் சோகத்தினல் வியாகுலமனதையுடைத்தானவனுய்க்கண்ணீர்சோரும்படி கையிலிருக்கிறவில்லைப்போட்டுவிட்டிருந்தானென்று திரிதராட்டிரனுக்குச் சஞ்சயர்சொன்னர். (சஎ)

முதலாவது சோகஅந்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணயபரமகுருவே துணை.

ஸ்ரீவாசுதேவாயநமஃ.

இரண்டாவது

சாங்கியயோக அத்தியாயம்.

அதற்குப்பின்னென்னநடந்ததென்று திரிதராட்டிரன் கேட்கச் சஞ்சயர்சொல்லுகிருர். கண்ணீர்பெருகித்துக்கசமுத்திரத்தில் முழுகியிருக்கப்பட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து (க)

மகாராசா-இந்தயுத்தரங்கத்தில் விசமத்தோடுங்கூடினதாயுங் கேவலமானபுத்தியுடைத்தானவர்களாலே நடக்கப்பட்டநடத்தையாயும் சொர்க்கவிரோதமாயும் அபகீர்த்தியையுடைத்தான இந்தமோகமானது உன்னையெந்தக்காரணத்தினலடைந்தது,இஃதுனக்கெவ்வளவேனும்யோக்கியமல்லவே. ()

அருச்சுன-பயமும் அதன்மமுமாகிய விசமபாவத்தையடையாதே; யிதுசத்திரியதருமத்துக்குத் தகுந்ததல்ல குறைவான மனதையுடைத்தானவனுய் அதனுலுண்டாகப்பட்டதுற்பெலத்தைவிட்டுவிட்டுச் சுதர்மமாயிருக்கப்பட்ட யுத்தஞ்செய்கிறதற்கெழுந்திருவென்று சொன்ன பகவானைப்பார்த்து. (௩)

அருச்சுனனனவன் வணக்கத்தோடுங்கூடி சுவாமி யி ந்தயுத்தகளத்தில்வந்திருக்கிற என்னுற்செய்யப்பட்டபூசைக் கு யோக்கியாளாகிய வீட்டுமர் துரோணர் முதலானவர்கள் பேரில் நானெந்தவிதமாகத் தீட்சணமாயிருக்கப்பட்ட பாண ங்களைப் பிரயோகஞ்செய்வேன். பாக்கியங்கள் சம்பாத்திய ஞ்செய்து குருக்கள்மாருக்கும் தன்னுடைய இனத்தார்முத லானவர்களுக்கும் உபயோகப்படுத்தவேண்டுவது தருமமா யிருக்க அதைவிட்டுவிட்டு அவர்களைச்சங்கரித்துப் பின் அந் தப்பாக்கியங்களைக்கொண்டு என்னசெய்கிறது அதனாலவர் களுடன் யுத்தஞ்செய்யமாட்டேன். (௪)

சுவாமி-குருக்கள்மாராயும் மகானுபாவாளுமாகிய வீட் டுமர் துரோணுதிகளைச் சங்கரித்து நரகத்தையடைகிறதைப் பார்க்கினும் பிச்சைவாங்கியாவது பிழைக்கலாம். அதுவே வெகுநல்லது, அவர்களைச்சங்கரித்துப் பின் நான் அநுபவிக் கப்பட்ட அர்த்தகாமமுதலாகிய போகங்களானது இகத்தில் அவர்களுடைய இரத்தத்தைக்குழைத்துப் புசிப்பதற்குச்ச மானமாகும். (௫)

ஆனதாற் சுவாமியெனக்கெதுவிகிதமோ அதையறியே ன்; இதுவுமன்றி நான்ஜெயிப்பேனே அல்லது அவர்களே ஜெயிப்பார்களோ எதிரேவந்துநிற்கிற குருக்கள் முதலான இவர்களைச் சங்கரித்தாலல்லாதே நாம் பிழைக்கமாட்டோ மோ எல்லாரும் யுத்தமுகத்திலொருமைப்பட்டுப் பிராணனு க்குத்துணிந்து வந்துநிற்கிறார்களேயிவர்களுடன் யுத்தம்செ ய்வதனுலெவ்வளவு ஐஸ்வரியம் வந்தபோதிலும் எனக்குவே ண்டுவதில்லை ஆகையால் நான்யுத்தம் செய்யவேமாட்டேன்.(

சுவாமி-இது யிதமென்றும் இது அயிதமென்றும் அறிந் து நடக்கத்தெரியாமலிருக்கிற என்னுடைய மூடமானசித்த த்துக்கு எது சிரேசுகரமாயிருக்குமோ அந்த நிச்சயார்த்த த்தைத் தெரியும்படி யநுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும்; எதனு லென்றற் சுவாமிகளுக்கு நான்சீஷனுகவும் சுவாமிகளைத்த

விர எனக்கு வேறேகெதியில்லையென்று உங்களையே சரண மடைந்திருப்பதால் என்னை யெவ்விதமும் இரட்சிக்கவே ண்டும். (எ)

சுவாமி-குருக்கள் முதலானபந்துக்களை நாசஞ்செய்ய ப்பட்ட யுத்தத்தினுற் திரிலோகாதிபத்தியங்கிடைத்தாலும் எனக்குவேண்டுவதில்லை வாயுலர்ந்துபோகிறது கண்களிரு ட்டிக்கொண்டுவருகிறது தேகமெல்லாம் வியர்வையுண்டா கிறது. இதனுற் கையிலிருக்கிறகாண்டீபமும் நழுவிவிழுந்து விட்டது சுவாமிகள்சொல்லப்பட்ட வாக்கியங்கள் காதில்நு ழைகுதில்லை மனதுசுவாதீனமில்லாமற் சோகத்தையடைந் திருக்கிறது. இந்திரியங்களெல்லாம் பலவிதமாய்ச் சோகத் தையடைந்திருப்பதினுலேயிவைகள் விலகும்படியான உபாய த்தையநுக்கிரகம்பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லிப்போட்டு யுத்தஞ் செய்கிறதில்லையென்று அருச்சுனன் இருந்து விட் டான். (அ)

சஞ்சயர் திரிதராட்டிரரைப்பார்த்து அருச்சுனனுன வன் பகவானைப்பார்த்திந்தப்பிரகாரஞ்சொன்னதற்கு அப்பு றமென்னநடந்ததென்றுகேட்கப் பகவானுனவர் மறுபடியநு க்கிரகஞ்செய்த விபரத்தைச்சொல்லுகிறுர். (௯)

அதன்பின்பு இரண்டுவகைச்சேனைக்கும் நடுவேநின்று துக்கப்படுகிற அருச்சுனனைப் பகவானுனவர்பார்த்துக் குஞ் சிரிப்புக்கொண்டு என்ன உத்தரவுசொல்லுகிருரென்ருல்(௰)

அருச்சுன- துக்கப்பட யோக்யாளாகாதபேரைக்குறித் து நீ துக்கப்படுகிருய் சகலமுமறிந்தவன் போலவும், சொல் லுகிருய், பிராணசகிதமாய் அனுத்ம தருமத்தோடுங்கூடிய தேகமானது மரிக்கப்படுகிறதைப்பற்றியும் நாசமின்றி நித்திய மாயிருக்கப்பட்ட ஆன்மதருமத்தோடுங்கூடியிருக்கிற பரமா ன்மாவைப்பற்றியும் பெரியோர்க ளெவ்வளவேனுந் துக்கப்ப டார்கள். (௰க)

அருச்சுனு-துக்கப்பட யோக்கியாளல்லவென்பதற்குக் காரணம்யாதெனிற் பகவானுயிருக்கிற நானொருபோதுமில்லாதவனல்ல எப்போதும் நித்தியமாயிருப்பதுபோல நீயுமிந்தயுத்தமுகத்தில்வந்திருக்கிற சகலராசாக்கள் முதலானவர்களும் நித்தியாளாகவே யிருக்கிறீர்கள் இனிமேலும் நீங்களெல்லாரும் சாஸ்வதமாயிருக்கப்பட்டவர்களே எதனுலென்றால் எல்லாச்சிவாளும் நம்முடைய அம்சமானபடியினுலே யினிமேலும் பிறக்கிறோமென்கிற எண்ணமுந்தேவையில்லை. அருச்சுனு இவ்விதமாக நாமெல்லாரும் எப்போதுமிருக்கிறபேர்களாயிருக்கும்போது நீதுக்கப்படக்காரணமேயில்லை. ஆகையால் அஞ்ஞானத்தினுலுண்டாயிருக்கிறதுக்கத்தைவிட்டுவிட்டுச் சுதன்மமாயிருக்கிறயுத்தத்தைப் பண்ணென்றுசொன்னபகவானைப்பார்த்து. (௰௨)

பகவானுயிருக்கிற தேவரீருக்குமாத்திரம் ஜெனனமரணமில்லையென்பது சரியே சிவாளெல்லாருக்குங்கூட ஜெனனமரணமில்லாமலெப்படிப்போகும்? அருச்சுனு தேகத்துக்குப்பாலியம், கவுமாரம், யவ்வனம், சனாவந்தாலும்போனுலும்,.தேகியான ஆன்மாவுக்கெப்படி நாசமில்லையோ அப்படிவேறே தேகம்வந்தாலும் போனுலும் ஆன்மாவுக்கு நாசமில்லை. இந்த அர்த்தத்தில் புத்திமானுயிருக்கிறவனெவ்வளவும் மோகத்தையடையான். (௰௩)

சுவாமி-தேகத்துக்குள்ளிருக்கப்பட்ட ஆன்மாவைக்குறித்துத்துக்கப்படவில்லை நான் பூசைசெய்யும்படியானவர்கள் தேகத்தை யிழந்துபோகும்படி சம்பவிக்கிறதைக்குறித்து எனக்குத்துக்கமுண்டாகிறது. அருச்சுனு தேகங்கள் மாயாகாரியமானதால் தோற்றுகிறதும் மறைகிறதுஞ் சுபாவமே, அதனுள்ளிருக்கும் நான் மட்டும் ஒருக்காலுஞ்சாகிறவனுமல்ல, பிறக்கிறவனுமல்லஇதனுலேதுக்கப்படக்காரணமேயில்லை. ஆனுற் சுகதுக்கப்படுகிறது,எதென்றால் இந்திரியங்களானவை விஷயங்களைக் கிரகிக்குமிடத்திற் சீதோஷ்டணமுஞ் சுக

துக்கமுஞ் சம்பவித்ததுபோல் தோற்றுமேதவிர அவைகள் வாஸ்தவமேயல்லவென்று நீ நிச்சயிக்கவேண்டும். (யச)

சுவாமி-சுகதுக்கம் நிசமல்லவென்று தேவரீர் அநுக்கிரகம் செய்தபோதிலும் எனக்குமட்டுஞ் சத்தியம்போலவே தோற்றுகிறபடியால் அவைகள் வாராமற்செய்ய உபாயங்களில்லையா? அருச்சுனுவாராதபடிசெய்வதிலும் வந்ததைச்சகிக்கிறதே நல்லது, எதனுலெனில், புருஷாளுக்குள்ளே உத்தமனே சுகதுக்கங்களானது எந்தப்புருஷனே மகிழும்படி வாடும்படிசெய்விக்கமாட்டுதில்லையோ யாதொருதீரனனவன் சுகதுக்கங்களைச் சமமாகப்பார்க்கிருனே அவனே மோட்சத்துக்கதிகாரியாவன். நீயும்மோட்சத்தையபேட்சிக்கிறபடியால் சுகதுக்கங்களைச்சமமாய் நினைத்துத் தீரனயிருந்துகொண்டு யுத்தத்தைச்செய்வாயாகில் மோட்சத்துக்கருகனுவாய்.(யரு)

சுவாமி-சுகதுக்கங்களை யெப்படிச்சமனுய்ச்சகிக்கலாம் அருச்சுன மண்ணைத்தவிரக்கடங்களில்லாததுபோலச் சுகதுக்கம் ஆத்மாவைத் தவிர இல்லையென்றும் அசத்தானதேகத்துக்கு ஒருக்காலும் நித்யத்துவமில்லை, சத்தான ஆத்மாவுக்கு ஒருக்காலும் அநித்யத்துவமில்லையென்றும் இல்லாததொருக்காலுமில்லை யிருக்கிறதொருக்காலும் போகாதென்றுந் தத்துவஞானிகளாயிருக்கிறபேர்கள் இந்த இரண்டு நிண்ணயமும் விசாரணையினுலே நிச்சயித்திருப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட புத்தியினுலே சகிக்கலாமேதவிர மற்றப்புத்திகளாற்கூடாது.

சுவாமி-இல்லாததுபோகட்டும், இருக்கிற ஆத்மாவுக்கு எப்போதும் நாசம்வரமாட்டாதென்கிறதற் கென்னபிரமாணம் அருச்சுன யாதொருபரமாத்மாவானவர் தேகேந்திரியாதிகளெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டு அவைகளை யெல்லாம் பிரகாசிக்கும்படி செய்வித்துக்கொண்டிருக்கப்பட்ட அந்த ஆத்மாவுக்கொருக்காலும் நாசமேகிடையாது. அப்படிநாசமில்லாத அந்தஆத்மாவுக்கு எவைகளாலும் நாசம்பண்ணிவைக்க யாதினுலுங்கூடாது; எதனுலெனில்,பிரகிருதிகுணங்

களினால் விளங்கும்படியான பதார்த்தம் குணங்களுக்கப்பாற் பட்டவரை யெப்படி நாசம்பண்ணிவைக்கும் சுவாமி தேகமானது வருகிறதும் போகிறதும் சத்தியமாகவே தோற்றுகிறதே அருச்சுனா பிரகிருதியினாலுண்டானமனசு இந்திரியங்கள் முதலியவைகளால் அறியக்கூடாதவராயும், எப்போதும் ஒரேபடித்தாய் நித்தியராயும் நாசமில்லாதவராயும், எல்லையில்லாதவராயும், இன்னபடியென்று சொல்லப்போகாதவராயுமிருக்கிற சரீரியாகிய ஆத்மாவுக்குத்தேகமானது வருகிறாப்போலவும் போகிறாப்போலவுந் தோற்றுவதுமாத்திரமேயல்லாமல் அவைகள் நிசமேயல்ல இன்னமும் அந்த ஆத்மா எப்படிப்பட்டவரென்றால், புராதனமாயிருக்கப்பட்டவர், அவரொருக்காலும் நாசமடையப் பட்டவரோயல்ல. இவைகள் யதார்த்தமென்று தத்துவஞானிகள் சொல்லுவார்கள். ஆகையால் அவருக்கு நாசமில்லை, சுகதுக்காதிகளுமில்லை யாகையால் அஞ்ஞானத்தினாலுண்டான சமுசயத்தையுந் துக்கத்தையும் விட்டுச் சுதன்மமாயிருக்கிறயுத்தத்தைப்பண்ணு (ஏஎ-ஏஅ)

சுவாமி-தேகாதிகளைக்குறித்துவந்ததுக்கம் போய்விட்டது, நான் கொல்லுகிறேனென்கிற துக்கம்போகவில்லை-அருச்சுனா-யாதொருவன் நான் கொல்லுகிறேனென்றும், இவனால் நான் கொல்லப்படுகிறேனென்றும், இவராற்கொன்றேனென்றும், இவராற்கொல்லப்பட்டேனென்றும், சொல்லுகிறானோ அவனெல்லாந் தத்துவசொரூபமாகிய ஆத்மாவை யதார்த்தமாயறிந்தவனேயல்ல, இவன் அறிவில்லாதவனே. நித்தியமான ஆத்மாவானவர் ஒருவனைக்கொல்லுகிறவருமல்ல, ஒருவனாலே கொல்லப்படுகிறவருமல்ல; ஆனதாற்கொல்லுகிறவனுமில்லை கொல்லப்படுகிறவனுமில்லை. (ஏகூ)

சுவாமி--கொல்லாமலும், கொல்லப்படாமலுமிருக்கிறதெப்படி அருச்சுனா-ஆத்மாசட்பாவவிகாரமின்றி யிருப்பவர் ஆகையாற்செனிக்கவுமில்லை மரிக்கவுமில்லை, முன்னொருகாலத்திற்பிறந்திருந்தாரென்பதுமில்லை யினி யிறக்கப்போகிறா

றென்பதுமில்லை. சென்மாதிரகிதராயும், சாஸ்வதராயும், நித்ய ராயும், புராணராயுமிருக்கப்பட்ட ஆத்மாவானவர் சரீரங்கள் மரிக்கப்பட்டாலும் மரிக்கப்படாதவர் ஆதலாலவரையொரு வர்கொல்வாருமில்லை, அவரொருவரைக் கொல்லவுங்காரண மில்லை. (உ௰)

அருச்சுன-ஆத்மாவுண்டானுனென்பதும் வளர்ந்தானென் பதுமின்றி நாசமில்லாதவனென்றும், நித்தியரென்றும், குறை வில்லாதவனென்றும் சமுசயமின்றி எவனறிகிருனே அவனெ வனைக்கொல்லப்போகிருன், எவனவனைக்கொல்லப்போகிரு ன், ஆகையாற்கொல்லுகிறவனுமில்லை ,கொல்லப்படுகிறவனு மில்லையென்றுசொன்னதுண்மையே. (உக)

சுவாமி-ஆத்மாவுக்கு நாசமில்லாமற்போனுலும் அவர்க ளுடையசரீரத்துக்கு நாசம்வரும்போது அவர்களுக்குண்டா கியதுக்கத்தைப்பற்றி யெனக்குத்துக்கமுண்டாகிறது-அருச் சுன-விவேகத்தையுடையபுருஷன் சீரணமான வஸ்திரத்தை லட்சியமின்றியெறிந்துவிட்டுச் சந்தோஷமாய் நூதனமான வஸ்திரத்தை யெவ்விதமாய்த்தரித்துக்கொள்வானே அப்படி யிந்தச்சீவனனவன் சீரணமாய்ப்போன சரீரங்களை விட்டு விட்டு நூதனமான சரீரத்தைக்கிரகிக்கிறது சுபாவமாகையா ல் அந்த விஷயத்திலும் விவேகியானவன் துக்கப்படக்கார ணமேயில்லை. (உஉ)

சுவாமி-ஆத்மாவானவர் ஒன்றினுலும் பாதிக்கப்படாத தற்கென்னகாரணம் அருச்சுன ஆத்மாவை அம்புகள்பேதிக் கமாட்டாது, ஆயுதங்களும் வெட்டமாட்டாது, அக்கினியுந் தகிக்கமாட்டாது, செலமும் நனைக்கமாட்டாது, வாயுவும், உலர்த்தமாட்டாது. (உ௩)

சீவனனவனைவெட்டவுந் தகிக்கவும், நனைக்கவும், சோ ஷிக்கவுங்கூடாததெதனுலெனில்;எப்போதும் நாசமின்றி நித் தியமாயும், சர்வவியாபகமாயும், திரமாயும், அசலமாயும், புரா

ணனும், வேறொருரூபத்தையடையாததாயும், நன்மைகு ன்றாததாயும், ஆதியந்தமின்றியிருக்கிறதாயும். (உச)

அவ்யக்தமாயும், மனதால்நினைக்கக்கூடாததாயும், சட் பாவவிகாரங்களில்லாததாயும், கைகளினலெடுக்கவைக்கக் கூடாததாயும்,கண்களினற்பார்க்கக்கூடாததாயுமிருக்கிறதா ல் அவரை யெந்தப்பதார்த்தங்களைக்கொண்டு எவ்விதமாய் நாசஞ்செய்யக்கூடும்; அதனலொன்றினலும் பாதிக்கப்படுகி றவரல்லவென்று வேதங்கள்முதலானது கோஷிக்கிறதுந்த விர மகானுபாவாளாயிருக்கிறபெரியோரு மிப்படியே சொ ல்வார்கள். ஆகையாலிப்படிப்பட்ட ஆத்மாவைக்குறித்து நீ சோகத்தையடைய யெவ்வளவுங்காரணமேயில்லை. (உரு)

அருச்சுன- ஆத்மாவுக்குச்சனனமரணமில்லாததாற் று க்கமில்லையென்றுசொன்னேம், இப்போது தேகத்தோடே கூடினசிவனுக்குக்கூடத் துக்கமில்லையென்கிறதைச்சொல லுகிறேங்கேள், ஆத்மாவாகிய சிவனனவர் எப்போதும் பிறக் கிறவரெப்போதும்மரிக்கிறவரென்பாயாகில் அப்போது மதை ப்பற்றி மகானுபாவனயிருக்கிற நீ சோகமடையக் காரண மில்லை. (உசு)

அருச்சுன-எப்படியெனில் பிறந்தபோதேமரணம் நிச்ச யம், மரித்தவனுக்குச்சனனம் நிச்சயம்; இந்த அர்த்தத்தை ப்பரிகரிக்கக்கூடாததால் துக்கத்துக்கிடமேகானேம், தேக ங்களுடைய சுபாவத்தையாலோசித்தால் அப்போதுஞ்சோ கப்படத்தேவையில்லை. (உஎ)

அருச்சுன-இன்னமுஞ்சகலசிவாளும்ஆதியில் பிரகிருதி யினிடத்திலீனமாயிருந்தார்கள். அப்போதும் யாதொன்றுந் தெரியமாட்டாது. மரணகாலத்திலுமப்படியே ஒன்றுந்தெரி யாதே மத்தியகாலத்தில் மாத்திரம் சொப்பனம்போல இருக் கிறேப்போலவும் போகிறேப்போலவும், நானென்றும், அவனெ ன்றும், சுகமென்றுந்துக்கமென்றும், இவைகளையநுபவிக்கி றேமென்றும் பிரமையையுடையதாயிருக்கும் மாயாசம்பந்த

மானதால் அவிவேகிகளுக்குமட்டுஞ்சத்தியமாகவும் ஆசையுடைத்தானதாகவுமிருக்கும். இப்படியிருக்கிற விபரங்களை நீயறியாமல் சொப்பனத்திற்கண்ட இதமானபந்துக்களை விழித்தபின்காணேமென்று துக்கப்படுகிறவனைப்போல இந்தச் சரீரங்களைக்குறித்து நீதுக்கப்படுகிறாய். (உஅ)

சுவாமி-அடியேனுக்கு வேண்டுமானால் துக்கமுண்டாயிருக்கலாம் விவேகிகளாயிருக்கிற மகாபண்டிதாள்கூடத் துக்கப்படுகிறார்களே அது எதனால்? அருச்சுன ஆத்மாவை யதார்த்தமாயறியாததால் அவர்களுந்துக்கமேயடைவார்கள். அறிந்தாற்போல் வசனிக்கிறார்களேயெனில் ஆத்மாவைக் குருவாலுஞ் சாஸ்திரங்களாலும் பரோட்சமாயறிந்திருக்கப்பட்ட பரோட்சஞானிகள் ஆத்மாவினிடத்தில் ஆநந்தாதிகுணங்களுண்டாயிருப்பதுபோலச் சொல்லுவார்கள். சிலரவரை யோகமார்க்கமாய்த் தரிசனஞ்செய்ததுபோல யோகிகள் வசனித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இன்னுஞ் சிலபக்தாளவரிடத்திலநந்தமகிமைகளு மநந்தகல்யாண குணங்களுமுண்டாயிருப்பதுபோலக் கொண்டாடிக் கொண்டிருப்பார்கள். கருமிகள் வைகுண்டாதி தலங்களிற் பகவானிருக்கிறானென்று பரோட்சமாய்ச் சாஸ்திரபுராணங்களிற்கேட்டு விசுவாசத்துடன் பூசைமுதலிய கருமங்கள்செய்துகொண்டு வருவார்கள். இவர்களெல்லாம் ஆத்மாவை யதார்த்தமாயும் நன்றாயுமறிந்தவர்களேயல்ல அறியாமற்போவதற்கென்னகாரணமெனில் குருவினிடத்திற் கேட்டாலுஞ் சாஸ்திரங்கள் விஸ்தாரமாய்வாசித்திருந்தாலும் அப்படியேயந்த அர்த்தங்களைப்பிறருக்கு விபரமாகப்போதிக்கும்படியான சக்தியிருந்தாலும் அவர்களுக்கு மட்டுஞ்சமுசயபாவனை, யசம்பாவனை, விபரீதபாவனைபோகாமலிருப்பதினாலேயும் தேகமேதானென்றும், ஜெகத்திற்சத்திய புத்தியுண்டாயிருப்பதினாலேயும் ஆத்மாவையறியக்கூடாது. பின்னையறிவதுதானாரெனில்; இவர்களுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டமாயு மிகவும் அதிசூட்சுமமான புத்தியுடையவர்க

ளாயுமிருக்கிற புருஷாளாரோ அவர்களாலறியலாமேதவிர மற்றஎல்லாராலும் அறியலாமென்றெண்ணவேண்டாம். ()

ஆகையால்-அருச்சுனு எல்லாருடைய சரீரத்திலுமிருக்கிற சீவனுனவரை யொருவராலுங் கொல்லக்கூடாததால் எல்லாச்சிவர்களைக்குறித்தும் நீ துக்கப்படவேண்டியதில்லையென்றுசொன்னதற்கு. (௩௰)

சுவாமி-அநேகவிதமாய்ப்போதித்தாலும் யுத்தம்செய்கிறவிஷயத்திற்பயமாய்ச்சரீரம்நடுங்குகிறதே அருச்சுனு தருமத்தைக்குறித்து எப்போதும் பயப்படவேண்டுவதில்லை,அதர்மமாயிருந்தால் நீசொன்னபடிபயப்படவேண்டுவதுவிகிதமே. க்ஷத்திரியனுக்குத் தருமத்தைக் கொடுக்கிறயுத்தத்தைவிடவேறேகாரியங்கிடையாது மகத்தாயிருக்கிற நன்மையானது, தானேவந்தால் அந்தவிஷயத்திற் பயப்படக்காரணமேயில்லையே. (௩௧)

அருச்சுனு-சுவர்க்கத்தை யடையும்பொருட்டுத் தெய்வாதீனமாய்ச்சம்பவித்திருக்கிறயுத்தத்தைப் பாக்கியவான்களாயிருக்கிற க்ஷத்திரியாளடையவேவேண்டும், அப்படியிருக்கயுத்தஞ்செய்யாமற் போனுலதனுலுண்டான தோஷங்களைச்சொல்லுகிறோம். (௩௨)

தருமத்தைக்கொடுக்கிற யுத்தத்தைப்பண்ணுவிட்டால் சுதன்மத்தையுமிழந்து அபகீர்த்தியுமுண்டாய்ப் பாவத்தையுமடைவாய் இதுமாத்திரமல்ல. (௩௩)

எல்லாரும்வெகுநாளைக்கபகீர்த்தியும் சொல்லுவார்கள். வெகுமானத்துடன் கூடியிருக்கிறபுருஷனுக்கு அபகீர்த்தியானது மரணத்தைக்காட்டிலும் அதிகம். (௩௪)

அருச்சுனு-பயத்தினுலே யுத்தஞ்செய்யாமற்போனுனென்று வீட்டுமராதியானபேர்களெல்லாங்கேவலமாக எண்ணுவார்கள் யாரொருவர் உன்னை வெகுமானமாக எண்ணினுர்களோஅவர்களெல்லாரும் அவமானமாக எண்ணுவார்கள். அதுக்ஷத்திரியதருமத்துக்குச்சரியல்ல. (௩௫)

அருச்சுனு-உனக்குச்சத்துருக்களாயிருக்கிற பேர்கள் உன்னுடையசாமர்த்தியத்தை நிந்தித்துச், சொல்லத்தகாத வார்த்தையைச்சொல்வார்கள் இதைவிடவேறேதுக்கமேது. ()

சுவாமி-செயிப்பேனே செயிக்கமாட்டேனே அதுவுந் தெரியவில்லை அருச்சுனு யுத்தத்தில் மரித்தாலுஞ்சுவர்க்கமுண்டு செயித்தாலும் பூமியும் கீர்த்தியுமுண்டு. ஆகையாற் சத்திரியதருமமாகிய யுத்தஞ்செய்யவேண்டுமென்னும் நிச்சயத்தோடேகூட எழுந்திரு. (௩எ)

சுவாமி-பாவம்வருமென்று பயமாயிருக்கிறதே அருச்சுனு ஆத்மஞானமுண்டானவனாய்ச் சுகதுக்கம் லாபமேதம், செயாபசெய மிவைகளைச்சமமாய்நினைத்துக்கொண்டு யுத்தம்செய்வாயாகிற் பாபத்தையடையமாட்டாய். (௩அ)

அருச்சுனு-இந்தயுத்தமானது சுதன்மமென்று புத்தியினாலே திடம்பண்ணிக்கொண்டு செய்வாயாகில் ஜனனமரணத்தைவிட்டு நீங்கிப் பரமபதத்தையேயடைவாய். இதுவனாயிலும் ஞானயோகத்தைக்குறித்துச் சாங்கியசாஸ்திரத்திற்சொல்லப்பட்டிருக்கிறதத்துவத்தின் பிரகாரம் உபதேசித்தேன். அது உனக்குத்தெரியாமல் மயங்கியிருக்கிறுயாதலால் அந்தக்கரணசுத்திவரவேண்டும், அதுவரும்படி பகவான்பிரீதியாகக்கன்மங்கள் செய்தால் அந்தப்பகவானுடைய அநுக்கிரகத்தினாலே சித்தசுத்தித்துவாரா ஞானம்வந்து மோட்சத்தையடைவாய்; அதனாலேகருமயோகத்தைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட யுத்தியைக்கேட்டு நல்லபுத்தியையுடைத்தானவனாய்க் கன்மபந்தங்களிலிருந்தும் விடுபடுவாயோ அவைகளைச் சொல்லுகிறேங்கேள். (௩௯)

சுவாமி-பயிர்ச்செய்கையைப்போலக்கன்மங்களிலே விக்கினங்கள் மிகவுமுண்டாயிருக்கும்போதுபலமெப்படிவரும் குறைந்தாற்றேஷமுண்டே யப்படியிருக்கக் கருமங்களெப்படிச்செய்கிறது? அருச்சுனு பகவத்பிரீதியாகப்பண்ணுகிற கருமங்களுக்குக்கொஞ்சம் விக்கினம்வந்தாலுந் தோஷமில்லை

யிந்தக்கருமமானது துவக்கினமாத்திரத்தில் எவன்எவன் எவ்வளவுஎவ்வளவு அனுஷ்டிக்கிருனோ, அவ்வளவுஅவ்வளவுக்குச்சங்சாரபயமின்றியிரட்சிக்கும், காமியகருமம்போலே சற்றேகுறைந்தவுடனே பலமில்லாமற் போவதுபோலப் போகாது. (சய)

அதெப்படியெனிற், பகவானுக்குப்பிரீதியாகச் செய்கிறோமென்றெண்ணிப்பகவானுடைய பத்தியினாலே அவசியஞ் செய்யவேண்டுமென்று கருமஞ்செய்கிறவனுடைய புத்தியானது காமியநிடேதகருமங்கள் செய்யப்பட்டவர்களுடைய புத்திகளைக்காட்டிலும் அதிகமாயும் அநந்தங்களாயுமிருக்கும். (சக)

சுவாமி-ஜனனங்களையுந், துக்கங்களையுங் கொடுக்கப்பட்டகருமங்களைவிட்டுப்பகவான் பிரீதியாக,வேதங்கள்முதலானவைகளைப்படித்த வித்வாமிசாள்முதலானவர்களும் ஏன்பண்ணவில்லை அருச்சுனா அர்த்தவாதங்களைச்சொல்லப்பட்ட வேதவாக்கியங்களில் ஆசையையுடையவர்களாயிதைக்காட்டிலுமதிகம்வேறொன்றுமில்லையென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறபேர்கள். (சஉ)

பலன்களிடத்தில்இச்சையோடுங்கூடினமனதையுடைத்தானவர்களாய்ச் சுவர்க்கமே புருஷார்த்தமென்றெண்ணிக்கொண்டிருக்கப்பட்ட அந்தவித்வாமிசாள் போகஐஸ்வரியங்களையுத்தேசித்துச்சென்மத்தையுங் கன்மத்தையுங்கொடுக்கப்பட்டதாயும் விஸ்தாரமான விசேடகன்மங்களையுடைத்தாய்ப் புஷ்பித்தகொடியைப்போல மனோகரமாகியவசனங்களைப்பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள்; இதனாலேபகவானிடத்திற் பத்திவாராது. (சங)

அருச்சுனா-இப்படிப்பட்டவசனங்களினாலே மனதைப்பறிகொடுத்தவராய்ப் போகங்களிடத்தில் மிகவுமிச்சையையுடையவர்களுக்குப் பகவானுடைய தியானஞ்செய்யவேண்டுமென்றும் அவரைப்பற்றி நிஷ்காமகருமங்கள் செய்யவேண்டு

மென்றும் புத்தியேயுண்டாகமாட்டாது. அதனாலவர்கள் செய்யவில்லை. (சச)

சுவாமி-சுவர்க்காதிகள் பரமபதமாகாதேபோனால், வேதங்களில் அந்தக்கருமங்கள் சொல்லுவானேன்? அருச்சுனா திரிவிதகுணங்கட்குட்பட்டவேதத்தில் தேகமேதானென்றும் ஜெகத்துச்சத்தியமென்றுமெண்ணிக்காமங்களையுடையவர்களுக்கே சுவர்க்கமுண்டென்றுசொல்லுகிறது, நீயோ, வேதங்களுக்கதீதமான குணாதீதனாயுந் தேகவிலட்சணனாயு மாகப்போகிறவனாகையாற் காமங்களின்றியேயிருந்து பாவபுண்ணியங்களினால்வரப்பட்ட துக்கசுகஞ், சீதோஷ்ணாதிகளைப்பொறுத்துக்கொண்டு சமபுத்தியோடுஞ் சத்துவகுணப்பிரதானனாய், வாராததைவரவேண்டுமென்கிறதையும் வந்ததில் ஆசக்தியில்லாமலும்விட்டு ஞானவந்தனாயிரு. (சரு)

சுவாமி-வேதங்களிற்சொல்லுகிற கன்மங்களையும் பலனையும்விட்டுவிட்டுப் பகவானுக்காகக் கன்மங்கள்செய்கிறது பொல்லாதபுத்தியல்லவா? அருச்சுனா வெகுபிரயாசைகளோடுங்கூடிப் பலதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானாதிகள்செய்து பலவிதமானபலன்கள் பெறுவதைப்பார்க்கிலும் அளவின்றிய சமுத்திரத்தில் ஸ்நானாதிசெய்வானாகில் லெகுவானபிரயாசையும் விசேடமானபலனும் கிடைப்பதுபோலவும் பலவிதமாயிருக்கப்பட்டவேதசாஸ்திரபுராணாதிகளையாராய்ந்து அந்தந்தப்படி நடந்து பலன்களைப்பெறுவதைப்பார்க்கிலும் பிரமநிஷ்டாள் முகமாகச்சிரவணஞ்செய்து அந்தப்படிநடக்கிறதினாலே லெகுவான பிரயாசையும் விசேடமானபலனும் கிடைப்பதுபோலவும் பலவிதமானதேவதைகளைக்குறித்துப்பலவித இச்சைகளோடும் காமியகருமங்களைச்செய்து பலவிதபலன்களையடைகிறதைப்பார்க்கிலும் பகவானைக்குறித்து நிட்காமமாய்ச்செய்யப்பட்டகன்மங்களினாலே அதிகபிரயாசையுமின்றிச் சித்தசுத்தித்துவாரா லோகங்களிலதிகசிரேஷ்டமாயிருக்கப்பட்ட பலமான ஞானத்தையடைந்து மோட்சமேபெறுவானானதா

ல் அவன்புத்திபொல்லாததல்ல, சத்துவகுணத்தோடுங்கூடி
ன் சிரேஷ்டமானபுத்தியையுடையவனென்றுநீயறி. (சசு)

சுவாமி- கன்மங்கள் பிரயாசைப்பட்டுச் செய்வானேன்
அவைகளைமறுபடியும் ஈசுரார்ப்பணமாகப் பண்ணுவானேன்
சித்தத்தையெந்நேரமும் பகவத்தியானத்திலேயே வைத்து
விட்டால் மோட்சங்கிடைக்காதா? அருச்சுனு நீ சொன்னது
சரியே அந்தப்பிரகாரம் பிரமநிஷ்டாள்யாரோ அவர்களால்ம
ட்டும் நடக்குமேதவிர இதராளாலாகாது; அதுவுமன்றி, இந்
தவிஷயத்தில் க்ஷத்திரியனுகிய உனக்கு அதிகாரமேகிடையா
து அல்லது அந்தப்படிசாதிக்கலாமென்கிறபட்சத்திலுங்கூட
முதலாவதுனக்குச்சித்தசுத்தியேயில்லாததால் அது வரும்
பொருட்டு நீநிஷ்காமகருமமேசெய்யவேண்டும். அதற்கேநீயதி
காரியென்றெண்ணிச்செய்யவேண்டும். அப்படிச்செய்யாவி
ட்டால் தேகத்தைநானென்கிறதும் கிரியைத்திற்சத்தியத்து
வமும் விஷயங்களிலிச்சையும்போகாது. போகாததால் ஜன
னமரணமானபந்தத்தைக்கொடுக்குமானதால் அவசியம்மோ
ட்சத்துக்குச்சாதனமான நிஷ்காமகன்மத்தையே பண்ணவே
ண்டும். (சஎ)

சுவாமி-நிஷ்காமகன்மங்களைச் செய்தாற் பலன்வாராம
லெப்படிப்போகும் பலனையிச்சியாமலெப்படியிருக்கக்கூடும்?
அருச்சுனு மனதைப்பகவானிடத்தில்வைத்து எல்லாம் பக
வானுலேயேயுண்டாயிருக்கிறது அவரேபுத்திக்கந்தரியாமியா
யிருந்துகொண்டு எல்லாக்கருமங்களையுஞ் செய்யும்படி பிரே
ரகஞ்செய்விக்கிறுரென்றும் இந்தக்கருமம் நான் செய்கிறே
னென்றும், இந்தப்பலன்கள் என்னையடையுமென்னும், எண்
ணத்தையும்விட்டுப் பலனுண்டானுலுமில்லாமற்போனுலுஞ்
சமபுத்தியுடனேயிருக்கிறவனுக்குப் பலன்கள் வருவதற்கும்
இச்சிக்கிறதற்கும் ஏதுவில்லையே ஆனதால் நிஷ்காமகருமங்
களைத்தவிர மோட்சத்துக்குவேறே சாதனமில்லாததாற் பல

ன்களையுத்தேசித்துக்கன்மங்களைச் செய்யாதே செய்தாற்பலன்வருமென்று பண்ணுமலுமிராதே. (௪அ)

சுவாமி-பின்னை யான்யாது செய்யத்தக்கது? அருச்சுனு பகவானிடத்திலே யொருமைப்பட்டவனுய் நான்செய்கிறேனென்கிற அபிமானத்தையும்விட்டு நிஷ்காமகருமத்துக்குப்பலம் ஞானம்வருகிறபடியினுலே சுகதுக்கத்திற் சமமாயிருந்துகொண்டுபகவான் பிரீதியாகக்கன்மங்களைச்செய்; இப்படிச்செய்கிறவர்களையே பெரியவாளென்று சொல்லுவார்கள். ஞானத்துக்குச்சாதனமாயிருக்கிற நிஷ்காமகன்மத்தைக்காட்டிலுங் காமியகன்மமானது மிகவுந்தாழ்வாகையால் ஞானத்துக்கேதுவாயிருக்கிற கன்மத்தைப்பண்ணு. பலத்துக்காசைப்படுகிறவன் *கிருபணசித்தத்தையுடையவனே. (௪௯)

சுவாமி-நிஷ்காமகன்மஞ்செய்கிறவன் அதிகமா? அருச்சுனு சுவர்க்கத்தையும் நரகத்தையுங்கொடுக்கிற கருமங்களைச்செய்கிறபுருஷன் புண்ணியகருமங்களைச் செய்து பகவானுக்கற்பணஞ்செய்தால் இந்தச்சென்மத்திற்றுனே பகவானுடைய அநுக்கிரகத்தினுல் ஞானத்துவாராமோட்சமேயடைவன் ஆகையால் மோட்சத்தைக்கொடுக்கப்பட்ட நற்கருமங்களையேசெய். (௫௰)

சுவாமி-இதுமோட்சத்தைக்கொடுக்குமா? அருச்சுனு கன்மபலத்தைப் பகவான்பிரீதியாகச்செய்தபேர்கள் ஞானவந்தாளாகிச்சென்மமாகிறபந்தத்தைவிட்டு ஒருபத்திரவமுமின்றியிருக்கிற மோட்சமேயடைந்திருக்கிறுர்கள். (௫௧)

சுவாமி-இவ்விதங்களாயிருப்பதனுலே நானெப்போதந்த மோட்சத்தையடைவேன்? அருச்சுனு சர்வமுமென்னைத்தவிர வேறேயாதொன்றுங்கிடையாதென்கிற திடபுத்தியினுல் தேகமேநானென்கிறமோகமானகாட்டை யெப்போது கடக்கிறுயோ நமக்கானபடியினுலே யிவ்வளவுதெரிந்திருக்கிற

*கிருபணம்-உலோபம்.

தென்கிற அகங்காரத்தையும் இப்போது நாம்சொன்ன அர்த்தத்திற்சமுசயம்வந்து இன்னமும் பிறரிடத்திற் கேட்கவேண்டுமென்பதிலும் உனக்கெப்போது நிராசைவருகிறதோ அப்போது கேட்டதற்குங் கேட்கவேண்டுவதற்கும் முடிவையடையப்போகிறாய். (௫உ)

அருச்சுனா-முன் நாநாவிதமாயிருக்கிற கேள்வியினாலே விட்சேபத்தையடைந்திருக்கிற உன்னுடைய புத்தியானது ஆத்மாவினிடத்திலேமக்கினமாகி விஷயங்களையடையாதிருக்கிறதோ அந்தஅப்பியாசத்தினாலே தத்துவஞானமுதயமாகி மோட்சத்தையேயடைவாயென்று அநுக்கிரகஞ் செய்த பகவானைப்பார்த்து. (௫௩)

அப்படிப்பட்ட ஞானவந்தாளுடைய லட்சணங்களெல்லாந்தேவரீருக்குத் தெரியுமானதால் அவர்களெப்படிப்பேசுவார்கள்? எவ்விதமாயிருப்பார்கள்? எவ்விதமாய் நடப்பார்கள்! அதைத்தெரிந்துகொள்ள இச்சையுடையவனாயிருப்பதால் அநுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும். (௫௪)

அருச்சுனா-மனதிலேயாதோரிச்சையுமின்றிச் சகல இச்சைகளையுமெப்போது நன்றாய்விடுகிறானோ, பரமாநந்தசொரூபமாயிருக்கிற தன்னிடத்திலேதானே சந்தோஷத்தையுடையவனாயெப்போதாகிறானோ அவனைத்தான் ஞானியென்றுசொல்லப்படும். (௫௫)

அருச்சுனா-துக்கம்வந்தாற் கிலேசமுஞ் சுகம்வந்தாற் சந்தோஷமுமின்றி யெப்போதாகிறானோ, இராகம், பயம், குரோதம் இவைகளைச் சுத்தமாய்விட்டவனா யெப்போதிருப்பானோ அவனை அப்போதுதான் ஞானியென்று சொல்லப்படும்.

அருச்சுனா-பெண்சாதிபிள்ளை முதலானபேரிடத்திற் பிரியமின்றிப்பேசிக்கொண்டு பிராரத்தகன்மத்தினால் நல்லது வந்தாற்சந்தோஷப்படாமலும் பொல்லாததுவந்தாற்றுக்கப்படாமலும் இருக்கப்பட்டவனாரோ அவனைத்தான் ஞானியென்றுசொல்லப்படும். (௫௭)

அருச்சுன-இன்னமுங்கேள், ஆமைக்குண்டான பஞ்ச அவயவங்களும் ஒன்றைப்பார்த்தவுடனே யெப்படிச்சங்கோஷித்துக்கொள்ளுகிறதோ அப்படிப் பஞ்சவிஷயங்களிலெவனுடைய இந்திரியங்களானது செல்லாமல் திடபுத்தியினுல் நிறுத்துவானோ அவனைத்தான் ஞானியென்றுசொல்லப்படும்.

சுவாமி-விஷயங்களைக்கிரகியாமலிருக்கிறதே ஞானவந்தானுடையலட்சணமானுற் சித்தப்பிரமணத்துவமுடையவனும், உபாசனைவிரதங்கள் முதலானதுகளால் உபவாசமாயிருக்கிறவர்களும் வியாதியுடையவர்களும் விஷயங்களைக் கிரகியாமலிருக்கிறுர்களே அவர்களையும்ஞானியென்று சொல்லக்கூடாதா? அருச்சுன தேகமேதானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்றுமெண்ணிக்கொண்டிருக்கப்பட்டவர்கள் வியாதி விரதமுதலானதுகளால் அந்தத்தருணங்களில்மட்டும் விஷயங்களைக்கிரகியாமல் நிறுத்தல்செய்துவைத்தார்களே தவிர விஷயங்களிலாசைகள் அவர்களைவிட்டுப்போகவேயில்லை.நாம் சொன்னஞானியோ சுகசொரூபராயிருக்கிறபரமான்மாவைத் தானுக அறிந்து அநுபவிக்கிறசந்தோஷத்தினுலே அனுத்மதன்மத்தோடுங் கூடினவிஷயங்களிலே சுத்தமாயாசைவிட்டிருப்பான் இவனேபரமாநந்தசொரூபமாகிய நம்மையடைவன். அருச்சுன இதுதான்ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பேதம். (ருக)

சுவாமி-ஞானி யப்பியாசஞ்செய்கிறகாலத்தில் இந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்யாவிட்டால் அதனு லென்னதோஷமுண்டாகும்? அருச்சுன ஞானுப்பியாசத்திலிடைவிடாமற் பிரயத்தனஞ்செய்துவரப்பட்ட வித்வாமிசனைக்கூட கலக்கஞ்செய்யப்பட்டசுபாவத்தையுடைய இந்திரியங்களானது பலாத்காரமாயவனுடைய மனதைக்கெடுக்கும்படியான சாமர்த்தியம் அதற்குண்டாயிருப்பதால் அவசியம் நிக்கிரகஞ்செய்தேயிருக்கவேண்டும். (சாய)

சுவாமி-இப்படியானல் ஞானியானவன் எவ்விதமாயிந்திரியநிக்கிரகஞ்செய்துகொண்டிருப்பன். அருச்சுனு மேலாகச் சொன்னஞானியானவன் இந்திரியங்களையெல்லாந் தன்வசமாகச்செய்துகொண்டு வாசுதேவனுகியநானேசிரேஷ்டமான வஸ்துவென்று பத்திபூர்வமாக இடைவிடாமல்நினைத்துக்கொண்டுமிருப்பன். அருச்சுனு இந்திரியங்களெவனுக்குச்சொன்னபடிவசமாயிருக்குமோ அவனுடையபுத்தியே திரமாயிருக்கும். அவனைத்தான் ஞானியென்றுசொல்லப்படும். (௬௧)

அருச்சுனு-பாகியேந்திரியநிக்ரகம் சொன்னேம், இனிஆந்தரேந்திரியத்தையும் நிக்ரகஞ்செய்யவேண்டுமென்றும் அதுசெய்யாவிட்டால் அதனுல்வரப்பட்டதோஷத்தையுஞ் சொல்லுகிறேம். மனதினுலேவிஷயங்களை நல்லதென்றெண்ணி அவைகளைத்தியானஞ்செய்கிறபுருடனுக்கு விஷயங்களிற்பற்றுதலுண்டாகும் அந்தப்பற்றுதலினுலே காமமுண்டாகும் அந்தக்காமனுக்கு விக்கினம்வந்த மாத்திரத்திற் கோபமுண்டாகும். (௬௨)

கோபத்தினுலேதிடமான மோகம்பிறக்கும் அது பிறந்தவுடனே யின்னகாரியம்செய்யலாம், இன்னகாரியம்செய்யக்கூடாதென்கிறதும் தெரியாமல் நடக்கிறதும்தவிரக் குருமுகமாகக்கேட்ட சிரவணத்தினுலும் உபதேசத்தினுலும் நிச்சயித்திருக்கிற அர்த்தமும் மறந்துபோகும் அதனுலவனுடையவிவேகமான புத்தியானது நாசத்தையடைந்துவிடும் அதனுலவனைப்புருஷனென்றெண்ணக்கூடாது. (௬௩)

சுவாமி-இந்திரியங்கள் விஷயங்களிலேசெல்லுகிறது சுபாவமாயிருக்க அவைகளையெப்படி நிறுத்தக்கூடும், நிறுத்தாவிட்டால் ஞானமெப்படிவரும்? அருச்சுனு ஞானியானவன் மோட்சத்தையிச்சித்து எத்தனப்பட்ட துவக்கத்திலேயே முதலாவது சாதனத்திற் பிரமசொரூபத்தைத்தவிர அன்னியமாய்க் காணப்பட்ட செகமெல்லாம் மித்தையென்று நிச்சயித்தும் அவைகளில் இரண்டாஞ்சாதனத்தாலிச்சையையுஞ்

சுத்தமாய்விட்டிருப்பதினாலே அவனுக்குமனமுதலாகிய இந்திரியங்கள் சுவாதீனமாயிருக்கும். அப்படிச்சுவாதீனமாயிருக்கப்பட்ட இந்திரியங்களினாலே ஞானியானவனிராகத்துவேஷங்களின்றிவிஷயங்களைக்கிரகித்தாலும் அவைகளில் ஆசக்தியில்லாதவனாகவேயிருப்பன்; அதனால் நம்முடைய பிரசாதத்தையே யடைவன். (சுசு)

சுவாமி-ஞானிக்குமாத்திரம் உம்முடைய பிரசாதமெப்படியுண்டாகும்? அருச்சுனா அந்தஞானிக்கு மனது நிர்மலத்துவமுண்டானபடியினாலே சந்தோஷம் பிறக்கும் அதனாற்சகலதுக்கங்களும் நசிக்கும் இந்தவிதமாகப் பிரசன்னசித்தனான அந்தஞானிக்குச் சீக்கிரத்தில் ஞானந்திடமாய் அதனால் நம்முடைய சொரூபத்தையேயடைவன். (சுரு)

அருச்சுனா-இந்திரியங்கள் வசமில்லாதபுருடனுக்கு ஆத்மத்தியானம் செய்யவேண்டுமென்கிறதிற் புத்தியேவாராது ஒருவேளையந்தப்புத்தியுண்டானாலுந் தியானஞ்செய்யச்சக்கியமாகாது, தியானமில்லாவிட்டால் மனது உபசாந்தியாகமாட்டாது. உபசாந்தியெப்போதில்லையோ அப்போதுமோட்சசுகமுமில்லை. (சுசா)

சுவாமி-புருஷனாகப்பிறந்துமிப்படிப்போவதற் கென்ன காரணம். அருச்சுனா விஷயங்களிலிச்சித்தஒரிந்திரியத்துடனே மனதுபோகும்படி செய்வானேயாகில் அப்படிப்பட்டமனதுடனே கூடின இந்திரியம் யோகீந்திரனுடைய ஞானத்தைக்கூட அபகரிக்கும் அப்படியிருக்க எல்லாஇந்திரியங்களுடனேயும் மனதுபோகும்படி செய்வானேயாகில் அவனுக்கு வருங்கேடு சொல்லிமுடியுமா! அதற்குத்திட்டாந்தம், போனைவசத்தினாற் சித்தம் சுவாதீனமில்லாத புருடனானவன் ஓடக்காரனாகச் சம்பவித்துவிட்டால் வாய்வுவசத்தினால் ஓடமானது சமுத்திரத்தில் திசைகள்தப்பியலைவதுபோலிராகாதிவிருத்திகளுண்டாகி விட்சேபங்களையடைந்து சனனமரணமாகிய சமுத்திரத்திலிருந்துங் கரையேறமாட்டான். (சு.எ)

அருச்சுன-இந்திரியநிக்கிரகமே ஞானிக்கு லட்சணமும் சாதனமுமாகையால் எவனுக்கு இந்திரியங்கள் விஷயங்களிற் செல்லாமல்நிற்கிறதோ அவனுக்குத்தான் ஞானம் லப்தமாகும், அவனைத்தான் ஞானியென்றுங் கிருதகிருத்தியனென்றுஞ் சொல்லப்படும். (சுஅ)

சுவாமி-நித்திரைசெய்கிறவனுக்கு ஒன்றுந்தெரியாமலும் சலனத்துவமில்லாமலுமெப்படியிருக்கிறதோ அப்படியிருக்கப்பட்டவாளை ஞானியென்றுசொல்லுகிறபட்சத்தில் அப்படியொருவருமிருக்கமாட்டார்கள்போலத் தோற்றுகிறதே அருச்சுன சகலசீவாளுக்கு மெந்தஆத்மஞானமானது இரவுபோல நித்திரையாய்க்காணப்பட்டிருக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட ஆத்மஞானத்தில் இந்திரியங்களைச்செயித்த யோகியானவன் எப்போதும்விழித்துக்கொண்டேயிருப்பன். சகலசீவாளுஞ் சமுசாரத்துக்குக் காரணமாயிருக்கப்பட்ட எந்தவிஷயங்களில் விழித்துக்கொண்டிருப்பார்களோ அப்படிப்பட்ட விஷயங்களுடன் கலந்திருந்துங் கலவாமலிருக்கப்பட்ட ஆத்மாவையறிந்தயோகியானவன் கோட்டானைப்போல நித்திரைசெய்துகொண்டிருப்பன். (சுகூ)

சுவாமி-இடைவிடாமலிந்தநிஷ்டையில் அவாளிருந்தால் தேகசம்ரட்சணைக்கென்ன செய்வார்கள் அல்லதுகிடைத்தாலுமெவ்விதமாகப்புசிப்பார்கள்? அருச்சுன ஜலமேபூரணமாயும் அசலமாயுமிருக்கப்பட்டசமுத்திரத்திற் சலனத்தோடுங்கூடியநதிகள்பிரவேசிப்பதுபோல் அந்தஞானிக்குப்பிராரத்தாநுகுணமாய்ச் சகலவிஷயங்களும் வலுவில்வந்தடையும். அப்படியடைந்தபோதிலுஞ் சலனத்துடன்கூடின அநேகநதிகள் அடைந்தபோதிலும் அந்தச்சமுத்திரத்தினுடைய நிலவரத்தையெவ்விதமாய்க் கலக்கஞ்செய்து வைக்கமாட்டுதில்லையோ அப்படியந்தர்முகத்தையுடைய அந்தஞானியினதுதிரமானபுத்திக்குச்சலனத்துவஞ் செய்துவைக்கமாட்டாது அவனெவ்விதமுமோட்சத்தையேயடைவன். (எய)

சுவாமி-இதுவரையுமோட்சமென்னப்பட்டது இத்தன்மையவானபெருமையுடைத்தானதென்றும்அதையடைந்தமகான்களுடைய லட்சணங்களும் அதையடைய அபேட்சிக்கிறவர்கள் நடக்கவேண்டியலட்சணங்களும் அப்படிநடவாவிட்டால்அதனால்வருந்துன்பங்களும் அநேகவிதமாயநுக்கிரகஞ்செய்தீர்கள் அவைகளெல்லாந்தாரணைக்குவருவது வருத்தமாயிருக்கிறது ஆகையால் நடப்பதற்குச் சுளுவாயுமிருக்கவேண்டும் மோட்சமுமடையவேண்டும். அதற்கனுசரித்துச்சங்க்ரகமாகஅநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து? பார்த்தா விஷயபோகங்கள் வேண்டுமென்றிச்சிக்கப்பட்ட புருஷனுக்கு ஒருக்காலும்மோட்சஞ்சித்தியாது ஆகையால், யாதொருபுருஷனெவன் பிராரத்தானுகுணமாய்வலுவில்வந்த விஷயங்களிலாசக்தியில்லாமலும் உபேட்சையில்லாமலும் வாராதபோகங்களிற் கோரிக்கையும் புத்திராதிகளிடத்தில் எனதென்கிறமமதையுந்தேகத்தில்நானென்கிற அகந்தையும்விட்டு இவைகளெல்லாம்நாமானதினாலேவிட்டோமென்கிற நினைப்புமீங்கி ஆத்மாவினிடத்திலொருமைப்பட்டவனா யெவனிருக்கிறானோ அவனேமோட்சத்தையடைவன். (எக)

அருச்சுனா-இதுவரையுஞ்சொன்ன அர்த்தங்களெல்லாம் பிரமஞானியினுடையநிஷ்டையென்றுசொல்லப்படும் இந்தநிஷ்டையடைந்தபுருஷன் ஒருக்காலுமோகத்தையுஞ்சஞ்சலத்தையுமடையான் அதையுனக்கு அநுக்கிரகம் பண்ணினோம் இந்தநிஷ்டையைமட்டும் அருச்சுனா மரணசமயத்திலானாலுமொருசணமாத்திரமடைந்தாலும் மோட்சத்தையேயடைவன். இப்படியிருக்க வாலிபந்துவக்கி ஞானாப்பியாசஞ்செய்கிறவன் மோட்சமடைவனென்று நாம்சொல்லவாவேண்டும். (எ௨)

துக்கசமுத்திரத்தில் அழுந்தியிருந்தபக்தனான அருச்சுனனைச்சாங்கியவிசாரமான ஓடத்தைக்கொண்டுகரையேறும்

படிசெய்வித்தபகவானாகிய கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு நமஸ்காரஞ் செய்கிறேன்.

இரண்டாவது

சாங்கியயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் உ-க்குச்சுலோகம்-௱௰௬.

உ

ஸ்ரீ அச்சுதாயநமஃ

மூன்றாவது

கர்மபிரமயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-இவ்விதங்களாக வாசுதேவனாலே ஞானயோகத்தையும் கன்மயோகத்தையும் அருச்சுனனானவன் கேட்டதில் ஞானயோகம் மிகவும்சிரேஷ்டமாயிருக்கஅதைவிட்டுவிட்டுக்கோரமாயிருக்கிற யுத்தத்தை யேன்பண்ணச்சொல்லுகிறாரென்கிற அபிப்பிராயங்கொண்டு தனக்குண்டான சமுசயத்தை நிவிர்த்திசெய்துகொள்ளத்தொடங்கினான். சனார்த்தனா கன்மயோகத்தைக்காட்டிலும் ஞானயோகமே சிரேஷ்டமென்று தேவரீருக்குச் சம்மதமாயிருக்குமானால் அதைவிட்டுவிட்டுக் கோரமாயிருக்கிற யுத்தத்தைப்பண்ணும்படியாக அடியேனை யேதுக்குநேமிக்கிறீர்கள். (க)

சுவாமி-இன்னமும் ஒரிடத்திற் கன்மத்தைத்தோத்திரஞ்செய்கிறீர்கள். ஓரிடத்தில் ஞானத்தைத்தோத்திரஞ்செய்கிறீர்கள். இந்தமிசிரவாக்கியங்களினாலே யென்னுடைய புத்தியானது மோகத்தையடைகிறது. அதனாலென்புத்திக்கு இதுதானிச்சயமென்பது வெளிப்படாததனால் கன்மம், ஞானமென்றயிரண்டுவிதத்தில் நானெதுசெய்தாற்சிரேயசுகரமுண்டாகுமோ அதையுபதேசஞ்செய்யவேண்டுமென்று வண

க்கத்துடன்கேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து வாசுதேவரானவர் சொல்லத்தொடங்குகிறார். (௨)

அருச்சுன-லோகத்திலே யதிகாரிபேதத்தைக்குறித்துப் பூர்வத்திலே சாங்கியாளுக்கு ஞானநிட்டையும் கருமயோகிகளுக்குக்கருமநிட்டையும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது யாதொருவர் அந்தக்கரணசுத்தியுடனேயிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மோட்சசாதனமான ஞானத்தையும், அந்தக்கரணசுத்தியில்லாதவர்களுக்கு அதுவந்து ஞானத்துவாரா மோட்சமடைவதற்காகக் கன்மயோகத்தையும் அநுக்கிரகம்பண்ணினேம். அதனாற்சித்தசுத்திவருமளவும் அவனவன் சாதிவருணாச்சிரமத்துக்குத் தகுந்த நிஷ்காமகன்மங்களே பண்ணவேண்டும் பண்ணவிட்டால் ஞானம்வாராது அதெப்போதுவரவில்லையோ அவனுக்கு மோட்சமுஞ் சித்தியாது. (௩)

சுவாமி-புருஷனானவன் கன்மங்கள் செய்யாமல்ஞானமடையமாட்டானென்றாற் சகலகன்மத்தையும்விட்ட சந்நியாசத்தினாலேயே மோட்சமென்றுசொல்வானேன் அருச்சுனா புண்ணியகன்மங்கள்செய்துபலனுக்குஇச்சியாமற் பகவானுக்கற்பணம்செய்கிறதே விடுகிறதற்கருத்தமேதவிரக் கருமங்களைச்செய்யாமலேவிட்டிருக்கிறதல்ல எதனாலென்றால், தேகமேதானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்றும் எண்ணியிருக்கப்பட்டவன் கன்மங்களை யெப்போது ஆசரிக்காமல்விட்டானோ அவனொருக்காலு மோட்சத்தையடையானாகையால் ஒருபோதுங்கன்மங்களைவிடவேகூடாது. (௪)

அருச்சுனா-ஞானியானாலும் அஞ்ஞானியானாலும் ஒருசணநேரங்கூடக் கன்மங்கள்செய்யாமலிருக்கமாட்டார்கள் எதனாலென்றாற்,கன்மங்களினாலேயே சென்மமுண்டாயிருப்பதால் எந்தெந்தத்தேகமெந்தெந்தக்கருமங்கள் செய்யவேண்டுமோ அததுகள்செய்தேதீரவேண்டுவதாகையாலும் பிரகிருதியினாலுண்டான குணங்களுக்குவசமான புருஷாளெவ்விதமுங் கருமங்கள்செய்யாமலிருக்க ஒருபோதுஞ்சக்கியமாகமா

ட்டாது ஆகையாற்பெரியோர்கள்கூட அசுதந்தரர்களாகஇரு ந்துகொண்டுகருமங்கள்செய்து வரும்போது அப்பியாசியாயி ருக்கப்பட்ட நீயெப்படிச்செய்யாமலிருக்கக்கூடும். (௫)

சுவாமி-சிலர்பெரியவர்களென்று சொல்லிக்கொண்டு க ன்மங்கள்செய்யாமலேயிருக்கிறார்களே அருச்சுனா? அவாளா ரென்றால் சுத்தஅஞ்ஞானத்தையுடையவர்கள், அதுவுமன்றி ப்பிறருடையதிரவியங்களை அபகரிக்கவேண்டுமென்கிறகோ ரிக்கைகளை ஆந்தரத்தில்வைத்துக்கொண்டு வெளிக்குப் பக வானைத் தியானஞ்செய்கிறவனைப்போலக் கன்மேந்திரியங் களைமட்டும் நிக்ரகஞ்செய்துகொண்டு மனதினாலேவிஷயங் களை நினைத்துக்கொண்டேயிருப்பன் இவனே சுத்தமூடா த்மா இடம்பத்தோடு மகிமைகள்வேண்டுமென்னு மிச்சை யுடையவன் மித்தையானஆசாரமுடையவன் இவனுக்கொ ருபோதும் நல்லகதியுண்டாகவேமாட்டாது. (௬)

சுவாமி-நல்லகதியடையப்பட்டவனெவ்விதமாய்க்கரும ங்கள்செய்யவேண்டும் அருச்சுனா மனமுதலியயிந்திரியங்களை விஷயங்களிற்செல்லாமல் நிக்ரகஞ்செய்துகொண்டு பலாபே ட்சையுமின்றிக்கன்மேந்திரியங்களினாலே வருணாச்சிரமதன் மத்துக்குத்தகுந்த கன்மங்கள்செய்துகொண்டுவருவன், இவ னுக்குச்சித்தசுத்தித்துவாரா ஞானம்லப்தமாகி மோட்சமே யடைவன் இதனாலிவனேசிரேஷ்டன். (௭)

சாங்கியாளெல்லாருங் கன்மங்கள்செய்தாற் பந்தமென் றுசொல்லுகிறார்களே அருச்சுனா? நிடேதகாமியகன்மங்கள் பந்தமென்று அவாள் சொன்னதாற்பரியமேயல்லாமல் நிட் காமகன்மங்களைக்குறித்துச்சொன்னதல்ல ஆகையாற் பலா பேட்சையின்றிப் பகவான்பிரீதியாகப் புண்ணியகன்மங்களை வசியஞ் செய்யவேண்டும் செய்யாவிட்டாற் சரீரமெதற்காக வந்ததோ அந்தத்தன்மஞ்சித்தியாது. சித்தியாவிட்டாற்பாக்கி யிருக்கும் அதனாலநந்தசனனங்களுண்டாகும் இதனாற்றான் அபேதபுத்தியுடன் கூடியிருக்கப்பட்ட மகான்கள்கூட வுலக

த்தோடொத்து நிட்காமமாகக் கன்மங்கள்செய்தேவருவார்கள். அப்படியிருக்கப் பேதபுத்தியுடன்கூடியிருக்கிற நீயெப்படிச்செய்யாமலிருக்கக்கூடும். (அ)

அருச்சுனு-கன்மங்களில் நிஷ்காமத்தோடுங்கூடின இஷ்டாராதனைரூபமான கன்மங்களே சிரேஷ்டமானதனுலேயும் அதுதவிர மற்றக்கன்மங்களெல்லாம் பந்தங்களைக்கொடுக்கும்படியானதாலேயும் அவைகளைவிட்டு நிஷ்காமனுய் நீ கன்மஞ்செய்வாயாகில் தப்பாமல் மோட்சத்துக்கருகனுய்விடுவாய்.

அருச்சுனு-இந்தக்கன்மங்களாற் சிரேயசுகரமுண்டாகுமென்பதைக்குறித்துப் பிரமதேவர்வாக்கினுற்சொன்ன அர்த்தத்தையுஞ்சொல்லுகிறேங்கேள், பூர்வத்திற்பிரமதேவர்கன்மங்களுடனே பிரசைகளைச்சிருட்டித்துச் சீவாளே நீங்கள் விட்டுணுரூபமாயிருக்கப்பட்ட எக்கியங்கள்செய்வித்து விருத்தியடையுங்கள் அப்படிச்செய்யப்பட்ட எக்கியங்களானவை உங்களுடையஇஷ்டமானகோரிக்கைகளைக்கொடுக்கும். (ய)

சனங்களே? நீங்களெக்கியத்தினுலே தேவதைகளையாராதனைசெய்யுங்கள் அந்தத்தேவதைகள் உங்களைமழைரூபமாய் விருத்திசெய்விப்பார்கள் அந்தத்தேவதைகளும் நீங்களும்பரஸ்பரம்விருத்தியடைந்து சிரேயசுகரத்தையடையுங்களென்று சொன்னபடியிதுவரைக்கும்நடந்துவருகிறது. (கக)

அருச்சுனு-இவ்விதங்களாய் நடந்துவருகிற எக்கியங்களினுலே பூசிதமாகிய தேவதைகள் மழைமுகமாயெல்லாருக்கும் இஷ்டமாகிய சகலபோகங்களையுங் கொடுக்கும்போது அந்தப்பதார்த்தங்களை யெக்கியரூபமாய்த்திரும்பவும் அவர்களுக்குக்கொடுத்துப்பிரசாதரூபமாய்ப்புசியாமற் சுதேவா, தான்புசிக்கிறேனென்றெவன்புசிக்கிறுனே அவன்பெரியவாளாலேதூஷிக்கப்படுவன் இவனே பரமமூடன் இவனேமகாதிருடன். (கஉ)

அருச்சுனு-பஞ்ச எக்யங்கள் செய்து மிஞ்சின அன்னத்தைப்பிரசாதரூபமாய்க்கிரகிக்கப்பட்ட வித்வாம்சன் பஞ்ச

விதமானபாபங்களினும் நின்றுவிடுபடுவன் இப்படியன்றியெ வனுகிலுந்தனக்காகப் பாகஞ்செய்யச்சொல்லுகிருனே அப் பேர்ப்பட்ட துராசாரன்பாபரூபமாகிய அன்னங்கள் புசிக்கி ருனென்று நீயறியவேண்டும், மேலும் லோகமெல்லாங் கன் மங்களாலேயே விளங்குகிறபடியாற் கன்மமே செய்யவேண் டும். (கந)

கன்மத்தாலேயே லோகமெல்லாம் எவ்விதமாய் விளங் குகிறதெனிற்கேள் சுக்கிலசுரோணிதத்திஞற்பரிணமித்தபிரா ணிகள் அன்னத்திஞலுண்டாம் அந்த அன்னங்கள் மழையி ஞலுண்டாம் அந்த மழை யிந்திரன்பிரசாதத்தாலுண்டாம் அந்த இந்திரன்பிரசாதம் எக்யங்களிஞலுண்டாம் அந்த யெ க்யங்கள் கருமத்தாலுண்டாம். (கச)

அருச்சுஞ - அந்தக்கன்மங்கள் வேதங்களிற்சொல்லப் படுகிறது அந்தவேதம் பரப்பிரமத்திஞலுண்டாம் அந்தப்பர ப்பிரமம் எங்கும் வியாபகமாயும் நித்யமாயுமிருந்தாலும் அந்த ப்பிரமத்துக்கு எக்யம் அவசியமானதால் எக்யங்களிடத்திற் சுதசித்தமாயிருக்கும். (கரு)

. அருச்சுஞ - பகவானுனவர் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் புருடார்த்தம் வரவேண்டுமென்று கன்மசக்கர முண்டாக்கி வைத்திருப்பதால் அந்தக்கன்மசக்கரத்தின்படி நடவாதவனு டையசீவனம் விருதாவாய் முடியும் அதெப்படியென்ருற் பகவானுடையவாக்கியமானவேதத்திஞலே புருஷாளுக்குக் கன்மத்திலேபிரவிர்த்திவரும் அதஞல்மழையுண்டாம் அத ஞல்அன்னமுண்டாம் அன்னத்தாற் சீவாளுண்டாவார்கள் அந்தச்சீவாளுக்குக்கன்மங்களிற்பிரவிர்த்திவரும் இப்படிவரு கிறகன்மசக்கரத்தை யெவனநுட்டிக்கவில்லேயோ அவன்பா பரூபமாயிருக்கிற ஆயுளேயுடையவனே அவனிந்திரியங்களி ஞல் விஷயங்களேக் கிரகித்துக்கொண்டு விருதாச்சீவனம் செய்கிருனிவனேசுத்தஅஞ்ஞானி யாதொருநல்லகதியையும் அடையானுகையாற் கன்மங்களேச்சணமாத்திரங்கூடவிடக்

கூடாது அப்படிவிடாமற்செய்தாற் சித்தசுத்தியுண்டாகும் அந்தச்சித்தசுத்தியினல் அப்புருடனனவன் ஒருபோதும்விருதாவாய்ப்போகான். (யசு)

அருச்சுன-ஞானிக்குமாத்திரம் ஒருகன்மமுந்தேவையில்லை யெதனலென்ருல்; யாதொருவன்புத்திராதிமுதலான பிரபஞ்சத்தில் எவ்வளவும் மனதுவையாதவனும் ஆத்மாவினிடத்தில்அத்யந்தம் பிரியத்தையுடையவனும் ஆத்மாநுபவத்தில் திருப்தனுயுஞ் சதாசந்தோஷத்தையுடையவனும் இருக்கிறவனுக்குஅவைகளைக்காட்டிலும் விசேடமாய்ச்செய்யவேண்டுவதொன்றுமில்லாததனல் அவன்மட்டும் ஒருகன்மமுஞ்செய்யவேண்டுவதில்லை. (யஎ)

அருச்சுன-அப்படிப்பட்டஞானி யுலகத்தோடொத்திருக்கப்பட்டவனனதாற் சத்கருமங்கள் செய்துகொண்டும்வருவான் அதனற் புண்ணியமுமில்லை உலகத்தைவிட்டஞானி செய்யாமல்விட்டிருப்பன் அதனற்றுன்பமுமில்லை மோட்சத்துக்கு விக்கினம்வரப்போகிறதென்று தேவதைகளை யநுசரிக்கவேண்டாமாவென்ருல் அது அப்பியாசதிசையிலேயே தவிர ஆரூடதிசையில் அவர்களுடைய விரோதம்வந்தாலும் அவர்களுக்கொருபாதகமுமில்லாததனலும் எறும்புமுதற் பிரமதேவர்பரியந்தமுள்ள சகலசிவாளிடத்திலும் அவனுக்காசரிக்கவேண்டியகாரியம் ஒன்றுமில்லாததால் ஒருகன்மமுஞ்செய்யவேண்டுவதில்லை லோகோபகாரநிமித்தமாக ஞானவந்தாள் சத்கருமங்களையநுசரிப்பார்கள். (யஅ)

ஆனதால், அருச்சுன-கன்மபலத்திலாசையின்றி யிடைவிடாமற்செய்யவேண்டிய கன்மங்களை நீசெய் புருடனனவன் அசங்கனய்க் கன்மங்களைச்செய்து பகவான்பிரீதிபண்ணினல் மோட்சமேயடைவன். (யகூ)

சுவாமி-இவ்விதமாகக்கன்மங்களை யநுட்டித்து மோட்சத்தையாரடைந்தார்கள்? அருச்சுன-சனகாதிகள்முதலாய்க் கன்மங்கள் செய்ததனலே சித்தசுத்தித்துவாராஞானசித்தி

யடைந்து மறுபடியும் லோகோபகாரநிமித்தங் கன்மங்கள் செய்துவந்து மோட்சமடைந்திருக்கிறார்கள் அப்படிப்பட்ட ஞானம் உனக்குச் சித்தித்திருந்தபோதினும் லோகோபகார நிமித்தமானாலுஞ் சத்கருமங்கள் செய்விக்கிறதற்கு நீயோக்ய னானதால் அப்போதும் செய்தேதீரவேண்டும். (உ௰)

சுவாமி-அப்பியாசதிசையிற் செய்யவேண்டியது விகிதமே ஆரூடதிசையிலும் அவர்கள்செய்கிற கன்மங்களினால் லோகத்துக்கெப்படியுபகாரமாம்? அருச்சுனா - ஆரூடதிசையையடைந்தசிரேஷ்டமானபுருடாள் எந்தக்கருமங்களையநுட்டிக்கிறார்களோ அவைகளையேயஞ்ஞானிகளும் அநுசரிப்பார்கள் பெரியோர்கள் எந்தச்சாஸ்திரங்களைப்பிரமாணமாக எண்ணுவார்களோ அவைகளையேயவர்களுமெண்ணுவார்கள் ஆதலால் அவசியஞ்சத்கருமங்களையநுட்டித்தேவருவார்கள்.

சுவாமி-இன்னம் ஞானஞ்சித்தித்த பின்னும் யாராவது லோகோபகாரநிமித்தஞ் சத்கருமமநுட்டித்ததுண்டா? அருச்சுனா திரிலோகத்திலும் எனக்குச்செய்யவேண்டுவதும் பின்னுக்கடையவேண்டுவதும் முன்னடையாததும்ஒன்றுமில்லை அப்படியிருந்தும் சத்கருமங்களில் வெகுபிரியத்தோடுங்கூடினவனாகயிருந்துகொண்டு செய்துவருகிறேனே அப்படியிருக்க அப்பியாசியாயிருக்கிற நீ யெப்படிக்கருமங்கள் செய்யாமலிருக்கலாம். ஆனால் நீங்களெந்தக்கருமங்கள் செய்தீர்களென்று கேட்கிறாயோ சொல்லுகிறேங்கேள் முதலாவதுசாத்திரியமாக விவாகாதிமுதலானதும்செய்துகொண்டிருக்கிறோம் சாந்திபரிஷியாகிய குருவிடத்திற்போய் உபதேசமும்பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் இன்னம்அந்தக்குருவுக்கும் அவருக்குச் சமானமாகியகுசலவர்முதலான மகான்களுக்கும் சிசுருடைமுதலானதும் செய்துகொண்டும் இன்னம் அப்படிப்பட்டவர்களுடையபாதரேணுக்காகப் பின்றொடர்ந்து திரிந்துகொண்டுமிருக்கிறோம் இன்னமும்வேதோத்தமானசத்கருமங்களை நான்செய்துவருகிறது உனக்கும் பிரத்தியட்சமாய்த் தெரிந்திருந்தும் தெரியாதவன்போற்கேட்டாய். (உஉ)

சுவாமி-லோகோபகாரமாக நீங்கள் செய்யாவிட்டால் அதனாலென்னபாதகம்? அருச்சுனா-நாம் பண்ணாவிட்டால் லோகமெல்லாங்கெட்டுப்போம் எப்படியென்றால், நான்கன்மங்கள்செய்யாவிட்டால் எல்லாரும் என்னுடையமார்க்கத்தையேயனுசரிப்பார்கள். (உரு)

அப்படியனுசரித்தாலென்னவென்றால் நாம்கன்மங்கள் பண்ணாததைக்குறித்து மற்றப்பேர்களும் செய்யாமற்போகவே வருணங்களெல்லாமயங்கித் தலைகாலாய்க்கெட்டுப் பாபங்களையடைந்து நாசத்தையடைவார்கள் இப்படிக்கெடுத்ததற்குநாமேகர்த்தாவாய்விடுவோம் ஆகையாற்பிரமஞானியாயிருந்தாலும் பிராணிகளிடத்திற்தயவினாற்கன்மங்கள் செய்தேவரவேண்டும். (உச)

அதனால், அருச்சுனா - அவாளெப்படிச்செய்யவேண்டுவதெனில் அஞ்ஞானிகள் பலாபேட்சையோடுங்கூடிப்பிரியத்துடன் பண்ணுவதுபோல ஞானிகள் நிராசையோடுங்கூடி லோகோபகாரநிமித்தமாய்க் கன்மங்கள் பண்ணவேண்டுவது.

சுவாமி-இந்தச்சிவாளை யிரட்சிக்க வேண்டுமென்றெண்ணியிருக்கப்பட்டமகான்கள் அவர்களுக்குத்தத்துவஉபதேசத்தையேபண்ணலாகாதா? அருச்சுனா பலன்களையபேட்சித்துச்செய்யப்பட்டஅஞ்ஞானிகளை ஞானிகள்நிஷ்காமமாய்க்கன்மங்கள்செய்யுங்களென்றுகூடச்சொல்லி அவர்களுடையபுத்திக்குப்பேதத்தையுண்டுபண்ணக்கூடாது அப்படியிருக்கஇவர்களுக்கும் காமியமாய்க்கூடப்புண்ணியகன்மங்கள் செய்யாதவர்களுக்கும் தத்துவஉபதேசத்தையெப்படிச் செய்வார்கள் ஆகையால், ஞானிகள்தங்களுடையவருணாச்சிரமத்துக்குத்தகுந்த கன்மங்களைச்செய்தும் மற்றவர்களையுங்கன்மங்கள்செய்யச்சொல்லவேண்டுமே தவிர ஒருபோதுந்தத்துவஉபதேசம்பண்ணலாகாது பண்ணினாலோ அவர்களைநரகத்தில்தள்ளினதாகும். (உசு)

சுவாமி-கன்மங்கள் செய்கிறபட்சத்தில் ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பேதமென்ன? விசயா-மூலப்பிரகிருதிசம்பந்தமான திரிவிதகுணங்களினாலுண்டான தேகேந்திரியாதிகளே நானென்கிற அகங்காரத்துடன்கூடியிருக்கிற அஞ்ஞானியானவன் மாயையினாலேமறையப்பட்டு மாயாகாரியமாயிருக்கிறதேகேந்திரியாதிகளினாலே பண்ணப்படுகிற கருமங்களெல்லாம் நான்பண்ணுகிறேனென்றெண்ணுவான் இதனால் பந்தமேகொடுக்கும். (௨௭)

அருச்சுனா- ஞானியானவன் தேகேந்திரியாதிகளும் நாமல்ல கன்மங்களும் நமக்கல்லவென்றுந் தன்னுடைய நிசரூபத்தையறிந்து மூலப்பிரகிருதிசம்பந்தமான தேகேந்திரியாதிகளினாலே பண்ணப்படுகிறகன்மம் திரிவிதகரணங்களாலேயே பண்ணப்படுகிறதென்றுந் தானொருகன்மமும் பண்ணுகிறவனல்லவென்றுந் திடநிச்சயஞ்செய்திருப்பன் இதனாலே மோட்சமேயடைவன். (௨௮)

அருச்சுனா-மாயையின் குணத்தினாலே மூடாளாயொன்றும் அறியாத மந்தப்புத்தியுடையவர்களாயிருக்கிறபேர்கள் தங்களுக்குத்தோற்றினபடி கருமங்களைப்பண்ணுவார்கள் எல்லாமறிந்தஞானிகள் அவர்களுடைய புத்தியைக்கெடுக்கலாகாது இப்படிஞானிகள் முதலாய்க்கன்மங்கள் பண்ணவேண்டுவதாயிருக்க நீயிப்போது ஞானியல்லவே ஆகையாற் கன்மத்தையேபண்ணு. (௨௯)

தேவரீர் எப்படியும்செய்தேதீரவேண்டுமென்று உறுதியாயநுக்கிரகஞ்செய்வதால் நானெவ்விதமாய்க்கன்மஞ்செய்கிறது? அருச்சுனா-பகவானுதீனமாயிருக்கிறகன்மத்தைப்பண்ணுகிறோமென்றெண்ணி யிந்திரியநிக்கிரகத்துடனே யிருந்துகொண்டுசகலகன்மங்களையும் நம்மிடத்திலேயே சமர்ப்பித்துப் புலன்வேண்டுமென்கிற இச்சையுமின்றி நான்செய்கிறேனென்கிற அபிமானமுமின்றி யிந்தக்கன்மங்கள்செய்யவேண்

டுமே யென்கிறதுக்கத்தையும் ஆந்தரத்தில் நிசேஷமாய்விட்டு யுத்தத்தைப்பண்ணு. (நய)

சுவாமி - இப்படிச்செய்தா லென்னபலனுண்டாகும்? அருச்சுனு-யாதொருவர் துக்கரூபமாயிருக்கிற கன்மத்தைப் பண்ணச்சொல்லுகிறுனென்றெண்ணுமற் சிரத்தாவந்தாளாய் நம்மிடத்தில் அசூயையின்றி யென்னுற்சொல்லப்பட்டவித மாயே யெப்போதும் அநுஷ்டிக்கிருர்களோ அவர்களுக்குச் சித்தசுத்தித்துவாராஞானம்வந்து கன்மபந்தங்களிலே நின் றும்விடுபட்டு மோட்சத்தையேயடைவார்கள். (நக)

சுவாமி - இவ்விதமாய் நடவாமற் போனதனு லென்ன தோஷமுண்டாகும்? அருச்சுனு நம்முடைய மதப்பிரகாரம் நம்மிடத்தில் அசூயையினுலே யார் செய்யாமலிருக்கிருர்க ளோ அவர்கள் பிரமஞானமும், கருமஞானமுமன்றியில் நல் லகதியடைவதற்குச் சாதகமான யாதொருஞானமுமின்றி விவேகமுங்கெட்டு நாசத்தையேயடைவர். (நஉ)

சுவாமி-அவாளவாள் சுதன்மத்தினுலேயே சுளுவாய் மோட்சமடையும்படியான யேதுவிருக்க இந்திரியநிக்ரகம்செ ய்துகொண்டு பலத்தினுமாசையின்றி யெல்லாருமேன்சுதன் மம்செய்யவில்லை? அருச்சுனு தேகத்தினுடைய குணதோஷ முதலானதை விசாரித்தறியவேண்டியதை யறிந்திருக்கப்பட் டமகான்கள்முதலாய் அவரவர்கள் முன்செய்திருக்கிற கன் மாநுசாரியாக ஒவ்வொருவரொவ்வொருவிதமான கருமங்க ளைச்செய்யும்படியாயிருக்கும்போது அஞ்ஞானிகள் முன்செ ய்தகன்மாநுசாரியாகத் துர்நடத்தையுடையவர்களாய்நடக் கும்படிசம்பவித்து அவாள்நடக்கும்போது அவாளாலேயிந்தி ரியநிக்ரகமெப்படிச் செய்யப்படும் அவர்களுக்கிதுசெய்யவே ண்டுமென்றும் இதுசெய்யாதேயென்றுஞ் சொல்வதுகூடவி ருதாவாகமுடியும். (நந)

சுவாமி-பூர்வம்செய்த கன்மாநுசாரமாக நடக்கவேண் டுவது பெலமாயிருக்கும்போது யார்தானெப்படியிந்திரியநிக்

ரகம்செய்யக்கூடும் அதனுலிராகத்துவேஷங்களுண்டாய்த் த ப்பாமற்பந்தமானது சம்பவிக்குந்தான் இப்படியிருக்கசீவாள் பேரில் எவ்விதமாய்க்குற்றங்கள்சொல்லுகிறது. அருச்சுனு இந்திரியங்கள் விஷயங்களைக்கிரகிக்கிறபோது நல்லதானுலிரா கமும் பொல்லாததானுற்றுவேஷமுமுண்டாகு மிதுமுமூட்சு வுக்குச்சத்துருவானதால் அவைகளின் வசத்தையடையலா காதென்று சாஸ்திரத்தினுலும் பெரியவாளாலேயும் சொல்ல ப்படுகிறது பூர்வகன்மத்தால் ஆற்றிலேவிழுந்தபுருடனைக் கரையேறவொட்டாமல் ஆறிழுப்பதுபோலப் பிரவிர்த்திசாஸ் திரங்களும் அவனவன் முன்செய்தபாபகன்மங்களும் சத்கரு மங்களைச்செய்து பகவானையுபாசிக்கும்படிசெய்யாமல் விஷய ங்களைநினைக்கும்படிசெய்வித்து அதனுலிராகத்துவேஷங்களை யுண்டாக்கிப் பந்தங்களைக்கொடுக்கும்படிசெய்விக்கும் பூர்வ சென்மங்களில் நல்லபுண்ணியகன்மங்கள்செய்து பகவானையு பாசித்திருந்தால்நிவிர்த்திசாஸ்திரங்களானவை இராகத்துவே ஷங்களின்றிப்பகவானையுபாசித்து மோட்சமடையச்சொல்லி யிருக்கிறதையோநம்பியுபாசித்து மோட்சமடையவேண்டுமெ ன்னும் இச்சையுடையவனை யிந்திரியநிக்ரகஞ்செய்யாமற்போ கும்படி பூர்வகன்மமானது ஒருபோதுமிழுக்காது அவன்அப்ப டியேநடந்து மோட்சமேயடைவன் ஓடமேறினவனை ஆறிழுக் காமற்கரையேறிச்சுகமாய்ப்போவதுபோல நீயே அனந்தசெ ன்மங்களில் நல்லபுண்ணியகன்மம் செய்தவனுயிருப்பதாலும் அதற்கு ருசுவாக விஷயங்களில் ஆசத்தியில்லாமல் மோட்சத் திலிச்சையிருப்பதினுலேயும் அதைநிறைவேற்றும்பொருட்டு ப் பரிபூரணபரப்பிரமசொரூபமாகிய நானே யுனக்குச்சாரதி யாகவந்திருப்பதுமன்றி ஞானுேபதேசமும் செய்துவருகிறத னுலேயும் உன்னைப்போலொத்தவர்களுக்கு இந்திரியநிக்கிரக ம் சகசமாயாகலாம். ஆகையாலிராகத்துவேஷமின்றிச் சுத ன்மமாயிருக்கிற யுத்தத்தைச்செய்து பகவானுக்கற்பணஞ் செய்வாயாகில் இந்தச்சென்மத்திலேயே மோட்சத்தையடை வாய். இதைத்தவிரவேறேமார்க்கமில்லை. (ங-ச)

சுவாமி - கன்மங்கள்செய்வதே மோட்சத்துக்குச்சாதக மானால் இந்தயுத்தத்தைத்தவிரவேறே சிரேஷ்டமான கன்மங்கள்செய்யக்கூடாதா? தநஞ்சயா-பிறருடைய தன்மங்கள் சிரேஷ்டமாயும் நல்லதாயுமிருக்கிறதென்று அவைகளைச் செவ்வையாகச் செய்வதிலும் குணமில்லாததாயிருக்கிற சுதன்மமே சிரேஷ்டம் இதுசம்பந்தகரத்தையுடையதாதலால் இராகத்துவேஷங்களின் நிச்சாவதானமாயிருந்துகொண்டு சுதன்மங்களையே நடப்பிவை, யிதேசிரேஷ்டம் சுதன்மத்திலேமரணமடைந்தாற் பரலோகமுங்கிடைக்கும் பிறருடைய தன்மங்கள்செய்தால் இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலும்பயமுந்துக்கமும் குறைவும் உண்டாகும் அவாளவாள் தன்மங்களிற்சிலதுகுறையாயிருந்தாலும் இருக்கலாமேதவிரப் பிறருடையதன்மங்களைக்கோரக்கூடாது. (௩௫)

சுவாமி-புருடனானவ னிராகத்துவேஷங்களை யடைந்து பாவஞ்செய்யக்கூடாதென்றும் புண்ணியமேசெய்யவேண்டுமென்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் அந்தவழியேநடக்கவொட்டாமற் பலாத்காரமாகஒருவனாலேவப்பட்டுச் சனனமரணங்களுக்கேதுவான பாபகன்மங்களைச் செய்யும்படியாகச் செய்விக்கப்பட்டவனா? (௩௬)

அருச்சுனா-புருஷனானவனைப் பாபகன்மங்கள்செய்யும்படியாகச் செய்துவைக்கிறவன் யாரென்றால், இராசதகுணத்தினாலுண்டான காமனென்னப்பட்டவனாலே செய்விக்கப்படுகிறது இன்னமும் அந்தக்காமனானவனிச்சித்த பதார்த்தம் லபிக்காவிட்டாற் குரோதரூபமாயும்பரிணமிப்பன் எத்தனை போகங்கள்வந்தாலும் அநுபவித்தாலும் போதாது அவனுடைய வசமானவாளெல்லாரையும் பாபங்களையே பண்ணச்சொல்லுவான் மகாபாபிஷ்டன் மோட்சமார்க்கத்துக்குமுக்கியமானசத்துரு இவனென்று நீயறி. (௩௭)

சுவாமி-மோட்ச மார்க்கத்துக்கு அக்காமனெப்படிச்சத்துருவாவன் அருச்சுனா-தூமத்தினால் அக்கினிமறைபட்டாற்

போலவும் அழுக்கினாற்கண்ணாடி மறைபட்டாற்போலவும் தோற்பையினாற் பிண்டம் மறைபட்டாற்போலவும் யதார்த்தமாயிருக்கிறஞானத்தை யிச்சையாகியகாமன் என்பவன் மறையப்பண்ணிப் புருஷனை நல்லமார்க்கதில் நடக்கவேண்டுமென்கிறஎண்ணங்கூட எண்ணவொட்டாமலுந் தன்னுடைய யதார்த்தசொரூபத்தைத் தெரியவொட்டாமலே நாசத்தையடையும்படியாகச்செய்விப்பன். (௩௮)

அருச்சுனா-பின்னும் ஞானத்துக்குச்சத்துருவாகியும் ஒருவராலேயும்அறியாதவனாயும் விஷயங்களைக் கோருகிறதில் திருப்தியடையாதவனாயும் அக்கினியைப்போலத் துக்கத்தையுண்டாக்குகிறவனாயும் ஞானிக்குச்சத்துருவாயுமிருக்கப்பட்ட காமனாலேயதார்த்தமாயிருக்கப்பட்ட ஞானம்சுத்தமாமூடப்பட்டிருக்கும். (௩௯)

சுவாமி-இப்படிப்பட்ட காமனிருக்கிற இடத்தையநுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும்? அருச்சுனா-காமனுக்கு இந்திரியங்கள், மனது, புத்தியேயிருப்பிடம் ஆகையாலிந்திரியங்கள் மனதுபுத்திகளினாலேயே யதார்த்தமான ஞானத்தைமறைவுசெய்து தானிந்தக்காலத்திற் பிறந்தவனென்றும் இந்தக்காலத்தில் மரணமடையப்பட்டவனென்றும் தானின்னானுடையபிள்ளையென்றும் இன்னவிதமானகுலவந்தனென்றும் பலவிதமான பிரமைகளையுண்டாக்கித்தேகியாயிருப்பவனை மோகிக்கச்செய்துகொண்டிருப்பன். (௪௰)

சுவாமி-மோட்சமார்க்கத்துக்குக் காமன்சத்துருவாகையால் அவனைச்செயிக்கிறதற்கு உபாயத்தையநுக்ரகம் பண்ணவேண்டும் அருச்சுனா காமனானவனுன்னை வசப்படுத்திக்கொள்ளுகிறதற்குமுன்னமே ஆசிரியருடைய கிருபைபெற்று ராகாதிகளைவிட்டுப் பத்திசிரத்தையுடனே விகிதமானபுண்ணியகன்மங்களில் இந்திரியங்களைநேமித்துவிட்டாற் புத்திமுதலான சகல இந்திரியங்களும் நிக்ரகஞ்செய்ததாய்விடும் அப்போது சாஸ்திரங்களாலும் ஆசிரியராலுஞ் சொல்லப்பட்டிரு

க்கிற அர்த்தங்களைத்தெரிந்து நிச்சயித்திருக்கிறபரோட்சஞானத்தையும் அந்தப்படியநுபவமாகிய அபரோட்சஞானத்தையும் நாசமடையும்படி பண்ணத்தக்க அந்தக்காமனைச்செயிக்கலாமே தவிர வேறுமார்க்கமில்லை. (சக)

சுவாமி-புத்திமுதலான இந்திரியங்களையும் சன்மார்க்கங்களில்வைக்கும்படிசெய்வதனாலே யிந்திரியநிக்கிரகமுண்டாகி யதனாற்காமனைச் செயிக்கலாமென்றநுக்கிரகஞ் செய்தீர்கள் அந்தப்புத்திமுதலானதுகளைக்காட்டிலும் தனியேயொருவனிருந்தல்லோ அப்படிச்செய்யவேண்டும் அதனால்அவனையெனக்குத்தெரியும்படி யநுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும் அருச்சுன தூலபூதமானதேகங்களைக்காட்டிலும் சூட்சுமமானஇந்திரியங்கள்அதிகம்; அந்தஇந்திரியங்களைக்காட்டிலும்மனதுசூட்சுமம் சங்கற்பவிகற்பங்களையுண்டாக்குகிற மனதைக்காட்டிலும் நிச்சயிக்கிறபுத்திசூட்சுமமும், சிரேஷ்டமுமாகும், அந்தப்புத்திக்குச்சிரேஷ்டமாயும் சாட்சியாயுமிருக்கிறவரேதேகியென்கிறஆன்மா அவர்தானுனதுநிசரூபம் அவரையேதொம்பதலட்சியார்த்தமான கூடஸ்தரென்றும், பிரத்தியேகான்மாவென்றும் அவரே தற்பதலட்சியார்த்தமான பரமாத்மாவென்றுஞ் சொல்லப்படும். அருச்சுன இந்தநிச்சயத்தினாலே சஞ்சிதமும்ஆகாமியமும்விட்டுப்போனாலும் பிராரத்தமுள்ளவரையில் திரிவிதகரணங்களைக்கொண்டு புண்ணிய கருமங்களையேசெய்துவருவாயாகிற் காமனைச்செயித்தவனாவாய். ()

அருச்சுன-சகலகன்மங்களும் புத்திக்கேயென்றும் ஆத்மாநிர்விகாரி புத்திக்குச்சாட்சியென்றறிந்து இப்படிவிசாரித்தபுத்தியால் மனதைநிக்கிரகஞ்செய்து ஒருவராலும் செயிக்கக்கூடாத இச்சாரூபமானசத்துருவாயிருக்கிற காமனைச்செயம் பண்ணிப்போட்டு ஆநந்தமாயிருக்கக்கடவாய். (சங)

யாதொருபகவானைச்சுதன்மத்தினாலே பூசித்தபெரியோர்கள் மோட்சத்தையடைவார்களென்று பரமாநந்தரூபமா

யிருக்கிறகிருஷ்ணமூர்த்தியாற் சொல்லப்பட்டுதோ அவருக்கு நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன்.

மூன்றுவது

கர்மபிரமயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் மூன்றுக்குச் சுலோகம்-கசுஉ.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி சகாயம்.

உ

ஸ்ரீ பாண்டுரெங்காயநமஃ

நான்காவது

ஞானயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-முன்சொன்ன இரண்டாவதுமூன்றுவது அத்தியாயங்களினுலும் தற்பதலட்சியார்த்தமான பரமான்மாவே தொம்பதலட்சியார்த்தமானகூடஸ்தனென்றுசொன்ன அர்த்தத்தில் அனுத்மதன்மமாகிய தேகாதிதிரிசியப்பிரபஞ்சமிஞ்சியிருப்பதாகச் சமுசயம்தோற்றுமாகையால் அதுவுந்தன்னைத்தவிரக்கிடையாதென்பதைப்போதிக்கிற நிமித்தமாகவும் முன்சொன்ன அர்த்தம் பெலப்படும்படியாகவும் இந்தயோகமானதைக்கேட்டமுன்னோர்கள் அவாளவாளெங்கெந்த ஆச்சிரமத்திலிருந்தார்களோ அந்தந்த விதங்களாகவேயிருந்து வருகிறுர்களென்கிற விபரந்தெரியவேண்டியும் இந்தஞான யோகத்தையநுக்கிரகஞ்செய்கிறுர். அருச்சுனு நாசரகிதமாயும் அவ்வியக்தமாயுமுள்ள மோட்சமாகியபலத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதாயுமிருக்கிற இந்த ஞானயோகத்தைப்பூர்வத்தில் ஆதித்தனுக்கு நாம்உபதேசம்பண்ணினோம் அந்த ஆதித்தனுனவர் தன் புத்திரனுன வைவசுதன்மனுவுக்குச்சொன்னுர்;அந்தமனு இட்சுவாகுமகாராசாவுக்குபதேசம் பண்ணினுர். (க)

அருச்சுனு-இப்படிப்பாரம்பரையாயடைந்துவந்த இந்த ஞானயோகத்தை ரிஷிகளும் ராசரிஷிகளும் ராசாக்களும் தங்கள்தங்கள்பிதாக்கள் உபதேசிக்க அறிந்து நடந்தார்கள். அந்தக்காலமிப்போதைக்கு வெகுகாலமாகிப்போனபடியினுலேயு மிந்தலோகத்திலுள்ளசிவாள் காமனுக்குவசமாய்ப்போய்விட்டதனுலேயும் அந்தயோகமானது பிரபலமில்லாமல் நஷ்டமடைந்திருக்கிறது. அதுஇனியுன்னுலே பிரகாசிக்க வேண்டுமென்று நினைத்துமுன்னிரண்டத்தியாயத்தினுலுஞ் சொன்னேன் அதையேயின்னமுந்திடப்படும்படியாக உனக்குச்சொல்லுகிறேன்கேள். (உ)

அருச்சுனு-உனக்கு மாத்திரம் சொல்வானேனென்றுல் இப்போதுநீநம்முடையபக்தனுயிருப்பதுமன்றித் தோழனுயிருக்கிறபடியினுலும் விஷயங்களில் ஆசத்தியில்லாதவனுயிருப்பதனுலும் சிவாளிடத்திற்கருணையும் மோட்சத்திலிச்சையுமுடையவனுயிருப்பதனுலேயும் புராதனமாயும் உத்தமமாயும் அத்தியந்தரகசியமாயுமிருக்கப்பட்ட அந்தயோகத்தையின்ன முனக்கநுக்ரகம் பண்ணுகிறேமென்றதற்கு. (ந)

சுவாமி-வசுதேவருக்கு இப்போது சொற்பகாலத்துக்கு முன்பிறந்ததேவரீர் பூர்வீகமாயிருக்கிற ஆதித்தனுக்கெவ்விதமாக உபதேசித்தீர்கள்? இதைப்பார்த்தாலொன்றுக்கொன்று பரஸ்பரம்விரோதமாயிருக்கிறதே. (ச)

அருச்சுனு-நமக்குமுனக்கும் அநேகசென்மங்கள் நடந்திருக்கிறது நமக்குமாயைசுவாதீனமானதினுலேயுஞ் சர்வஞ்ஞனதினுலேயும் அத்தனை சனனங்களும் அப்போதுநடந்தகாரியங்களும் நமக்குத்தெரியும் நீயோ, அவித்தைக்குவசமாகி வியட்டியாகிய ஒருதேகத்திலபிமானம்வைத்து திரிசியங்களிலாசையுடைத்தான சீவனுய்ப்போய்விட்டதால் ஒன்றுமறியமாட்டாய். (ரு)

சுவாமி-புண்ணியபாவசனனமரணமாகிய யிவைகளின்றி யெப்போதும் அவ்வியக்தமாயிருக்கிறவனொன்று முன்

அநுக்ரகஞ் செய்தீர்கள் அதைநானும் நம்பியிருக்க இப்போது சீவாளைப்போலச் சனனதியெப்படியுண்டாயிற்று? அருச்சுன லோகங்களுக்கெல்லாம் பகவானயிருக்கிறநாம் பிறந்தோமென்றும் வளர்ந்தோமென்றும் பரமபதமடைந்தோமென்றும் இன்னம் பலவிதமானசெய்கைகள் செய்வித்தோமென்றும் மகாமகாவித்வாம்சாளுடைய யிருதயத்திற்கூட இந்தச்சமுசயமிருப்பதால் அதுவெளியாகும்பொருட்டுப் பார்த்தா-நீநல்லசங்கைசெய்தாயென்று பகவானவர் ஆந்தரத்தில்மிகவுஞ் சந்தோஷத்தையுடையவராய் நீ சொன்னபடி புண்ணியபாவ சனனமரணதிகளின்றி யெப்போதும் அவ்வியக்தமாயிருப்பதுசரிதான் அதில் எவ்வளவுஞ் சந்தேகப்படவேண்டுவதில்லை ஆனலவதாரஞ்செய்ததுபோலத்தோற்றுகிறதேயென்றால் சுத்தசத்துவரூபியாகிய நம்முடையசுத்தசங்கற்பமென்னப்பட்ட மகாமாயையையிடைவிடாதஞானசத்தியானது நாமவதாரஞ்செய்ததுபோலவும் இடைவிடாதஞானம், வயிராக்யம், ஏயசு, அஷ்ட ஐஸ்வரியம், பலம் என்னப்பட்டவீரியம், லட்சுமிகர மிந்த ஆறுகுணங்களுடன்கூடியுண்டாயிருப்பதுபோலவுஞ் செய்வித்திருக்கிறதேதவிர நாமெ தார்த்தமாய்ப்பிறக்கவேயில்லை இப்படியிருந்தால் மகாமகாவித்வாம்சாள் முதலானவாளும் நாமவதாரஞ்செய்ததுபோலனுமானமின்றிக் கொண்டாடுகிறார்களேயென்றால் அவித்தைக்குவசமாகிச்சனனமரணத்துக்குடன்பட்டிருக்கிற சீவாளாரோ அவர்களுக்குமாத்திரம் நாமவதாரஞ்செய்திருக்கிறோமென்றுஞ் சகலவிநோதங்களும் நடப்பிவைக்கிறோமென்றும் நிசம்போலத்தோற்றிப் பலவிதமாயவாளவாளுடைய சித்தத்துக்குத்தோற்றினபிரகாரம் வசனித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் ஆனற் சாஸ்திரபுராணதிகளிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபோது இவ்விதமாய்ச்சொல்லலாமாவென்றால் அருச்சுன அதுவுமிந்தச்சிவாளைப்பற்றி யிவ்விதமாயாவதுகடத்தேறட்டுமென்று சொன்னதேதவிர யதார்த்தமல்ல இவைகளினுடைய யதார்த்தம் நம்முடைய

மாயையைக்கடந்து நம்மையறிந்திருக்கப்பட்ட மகான்களுக்குமட்டுந் தெரியுமேயல்லாமல் மற்றவர்களுக்குத் தெரியத்தக்கதல்ல. (சூ)

சுவாமி-சீவாளுக்குத் தோற்றும்படியாயாவது எப்போதெப்போதவதரிப்பீர்கள்? அருச்சுனு தன்மங்களுக்கானியும் அதன்மங்களுக்குவிருத்தியுமெப்போதுண்டாகுதோ அந்தந்தயுகந்தோறுமவதரிப்பேன். (எ)

சுவாமி-தன்மத்துக்கானியும் அதன்மத்துக்குவிருத்தியுமுண்டானல் தேவரீருக்கென்ன? அருச்சுனு சகலசீவாளும் நம்முடைய அம்சமானபடியினலே அவாள்நன்மையடையும்பொருட்டுண்டாக்கிவைத்த வேதவாக்கியங்களின்படி சரியாய்நடவாமல் அதன்மவழியில் நடக்கப்பட்டபேர்களைச் சங்கரிக்கவும் நம்மையதார்த்தமாயறிந்து ஆந்தரத்தில் அவிபிசாரமாகியபத்தியும் பாகியத்தில் திரிவிதகரணங்களைக்கொண்டு நிட்காமகன்மங்களுஞ்செய்துவரப்பட்ட சாதுக்களை ரட்சிக்கிறதற்குமாக யுகந்தோறுமவதரிப்போம். (அ)

தேவரீருக்கே யொருவரைரட்சிக்கிறதுந் தெண்டிக்கிறதுமாக இருக்கும்போது தேவரீரிரட்சிக்கிறதற்குச் சமானமுள்ள சாதுக்களாகியும் அடியேனுக்குக்குருவாயுமிருக்கப்பட்டவர்களுடன் நான்யுத்தஞ்செய்வது தன்மமல்லவென்றல் அதுசரியானதல்லவென்றுஞ் சொல்லுகிறீர்கள். தேவரீருக்கெப்போதுஞ் சனனமேயில்லையென்றுந் தேவரீரைத்தவிர அன்னியமே கிடையாதென்றுஞ் சொல்லியிருக்க இப்போது சிலர் சற்சனுளாயுஞ் சிலர் துற்சனுளாயுமிருக்கிறதுபோலவும் அவாள் நிமித்தமவதாரஞ்செய்கிறதாயும் சொல்லுகிறீர்கள் இந்தப்பட்சத்திற்பற்றுதலுக்கேதுவுண்டாகுமே? அருச்சுனு உனக்குக்குருவாயிருக்கப்பட்டவாள் சாதுக்களென்பது நிசமே அவாளுன்னுடைய சத்துருபட்சத்திற்சேர்ந்து யுத்தத்துக்குவரும்படியாகச் சம்பவித்துவந்திருப்பதால் அவர்களுடன் நீயுத்தஞ்செய்வதுதன்மமே நாமவதாரம் செய்ததர்கச்

சிவபாவத்தையுடைய நீ யொப்புக்கொள்ளுகிறபட்சத்திலும் துஷ்டநிக்ரகசிஷ்டபரிபாலனமான இந்தஇரண்டுவிதமும்லோ கோபகாரமேயல்லாமல் நமக்கு அதனால்யாதொருபிரயோச னமும் சந்தோஷமும்கிலேசமுங்கிடையாது இவைகளினாலே யும் நம்மைத்தவிர அந்நியமேயில்லாததனாலும் இந்தச்சகத் தானது கானற்சலத்துக்குச்சமானமாகத் தோற்றுகிறபடியி னாலேயும் நமக்குப்பற்றுதலுண்டாக எவ்வளவுங்காரணமே யில்லை மேலும்திவ்வியமாயிருக்கப்பட்ட நம்முடைய அவதா ரமென்ன லோகரட்சணார்த்தமாக நாம்செய்யப்பட்ட கன்ம ங்களென்ன இவைகளனைத்தும் நாம்செய்யவேயில்லையென் றும் நம்முடையமாயாசத்தியானது சகலமுஞ்செய்வித்திரு க்கிறதென்றும் விதிபூர்வமாயும் யதார்த்தமாயுமெவனறிகிறா னோ அவன் அந்தச்சனனத்திலேயே தேகாபிமானத்தைவி ட்டு நம்முடையசாயுச்சியபதவியைத் தப்பாமலடையும்படி யாயிருக்கும்போது நமக்கெங்கேபற்றுதலடையப்போகிறது.

தேவரீருடைய நிசரூபத்தையறிந்ததா லெப்படியடை வன்? அருச்சுனா-இராகம், குரோதம், பயமின்றி நம்மைத்த விர வேறே யாதொன்றுங் கிடையாதென்றும் நம்மிடத்திலி டைவிடாமல்மனதுவைத்துத் திரிவிதகரணங்களினாற் புண் ணியகன்மங்களையே செய்துவந்த ரிஷியீசுராள் முதலான பெரியோர்கள் நம்முடைய அநுக்ரகத்தினால் ஆத்மஞானமு ண்டாய் நம்முடையசாயுச்சியபதத்தையே யடைந்திருக்கிறா ர்கள்.　　(௰)

தேவரீரையுபாசித்தால் மோட்சமும் அப்படிக்கில்லாத வர்களுக்குக்கிடையாதென்றூற்பட் சபாதமுண்டாகாதா ?அ ருச்சுனா-புருஷனானவன்மோட்சபலத்தையாசித்து நம்மையு பாசித்தால் அவனுக்கந் தப்பலமும் இந்திராதிதேவதைகளையு த்தேசித்தந்தப் பலன்களையடையவேண்டுமென்றிச்சித்தால் அந்தத்தேவதைகளுக்குள்ளும் நாமே யந்தரியாமி ரூபமாயிரு ந்துகொண்டு அந்தந் தப்பலன்களையுங் கொடுத்துவருகிறோம்.

இதனுலெப்படிப் பட்சபாதமாகும் அருச்சுனு-எவாளெவாளு டையகோரிக்கைகளெப்படியெப்படியோ அப்படியப்படிப்பல ன்களையுமடைகிறுர்களேதவிரக்கற்பகவிருட்சம்போலிருக்கி ற நமக்குஒருவரிடத்திற்பட்சமும் ஒருவரிடத்திற்றுவேஷமு முண்டாகக்காரணமேயில்லை அப்படியிருக்கநம்மிடத்திற் பட் சபாதமுண்டாயிருப்பதுபோல நீசொல்லப்பட்டது வீணு வார்த்தையேயல்லாமலெவ்வளவும் சரியானதல்ல. (யக)

சுவாமி- மோட்சபலத்தைக்குறித்தே எல்லோருமேனு பாசிக்கவில்லை? அருச்சுனு இந்தமனிதலோகத்திலிருக்கப்பட் டசீவாள் தங்களுக்கிருக்கிற இச்சைகளினுலே மோட்சத்தி லென்னசுகமிருக்கிறதென்று இந்திராதி தேவதைகளைக்குறி த்துக் காமியகன்மங்களைச்செய்தாற் சுவர்க்காதி பலன்களை ச் சீக்கிரத்தி லநுபவிக்கலாமென்று நினைத்துக் காமியகன்ம ங்களையேசெய்துகொண்டு உடனுக்குடன் அந்தப்பலன்களை யநுபவித்துச் சனனமரணத்தையும் அடைந்துவருகிறுர்கள் அதற்கு நாமென்னசெய்யலாம். (யஉ)

சுவாமி - இப்படியுபாசிக்கச்சொல்லுகிறதுந் தேவரீர்தா னே அருச்சுனு-பிரம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திராளென்ன ப்பட்ட நான்குவர்ணமும் அவாளுடையவர்ணங்களுக்குத்த குந்தகுணங்களும் அவாள்கடத்தேறும்பொருட்டுக்கன்மங்க ளும்அவைகள்தெரிந்துநடக்கும்படியாகவேதங்கள்முதலான வைகளும்நாமுண்டுபண்ணிவைத்தோம் இவைகளுக்கெல்லா ம்நான்கர்த்தாவாகஉனக்குத்தோற்றினுலும்நானென்றும்செ ய்யவேயில்லையென்றும் அகர்த்தாவாகவே யெப்போதுமொ ரேபடித்தாயிருக்கிறேமென்றும் நம்மைநீயறியவேண்டும். ()

சுவாமி-எல்லாவற்றையு முண்டுபண்ணிவைத்த உங்க ளுக்கு அதனுலேற்றக்குறைவும் கன்மபந்தங்களும் எப்படி யொட்டாமல் அகர்த்தாவாயிருக்கக்கூடும். சிருட்டி, திதி, சம்மாரம், திரோதானம், அநுக்கிரகம் ஆகியபஞ்சகிர்த்தியங் களுந் தேவரீராலேயேயுண்டாயிருக்கிறதாக வேதங்களிலும்

சொல்லியிருக்கிறதே அருச்சுனு அப்படிச்சொன்னாலும் நானொன்றுஞ்செய்யவேயில்லை எல்லாம் செய்ததாகக்காணப்படுகிறதேயென்றால் சூரியனுடைய சந்நிதானத்தில் லோகமெல்லாமெப்படிச்சேட்டிக்கிறதோ அப்படிநம்முடையசந்நிதானமகிமையைக்கொண்டு மாயையினாலேயிந்தச்சகமுதலான சகலகிருத்தியங்களுமுண்டாய்ச் சேட்டிக்கிறது இப்படிமாயையினாலுண்டானசமட்டிபூதங்களும் சூரியசந்திரநட்சத்திரங்களுமேயெல்லாச்சீவாளுக்கும் சவுக்கியமாகவும் சமமாகவுமிடங்கொடுத்துக்கொண்டு சீவாளாலேசெய்யப்பட்டசற்கிருத்தியங்களினாலேயுந்துற்கிருத்தியங்களினாலேயும்யாதொருவைசம்மியங்களும் பாவபுண்ணியங்களுமடையாமலிருக்கும்போது அந்தமாயைக்குமதிட்டானமாயிருக்கிற நம்மை யெவ்விதமாயொட்டும் ஆகையால், அந்தக்கருமங்களில் எனக்குயாதோரிச்சையுமில்லை யந்தக்கருமங்களும் நம்மையெவ்வளவுமொட்டாது இப்படிநம்மையாரறிகிறார்களோ அவர்கள்கூடச் செய்யப்பட்டகருமங்களாற்பந்தமடையாமல் மோட்சமேயடைந்திருக்கிறார்கள் அப்படியிருக்கநமக்கேன் பந்தம்வரப்போகிறது. (யச)

சுவாமி-இப்போது சொன்னபிரகாரமார்நடந்திருக்கிறார்கள்? அருச்சுனு நானெப்படிச்சகலகருமமும் செய்தாலும் செய்யாதவனாயும்அசங்கனாயுமிருக்கிறேனோ அப்படியேபூர்வத்திலுண்டான சனகாதிகள்முதலியமகாத்மாக்களும் கருமங்கள்செய்தேமோட்சமடைந்திருக்கிறார்கள் ஆகையாற் பூர்வீகமாயிருக்கிறகருமங்களையே நீசெய்யவேண்டுவது ஆனால், பாமராள் ஒருவரைப்பார்த்தொருவர்செய்கிறதுபோல், அல்லதுதமக்குத்தோற்றினபடி செய்கிறதுபோலச் செய்யாதே நம்மையதார்த்தமாய்த்தெரிந்து அதுதானுயநுபவிக்கப்பட்டமகான்களைத்தேடி யவர்களுக்குவேண்டியசிசுருடைமுதலானதுஞ்செய்து பத்திபூர்வமாகஅவாளாலே நீ தெரிந்துகொண்டு,நீ பண்ணவேண்டுவது. (யரு)

சனார்த்தன-தேவரீரைத்தவிர அடியேனுக்குவேறேகதியில்லாததனாலுமிந்தச்சரணத்தையேநம்பியிருக்கிறவனானதாலும் அதன்விபரங்களையெல்லாம் தேவரீரேயநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து மகாபுசா கருமமாவதுஇது அகன்மமாவதுஇது எந்தக்கருமங்கள்செய்தாற்பந்தத்தைக்கொடுக்கும் எந்தக்கருமங்கள் செய்தால்மோட்சத்தைக்கொடுக்கும் இந்தவிபரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறவிஷயத்தில் மகாமகாவித்வாம்சாள்கூட மோகத்தையுஞ் சமுசயத்தையுமடைந்திருக்கிறார்கள் அப்படியிருப்பதால் எந்தக்கருமங்கள்செய்தால் அசுபமாகியசனனமரணசமுசாரத்தினின்றும் விடுபடுவாயோ அந்தக்கருமங்களைச்சொல்லுகிறேன்கேள். (யசு)

சுவாமி-தேகேந்திரியாதிகளினாலே செய்யப்பட்டவைகள் கன்மமென்றும் செய்யாமலிருப்பது அகன்மமென்றும் சொல்லுகிற அர்த்தத்தில் வித்வாம்சாள்கூடமயங்குவானேன்? அருச்சுன-அவாளவாளுடையவருணத்துக்குத்தகுந்த விகிதமானகன்மங்களின்னதென்றும் பாபத்தைக்கொடுக்கும்படியானகருமங்களாகிய நிஷேதகருமங்களின்னதென்றும் பலனைத்தருவதான கருமங்களின்னதென்றும் விகிதமானகருமங்களநுட்டிக்கும்போது தவிர்தலுண்டான பாபகருமங்களின்னதென்றும் இன்னகருமங்களாகவேயாகாதென்றும் எத்தனைகருமங்கள்செய்தாலும் அவைகள் கருமமேயல்லவென்றுமின்னமும்பலவிதமாய்க் காடாய்வளர்ந்திருக்கப்பட்ட கருமங்களுடைய எல்லையையொருவராலுமறியப்படாது அறிகிறதானால்நிரம்பவும் அபுரூபமாயுஞ் சூட்சுமமாயுமிருக்கும் ஆகையாலெல்லாருஞ் சகசமாயறியத்தகுந்ததல்ல. (யஎ)

அருச்சுன - இவ்விதமாயிருக்கப்பட்டகருமங்களிலுனக்கெவ்வளவு உபயோகமோ அவ்வளவுமட்டுஞ்சொல்லுகிறேன்; கன்மமென்றும், விகன்மமென்றும், அகன்மமென்றும், கிர்ச்சனகன்மமென்றும் நான்குவிதம் அதிற் சுவர்க்காதிகளைக்

குறித்துக் காமியமாகச் செய்யப்பட்டகன்மங்க ளெவையோ அவைகளுக்குக்கன்மமென்றுபெயர் அதற்குப்பலம் சுவர்க்க சுகம் அந்தச்சுகமநுபவித்தவுடனே சனனமரணமுமுண்டு ஆத்மா அசங்கர் தேகேந்திரியாதிகள்மித்தையிவைகளினலேக ன்மங்களைச்செய்து அவைகளையீசுரார்ப்பணம் செய்வானே னென்று சிலவித்வாம்சாள்வாக்கிஞற்சொல்லிவிட்டு எவ்வள வேனுமவரவர்கள்வருணத்துக்குத்தகுந்த புண்ணியகருமங்க ள் செய்யாமலேமனதுடனிந்திரியங்களையுந்தமக்குவேண்டிய விஷயங்களிலிச்சையுடனே செலுத்திக்கொண்டிருக்கப்பட்ட புருஷாளாரோ அவர்கள்தான்சகலபாபகருமங்களும் செய்த வர்களென்றுசொல்லப்படும். இதற்கு நிஷேதமானவிகன்ம மென்றுபெயர் இதற்குப்பலம் நரகமும், சனனமரணங்களும், துக்கமுமே சகலகருமங்களுந் தேகேந்திரியாதிகளினலேயே செய்யப்படுகிறதென்றும் ஆத்மாவானவர் அசங்கரென்றும் அவர்யாதொருகருமங்களுஞ்செய்கிறவருமல்ல செய்யத்தக்க வருமல்லவென்றுங் குருமுகமாகநன்ருய்த்தெரிந்துகொண்டு திரிவிதகரணங்களினலே அவனவன்சாதிவருணத்துக்குத்த குந்தநிஷேதகாமியகன்மங்களைவிட்டுநித்யநைமித்யபிராயச்சி த்தமாகிய விகிதமானகன்மங்களைச்செய்து அவைகளின்பலத் துடனீசுரார்ப்பணம்செய்துவரப்பட்ட முமூட்சுவுக்குச்சித்த சுத்தித்துவாராஞானம்வந்து மோட்சத்தைக்கொடுக்கிறபடியி னு லிந்தக்கன்மங்களை மோட்சரூபமென்றுசொல்லப்படும் ஆ னதாலிவைகளைக்கன்மங்களென்று ஒருபோதுஞ்சொல்லக்கூ டாது. இப்படிப்பட்டகருமங்களெவ்வளவுசெய்தாலுமொருக ன்மமுஞ் செய்யாதவனென்று இவனுக்கேசொல்லப்படு மித ற்குத்தான் அகன்மமென்றுபெயர் இதற்குப்பலம், துக்கநிவி ர்த்தியும், ஆநந்தமும், மோட்சமுமே அருச்சுனு-இந்தமோட் சரூபமானகன்மங்களைக்கொண்டு ஜீவன்முத்திபதத்தைப்பெ ற்று ஆரூடராயிருக்கப்பட்டமகாபுருஷாள் மோட்சரூபமான கன்மங்கள்செய்தாலும்செய்யாவிட்டாலும் அவர்களுக்குயா

தொருபிரயோசனமும்பாதகமுமில்லை. எந்தெந்தவேளையிற் பிராரத்தாநுகுணமாய் வலுவில்வருகிறபோகங்கள் விதியோ, நிஷேதமோ எதுவந்தாலும் அவைகளிலிச்சையும் துவேஷமுமில்லாமற் சூரியன்சகலரசங்களையும் கிரகித்தாலும் அவரெப்படியொட்டாதிருக்கிருரோ அப்படிச் சமமாகக்கண்டநுபவிப்பன். இவனைத்தான் புருஷாளுக்குள் புத்திமானென்றும் யோகியென்றும் கிருதகிருத்தியனென்றும் பண்டிதனென்றுஞ்சொல்லப்படும் சுவர்க்கம் நரகம் மோட்சமிவைகளைக்கொடுக்கப்பட்ட திரிவிதமானகன்மங்கள் செய்தாலும்செய்தவனல்ல இதற்குத்தான் நிர்ச்சனகன்மமென்றுபெயர். இந்தமகாபுருஷனைத்தான் மோட்சரூபியென்றுஞ் சொல்லப்படும். இப்படியிருக்கப்பட்ட மகாபுருஷனுக்கு விதிநிஷேதமுங்கன்மமுந்தேவையில்லையென்றுசொல்லியிருக்கிற அர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் தேகமேதானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்றுமெண்ணிக்கொண்டிருக்கப்பட்ட சீவனுனவனுமிந்தப்படி நடப்பானேயாகிற் சகலபாபங்களுக்குஞ்சகலநரகங்களுக்கும் அவனையேபாத்தியஸ்தனென்று சொல்லப்படும்.

சுவாமி-ஆரூடாளுக்குமாத்திரம் விதிநிஷேதமுங்கன்மங்களும் ஏன்தேவையில்லை? அருச்சுன எவனுக்குச்சகலகன்மங்களுங்காமியசங்கற்பமில்லாமலிருக்குமோ ஞானுக்கினியினால்விதிநிஷேதகருமங்கள் முதலானசகலத்தையுந் தகிக்கப்பண்ணிப்போட்டு யேகாந்தத்தையுடைத்தான புருஷனுயெவனிருக்கிருனே அவனுக்கு, அவனைத்தவிர அன்னியமொன்றுமில்லாததனுலும் அவனுக்கிந்தப்பதார்த்தம் விதியென்றும் இந்தப்பதார்த்தம் நிஷேதமென்றுஞ் சொல்ல இடமில்லாததாலவனைத்தான் விவேகிகளாகிய வித்வாமிசாளாலே பண்டிதனென்றுசொல்லப்படும். (யசு)

இன்னமும்கன்மபலத்தில் ஆசக்தியைவிட்டுச்சொரூபாநந்தத்தில் திருப்தனய் வேறென்றையும் ஆசரியாமலெவனிருக்கிருனே அவன்சகலகருமங்களையும் பண்ணினலும்

பண்ணவேயில்லை யொருபதார்த்தமாவதுதனக்கன்னியமாயி ல்லையென்று நன்றாய்த்தெரிந்ததனால் அதிலாசையில்லாதவ னும்திரபுத்தியுண்டானவனும் சர்வசங்க பரித்தியாகியுமா ண அந்தப்புருஷன்தேகசம்ரட்சணைக்காக அவன்ஜாதிக்குத் தகுந்தவிகிதமான கன்மங்களாவது அல்லது அவன்றேகபிரா ரத்தாநுகுணமாய் வேறேசுபாவத்தையுடைத்தான கன்மங் கள்செய்தாலும் பாபத்தையடையான். (உ௰)

இன்னமும் ஆசா ரகிதனும் மனதிந்திரியங்களைவசப்ப டுத்திக்கொண்டு திரிசியங்களில் மமதையில்லாதவனுயு மிருக் கப்பட்டமகாபுருஷன் கேவலமாகிய சரீரசம்ரட்சணைக்காகச் செய்யப்பட்ட கன்மங்களினால் பாபபலன்களையடையான்.

இன்னமும் கிடைத்ததுகொண்டு சந்தோஷத்தையடை ந்து சுகதுக்கசீதோஷ்ணாதிகளைச் சமமாகப்பாவனைசெய்து கொண்டொருவரிடத்திலும் வயிரமின்றி லாபாலாபங்களு மெதிரிச்சையாய் வரப்பட்டவிஷயங்களையும் சரியாகப்பார்க் கிறவன் தேகசம்பந்தத்துக்கு வேண்டியகன்மங்கள்செய்தா லும் பந்தத்தையடையான். (உஉ)

சுவாமி-பந்தமடையாததற்கென்னகாரணம்? அருச்சுனா யர்தொரு பலன்களிலுமிச்சையைவிட்டு யிராகாதிகளின்றி ஞானத்தினாலொருமைப்பட்டிருக்கப்பட்ட மகாபுருஷன்பண் ணப்பட்டகன்மங்களும் அந்தக்கன்மபலனும் சொரூபத்தில் லயமாய்ப்போய்விடுமேதவிரப் பந்தத்தைக் கொடுக்கமாட் டாது. (உ௩)

சொரூபத்தில் லயமாகும்படியான கருமங்கள் எவை அவைகளெப்படிச்செய்விக்கப்படுமென்றுகேட்ட அருச்சுன னுக்குமுன்வாச்சியார்த்தங்க ளைகியதிசெய்வித்து லட்சியார் த்தத்தையுபதேசஞ் செய்திருப்பதால் அந்தவாச்சியார்த்தங்க ளுந் தன்னைத்தவிரவேறேயில்லையென்று போதிக்கவேண்டு மென்கிறதாகப் பகவானனவர் அபிப்பிராயங்கொண்டு அரு ச்சுனா - தேகமேதானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்றும்

எண்ணியிருக்கப்பட்ட புருஷனுக்குமோட்சாபேட்சையிருந் தால் நிட்காமகருமங்களால்மோட்சத்தையடையலாமென்று சொன்னோம் இப்போது அந்தக்கன்மங்களே பிரமசொரூப மென்றும் அவ்விதமாகவே மகாபுருஷாளாலே எக்கியஞ் செ ய்யப்படுமென்கிற விபரத்தையுஞ்சொல்லுகிறோங்கேள் எக் கியங்களுக்குத்தகுந்த பதார்த்தங்கள் வைக்கப்பட்டபாத்திர ங்களும், பிரமசொரூபம், அந்தப்பதார்த்தங்களும்பிரமசொரூ பம்,அக்கினியும் பிரமசொரூபம்,எக்கியஞ்செய்யப்பட்டதானு ம் பிரமசொரூபம் இப்படியாகச்செய்துவருவார்கள் அப்படி ச்செய்யப்பட்டமகாபுருஷாள் பிரமசொரூபமாகவேயிருக்கி றார்களென்பதற்குக் கேட்கவேண்டுமோ இதற்குத்தான் ஞா னயெக்யமென்றும் மகாசிரேஷ்டமென்றும் சொல்லப்படும்.

சுவாமி-இந்த எக்யமெல்லாரும் ஏன்செய்யவில்லை? அ ருச்சுனு-தன்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றும் நித்யசந் தோஷத்தையுடையமகாபுருஷாளாலே லோகரட்சணார்த்த மாக இந்த எக்யம் செய்யப்படுமேதவிர அந்தக்கரணசுத்தியில் லாதமற்றவர்களாற்செய்யக்கூடாது ஆனால் அவாளெல்லாம் எவ்விதமாய்க் கரையேறுவார்களென்றுகேட்பாயாகிற் சித் தசுத்திக்காக அவாளவாளுடைய அதிகாரத்துக்குத்தகுந்த எக்யங்கள்வேதத்தில் அநேகவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கி றது; அவைகளிற்சிரேஷ்டமான ஞான எக்யம்சித்திக்கிறத ற்குச்சாதனமாகவும் முக்கியமாகவுமிருக்கிற பன்னிரண்டுஎக் யங்களைச்சொல்லுகிறேன்கேள்; சஞ்சயா, சிலகன்மயோகிகள் தேவேந்திராதிகளுக்குப் பிரியம்வரும்படியாக நிட்காமனாய்ச் செய்யப்பட்ட எக்யங்களினாலுண்டான அக்கினியிற்றிரிசிய விஷயங்களையோமம்செய்வார்கள் க. இன்னஞ்சிலஞானிகள் யாதொருகாரியங்களும் நிட்காமனாய்ச்செய்துகொண்டு பிரம சொரூபமே யிருக்கிறதென்கிற நிச்சயத்தினாலே மறுபடியுந் தோற்றுகிறவிஷயங்களைச்சொரூபத்திலேயே அயிக்யஞ்செய் வித்துக்கொண்டு வரப்படாநின்ற நிச்சயமாகிறஞானாக்கினி

யில் விஷயங்களையோமம்செய்வார்கள் இன்னம்சிலர் திரிவித கரணங்களினாலே நிஷ்காமகன்மங்கள்செய்துகொண்டு சிரவணமனனநிதித்தியாசனம் நிரந்தரம்செய்துவரப்பட்டதனாலுண்டானநிச்சயமாகிற அக்கினியில்விஷயங்களையோமம்செய்வார்கள் இன்னம்சிலர் துறவாச்சிரமத்தையடைந்துஆகாரவேளைபோகச் சதாசமாதியிலுண்டானநிச்சயமாகிறஅக்கினியில் விஷயங்களையோமம்செய்வார்கள் உ. நயிட்டிகப்பிரமசாரிகள் சுரோத்திராதியிந்திரியங்களைநிக்ரகஞ்செய்து அதனாலுண்டான நிச்சயமாகிற அக்கினியில்விஷயங்களையோமம்செய்வார்கள் ௩. இன்னம்சிலகிரகஸ்தாள் நல்லதுபொல்லாததுஎன்னப்பட்டசப்தாதிவிஷயங்கள்யாவையும் இந்திரியங்களாகிய அக்கினியில்யீசுராற்பணமாகஓமம்செய்வார்கள். ௪. (உரு-உ௬)

இன்னம்சிலதியானநிஷ்டாள்இந்திரியங்கள் பஞ்சப்பிராணிவைகளினுடையகன்மங்களெல்லாம் நிரோதஞ்செய்யும்போதுஅதனாலுண்டானநிச்சயமாகிய ஞானாக்கினியில்விஷயங்களையோமம்செய்வார்கள். ரு. (உஎ)

இன்னம்சிலகிரகஸ்தாள் நாம்தானங்கொடுத்தோமென்றும்இன்னார்வாங்கினார்களென்றும் யாதோரபிமானமுமில்லாமற்சமஸ்தமும் பகவானாலேயே நடக்கப்படுகிறதென்று நிரபிமானவிருத்தியினாலுண்டானநிச்சயமாகிய அக்கினியில்விஷயங்களையோமம்செய்வார்கள் ௬. இன்னம்சிலர்தபசென்கிறகிர்ச்சரசாந்திராயணாதிவிரதங்கள் தீர்த்தங்கள்முதலானதுசெய்யப்பட்டதனாலுண்டான நிச்சயமாகியஅக்கினியில்விஷயங்களையோமம்செய்வார்கள் எ. இன்னம்சிலர்அஷ்டாங்கயோகத்தினாலுண்டான நிச்சயமாகியஅக்கினியில்விஷயங்களையோமம்செய்வார்கள்இன்னம்சிலர்பிராணாபானன்களை அசபாமந்திரரூபமாக மகாவாக்கியஅர்த்தத்தினால் அயிக்யமானஉசுவாசநிசுவாச ரூபமாயெப்போதும் அநுசந்தானம் செய்யப்பட்டதனாலுண்டானநிச்சயமாகிய அக்கினியில்விஷயங்களையோமம்செய்வார்கள் அ. இன்னம்சிலர்குருமுகமாகவேதங்கள்முத

லானவைகளைச் சதாசிரவணம்செய்யப்பட்டதனாலுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை யோமம்செய்வார்கள் கூ. இன்னம்சிலர்வேதம்உபநிடதம் முதலானவைகளைவாசித்து அவைகளின் அர்த்தங்களை விசாரித்துக்கொண்டுவரப்பட்டதனாலுண்டானநிச்சயமாகிய அக்கினியில்விஷயங்களை யோமம்செய்வார்கள் இன்னம்சிலர் அந்தஅர்த்தங்களை யாதொருபயனுமிச்சியாமற் பகவத்பிரீதியாகப் பிறருக்குச்சதாபோதித்துவருவதனாலுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களையோமம் செய்வார்கள்: ய. (உஅ)

இன்னம்சிலர் ரேசகபூரககும்பகமென்னப்பட்ட மூன்றுமார்க்கங்களினாலே பிராணாபானனை அயிக்யம்பண்ணப்பட்டதனாலுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களையோமம்செய்வார்கள் யக. (உகூ)

இன்னம்சிலர் தினந்தோறும் ஆகாரங்களைக்குறைத்தும் விஷயங்களிலிச்சைகளைக்குறைத்தும் இரண்டுபங்கு அன்னமும் ஒருபங்கு ஜலமும் ஒருபங்குவாயுவுசஞ்சாரத்துக்கிடமாகவும்வைத்துக்கொண்டு செய்யப்பட்டதனாலுண்டான நிஷ்டையாகிய அக்கினியில்விஷயங்களையோமம்செய்வார்கள்யஉ.

அருச்சுனா-இத்தனைபேரும் எக்யங்களையறிந்தவர்களே இவர்கள்புசிக்கப்பட்ட எக்யசேஷ அன்னம் அமிர்தத்துக்குச்சமானமாகும் இவர்கள்சகலபாபங்களிலுமிருந்தும் விடுபட்டு ஞானத்துவாரா புராதனமாயிருக்கிற பிரமசொரூபத்தையேயடைவார்கள் இவைகளிலொன்றையாவது அநுஷ்டித்துக்கரையேறாமற் பாபமாயிருக்கிற அன்னங்களைப்புசித்துக்கொண்டு விஷயங்களிலிச்சையுடைத்தான புருஷனுக்கு இந்தலோகத்திலேயே சுகசம்பாத்தியம்துர்லபமானதாற் பரலோகத்திற் சுகமெப்படிவரப்போகிறது. (௩க)

அருச்சுனா-இப்படியநேக எக்யங்கள் வேதங்களிற்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அவைகளெல்லாம் பிரயாசையுடன்கூடினதாகவும் சித்தசுத்தியார்த்தமாகவு முடியுமேயல்லாமல்

ஞான எக்யத்துக்குச்சமானமாகமாட்டாது ஆனதாற்பிரயாசையின்றியும் சுளுவாயுமிருக்கப்பட்ட ஞானஎக்யத்தையப்பியாசித்தவர்கள் மோட்சமேயடைவார்கள். ஆனதால் ஞானயெக்கியத்தைச்சிரேஷ்டமென்றுனக்குச்சொன்னேம் இந்த எக்யங்களெல்லாம் மனோவாக்குக்காயத்தாற் பண்ணப்பட்டதேயன்றி ஆத்மாவுக்குச்சம்பந்தமில்லையென்று நீயறிவாயேயாகில் முத்தனுவாய். (௩உ)

அருச்சுன-ஞானத்தின்பொருட்டே சகலகன்மமும்செகிறதாகையாலும் சகலகன்மங்களுக்கும் ஞானமேயாதாரமாயிருப்பதனுலும் முன்சொன்ன எக்யங்களைப்பார்க்கிலும் ஞான எக்யம்சிரேஷ்டம். (௩௩)

சுவாமி- அப்படிப்பட்டஞானம் எவ்விதமுயற்சியால்வரும் அருச்சுன-சாதனசதுட்டயங்களைப்பெற்றவனுய்ப் பெரியவாளிடத்திற்போய்ச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து சுவாமி,சமுசாரசமுத்திரத்தில் முழுகிக்கிடக்கிற அடியேனைக்கிருபையினுலிரட்சிக்கவேண்டுமென்று வணக்கத்துடன் தெரியப்படுத்தி அவாளிஷ்டப்படி சிசுருடைசெய்துகொண்டேவருங்காலத்தில் நீநடக்கப்பட்டநல்ல நடத்தைகளினுலே தயவுபிறந்து அவாளநுபவிக்கப்பட்ட அபரோட்சஞானத்தையுனக்குபதேசஞ்செய்வார்கள். (௩௪)

சுவாமி-அப்படிப்பட்ட உபதேசமும் அதற்குப்பலமும் சுவாமிகளேயநுக்ரகம் செய்யவேண்டுமென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து மகாபுசா-சகலசீவாளும்பரமாத்மாவாகிய நம்மைத்தவிரவேறேயில்லையென்றும் அப்படிப்பட்ட நம்மையுன்னுடைய லட்சியார்த்தத்தைத்தவிர வேறேயில்லையென்றீ தெரியத்தக்கதெதுவோ அதுவேஞானமென்றுசொல்லப்படும் அந்தஞானம் உனக்குலப்தமானுல் இப்போதுபந்துக்களெல்லாம் மரிக்கப்பட்டுப்போவார்களென்று துக்கப்படுவதுபோலொருபோதும்துக்கப்படமாட்டாய் அப்படித்துக்கப்படுவதும் சுத்தமித்தையென்றும் தெரியவரும் அதனுல்நீயெல்

லாம்செய்தாலும் ஒன்றுஞ்செய்யாமலிருந்ததாகவும் தெரிய வரும் ஆகையால் அந்தஞானத்தைத்தெரிந்துகொண்டு நீயே ப்பியாசஞ்செய்வாயாகில் இந்தச்சென்மத்திலேயே மோட்ச த்தையடைவாய். (௩௫)

அருச்சுன-இன்னமும் அந்தஞானத்தினுடைய பெரு மையையும் பலனையும்சொல்லுகிறேன்கேள் மகாபாதகங்கள் செய்யப்பட்டவனைக்காட்டிலும் நீயதிகமான பாபியானாலும் அப்படிப்பட்டபாபரூபமான சமுத்திரத்தைஞானமென்கிற தெப்பத்தினால் எளிதிற்கடப்பாய் அதெப்படிப்போலென்றால் சொப்பனத்திற்கண்ட பாபபுண்ணியங்களெல்லாம் விழித்த வுடன் எப்படியில்லாமற்போகுமோ அப்படிப்போலென்று நீ யறியத்தக்கது. (௩௬)

சுவாமி-இந்தஞானத்தைத்தவிரப் பாபங்கள் நசிக்க வே றேயுபாயங்களில்லையா ? அருச்சுன-எரிகிற அக்கினியானது காஷ்டங்களையெல்லாம் தன்னைப்போலெப்படித்தகனம்பண் ணிப்போடுகிறதோ அப்படி பிராரத்தம்தவிர மற்றக்கன்மங்க ளையெல்லாம் ஞானாக்கினியானது தகனப்படுத்தும் இதைப் போல மற்றொன்றும் பரிசுத்தம் பண்ணிவைக்கமாட்டாது.

சுவாமி-இப்படியானால் எல்லோருமிந்தஞானத்தையே ன் அப்பியாசிக்கவில்லை? அருச்சுன-சமுசாரசமுத்திரத்தை த்தாண்டுகிறதற்கு இந்தஞானத்துக்குச்சமானம் வேறொன் றுங்கிடையாது அப்படிப்பட்டஞானமானது இராகத்துவேஷ மின்றிப்பகவத்பிரீதியாகவெகுகாலம் கன்மயோகங்கள்செய் து அதனாற்சித்திக்கும்படியாயிருக்கிறது. (௩௮)

அருச்சுன-இன்னமும் அந்தப்புருஷன் எவ்விதமாய்நட க்கவேண்டுமென்றால் குருவிடத்திற்போய்ச் சிசுருஷை முத லானதுஞ்செய்து அவர்களுக்கேற்கநடந்து பின்னவாளாலே சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்திலெவ்வளவாகிலுந் தெரிந்துகொ ண்டு இந்திரியநிக்கிரகத்துடன் சிரத்தாபத்தியோடுங்கூட இ டைவிடாமல் ஞானப்பியாசஞ் செய்யப்பட்ட புருஷனுக்கு

ஞானத்துவாரா சிக்கிரத்தில் மோட்சமானதுலப்தமாகலாம் அப்படிக்கன்னியிலிருக்கப்பட்ட எல்லாருக்குமெப்படி அந்த ஞானம்சித்திக்கும். (௩௯)

அருச்சுனு-இன்னமுமந்தஞானம் சித்திக்காமற்போவதற்குண்டான தடைகளையும்சொல்லுகிறேன்கேள், முன்சொன்னபிரகாரம் நடக்கவேண்டுவதிருக்க அப்படிநடவாததுந்தவிரத் தேகமேதானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்றுஞ் சகலஇச்சைகளுடனுங்கூடிக் கொண்டிருக்கப்பட்ட அஞ்ஞானிக்கும், பெரியவாளிடத்திலும்தெய்வத்தினிடத்திலும் எவ்வளவேனும் சிரத்தையில்லாதவனுக்கும், இந்திரியங்கள்முதலானவை வசமில்லாதவனுக்கும், எந்தக்காரியங்களிலும் சமுசயத்துடன்கூடியிருக்கிறவனுக்கும் அல்லது ஒருவேளை நல்லவார்த்தை காதிற்பட்டாலும் அதிலும் சிரத்தையின்றியிருக்கிறவனுக்கும், ஏதாவது அற்பம் சிரத்தையுண்டானுலும் நமக்கு மிந்தஞானத்துக்கும் வெகுதூரமென்றெண்ணியிருக்கிறவனுக்கும், இந்தஞானம் ஒருபோதும் நமக்குவரவேமாட்டாதென்கிற நிச்சயபுத்தியுடையவனுக்கும் இந்தஞானமானதெப்படிவரும் இதனுல் எல்லாரும் அடையக்கூடும்படியானதல்ல ஆனுலிப்படிப்பட்டவர்களுக்குப்பலமேதென்றுல் இகலோகபரலோகத்திலுஞ்சுகமில்லை யிதனு லிவர்களு மிவர்களுக்கநுகூலமாயிருக்கிறவர்களுங்கெட்டு நரகத்தையேயடைவார்கள். (சய)

அருச்சுனு-முன்சொன்னசாங்கியயோகத்தையும் கன்மயோகத்தையுமிரண்டுசுலோகத்தினுற் சங்க்ரகமாகச்சொல்லுகிறேன்கேள், பகவானுகியநம்மிடத்திலே சகலகன்மங்களுஞ்சமர்ப்பித்து அதனுலேஞானத்தையடைந்து சகலசமுசயமும்போக்கடிக்கப்பட்டவனுயுந் தேகாபிமானமுமின்றித் தானேதானுயிருக்கப்பட்ட மகாபுருஷாளாரோ அவர்களுக்கு யாதொருகன்மங்களும் செய்யவேண்டுவதில்லை அல்லதுலோகாநுக்கிரகநிமித்தஞ்செய்தாலும் அந்தக்கன்மங்கள் பந்தத்தைக்கொடுக்காது. (சக)

ஆனதால் அருச்சுனா-சொரூபநிச்சயமறியாததால் அஞ்ஞானத்தினலுன் னிருதயத்திலிருக்கிற சந்தேகத்தைஞானமென்கிறவாளினலே வெட்டிப்போட்டுச் சீக்கிரமாக எழுந்திருந்துகன்மயோகமென்னப்பட்ட உனக்குச்சுதன்மமாகியயுத்தத்தைப்பண்ணக்கடவாயென்று பகவானனவரனுக்கிரகம் பண்ணினர். (சஉ)

நான்காவது

ஞானயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் நாலுக்குச் சுலோகம்-உ௱ச.

ஸ்ரீ கோகுலவாசப்பிரியாய நமஃ

உ

ஸ்ரீ வாசுதேவாய நமஃ

ஐந்தாவது

சந்நியாசயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-ஞானமென்கிறவாளினல் அஞ்ஞானத்தினலுண்டான சமுசயத்தை வெட்டிப்போடென்று உத்தரவானதைப்பார்த்தால் யாதொருகன்மமுஞ்செய்யவேண்டுவதில்லை அப்படியிருக்க மறுபடியும் யுத்தமேசெய்யும்படியாக என்சொல்லுகிறரென்கிறஅபிப்பிராயங்கொண்டு அருச்சுனனனவன், சுவாமி, ஓரிடத்திற்கன்மங்களை விடச்சொல்லுகிறீர்கள், ஓரிடத்திற்பண்ணவுஞ் சொல்லுகிறீர்கள் இந்தஇரண்டிற்சிரேஷ்டமாயிருக்கப்பட்ட வொன்றை யெனக்குபதேசஞ் செய்யவேண்டும். (க)

அருச்சுனா-சகலகன்மங்களும் விட்டசந்யாசமும் கன்மயோகமுமான இந்த இரண்டும் மோட்சத்தைக்கொடுக்கப்பட்டதே அப்படியானலிரண்டுவிதமாய்ச் சொல்வானேனெ

ன்றாற் சித்தசுத்தியில்லாதவர்களுக்குக் கன்மயோகமும் அதுவந்தவர்களுக்கு ஞானயோகமும் அதிகாரபேதத்தினாற் சொன்னதேயல்லாமல் ஒன்றுக்கொன்றதிகமல்ல ;எதனாலென்றால், இரண்டுபேர்களுமடையப்பட்ட பலம் எதுவோ அது ஒன்றாயிருப்பதாலிரண்டு மார்க்கமுஞ் சரியானதேதவிர ஏற்றத்தாழ்ச்சி கிடையாது. ஆனால்,உனக்குமாத்திரம் இன்னம் பேதபுத்தி போகாததால் நிட்காமனாய்க் கன்மங்கள் செய்தேதீரவேண்டும். (உ)

ஆனால்,அருச்சுனா-எந்தப்புருடன் கன்மங்கள் செய்யவேண்டுவதில்லையோ அவனுடைய லட்சணமுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள், சுகதுக்கங்களினால் வரப்பட்டபிரியமும் துவேஷமுமில்லாதவனாயும் சீதோஷ்டணாதி தொந்தரகிதனாயும் நிர்மலசித்தனாயும் பேதபுத்தியில்லாதவனாயு மிருக்கப்பட்ட மகாபுருஷனெவனோ அவனையே நித்திய சந்நியாசியென்றுதெரியத்தக்கது. அந்தப்புருஷன் சம்சாரபந்தத்திலிருந்தும் சுககரமாய் விடுபட்டவனென்றுஞ் சொல்லப்படும்;அப்படிப் பட்ட மகாபுருஷனுக்கு யாதொரு கன்மங்களுஞ் செய்யவேண்டுவதில்லையென்று முன் நாம்சொன்னதுசரியே, ஆனால்அவாளும் முன்னாலே நிட்காமகன்மங்கள் செய்ததனாலேயே யிப்போதிந்தஞானத்தை யடைந்திருக்கிறார்களே தவிரக் கன்மங்கள் செய்யாமலே யடையவில்லை ஆனதனாலேயும் அந்தஞானத்தையடைந்த மகாபுருஷாள்கூட மறுபடியும் லோகோபகார நிமித்தமாகக் கருமங்கள் செய்துவருகிறதனாலேயும், உனக்கப்படிப்பட்டஞானம் இன்னஞ்சித்திக்காததனாலேயும், பகவான்பிரீதியாகக் கன்மங்கள் செய்தாற் சித்தசுத்தித்துவாரா ஞானம் வந்து எளிதாகச் சமுசாரத்தினின்றும் விடுபட்டு ஞானிகள் எந்தப்பதத்தை யடைவார்களோ அந்தப்பதத்தையே நீயுமடைவாயென்று சொன்னால் இரண்டிலொன்று நல்லதாய்ச்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டது சரியல்ல. (ந)

அருச்சுனா - சந்நியாசமுங்கன்மமும் வெவ்வேறே என்றும், இதிலெதுநல்லதென்றும் சங்கிக்கிறவர்கள் அஞ்ஞானிக

ளேதவிர விவேகிகள் அப்படிச் சங்கிக்கமாட்டார்கள்; எதனு லென்ருற் சாங்கியவிசாரத்தினுலே யெந்தஞானஞ் சித்திக்கி றதோ அதையே நிட்காமகன்மங்கள் செய்ததனுலே யடைய ப்படுகிறபடியினுலேயு மிரண்டிலொன்றை யநுட்டித்தவன் இ ரண்டினுலும் அடையப்பட்டபலமெதுவோ அதையேயடை வதாயிருப்பதனுலேயு மிரண்டிலொன்று நல்லதாய்ச் சொல்ல வேண்டுமென் றெப்படிச்சங்கிப்பார்கள். (ச)

அருச்சுன- ஞானிகள்யாதொரு பலத்தையடைவார்க ளோ அதையே கன்மயோகிகளுமடைவார்கள். இந்தஇர ண்டுமார்க்கத்தினுலுண்டானபலம் ஒன்றென்றும் அதுவே தானென்று மெந்தமகாபுருஷ னறிகிருனே அவனேயறிய வேண்டுவதையறிந்தவனென்றும், அடையவேண்டுவதைய டைந்தவனென்றும் சொல்லப்படும். (ரு)

சுவாமி-இந்தஇரண்டுமார்க்கத்தினுலும் பலமொன்ருயி ருப்பதாற் சகலகருமமும்விட்ட சந்நியாசமாகவேயிருக்கலா மே; அருச்சுன-நிட்காமகன்மங்கள் அநுட்டித்துச்சித்தசுத்தி த்துவாராஞானம்வந்து தேகாபிமானமும் போனபின்சதா சமாதியுக்தனுன புருடனுக்குச் சந்நியாசம் சித்திக்குமேத விர அதுவன்றி வேறேகாரணங்களாற் சந்நியாசம்பெற்றுக் கொள்வானேயாஞல் மூன்றுவிதவாசனேகளுமவனேவிட்டுப் போகாது அதனுல்விஷயங்களி லிச்சையுண்டாக்கிக்கொண் டேயிருக்கும் இந்திரியநிக்கிரகமில்லாததால் சதாப்பகிர்முக விருத்திகளே யுண்டாக்கிக்கொண்டிருப்பதனுல் அநந்தசென் மங்களுக்கேதுவுந் துக்கமும்பிராப்தியாகுமேதவிர சுகமென் னப்பட்டது அவன்மனதில் லேசங்கூட இருக்கமாட்டாது; ஆனதாலிப்படிப்பட்ட சந்நியாசத்தைப் பெறுவதைப்பார்க்கி லும் நிட்காமகன்மங்கள்அநுட்டிக்கிறதே மிகவுஞ்சிரேஷ்டம். அப்படிப்பட்டமுனீசுரனுனவன் சீக்கிரத்திற் சித்தசுத்தித்து வாரா ஞானுக்கினியா லநந்தசென்மங்களுக்கேதுவாயிருக் கிற சஞ்சிதத்தைத்தகிக்கப்பண்ணி மோட்சமடைய அதிகா ரியாவன். (சா)

சுவாமி-ஞானத்துவாரா மோட்சத்துக்கதிகாரியாய்விட்டபின்பும் அந்தஞானவந்தாள் கன்மங்கள்செய்துவருவார்களென்றுஞ்சொல்லுகிறீர்கள் அதனுற்பந்தமானதுசம்பவிக்காதா? அருச்சுனு-நிட்காமகன்மங்கள் செய்தவனுயும் அதனுல் நிர்மலசித்தனுயுந்தேகேந்திரியங்களைத் தன்வசமாயுடைத்தானவனுயும் அணுமுதற்பிரமதேவர் பரியந்தமானசகலபூதங்களிடத்திலுமிருக்கப்பட்ட ஆன்மா ஏகமென்றும் அதுவேதானென்றும் அறிந்து அநுபவிக்கப்பட்டபுருஷன் லோகோபகாரமாக அவன்வருணத்துக்குத்தகுந்த கன்மங்களைச்செய்தாலும் அல்லதவனுக்குச்சுபாவமான இதரகன்மங்கள் செய்தாலும் அவனென்றுஞ்செய்தவனேயல்ல அதனுலொருபோதும் பந்தத்தையடையான். (எ)

சுவாமி-கன்மங்கள்செய்தால் எப்படிப்பந்தத்தைக்கொடாமற்போம் அருச்சுனு-அந்தஞானியானவன் நேத்திரேந்திரியங்களினுற் பார்த்தாலும், சுரோத்திரேந்திரியங்களினுற் கேட்டாலும்,தொக்கிந்திரியத்தாற்பரிசித்தாலும்,கிராணேந்திரியத்தால்வாசனைபார்த்தாலும், சிங்குவையிந்திரியத்தால் ரசங்களைக்கிரகித்தாலும்,பாதேந்திரியத்தால்நடந்தாலும், பாணீந்திரியத்தாற் கொடுக்கல்வாங்கல்செய்தாலும், மனேலீனத்தாற் றூங்கினுலும், பிராணவாயுவால் மூச்சுவிட்டாலும். ()

வாக்கால்வசனித்தாலும், பாயுரு உபஸ்தத்தால்மூத்திரபுரீசாதிகள்விசர்ச்சனம் பண்ணினுலும், கூர்மனென்கிறவாயுவாற் கண்மூடிவிழித்தாலும் இவைகளெல்லாம் அந்தந்தஇந்திரியங்கள் அந்தந்தவிஷயங்களிற் பிரவிர்த்திக்கிறதென்றுந் தானென்றுஞ்செய்கிறவனல்லவென்றுந் தான் அசங்கனென்றுந்திடநிச்சயமாயறிந்திருக்கிற புருஷனுனவன் செய்யப்பட்டகன்மங்களினுற் பந்தத்தையடையாமல் மோட்சத்தையேயடைவன். (கூ)

சுவாமி-இந்தஞானிசெய்யப்பட்ட கன்மங்கள்மாத்திரம் பந்தத்தைக் கொடாதென்று சொல்லுகிறபட்சத்தில் அந்த

படியறிந்துசெய்யத்தெரியாதபேர்களுக்கு மோட்சத்தில்மட்டும் இச்சையிருந்தால் அவாளெப்படிக்கரையேறுவார்கள்? அருச்சுனா-ஒன்றுந்தெரியாத மூடனாயிருந்தாலும் பலாபேட்சையும் நான்செய்கிறேனென்கிற அபிமானமும்விட்டுப் பகவத்பிரீதியாகக்கன்மங்கள்மட்டுஞ் செய்துவருவானேயாகில் தாமரையிலையானது சலத்தையொட்டாததுபோற் சனனமரணங்களைக்கொடுக்கத்தக்கதான பாபத்தோடுங்கூடான். தினக்கிரமேணாசித்தசுத்தித்துவாரா ஞானம்வருகிறதற்கதிகாரியாய்விடுவன். (ய)

அருச்சுனா-இன்னமும் அந்தவிவேகத்தையுடைத்தான புருஷன் சரீரம், இந்திரியங்கள், மனது, புத்தியிவைகளையெல்லாம் புண்ணியகருமங்களிலே*நயிப்பித்துவைத்து விஷயங்களிற்பற்றுதலின்றி யாதொருபலன்களுமிச்சியாமற் சித்தசுத்திவரும்பொருட்டுச் சகலகன்மங்களும்பகவானுக்கே யற்பணஞ்செய்துவருகிறதனாலேதானே ஞானத்துவாராமோட்சத்துக்கதிகாரியாய்விடுவன். இதனாலேசகலருங்கரையேறலாம்.(

ஒருகன்மமே பந்தத்தையும் மோட்சத்தையுமெப்படிக் கொடுக்கும்,அருச்சுனா-கன்மயோகியானவன் பகவத்பத்தனாயிருந்துகொண்டு புண்ணியகன்மங்களைச்செய்து அதன்பலன்களுக்கபேட்சியாமல் நான்செய்தேனென்கிற அபிமானமும்விட்டுச்சகலமும்பகவானாலேயேயுண்டாயிருக்கிறதென்றும் அதனாலவருக்கேசமஸ்தமும் அற்பணஞ்செய்யவேண்டுமென்றும் திடநிச்சயமாய்க்கன்மங்களைச்செய்துவருகிறவன் தேகாந்தியத்தில்மோட்சமேயடைவன். அருச்சுனா-அந்தக்கருமங்களேசாத்திரியமாய்ச்செய்யாமலும் நான்செய்கிறேனென்கிற அகம்பாவத்துடனும் டம்பத்துக்காகவும் பலனுக்காகவும்பலவித இச்சைகளுடன் செய்துவரப்பட்டவன் அநந்தசனனங்களுக்கேதுவாகியபந்தத்தையேயடைவன். இவனைத்தான் அஞ்ஞானியென்றுசொல்லப்படும். (யஉ)

---

* நயிப்பித்தல்=சேர்ப்பித்தல்

சுவாமி-நிட்காமகன்மங்களேசிரேஷ்டமென்றும் அவைகள்செய்தேதீரவேண்டுமென்றும்சொல்லுகிறபட்சத்திற் கன்மங்களைச் சுத்தமாய்விடவேவேண்டுமென்று வேதத்திற்சொல்வானேன், அருச்சுன-அப்படிச்சொல்லியிருக்கிறது நிசமே, அது எந்த மகாபுருஷனைக்குறித்து அப்படிச்சொல்லப்பட்டதோ அந்தமகாபுருஷனுடைய லட்சணங்களைச்சொல்லுகிறேன்கேள். அநந்தசென்மங்களில்நிட்காமகன்மங்கள் அநுட்டித்தவனுயுமிந்தச்சென்மத்திலுமப்படியேசெய்யப்பட்டுஅதனுலிராகாதிவிருத்திகள் சுத்தமாய்விடுபட்டுச் சித்தசுத்தித்துவாராசாதனங்களைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு குருவினிடத்திற்போயுபதேசம்பெற்றுச்சிரவணமனன நிதித்தியாசனஞ்செய்து வரும்போதே பேதபுத்திக்குமூலமாயிருக்கப்பட்ட லோகவாசனை, தேகவாசனை, சாத்திரவாசனைமுதலியவையெல்லாம்போனபின் அபேதபுத்தியுடனேகூடியிருக்கப்பட்ட மகாபுருஷனுனவன் எங்கும்நிறைந்திருக்கப்பட்ட தற்பதலட்சியமான பரமான்மாவேதொம்பதலட்சியார்த்தமானகூடஸ்தனொன்கிற நிச்சயத்தினுற் சுகமாத்திரமா யநுபவித்துக்கொண்டிருக்கும்போதுபூர்வம்போலத் திரிவிதகரணங்களைக்கொண்டு புண்ணியகன்மங்களைச்செய்விக்கிறதில்அந்தச்சுகத்துக்குஅந்தச்சொற்பகாலங்கூடப்பிரதிபந்தமாயிருக்கிறதென்றும் அதனுல்அந்தக்காலத்தைக்கூடச் சுகமாகவேயநுபவிக்கலாமேயென்றுல் இல்லறத்திலிருக்கிறவுனைக்கும்லோகோபகாரமாகச் சற்கருமங்களைச்செய்துதீரவேண்டியவிதியிருப்பதனுலேயும் அந்தக்கன்மங்களுக்கெது பலமோ அதுவேதானுயிருப்பதனுலேயும் அந்தக்கன்மங்களில் *அலம்வந்துவிடாமற் சுகமேயநுபவிக்கலாமென்கிறநிசையுண்டானபோது இல்லறஆச்சிரமத்தைவிட்டுத்துரியாச்சிரமத்தையடைந்த புருடனுக்குக்கன்மங்கள்விடவேண்டுமென்று சொன்னதேதவிர எல்லாருக்குஞ்சொன்னதாற்பரியமல்ல ஆனுல் அருச்சுன-அந்தப்புருடனுக்கொரு

---

*அலம்=போதுமெனல்

கன்மமுஞ்செய்ய இடமுண்டாயிருக்காதென்பதையுந் திட்டாந்தபூர்வமாகச்சொல்லுகிறேன் கேள், சுத்த அஞ்ஞானத்தையுடைத்தான சீவாள்கூட மூன்றாவதவஸ்தையானசுழுத்தியவஸ்தையில்சகல இந்திரியங்களும் ஒழிவையடைந்துயாதொருகன்மங்களுஞ்செய்ய இடமில்லாதபோது அதற்கப்பாற்பட்ட நான்காம் அவஸ்தையான துரியாச்சிரமத்தையடைந்திருக்கப்பட்டபுருஷன் எந்த இந்திரியங்களைக்கொண்டு எந்தக்கருமங்களைச்செய்ய இடமுண்டாயிருக்கும், இந்தக்காரணங்களினாலே யந்தமகாபுருஷனானவன் சமஸ்தகன்மங்களும்விட்டேயிருப்பானென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையறியாமலும் இந்தக்கிரமப்படிநடவாமலும் ஆச்சிரமத்தைமாத்திரம்வேறேயெந்தக் காரணங்களினாலாவது பெற்றுக்கொண்டால் அந்தப்புருஷனுக்கு விஷயவாசனைகள்போகாததனால் அவைகளினாலுண்டாகிய இச்சையானதுபோகவேமாட்டாது அது எவ்வளவுவரையும்போகவில்லையோ அவ்வளவுமிந்திரியநிக்கிரகமுண்டாகவேமாட்டாது. அது எவ்வளவுவரையுமுண்டாகவில்லையோ அவனுடையசித்தமானது ஆந்தரத்தில் அநேகவிதமான கற்பனைகளையுண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கிறதுந்தவிரப் பாகிய விஷயங்களிலும் இந்திரியங்கள் வழியாகச்சென்றுகொண்டேயிருக்கும், அப்போதந்தப்படியநுபவிக்கக்கூடாமற்போகிறதனாலும், அல்லதொருவேளையநுபவிக்கும்பட்சத்திலுங் கிரகஸ்தாச்சிரமத்திலிருக்கப்பட்டவர்களைப்போலநுபவிக்கக்கூடாதாகையாலும் இப்படிப்பட்டபலவிதமானசெய்கைகளினாலே யநந்ததுக்கத்துக்கு மநந்தஜென்மங்களுக்குமேதுவாகி ஏனடா இந்த ஆச்சிரமத்தைப்பெற்றுக்கொண்டோமென்று கவலையடைகிறதைப்பார்க்க இல்லறத்திலிருந்துகொண்டு சாஸ்திரியமாக விவாகாதிகள்முதலானவையுஞ்செய்துகொண்டுநிட்காமனாகச்சற்கன்மங்களநுட்டிக்கிறதேமிகவும் சிரேஷ்டமாகும்; ஆனால் முன்னாம்சொன்ன மகாபுருஷன்மாத்திரமிப்படிப்பட்டவனல்ல, அந்தப்பு

ருஷனெவ்விடத்திலெவ்விதமாயிருப்பனென்றுலோ நவத்துவாரத்துடன் கூடியிருக்கப்பட்டதேகமென்கிறபுரத்திலேயே சுகமாய்வாசஞ்செய்துகொண்டிருப்பன். (௰௩)

சுவாமி-சகலசீவாளுக்குமாதாரமாயும் பொதுவாயுமிருக்கிறஈசுரன் ஒருவருக்கு ஞானமும்ஒருவருக்குஅஞ்ஞானமுங்கொடுக்கிறதானுற் பட்சபாதமு மதனுற்புண்ணியபாப கருமங்களு மவருக்குச்சம்பவியாதா-அருச்சுனு-மகாப்பிரபுவாகிய ஈசுரனுனவர் நிர்விகாரி யவருக்கிந்தச் சீவாளைப்போலொரு கர்த்தத்துவமுங் கிடையாதாகையாற் சீவாளுக்குண்டான கர்த்தத்துவமும் அவாள் செய்யப்பட்ட கன்மங்களு மந்தக்கன்மங்களுக்குத் தகுந்த பலன்களை யவர்களநுபவிக்கிறது மந்த ஈசுரன் கற்பிக்கவில்லை யிதனுலவருக்குப் பட்சபாதமுங்கிடையாது யாதொருபலன்களு மவரையொட்டாது அந்தச்சீவாளுடைய கன்மங்களுக்குத்தகுந்தபலன்களை யவரவர்களையே யநுபவிக்கப் பண்ணுகிறது. இப்படிச்சீவாளுக் கனுதியாய் அஞ்ஞானத்தினுலே நடந்துவருகிறது, இதை நாம் செய்கிறோமென்று சொல்லப்பட்டவர்கள் சுத்தமூடாள். நம்முடைய பிரகிருதியினு லுண்டான சிருட்டிமுதலானவைகளையெல்லாம் ஈசுரனுகிய நாம் செய்ததாக நம்மிடத்தி லாரோபஞ்செய்துகொண்டு துக்ககரமாயிருக்கப்பட்ட சனனமரணத்தையடைகிறுர்கள். ஈசுரனுனவர்கற்பகவிருட்சம்போலிருக்கப்பட்டவர், எவாள், எவாள், பாவனை யெப்படியெப்படியோ, அப்படியப்படிப்பலமுமடையப்படும். (௰௪)

அருச்சுனு-இன்னமும் அந்தப் பரமேசுரனுனவர் வியாபகர், அவரைத்தவிரவேறேயந்நியமில்லாததனுல் அவரொருவருக்குஞானமும், ஒருவருக்கு அஞ்ஞானமுங்கொடுக்கக்காரணமேயில்லை யிப்படிப்பட்டபகவானுனவரொப்போதுமெங்குஞ்சரியாயிருக்கிறவரென்கிறஞானமானது அகந்தாமமதையினு லுண்டான அஞ்ஞானத்தினுல் மறையப்பட் டதனுற்சீவாள் ஈசுரனிடத்தில்தோஷத்தைக்கற்பித்துக்கொண்டு வீணுன

மோகத்தினுல்நரகத்தையடைகிறுர்கள். விவேகிகளாயிருக்கிறபேர்கள்மட்டுமிந்தப்படிமோகத்தையடையார்கள். (௰௫)

சுவாமி-விவேகிகள்மட்டுமெதனுல்மோகத்தையடையார்கள், அருச்சுனு-நிட்காமகன்மங்கள்செய்துசித்தசுத்தித்துவாராஞானம் லப்தமானபுருஷனுக்குச் சூரியப்பிரகாசமானது இருட்டைப்போக்கடித்ததுபோல் அந்தஅஞ்ஞானமானது எடுபட்டுப்போய் எங்கும்பிரமசொரூபமே பிரகாசிக்கிறதென்றும் அதைத்தவிரவேறேயந்நியமில்லையென்று முண்டானதிடஞானத்தினுல் அஞ்ஞானியைப்போலொருபோதும் மோகத்தையடையான். (௰௬)

அருச்சுனு-இன்னமுமந்தஞானியானவனெங்கும்பரமாத்மாவேயிருக்கிருனென்றும், அதுவேதானென்றும் திடபுத்தியினுலந்தப்பரமாத்மாவினிடத்தில் நிஷ்டையும் அதையேமனதினுலேநினைக்கிறதும், அதையேவாக்கினுல் வசனிக்கிறதுமாகவிசேடபத்தியோடு கூடினவனுயுமிருப்பன். அப்படிப்பட்டமகாபுருடனுக்கந்தப் பரமாத்மாவினுடைய பிரசாதத்தினுலேசகலபாபங்களும் நசிக்கப்பட்டு இனிச்சனனமில்லாமலிருக்கும்படியான கைவல்லியத்தையேயடைவன். (௰எ)

சுவாமி-லோகத்தில் நாநாவிதபேதத்தோடுங்கூடிய சீவாளையந்தந்தப்படி தாரதன்மியமாய்த்தானே பார்க்கவேண்டும்; அப்படியிருக்கக் கைவல்லியமெப்படிச்சித்திக்கும் அருச்சுனு-வித்தையோடும்வினயத்தோடுங்கூடின பிராமணனிடத்திலும், பசுவினிடத்திலும், யானையினிடத்திலும், நாயினிடத்திலும், நாய்க்குப்போடுகிற அன்னத்தைத்திருடிச்சாப்பிடப்பட்டசுவசனிடத்திலுஞ் சமமாயிருக்கிறபிரமசொரூபத்தைத்தனதுரூபமாகவே பார்ப்பார்களிதனுலேயவர்களிப்போதேமோட்சரூபமாகவேயிருக்கிறுர்களென்றறி. (௰அ)

சுவாமி-கனிட்ட நிடேதங்களேச் சரியாய்ப்பார்க்கிறது தோஷமென்று சாத்திரபுராணங்களிற் சொல்லியிருக்க மகான்களாயிருக்கப்பட்டஞானவந்தாள் சமமாய்ப்பார்க்கிறத

ஞலே தோஷங்கள்சம்பவியாதா அருச்சுன-எங்கும்பிரமசொ ரூபமேயிருக்கிறதென்றும், அதுவே தானென்றுநிச்சயித்தி ருக்கிற யாருடைய மனதானது சமத்துவமாயிருக்கப்பட்ட சொரூபத்தில் திரமாயிருக்குமோ அவாள் சனனமரண மெ ன்னப்பட்ட சமுசாரத்தைச் செயிக்கப்பட்டுப் பிரமசொரூப மாத்திரமாயிருப்பதனுலேயு மொருதோஷமு மில்லாமலெங்கு ம் பிரகாசிக்கப்பட்ட சொரூபத்தையதார்த்தமாய்ப்பார்க்கி றதனுலே யாதொருதோஷத்துக்குமிடமில்லை. சாதிபேதங்க ளினுலுங் கன்மவைசித்திரியங்களினுலும் நாநாவிதங்களாய்த் தோற்றினுலுமவைகளெல்லாமாயாகாரியமான குணங்களைச் சேர்ந்ததென்றும் அவைகள்சுத்தமித்தையென்றும் நிச்சயித் துக் குணங்களுக் கப்பாற்பட்டவராயிருக்கிற சொரூபமே தா னென்று மநுபவிக்கப்பட்டமகான்களுக்கிந்தப் பேதங்களாலு ந்தோஷம்வரக்காரணமேயில்லை. குணங்களுக்குட்பட்ட யா தொருவிபரமுந்தெரியாதசிவபாவத்தையுடைத்தான புருஷா ள் அவிவஸ்தையாய்நேர்ந்தபடிநடந்து நரகங்களையடையாம லிருக்கும்பொருட்டு அவாளைப்பற்றியுண்டான நீதிசாஸ்திர ங்களினுடைய தாற்பரியத்தையதார்த்தமாயறிந்த மகான்க ளிடத்தில் ஆரோபணஞ்செய்வது எவ்வளவுங்கூடாது, ஆனு லந்தச்சிவாள்மட்டும் அந்தநீதியாகவே தப்பாமல்நடக்கவே ண்டுவதுயுக்தமே.　　　(ய௯)

சுவாமி - ஆக்தரத்திலிப்படியிருக்கப்பட்டவாளென் றெ ப்படித்தெரியும்,பாகியலட்சணங்கள் சொன்னுல் அறிந்துகொ ள்ளலாமென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்துப் பார்த்தா-அ ந்தப்பிரமசொரூபமேதனதுரூபமாய் அறிந்தநுபவிக்கப்பட்ட புருஷனனவனுக்குப் பிரியமானவிஷயங்கள் சம்பவிக்கிறதனு லொருசந்தோஷமும் அப்பிரியமானவிஷயங்கள்சம்பவிக்கிற தனு லொருவிசனமு மிருக்கமாட்டாது; எதனுலென்ருற், த னதுரூபத்தைத்தவிர அன்னியமில்லாததனுல் அந்தவிஷயங் களிலெவ்வளவும் மோகத்தையடையான். ஆனுற்சகலவிஷ

யங்களும் மற்றையர்போ லநுபவிக்கிறதாகக் காணுகிறதே யென்றால் தேகத்துக்குப் பிராரத்தாநுகுணமாக எந்நேரத்தில் எதுஎதுவருமோ அது அது வந்தேதீருமென்கிறநிச்சயபுத்தி யுடைத்தானவனானதாலும் அவைகளையுங்கூடச்சொப்பனம்போலெண்ணியிருக்கப்பட்டவனானதாலும் அந்தவிஷயங்களிற் சமத்துவபுத்தியாகவேயநுபவிப்பன். (உ௰)

சுவாமி-நாநாவிதமாகத் தோற்றுகிற சகத்திற் சமபுத்தியா யெப்படியிருக்கக்கூடும், அருச்சுன-பாகிய விஷயங்களிலெவ்வளவும் ஆசக்தியில்லாதவனும், இந்திரியநிக்கிரகஞ் செய்தவனுயு மிருக்கப்பட்ட மனதினாலே யாத்மாவினிடத்திலாசை யுடையவனு யிடைவிடாமற் சுகத்தையடைந்து கொண்டிருப்பதனாலேயு, மப்படிப்பட்டசுகமே தனதுரூபமாயநுபவமுண்டான யோகியானதனாலேயும், எப்போதும் பரமசுகத்தையே யடைந்து கொண்டிருப்பதனாலே சதாசமபுத்தியாகவே யிருப்பன். (உக)

சுவாமி- விஷயங்களையநுபவிக்கிறதனாலுண்டாகிற பிரத்தியட்சமான சுகத்தைவிட்டுப்போட்டு மோட்சத்திலேதோவிசேடசுகமிருக்கிறதுபோற்சொல்லுகிறீர்கள், அந்தமோட்சத்தி லெப்படிச் சுகமுண்டாகும். அருச்சுன-விஷயவாசனைகளினால்வந்த சுகம் ஆதியந்தமுடையதாயும், அநந்த துக்கத்துக்கும், அநந்த சனன மரணங்களுக்கு மேதுவாயிருக்கும், அதைப்பற்றி யந்தச்சுகத்துக்காகவிவேகியாயும் மோட்ச இச்சையுடையவனுயுமிருக்கப்பட்ட புருஷனெவ்வளவும்விரும்பான்மோட்ச சுகமானதொருக்காலும் நாசமடையமாட்டாது. இதுவேயதீதமான அட்சயசுகமென்றும், இதையடைகிறதேபரமபுருஷார்த்தமென்றும்விவேகிகளறிவார்கள்.(உஉ)

சுவாமி - இப்படிப்பட்டமோட்சசுகத்துக்கு இச்சையுடையபுருஷாளையிந்தப்படி நடக்கவொட்டாமற்செய்கிற பிரதிபந்தமெது? அருச்சுன-கண்சிவக்க உதடுதுடிக்க முகங்கடுகடுக்க மயிர்க்கூச்செறியத் தேகம்நடுநடுங்க இந்தஅடையாளங்

களையுடைத்தாயிருக்கிறகாமக்குரோதமுதலான வேகங்களை த் தேகவியோகமாகிறபரியந்தமும் யாதொருபுருஷன்வருவதற்குமுன்னடியேசெயிக்கிருனே அவனைத்தான்விவேகியென்றும் அதீதமானசுகத்தை யநுபவிக்கிறதற்கும் மோட்சத்திற்கும் அதிகாரியென்றுஞ்சொல்லப்படும். (உங)

அருச்சுன - காமாதியைச்செயிக்கிறதனல்மோட்சம்வாராது அதனுடன்ஞானமும் அடைந்திருக்க வேண்டுமென்று சொன்னபகவானைப்பார்த்து அருச்சுனனுனவன்-சுவாமி, அந்தஞானமெப்படிப்பட்டது அதையடைந்த மகாபுருஷாளென்ன லட்சணமுடையவர்களாயிருப்பார்க ளிவைகளைவிபரமாயநுக்கிரகம்பண்ண வேண்டுமென்றதற்கு,அருச்சுன-விஷயங்களால்வரப்பட்டசுகங்களைத் துக்கமென்றெண்ணிச்சாதனசதுஷ்டயசம்பத்தைப்பெற்றுப் பஞ்சகோசவிலட்சணரும் அவத்தாத்திரயசாட்சியுமானசுகசொரூபமேதானென்றும் அதுவே தற்பதலட்சியார்த்தமான பரமாத்மாவென்று மிப்படிப்பட்டஞானத்தைக் குருமுகமாகச்சம்பாதித்துக்கொண்டு அந்தஞானத்தினலேசதா ஆன்மாவினிடத்திலேயே சுகித்துக்கொண்டும், அதிலேயேகிரீடையும், அதிலேயேதிஷ்டியுண்டானவனும், அந்தச்சொரூப சாயுட்சியத்தையேயடைந்து தேகாந்தத்தில் அந்தச்சொரூபத்திலேயே லயத்தையடைவன். (உச)

அருச்சுன-இன்னமும் அந்தஞானவந்தனனவன் இராகாதிவிருத்திகளென்னப்பட்ட பாபங்களைப்போக்கடித்திருக்கப்பட்டவனுயுங் குருசொன்ன அர்த்தத்திலெவ்வளவேனும்சமுசயமில்லாதவனுயுஞ் சகலஇந்திரியங்களையும் நிக்கிரகஞ்செய்தவனுகியுஞ் சருவபிராணிகளிடத்திலுந் தயவோடேகூடினவனுயுமிருந்து கொண்டு முடிவில்மோட்சமேயடைவன்.(உரு)

அருச்சுன-இந்தக்காமக்குரோதங்களிலும்நின்று சுத்தமாய்விடுபட்டவனுயும் பேதபுத்தியைவிட்ட மனேநிக்கிரகத்தினலே தன்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்று தெரிந்து

மாத்திரத்தில் காரணசரீரமுஞ்சூட்சுமசரீரமும்நசிக்கப்பட்டு ப்பிரமசொரூபமே தானென்றநுபவிக்கப்பட்ட சந்நியாசியானவன் சீவித்திருந்தாலுந் தேகம் வியோகமாய்ப்போனாலும் எப்போதும்பிரமசொரூபமாகவே யிருக்கிறானென்று நீயறியவேண்டும். (உசு)

அருச்சுனா-இந்தப்படி யெல்லாராலுமநுபவிக்கப்படாததுபோலத்தோற்றுகிறதேயென்றால் யோகநிஷ்டையினாலும் மோட்சமடையலாம். அதையுங்கேள்-பாகியவிஷயங்களிலிச்சையைவிட்டு வைராக்கியத்துடன்புருவமத்தியில் திட்டியைவைத்து நாசிகாக்கிரத்தில் வசிக்கப்பட்டபிராணாபானன்களைக் கும்பகத்தில்நிறுத்தும்போது மனதுசமாதானத்தையடையப்பட்டுச் சொரூபத்தைத்தியானிக்கிறதற்கு யோக்யமுண்டாகும். (உஎ)

இன்னமந்தயோகியானவ னிந்திரியநிக்கிரகஞ் செய்துகொண்டு சொரூபத்தைவாக்கினால் வசனித்தும் மனதினால் நினைத்தும் அதைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றும், அதுவே தானென்றும் புத்தியினாலே நிச்சயித்தும் ஏகத்தியானஞ்செய்துகொண்டு இச்சை, பயம், குரோதரகிதனாய் மோட்சத்தையிச்சிக்கப்பட்ட முனீசுரனானவனுந் தேகமிருக்கையினுந் தேகம்போனகாலத்திலு முத்தனாகவேயிருக்கிறான். (உஅ)

அருச்சுனா-இன்னம் சகலதபசுகளும், எக்யங்களும் நம்மையுத்தேசித்து நம்முடைய பக்தாளாலே செய்யப்படுகிறதனாலே யவாள்திட்டியாய் நம்மைப்போக்தாவென்றுஞ் சகலலோகத்துக்குமயேசுரனாயுஞ், சகல பூதங்களுக்குஞ் சுகிர்த்தாயும், புத்திசாட்சியும், அந்தரியாமியுமாகிய நம்மைத்தானென்றறிந்தமகாபுருஷனானவனுக்கு மோட்சமேயுண்டாகும். ()

ஐந்தாவது

சந்நியாசயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ரு-க்குச்சுலோகம்-உகூகூ.

ஸ்ரீ ருக்குமணிப்பிரியனேநமஃ

ஸ்ரீ கோவிந்தாயநம:

ஆறுவது

அப்பியாசயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-நிட்காமகன் மானுட்டானங்களினாற் சித்த சுத்திவந்தாலும் தியானமின்றியிருக்கப்பட்ட புருஷன் சந்நியாசம்பெற்றுக்கொண்டதனால் மோட்சம்வாராதென்றும் அதனால் முந்தின அத்தியாயத்தின் முடிவிற்சொன்ன தியானயோகத்தை விஸ்தரித்துச்சொல்லவேண்டியும் அதுசித்திக்கிறதற்குக் கன்மயோகமும் அதுசித்தித்தபிறகு அந்தச்சித்தத்தினாற் றியான அப்பியாசமுஞ் செய்யவேண்டுமென்றுமிந்த ஆறுமத்தியாயத்திற் சொல்லத்தொடங்குகின்றார்.

அருச்சுன-தியானஞ்சித்திக்கிறதற்கு முன்னே சித்தசுத்திவரும்பொருட்டுக் கன்மங்கள்செய்து அதன் பலத்துடனே பகவானுக்கயிக்யம் செய்வதனாலே யோகியென்றும் அந்தக்கன்மங்கள் சங்கற்ப பூர்வமாகச்செய்யாததனாற் சந்நியாசியென்றுஞ் சொல்லப்படும். விகிதமாயிருக்கிற அக்கினிஹோத்திரங்கள் முதலானவைகளைப்பண்ணாமலும் பகவானுடைய வேதவாக்கியங்களின்படிக்கு இஷ்டா பூர்த்தங்களான கிரிகைகள் செய்யாமற் சந்நியாசம்பெற்றுக்கொள்வானேயானாலவனைச் சந்நியாசியென்றொருபோதுஞ்சொல்லக்கூடாது. எதனாலென்றாலந்தப் புருஷன் கிரமமாய்ப்பெற்றுக்கொள்ளாதவனானதால் திரிவிதமானவாசனைகளில் இந்திரியங்களும் மனதும் அழுந்தித்துக்கத்தையடைந்து அநேகஜெனனமரணங்களுக்கேதுவாகச்செய்துவிடும் அதனால் மோட்ச இச்சையுண்டான புருஷனுக்கு அதுமார்க்கமேயல்ல. (க)

அருச்சுன-யோகியென்றும் சந்நியாசியென்றும் எதற்குச்சொல்லுகிறதென்றால் விகிதமாயிருக்கப்பட்ட நித்திய, நைமித்திய, பிராயச்சித்த சர்வகன்மங்களுஞ்செய்து அவைகளின் பலத்துடனே தியாகஞ்செய்யப்பட்டவனுக்குச்சொல்

வேண்டுமேதவிரச் சங்கற்பபூர்வமாக நான்செய்கிறேனென் கிறதாக அபிமானத்துடன் கன்மங்கள் செய்யப்பட்டவன் யோகியுமல்ல சந்நியாசியுமல்ல. (உ)

அருச்சுன-இன்னமுங்கேள் ராகத்துவேஷங்களின்றி நிட்காமகன்மங்கள்செய்வதனாலேசித்தசுத்திவரு மந்தச்சித்தத்தைக்கொண்டுசொரூபத்தியானஞ்செய்வதனாலே மனோநிக்கிரகம் ஆகுமேதவிர ராகாதிவிருத்திகளுடன் கூடிக்கொண்டு பலன்களையபேட்சித்துச் செய்யப்பட்ட கன்மங்களுடன் கூடினசித்தத்தினாற்சொரூபத்தியானஞ்செய்ய எவ்வளவேனுமிடங்கொடுக்கமாட்டாது. (ங)

சுவாமி- சந்நியாசம்பெற்றுக்கொள்வோமென்றால் நிட்காமகன்மங்களாலே சித்தசுத்திவரவேண்டுமென்றும் அதுவந்தாலுஞ் சொரூபத்தியானமின்றியிற் கூடாதென்றும் அநுக்கிரகஞ்செய்தீர்கள் அதனாற் கன்மங்கள்செய்தேதீரும்படியாயிருப்பதால் எதுவனாயுஞ்செய்யவேண்டும், அருச்சுன சித்தசுத்திவந்து சர்வமும் ஈசுரபாவனையாகத்தோற்றினபின்பு அந்தச் சித்தத்தினாற் சொரூபத்தியானஞ்செய்துவரப்பட்ட அப்பியாசத்தினால் அந்தச்சொரூபமேதானென்றிடைவிடாமல் அனுபவந்திடமாகிறவனாயிலுங்கன்மங்கள்செய்யவேண்டும். அப்படியனுபவம்வந்த திடமானபுருஷனாலே விஷயங்களிலுங் கன்மங்களிலுமொருபற்றில்லாமலும் சர்வசங்கற்பங்களையுஞ் செயிக்கப்படும். இப்படிப்பட்ட மகாபுருடனையே யோகியென்றும் சந்நியாசியென்றுஞ்சொல்லப்படும். இப்படிவரப்பட்ட அனுபவந் தேகமேநானென்றும் சகத்துச்சத்தியமென்றும் பேதபுத்தியுடனே கூடியிருக்கப்பட்டவர்களுக்குக்கூடுமோ! அதனால் மோட்சத்தைக்கொடுக்கத்தக்க நிட்காமகன்மங்களை நீசெய்வாயாகில் அந்தமோட்சமேயடைவாய்.

சுவாமி-இப்படிப்பட்ட ஞானம் எனக்கெப்படிவரப்போகிறது, அருச்சுன - நல்லநடத்தைகளில் வைத்திருக்கப்பட்ட தன்னுடையவிவேகசென்னியமனதினாலே தன்னையெப்

போதும் மேன்மையாகவே பண்ணிக்கொண்டுவரவேண்டும். அப்படிக்கில்லாமற் சனனமரணமென்னப்பட்ட சமுசாரவியாபாரங்களுக்கு அனுகுணமாயிருக்கப்பட்ட விஷயங்களில் அகப்பட்டுக்கொண்டு அந்த ஆயாசங்களினுல் நான் பாபியென்றுந் துஷ்டனென்றும், நானொருக்காலுமுன்னுக்குவருகிறவனல்லவென்றும் இன்னமும் பலவிதமான அபாவஞானத்தையடைந்து தன்னைத்தாழ்வுபண்ணிக்கொள்ளக்கூடாது; எதனுலென்றால், தன்னுடையமனதே தனக்குப்பந்துவாகவும் சத்துருவாகவுமிருப்பதாற்சொன்னேம். (ரு)

சுவாமி-எப்படிப்பட்ட நடத்தைகளுடன் கூடினமனது பந்துவாகும், எப்படிப்பட்ட நடத்தைகளுடன் கூடினமனது சத்துருவாகும், அருச்சுனு-நிட்காமகன்மங்கள்செய்து சித்தசுத்தித்துவாரா தேகேந்திரியாதிகளைச் செயித்துச் சாதனசதுட்டயங்களைப்பெற்றுக் குருவினிடத்திற்போய் சிரவணமுதலானதும் செய்வித்து மோட்சத்துக்குச் சாதனமாகச்செய்துவரப்பட்ட விவேகசென்னிய மனதானது பந்துவாகும். இப்படியின்றி மாயாகாரியமாக இருக்கப்பட்ட தேகமேநானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்றுந் திடபுத்தியாயிராகாதிவிருத்திகளுடன் கூடினதாயும், அனந்தசெனனமரணங்களுக்கும், அனந்ததுக்கங்களுக்குமேதுவான பாபகன்மங்களைச் செய்வித்தும் நரகங்களையடையும்படியாயுஞ் செய்விக்கப்பட்ட அவிவேகத்துடன் கூடினமனதானது சத்துருவென்றறியவேண்டும். (சு)

சுவாமி-பந்துவான மனதையுடையவர்களின் லட்சணமெப்படியிருக்கும், அருச்சுனு-சீதோஷ்ணசுகதுக்கமானுவமானங்களுந் தேகத்துக்கேயல்லாமற்றனக்கில்லையென்றும், அவைகளுமாயாகாரியமானதாற் சுத்தமித்தையென்றும், யாதொருகலக்கமுமின்றிச் சமசித்தனுயும், யாதொருசங்கற்பமுமில்லாமற் சாந்தனுயுமிருப்பன். இப்படிப்பட்ட மகாபுருஷனுனவன் பரமான்மாவின் சாட்சாத்காரமேயடைவன். (எ)

அருச்சுன-இன்னமும் அந்த நிட்காமகன்மங்களாற் சித்தசுத்தித்துவாரா சாதனங்களையடைந்து குருவினிடத்திற் போய்ச்சிசுருடை பூர்வமாக உபதேசம்பெற்றுக்கொண்டு சிரவணமுதலான துஞ் செய்துவரப்பட்டதனுலுண்டான பரோட்சஞானத்தினுலும், அந்தப்படியனுபவிக்கப்பட்டதனுலுண்டான அபரோட்சஞானத்தினுலுந் திருப்தியடைந்தவனும், நிர்விகாரனும், இந்திரியநிக்ரகமுண்டானவனும், மண்ணுங்கட்டியினிடத்திலுந் தங்கத்தினிடத்திலுங் கல்லினிடத்திலுஞ் சமபுத்தியுண்டானவனுமிருப்பன். இவனைத்தான் யோகாரூடனென்றுஞ் சந்நியாசியென்றும் சொல்லப்படும். (அ)

அருச்சுன-இந்தச்சந்நியாசியானவன் தான்மட்டுங் கிருதார்த்தனுவனே தவிர அன்னியரையுங்கரையேற்றிவைக்கும்படியான ஏதுவில்லாததனுற் றானுங்கரையேறியன்னியரையுங்கரையேற்றிவைக்கும்படியான மகாபுருஷனுடைய லட்சணத்தையுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள், முன்சொன்னபடியபரோட்சஞானம்வரையிலுந் திடமாய்ச்சம்பாதித்துக்கொண்டு இல்றலத்துடன் கலந்திருக்கிறவரைப்போற் சகலகன்மங்களையுந் திரிவிதகரணங்களினுற் செய்வித்துக்கொண்டு தன்னிடத்துக்குவரப்பட்டவர்களுடைய அதிகாரத்துக்குத்தகுந்தபடி யுபதேசமுதலானவைகளையும் அனுக்கிரகஞ்செய்துகொண்டு தானும் ஒருவிஷயத்திலும் பற்றில்லாமல் அசங்கனுயிருந்துகொண்டு சுகிர்த்தாயிருக்கிறவனிடத்திலு,மித்திரனிடத்திலுஞ், சத்துருவினிடத்திலும், நிசத்தைக்கண்டுபிடித்து ஞாயஞ்செய்யப்பட்டமத்தியஸ்தனிடத்திலுந், தனக்குயிதங்கோரப்பட்டதுவேஷனிடத்திலும், இதஞ்செய்யப்பட்டபந்துக்களிடத்திலுஞ், சாதுக்களிடத்திலும், பாபிஷ்டாளிடத்திலும், பிரியாப்பிரியமில்லாமற் சமமாயும்பார்ப்பன். இவனையேபுருஷாளுக்கெல்லாஞ்சிரேஷ்டனென்றுசொல்லப்படும்; எதனுலென்றூல் தொய்தத்தைச்சிலபேர்களிச்சிப்பார்கள், அத்தொய்தத்

னைதச்சிலபேரிச்சிப்பார்கள், தொய்தாத்தொய்தவர்ச்சிதமான சமம்தத்துவத்தை யிச்சிக்கப்பட்டமகாபுருஷாள் நிரம்பவும் அபுரூபமானதால் அப்படிப்பட்ட மகாபுருஷனேச்சிரேஷ்ட னென்றுசொன்னேம். (கூ)

சுவாமி-இப்படிப்பட்டஞானமெவ்விதமாகச்சித்திக்கும், அருச்சுனு-சமுசயப்படவேண்டாம், அதற்குச்சாதகமாயிரு க்கிறதியானயோகாப்பியாசத்தினுற் சித்திக்கலாம்; அதெப் படியெனில், யோகாப்பியாசஞ்செய்யப்பட்ட யோகியானவ ன் நல்லக்ஷேத்திரத்திற் சங்கமின்றியேகாந்தமாயிருந்துகொ ண்டு சகல இச்சைகளேயும்விட்டுப் பரிக்கிரகமின்றி யிந்திரிய ம், மனதுமுதலானவைகளே நிக்கிரகஞ்செய்திருக்கிற திடத் தினுலெப்போதும் ஆன்மாவினிடத்தில் மனதைலயப்படு த்திக்கொண்டேவரவேண்டும். (ய)

அருச்சுனு-இந்த அப்பியாசஞ்செய்கிறதற்குச் சாதன மான ஆசனங்கள் முதலானவைகளேச்சொல்லுகிறேங்கேள், மேடுபள்ளமில்லாமற் பரிசுத்தமாயிருக்கிற இடத்திலே குசை ப்புல்பரப்பி யதன்மேல் மான்றேல் விரித்து அதன்மேல் வ ஸ்திரத்தை மடித்துப்போட்டுக்கொண்டு அந்த ஆசனத்தில் உட்காரவேண்டும். (யக)

அருச்சுனு-இப்படி யுட்கார்ந்துகொண்டு சித்தமுதலான இந்திரியங்கள் விஷயங்களிற்போய் விழாமலும், தாரணேசெ ய்யாமலும் நிக்கிரகஞ்செய்துகொண்டு மனதுகலங்காமல் ஏகாக்கிரப்படுத்தித் தியானப்பியாசஞ் செய்வானேயாகில் சித்தத்திலிருக்கிற பேதபுத்தியெடுபட்டுச் சுத்தசித்தமாக லாம். (யஉ)

அருச்சுனு-இந்தத்தியானப்பியாசத்துக்குச் சாதகமான தேகதாரணையையுஞ் சொல்லுகிறேங்கேள், மூலாதாரந்து வக்கிச் சிரசென்னப்பட்ட மூர்த்தாந்தபரியந்தங்கோணலின் றியசையாமற்சமானமாக நிறுத்தித் திக்குகளேப்பாராமல் தி டத்தோடுங்கூட மூக்குநுனியென்னப்பட்ட சுழிமுனையை

மத்தியநாட்டமாக ஆன்மாவைத்தானகப்பார்த்துக்கொண்டிருப்பன். (௰ங)

அருச்சுன-இராகாதிகளோடுங்கூடின விருத்திவிட்டதனாற்சாந்தசித்தத்தையுடைத்தானவனுயுந் தன்னைத்தவிர அன்னியமில்லாததனால் யாதொருபயமுமில்லாதவனும் பிரமசரிதவிரதனும் நிக்ரகஞ்செய்த மனதினாலே யென்னிடத்தில் லயப்படுத்தி நானே பரமபுருஷார்த்தமென்றெண்ணிச்சாவதானமாக யோகாப்பியாசம்பண்ணக்கடவன். (௰ச)

சுவாமி-இப்படியப்பியாசஞ்செய்யப்பட்டவனுக்குப் பலமென்ன-அருச்சுன - எப்போதுமிந்தப்படிமனதையாத்மாகாரமாய்ச்செய்துவந்த அப்பியாசத்தினாலே யந்தமனதானது அன்னியசங்கற்பஞ்செய்யாமல் எந்தப்புருஷனுக்குவசப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தப்புருஷனானவன் சூக்காதிக்கமான என்னைத்தானாக அறிந்திருப்பதனாலேமோட்சமேயடைவன். (௰ரு)

சுவாமி-இந்தத்தியானத்தைப்பார்த்தால் ஒரு அவயவமும் அசைக்கக்கூடாது, ஒன்றும்நினைக்கவும்படாது போலல்லோ இருக்கிறது, அப்படியானலெப்படிச்சாதிக்கக்கூடும்-அருச்சுன-தேகமேநானென்றும் சகத்துச்சத்தியமென்றுமிராகாதிகளுடன் கூடிக்கொண்டு தமோகுணத்துடனிரம்பப்பட்சிக்கிறவனுக்கும் அல்லது உபவாசமாயிருக்கிறவனுக்கும் எப்போதும் நித்திரைசெய்கிறவனுக்கும் அல்லது அதைமுழுவதும்விட்டிருக்கிறவனுக்கும் நீசொன்னபடி சாதிக்கிறது துர்லபந்தான். (௰சா)

அருச்சுன-அப்படியின்றிச் சாதனங்களுடனே மோட்சாபேட்சையுண்டானபுருஷன் குருமுகமாக வேண்டியவிபரங்களைக்கேட்டுக்கொண்டு யுக்தமான ஆகாரங்களை யுக்தமானகாலங்களிற் புசித்தும், யுக்தமானகன்மங்களைச்செய்துகொண்டும், யுக்தமான நித்திராவிழிப்புடன் காலங்களை நயிப்பித்துவரப்பட்டவனுக்கு இந்தத்துக்கரகிதமான யோகஞ்சகசமாய்ச் சித்திக்கும். (௰எ)

சுவாமி-இந்தயோகம் எதுவரையும் அனுட்டிக்கவேண்டும். அருச்சுனு-எந்தக்காலத்திற் சித்தமானது யாதோரன்னியசங்கற்பஞ்செய்யாமற் சுத்தசித்தமாகிறதோ, அந்தச்சித்தமானது எப்போது ஆன்மாவினிடத்திற் சமுத்திரத்தில் உப்புக்கல்கரைந்தாற்போல்லயமடையப்படுகிறதோ, எப்போது சகலகோரிக்கைகளிலும் ஆசையின்றிச் சுத்தமாய்விடுபட்டுப்போகுமோ அதுவரையும் அனுட்டிக்கவேண்டும்; அப்போதுதான் அவனையோகியென்றுசொல்லப்படும். (யஅ)

அருச்சுனு-அப்படியனுட்டித்ததனுற் காற்றில்லாத இடத்திற் சலியாமலிருக்கிற தீபத்தைப்போ லந்தயோகியினுடைய சித்தமானது யாதொரு சலனமுமின்றி யெப்போதுமான்மாவினிடத்திலேயே சமாதியென்னப்பட்டலயத்தையடைந்திருக்கும். அந்தயோகியானவன் எப்போதும் அந்த நிச்சயத்தில் திருபுத்தியுண்டானவனுகவேயிருப்பன். (யகூ)

சுவாமி-நிட்காமகன்மங்கள்செய்வதே யோகமென்றனுக்கிரகஞ்செய்தீர்கள், இப்போது சமாதிசெய்வதே யோகமென்கிறீர்கள் இதனுலென்புத்திக்குப் பிரமையுண்டாகிறதான் தாவிரண்டிலெது சிரேஷ்டமோ அதையனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும். அருச்சுனு-எந்தக்காலத்தி லிந்தயோகாப்பியாசத்தினுல் இதரவிஷயங்களாகவும் கோரிக்கைகளாகவும் சித்தமானது சொப்பனம்போலப்பரிணமிக்காம லெந்தஅவஸ்தையிலொழிவையடைகிறதோ அந்தக்காலத்திலந்த நிர்மலமானமனதினுலே யான்மாவைத்தானுகப்பார்த்துக்கொண்டு சந்துஷ்டியுண்டானவனுயான்மசுகத்தையே யனுபவித்துக்கொண்டிருப்பன். இந்தப் புருஷன் கன்மங்கள் செய்தாலும் விட்டாலும் யாதொருபிரயோசனமும் பாதகமுமில்லை. அப்படிச்செய்யச் சக்தியில்லாதபுருஷனுக்கு மோட்சத்திலிச்சையிருக்குமேயானுலவனுக்குக் கன்மயோகத்தைச் சொன்னேம், அதனுலேயுஞ் சித்தசுத்தித்துவாராஞானம்வந்து முன்சொன்னபலத்தையேயடையப்படுகிறபடியா லிரண்டுக்கும் யோகமென்றேயதிகாரிகளைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டது. (உய)

சுவாமி-மனது இந்திரியங்களின் துவாரா விஷயங்களை யனுபவிக்கிறதனுற் சுகமுண்டாயிருக்க இவைகளெல்லாமொழிவையடைந்த இடத்திலெப்படிச் சுகமுண்டாகும், அருச்சுனு-விஷயசுகங்கள் நித்தியத்துவமல்ல; அநித்தியத்துடனுந் துக்கத்தையுஞ் செனனமரணங்களையுங் கொடுக்கப்பட்டது. இந்தயோகீஸ்வரனனவனனுபவிக்கப்படுகிற சுகமப்படிப்பட்டதல்ல, பின்னையெப்படிப்பட்டதென்ருல், நித்தியமாயும் ஆனந்தகரமாயும் ஒருகாலத்திலும் நாசமின்றியிருக்கப்பட்டது. ஆனலந்தச்சுகமெப்படிலப்தமாகுமென்ருல் தானும், மற்றச்சீவாளுமெப்போதும் நித்தியாளாயும் ஆனந்தசொரூபாளாயுமிருக்க அது தெரியாமல் மறைபட்டாப்போலிருந்ததென்கிறதனு லத்தியந்த அதிசயமும், இந்திரியங்கள், மனது, புத்தி யிவைகளுக்குக் கோசரமில்லாதவராயிருக்கப்பட்டபரமான்மாவே தானுக இருக்கிறேமென்கிற சந்தோஷமுந் தேகேந்திரியங்கள் முதலான சகலவிஷயங்களூ மித்தையென்று விசாரித்து அவைகளிலெவ்வளவேனு மிச்சையின்றியிருக்கப்பட்டமனது மெப்போதுண்டாகிறதோ அப்போதுதான் அந்த ஆத்மசுகமுண்டாகும். அந்தப்புருஷன் தான் அந்தச்சுகத்தை யறிந்தவனென்றும், அவனுலேயேயனுபவிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்குமென்றும் சொல்லப்படும். (உக)

அருச்சுனு-இன்னமும் அந்தயோகி யந்தஆத்மானந்தமே தானுக இருக்கிறேமென்கிற லாபத்தையடைந்திருப்பதனுலதைக்காட்டிலுமதிகமானவேறெரு லாபமுமில்லையென்றெண்ணப்பட்ட யோகி, புத்திமுதலிந்திரியங்களாய்விடாமற் சதாசமாதியையடைந்திருக்கிற புருஷனுக்குச் சஸ்திர அஸ்திரங்கள் முதலானவைகளால் அவன்தேகத்தைவெட்டினுலும், அடித்தாலும் அதனுலுண்டாகப்பட்ட சிதோஷ்டணுதிசுகதுக்கங்களால்,சொரூபாகாரமாயிருக்கப்பட்ட புத்தியானது ஒருபோதுஞ் சலிக்கமாட்டாது, இவனையே யோகியென்று சொல்லப்படும். (உ௨)

சுவாமி-இந்தயோகமானது எப்படிச்சித்திக்கும்? அருச்சுனு-சகலசுகதுக்கங்களினுலு மெவனுடைய புத்தியானது சலியாதிருக்கிறதோ அதற்குத்தான் யோகமென்றுஞ்சொல்லப்படும். அப்படிப்பட்ட யோகமானது மகாபலத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதென்றும் சாஸ்திர ஆசிரியருபதேசத்தினுலுண்டாகிற நிச்சயபுத்தியினுலிதுவனைக்குஞ் செய்து என்னப்லத்தைக்கண்டோமென்கிற தமோகுணமான ஆலசியாதிகளையடையாமலிடைவிடாமல் தினந்தோறுமுபாயமாக அப்பியாசிக்கவேண்டும். (உ௩)

அருச்சுனு-இன்னம் இந்திரியங்களானவை விஷயங்களையடையாதபடி நிரோதஞ்செய்தவனுயும், மனதினுடைய சங்கற்பங்களினுலுண்டாகப்பட்ட சகலகோரிக்கைகளையும் ஆந்தரவாசனையுடன் நிசேஷமாய்விடப்பட்டவனுயும் சாஸ்திர ஆசிரியருடைய உபதேசத்தினுல் விசாரித்த விவேகசென்னியமான மனதினுலேயான்மாவைத் தியானஞ்செய்தால் அப்போது சித்திக்கும். (உச)

சுவாமி-ரசோகுணகாரியத்தினுல் மனதுசலிக்கிறது சுபாவமாயிருக்கிறபோது அதையெப்படி நிரோதஞ்செய்யக்கூடும், அருச்சுனு-நித்தியமாயும் பூரணமாயுமிருக்கப்பட்ட கூடஸ்தரோதானென்கிற தைரியத்தினுற் சலியாமலிருக்கப்பட்ட நிச்சயமானபுத்தியினுல் மனதை யான்மாவினிடத்தில் மெள்ள மெள்ள நிறுத்தி யிந்திரியங்களாகவும் விஷயங்களாகவும் போகாமல் ஒழிவையடையும்படிசெய்யவேண்டும். அப்படிச்செய்வதனுல் மனது உபசாந்தியடையும், அடைந்தா லதைவிட அன்னியமாயாதொருவிஷயமுமில்லாததனுல் அப்பாற் கொஞ்சங்கூடவேறொன்றைச்சிந்திக்கிறதற்குக் காரணமேயில்லை யிதனுல் மனதைச் செயித்தவனுகிவிடுகிருய். (உரு)

சுவாமி-இப்போது உத்தரவானபடி நடக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்து நடந்துகொண்டிருக்கும்போது அதைவிட்டுப்போட்டு மனதானது ரசோகுணத்தினுல் மறுபடியும் வி-

யங்களையேகோருகிறதே, அருச்சுன-முன்சொன்னபடி நடக்கிறபட்சத்தில் விஷயங்களைச் சிந்திக்கிறதற்குக் காரணமேயில்லை, அப்படியானலு மனந்தஜென்மவாசனுபெலத்தினற் சஞ்சலசுபாவமான ரசோகுணமனதானது எந்தெந்த விஷயங்களைக்கோரிப்போனலும் அந்தந்த விஷயங்களிலிருந்தும் உடனேக்குடன் விசாரசென்னியவிவேகத்தோடுங் கூடினசத்துவகுணமனதினற்றிருப்பி யான்மாவினிடத்தில் திரமாய் நிறுத்தி யப்பியாசஞ்செய்துவருவாயாகில் தனக்குத்தானே கோருகிறது நீங்கிப்போகும். (உசு)

சுவாமி-இவ்விதங்களாய் நடந்தாலும் அதனலுண்டாகும்பலமென்ன? அருச்சுன-ராகாதிவிருத்திகள் விட்டதனல் மனதைச்செயித்தவனயுமதனல் அன்னியசங்கற்பங்கள் செய்யாததனற் சாந்தசித்தனயும், அஞ்ஞானமுதலான கல்மிசங்களில்லாதவனயுமிருக்கப்பட்ட யோகீந்திரனனவன் தற்பதலட்சியார்த்தமானவரோ யிந்தத்தொம்பதலட்சியார்த்தமான கூடஸ்தரொன்று பிரமசாட்சாத்காரத்தையடைந்து உத்தமமான சுகமாத்திரமாயேயிருப்பன். (உஎ)

அருச்சுன-இந்தவிதமாயந்தயோகியானவன் எப்போதுஞ் சத்துவகுணமனதானதைத்தன்வசமாய்ச் செய்துகொண்டு அஞ்ஞானமுதலான கல்மிசங்களில்லாதவனய்ப் பிரயாசையின்றி யத்தியந்த சுகமான பிரமசாட்சாத்காரத்தையடைந்து சீவன்முத்தனயிருப்பன். (உஅ)

அருச்சுன-இன்னம் அந்தயோகாப்பியாசதிடத்தினலெங்கும் பிரமசொரூபமேயிருக்கிறதென்று நிச்சயித்தபுத்தியினல் அந்தயோகீந்திரனனவன் பிரமதேவர்முதல் கிருமிகீடம்வரையிலுள்ள சர்வபூதங்களுந் தன்னைத்தவிர இல்லையென்றுந் தான்சர்வபூதங்களிடத்திலுமிருக்கிறேமென்றுஞ் சமமாகப்பார்த்துக்கொண்டிருப்பன். (உகூ)

சுவாமி-தொம்பதலட்சியார்த்தமான கூடஸ்தரோ தற்பதலட்சியார்த்தமான பரமான்மாவென்று மவரைத்தவிர

அன்னியமில்லையென்றும் முன்சொன்னதுபோற்பார்க்கஅச மர்த்தனயிருக்கப்பட்ட புருஷ னெவ்விதமாய் நடந்தாலந்த நிச்சயம்வரலாமோ அதையனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமெ ன்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்துப் பார்த்தா,அந்தப்புருஷ ன் வாசுதேவனயிருக்கிறநம்மைச் சகலபிராணிகளிடத்திலு ம், சகலபிராணிகளையும் நம்மிடத்திலும் பத்திபூர்வமாகப்பா ர்த்துவருவானேயாகி லவனுக்கு நானில்லாத இடமில்லை யவனென்னைத்தவிரவுமில்லை இப்படி ஆந்தரத்தில் நிச்சயமா கவைத்துக்கொண்டு திரிவிதகரணங்களையும் புண்ணியகன்ம ங்களில் நயிப்பித்துத் தற்பதவாச்சியார்த்தமான பஞ்சபூதமு தலிய சமஸ்தவிஷயங்களு மென்னுடைய பின்னப்பிரகிருதி யென்றும், அதுவுமென்னுடைய அபின்னப்பிரகிருதியைத் தவிரவேறில்லையென்றும் அதுவுமென்னைத்தவிர இல்லையெ ன்றும் பத்திசெய்துகொண்டுவருவானேயாகில் தினக்கிரமே ண முன்சொன்னதிஷ்டியுண்டாகிச் சொரூபத்தையேயடை வன். (௩௰)

சுவாமி-இவ்விதமாயனுட்டிக்கும்போது திரிவிதகரணங் களினற் செய்யப்பட்ட கன்மங்களினற் புண்ணியபாபங்கள் வந்தடையாதா? அருச்சுன-யாதொருபுருஷனவன் தாபர சங்கமரூபங்களாகிய சமஸ்தபூதங்களிடத்திலும் நானெருவ னேயிருக்கிறேனென்றும், அது தானென்றும் அறிந்து பத்தி விசுவாசத்துடனிருக்கப்பட்ட யோகி சனகாதிகளைப்போல நிட்காமமாய்க் கன்மங்களைச்செய்துகொண்டிருந்தாலும் அல் லது துரியாச்சிரமத்தைக்கூடின வியாக்யவர்க்கராதிகளைப் போல விட்டிருந்தாலும் அல்லது தத்தாத்திரயர்முதலானவ ர்களைப்போல விதிநிடேதகன்மங்களைத்தள்ளி நடக்கப்பட்ட வனனலும் யென்னிடத்திலேயேயிருப்பன். (௩௧)

அருச்சுன-இப்படிப்பட்டவர்களைப்பார்க்கிலும் சிரேஷ் டமான ஞானவந்தாளைச்சொல்லுகிறேன்கேள், ஆந்தரத்தில் தற்பூதலட்சியார்த்தமான பரமான்மாவேதானென்கிற நிச்ச

யம்வைத்துக்கொண்டு பாகியத்திற் றிரிவிதகரணங்களையும் புண்ணியகன்மங்களில் நயிப்பித்துவரப்பட்ட மகாபுருஷனானவன் பிறருக்குவந்த சுகதுக்கத்தைத் தனக்குவந்ததாக எண்ணித் தயவோடே சகலசீவாளையும் சமமாகப்பார்க்கிறானே அவனேசிரேஷ்டன் அவனேயோகி யிந்தப்படிநடக்கிறதே நம்முடைய சித்தாந்தம், அதுதான் நமக்குச்சம்மதி, யேனென்றால், மற்றவர்களால் லோகத்துக்குபகாரமில்லாததனாலேயும், இந்தமகாபுருஷனால் உபகாரமிருப்பதனாலேயும் சிரேஷ்டனென்றுசொன்னோம். (கூஉ)

அவதாரிகை-ஞானம் சித்திக்கிறதற்கு யோகசித்தியாக வேண்டுமென்றும், அந்தயோகம் சித்திக்கிறதற்கு இந்திரியம், மனதுமுதலானவைகளை நிக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென்றும் அவைகளை நிக்கிரகஞ்செய்வதற்குச் சாதனங்களுடன் ஆகாரம், நித்திரை, ஆசனமுதலான நியமங்களிருக்கவேண்டுமென்றும்சொன்ன விபரத்தைப்பார்த்தால், மனதைச்சமமாய் நிக்கிரகஞ்செய்யப்படுவது துர்லபமென்கிறதாக அபிப்பிராயங்கொண்டருச்சுனனானவன் சுவாமியைப்பார்த்து மதுசூதனா, மனதைச்சமமாய் நிறுத்தவேண்டுமென்று மதுவேயோகமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது; அதற்கந்த மனது சஞ்சலசுபாவத்தையுடைத்தானதாகையாற் சமமாயுந்திரமாயும் நிறுத்துகிறதற்கு அசக்கியமாய்த் தோற்றப்படுகிறது. (கூங)

சுவாமி- இன்னமுமெப்படிப்பட்டதென்றால் அந்தமனதானது ரசோகுணத்துடன் கூடினதாயுஞ் சஞ்சலமாயும் விஷயங்களைக்கோரப்பட்டதாயும் இராகாதிவிருத்திகளுடன் கூடினதாயுந் தேகேந்திரியங்களைச் சோஷிக்கப்பண்ணத்தக்கதாயு மிந்தக்காரியஞ் செய்யவேகூடாதென்று நிச்சயித்திருக்கும்போதும் அதையே மறுபடிசெய்யும்படியாகப் பலவந்தஞ் செய்யப்பட்டதாயும் ஒருகிரியை யனுசரித்தால் அதைவிட்டு நீங்காமலிருக்கும்படியான திடத்தையுடையதாயும் லயவிட்சேபகஷாயங்களையுடையதாயுமிருக்கப்பட்ட இந்தமனதை

ச் சமமாகநிக்கிரகஞ்செய்கிறது வாயுவைக் கையினாற்பிடித்துக்குடத்திலடைப்பதுபோலே துஷ்கரமென்றெண்ணுகிறேனென்றுசொன்ன அர்ச்சுனனைப்பார்த்து. (௩௪)

பகவானானவரந்தவார்த்தைகளையெல்லாம் அங்கீகாரஞ்செய்துகொண்டு என்னசொல்லுகிறாரென்றால், அருச்சுனா மனது சஞ்சலத்தையுடைத்தானதாகையால் அதைநிக்கிரகஞ்செய்யக்கூடாதென்கிறதாக நீசொன்ன அர்த்தத்திற் சமுசயமில்லை யானாலும் விஷயங்களிலுண்டாயிருக்கிற வைராக்கியபெலத்தினாலும் யோகாப்பியாசதிடத்தினாலும் நிக்ரகஞ்செய்யக்கூடும். (௩௫)

ஆனாலருச்சுனா-இந்த அதிகாரியினாலே கூடாது இந்த அதிகாரியினாற்கூடுமென்கிறவிபரமும் சொல்லுகிறோங்கேள், தேகமேநானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்று மிராகாதிவிருத்திகளுடன்கூடினவனும் இந்திரியம், சித்தமுதலானவைகள் தனக்குவசமில்லாமலுமிருக்கப்பட்ட அதிகாரியானவன் பூர்வம்சொன்ன யோகம்செய்யவேண்டுமென்றிச்சித்தாலு மந்தவிஷயத்தில் நீசொன்னபடி சக்திவந்தனல்லவென்பதுசரியே யிதன்றிச் சாதனசதுட்டயசம்பத்தியுண்டானவனும் மோட்சத்திலிச்சையு மிந்திரியங்கள் சித்தமுதலானவைகளும் வசமானவன் வைராக்கியபெலத்தினாலும் யோகாப்பியாசவுபாயங்களினாலே சதாமுயற்சியுடையவனுக்கு எளிதாகச்சமமாய்ச்சொரூபாகாரமாக மனதை நிக்கிரகஞ்செய்யக்கூடும்; அதனால் லய, விட்சேப, கஷாயமென்னப்பட்ட பிரதிபந்தங்கள் நிவிர்த்தியாய்ப் பரிபூரணஞானமுண்டாய்க் கைவல்லியமேயடைவன். (௩௬)

அவதாரிகை-இப்படியப்பியாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கும்போது தேகவியோகமானால் அவனுக்கென்னபலமுண்டாகுமோவென்கிற விபரந்தெரிந்துகொள்ள அருச்சுனன் இச்சையுடையவனாய்ப்பகவானைப்பார்த்து சுவாமி-துவக்கத்திற் சாதனசதுட்டயங்களையடைந்து குருமுகமாகஉபதேசமும்

பெற்றுக்கொண்டு யோகத்திலிச்சையுண்டானவஞ யோகா ப்பியாசமுஞ் செய்துகொண்டிருக்கும்போது கொஞ்சகால த்துக்குப்பிறகு பூர்வகன்மங்களினாலே யதைவிட்டு நழுவி ப்பகிர்முகமான மனதினாலே நிடேதகாமியகன்மங்களைச்செ ய்யாமல் நிட்காமமாய்ப் புண்ணியகன்மங்களையுஞ்செய்துகொ ண்டு யோகத்தினிடமாயிச்சையுமுண்டாயிருக்கப்பட்ட புரு ஷன் யோகஞ் சித்தியடைகிறதற்குமுன்பாகவே யவன்தேக ம்வியோகமாய்விட்டால் அவன் நல்லகதியடையானென்று நானெண்ணுகிறேன். (ங௭)

சுவாமி-இந்தவிஷயத்திலிப்படிச்சமுசயம் ஏன்வந்ததெ ன்றாற், சொற்காதிபலனைக்குறித்துக் காமியகன்மங்கள்செய் யாததாற் சுவர்க்கபலமுமில்லை, நிட்காமமாய்ப்புண்ணியகன் மங்கள்செய்து யோகாப்பியாசத்தினாலுண்டான சித்தநிக்கிர கம், முதலிற் பூரணமாகப்பண்ணாததால் மோட்சமடைய ஏதுவையுங்காணோம்; இந்த இரண்டினாலும் உபயப்பிரஷ்டனா ய்விஸ்தாரமானமேகத்திலிருந்து விடுபட்ட ஒருதுண்டான மேகம் மற்றொருவிஸ்தாரமானமேகத்திற்போயடையுமுன் னே நடுவில் வாயுவானது அதையடித்துச் சின்னபின்னமா கச்செய்துவிட்டதுபோலிந்தப்புருஷன் ஆதாரமில்லாதவனா ய்நாசத்தையடையானா. (ங௮)

சுவாமி-இந்தச்சமுசயம் நிசேஷமாய்ப் போக்கடிக்கிறத ற்குத் தேவரீரேயோக்கியர்,இப்படிப்பட்ட சமுசயம் நிவிர்த் திசெய்கிறதற்கு உங்களைத்தவிரவேறெயொருவருமில்லை,யெ ல்லாவற்றையுமறிந்த தேவரீரே யிதைநீக்கவேண்டும். (ங௯)

அருச்சுனா-யோகத்திற்பிரஷ்டனான அந்தயோகியானவ னுக்கு இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலுஞ் சுகமேயல்லாமற் றுன்பமொருக்காலுமில்லை. சுபத்தைக்குறித்துக்கங்கணங்க ட்டினவன்போல் மோட்சபலத்தையிச்சித்துப்புண்ணியகன் மங்களையாரம்பித்துவிட்டவனொருக்காலுந் துற்கதியடை யான். (௪0)

ஆனாலும், சுவாமி, அந்தயோகியெந்தப்பலத்தையடைவன், அருச்சுனு-யோகத்திற் பிரஷ்டனானவன் அநேகதிரவியங்களைக்கொண்டு அநேகசிரமத்துடன்கூடி அசுவமேதமுதலான யெக்யங்கள்செய்தவர்களுக் கெந்தலோகமுண்டாகுமோ அந்தலோகத்தையடைந்து வெகுகாலஞ்சுகமனுபவித்துத்திரும்பி நல்லகுலத்தோடு மப்பியாசத்துக்குத்தகுந்த நிட்காமகன்மங்களைச்செய்துவரப்பட்ட நல்ல ஆசாரசகிதமான ஐஸ்வரியத்தோடுங்கூடியிருக்கப்பட்டவர்களுடைய கிரகத்தில் அவதரிப்பன். (சக)

அருச்சுனு-கொஞ்சநாள் அப்பியாசஞ்செய்தவனுக்கிந்தப்பலனைச் சொன்னோம், அநேகநாளப்பியாசஞ்செய்து கொஞ்சநாளடையவேண்டியபாக்கியிருந்தாற் கைவல்லியத்தையடையும்படியாயிருக்கப்பட்ட யோகிக்குப் பலனைச்சொல்லுகிறோம்கேள், மகாபுத்திவந்தாளாயும், மகாகுலத்திற்பிறந்திருக்கப்பட்டவாளாயுமிருக்கிற ஆரூடாளாகிய பிரமநிஷ்டனுடையகுலத்தில்வந் தவதரிப்பன். இப்படிப்பட்ட ஜனனமுண்டாகிறது லோகத்தில் நிரம்பவும் அபுரூபம். (சஉ)

சுவாமி-அவ்விடத்திற் சனித்தபின் னென்னசெய்வான் அருச்சுனு- பூர்வசென்மசமஸ்காரத்தினால் விட்டகுறையைத்தொட்டுக்கொண்டு திரும்பவும் அந்தயோகத்தையேயப்பியாசித்து மோட்சமார்க்கத்துக்குவேண்டிய பிரயத்தனஞ்செய்துகொண்டேயிருந்து அந்தச்சென்மத்திலேயே மோட்சமடைவன். சுவாமி-ஐஸ்வரியவந்தாளுடைய கிரகத்தில் அவதரித்தாலதனால் விக்கினங்கள்வாராதா? அருச்சுனு-அந்தயோகியானவன் திரும்பவும் யோகாப்பியாசஞ்செய்யும்போது அந்தவிஷயங்களினாலொருபோதும் விக்கினங்கள் வரவேமாட்டாது அல்லது வந்தாலும் அதில் அழுந்திப்போகாமல் வைராக்கியபெலத்தினால் நிராகரித்துவிட்டுத் தான்செய்திருக்கிற பூர்வாப்பியாசபெலத்தினால் திரும்பவுமந்த யோகத்துக்குவிக்கினங்கள்வாராமலிருக்கிற மார்க்கத்துக்கே யந்தவிஷயங்களை

யுபயோகப்படும்படியாகச் செய்வித்துக்கொண்டேவருவன் அதனாலந்தவிஷயங்களானவை அந்தயோகாப்பியாசந்திடமாகிறதற்கே பலாத்காரஞ்செய்விக்கும்படியான ஏதுவையுண்டாக்கித் தேகாந்தத்திற் கைவல்லியத்தைக்கொடுக்குமேயல்லாமல் அவனுக்குமட்டும் பிரதிபந்தங்களொருபோதுஞ் செய்யவேமாட்டாது, இப்படியிருக்க அனந்தசென்மங்களிற் செய்தபுண்ணியத்தினாற் சித்தசுத்தித்துவாரா ஞானம்வந்த புருஷனுக்கும் அந்தச்சென்மத்திலேயே மோட்சமுண்டென்பதற்கு நாம்சொல்லவாவேண்டும். (சங)

அருச்சுனா-இன்னம் அந்தயோகத்தினுடைய பெருமையையும் அதனாலுண்டாகிற பலனையுஞ்சொல்லுகிறோம்கேள், யோகஞ் செய்ய அதையறியவேண்டுமென்றுயதார்த்தமாயிச்சையுண்டானமாத்திரத்தில் அவன்சகலபாபங்களிலுமிருந்து விடுபட்டவனாயும் யாதொருதிரிகுணாத்மகமான வேதங்களுக்குட்பட்ட காமியகன்மபலன்களுந் தொடராமல் அதீதமாயிருக்கிற மோட்சபலத்துக்கே யதிகாரியாய்விடுவன். (சச)

அருச்சுனா-இப்படியிருக்க யோகியானவன் அனந்தசென்மங்களிற்செய்த புண்ணியபரிபாகத்தினால் விடாமல்மாத்திரம் பிரயத்தனஞ்செய்துவருவானேயாகி லதனால் அஞ்ஞானமுதலிய சகலசமுசயாதிகளும் விடுபட்டுச் சுத்தசித்தனாகியந்தச்சென்மத்திலேயே மோட்சமடைவானென்பதற்கொருவனைக்கேட்கவாவேண்டும். (சரு)

அருச்சுனா-கிர்ச்சரசாந்திராயணாதிவிரதங்கள் தபசுமுதலானவைகள் செய்யப்பட்டவர்களைப்பார்க்கிலும், வேதாந்தசாஸ்திரங்களினுடைய அர்த்தங்களைத்தெரிந்து பிறர்க்குப்போதிக்கும்படியான பரோட்சஞானவந்தாளைப்பார்க்கிலும், சுவர்க்காதிகள் முதலான இஷ்டாபூர்த்தங்களைக்குறித்துக் காமியகன்மங்கள் செய்யப்பட்டவர்களைப்பார்க்கிலும், சீவான்மா பரமான்மா அயிக்கியஞ்செய்துவராநின்ற இந்த யோகியென்னப்பட்டஞானி மிகவும் சிரேஷ்டனானதால் அந்தஞானியாகநீயுமாகிவிடவேண்டும். (சசா)

அருச்சுனு-இந்தஞானியையத்தவிரச் சித்திகளுக்காகவும், சித்தநிரோதத்துக்காகவும், இயம நியமாதியட்டாங்கயோக முதலானவைகள்செய்யப்பட்டயோகிகளைப்பார்க்கிலும் என்னுடையபக்தன் சிரேஷ்டனென்றுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள், யாதொருவன் நம்மையதார்த்தமாயறிந்து நம்மிடத்தில் மனதைவைத்துப் பகவானுயிருக்கிற நம்மை, யேகதேசமாகப் பாராமற் சர்வபூதங்களிடத்திலும் நாமிருக்கிறுமென்றும் சர்வபூதங்களும் நம்மைத்தவிர இல்லையென்றும் உபாசிக்கிறுனே, அவனேயிந்த யோகிகளுக்கும் பெரியவனென்றும் அவனேயெனக்குப்பிரியனென்றும் நம்முடைய நிச்சயமாகையால் நீயுந்தொம்பதலட்சியார்த்தமானவரோ தற்பதலட்சியார்த்த மென்னப்பட்ட நிச்சயத்தை யாந்தரத்தில்வைத்துக்கொண்டு பாகியத்தில் இப்போது நாம் சொன்னவிதமாகத் திரிகரணங்களாலே பத்திசெய்துகொண்டுவருவாயாகில் மோட்சமேயுடைவாய். (௪எ)

பரமாநந்தரூபமாயும் பக்தாளுக்கபீஷ்டத்தைக்கொடுக்கிறவருமாகிய பகவானுன கிருஷ்ணமூர்த்தியை நமஸ்காரஞ் செய்கிறேன்.

ஆறுவது

அப்பியாசயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ஆறுக்குச் சுலோகம்-௨அ௰.

ஸ்ரீ பாண்டவசகாயனே துணை.

உ

ஸ்ரீ பக்தஜனப்பிரியாய நமஃ

ஏழாவது

விக்ஞானயோகமென்னப்பட்ட பத்தியோக அத்தியாயம்.

முந்தின ஆறுமத்தியாயத்தில் தொம்பதசோதனைசெய்து லட்சியார்த்தம் போதித்தபின்பு அதைத்தவிர அன்னிய

மில்லாமலிருக்கிற தற்பதலட்சியார்த்தமாகிய பரமாத்மாவே யிருக்கிறானென்கிற திடம்வாராததனாலே யதற்குப்பிரதிபந்தமாகத்தோற்றுகிற தற்பதவாச்சியார்த்தங்களும் அதைத்தவிர அன்னியமில்லையென்று உத்தமமாயிருக்கப்பட்ட பத்திசெய்தால் அந்தத்திடம்வரலாமென்கிற அபிப்பிராயங்கொண்டு முந்தின அத்தியாயத்தின் முடிவில் அடயோகிகளைப்பார்க்கிலும்பத்தன் சிரேஷ்டனென்றுசொன்ன அர்த்தத்தை விஸ்தாரமாயிந்த யேழாம் அத்தியாயத்திற் சொல்லத்தொடங்குகின்றார். (க)

சுவாமீ-முந்தின அத்தியாயத்தின் முடிவில் தேவரீரையுபாசிக்கிறவர்களே சிரேஷ்டமானவர்களென்று அனுக்ரகஞ்செய்தீர்கள் அதற்குத் தேவரீருடைய நிசசொரூபத்தையறிந்தல்லோ உபாசிக்கவேண்டும். அது தெரியும்படியனுக்ரகம் பண்ணவேண்டும். நாமேபிரத்தியட்சமாயிருக்கும்போது உனக்குச்சமுசயம்வருவானேனென்றால் தேவரீரை வைகுண்டத்திலிருக்கிறதாகச் சிலபுராணங்களிலுந் திருப்பாற்கடலிலிருக்கிறதாகச் சிலபுராணங்களிலும் மச்சகூர்மவராகாதிமுதலான ரூபங்களாக இருக்கிறதாகச் சிலபுராணங்களிலுஞ்சொல்லுகிறபடியினாலுந் தேவரீரிதற்குமுன் னனுக்கிரகஞ்செய்திருக்கிறதில் அவ்வியக்தனென்றும், பரிபூரணனென்றும், நித்தியனென்றும், நின்மலனென்றும், நிர்க்குணனென்றும், தெரிவித்திருப்பதனாலே யிதிலெது நிசமோ அதையறியவிரும்புகிறேன் அனுக்ரகம்பண்ணவேண்டுமென்று கேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்துக் கிருபையுடனே பகவானானவர் என்ன உத்தரவுசொல்லுகிறாரென்றால், அருச்சுனா - பரமேஸ்வரனாகிய நாமே யெல்லாவற்றிற்குமாதாரமாயிருக்கிறவனென்றும், அவ்வியக்தனென்றும், பரிபூரணனென்றும், நித்தியனென்றும், நின்மலனென்றும், நிர்க்குணனென்றும் முன் நாம்சொன்னது நிசமே, அப்படியே நீயறிந்து பத்திசெய்யவேண்டுவது. அதற்கு மாயைக்குட்பட்ட திரிகுணங்களையுடைந்த சீவாளாலே யிந்

தப்பக்திசெய்யக் கூடாதாகையாலிடைவிடாத ஞானம், வைராக்யம், கீர்த்தி, அஷ்டைஸ்வரியம், பெலம், லட்சுமீகரம் இந்த ஆறுகுணங்களுடன் கூடிச் சகுணமூர்த்தியாகாமேயவதாரஞ் செய்ததுபோலவும் மகாமாயையென்னப்பட்டது தோற்றுவித்துக்கொண்டிருப்பதை நாமேயிவ்விதமாகப் பிரகாசிக்கிறோமென்கிற ஞானத்தினாலே பத்திசெய்துகொண்டு வந்தால் தினக்கிரமேணு முன்சொன்ன நிர்க்குணபத்திசகசமாய் லப்தமாகலாம். வைகுண்டந்திருப்பாற்கடலாதியிலிருக்கிறதாகச்சொல்லப்பட்ட புராணங்களினுடைய நிச்சயமுமாயைக்குட்பட்ட சீவாளைப்பற்றிச்சொன்னதேதவிர மாயையைக்கடந்திருக்கிறபுருஷாளைப்பற்றிச்சொன்னதல்ல. ஆனதாற் சிவபாவமுள்ளவனாயிற் பரிபூரணமாயிருக்கிற பரமாண்மாவே, அவிடங்களிலும் சகுணமூர்த்தியாகயிருக்கிறானென்று மவரோசமஸ்தமூர்த்திகளாகவுந் தோற்றப்படுகிறானென்றும் உத்தமமான பத்திசெய்யவேண்டும்; அதன் விவரங்களையுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள், அதெப்படிப்பட்டதென்றால், எதையறிந்ததனாலேயதைவிடவேறொன்றும் அறியவேண்டுவதில்லையோ, எதைப்பார்த்தமாத்திரத்திலதைவிடவேறே யாதொன்றையும் பார்க்கவேண்டுவதில்லையோ, எதையடைந்ததனு லதைவிடவேறொன்றையுமடையவேண்டுவதில்லையோ, அப்படிப்பட்ட ஞானத்தையும் விஞ்ஞானத்தையுஞ் சொல்லுகிறோம். (உ)

ஆனால், அருச்சுனா-இதையெல்லாரு மறிந்தனுபவிக்கலாமேயென்று கேட்பாயேயாகில், நம்முடையகிருபையன்றி வாராது, அதுவுமன்றி யெல்லாவற்றிற்கு மிகவும்சிரேஷ்டமுள்ளதாகையால் எல்லாருக்குஞ்சக்கியமுமாகாது; எதனாலென்றால், இந்தப்பிரபஞ்சத்திலிருக்கிற தாபரசங்கமமாகிய எண்பத்துநான்குலட்சஞ்சீவராசிகளுக்குள் மனிதர்களைத்தவிர மற்றச்சீவர்களுக்குப் பகவானொருவனுண்டென்கிற ஞானமேகிடையாது; அப்படிநினைக்கத்தக்க ஞானத்துடன்கூடி

யிருக்கப்பட்ட மனிதர்களிலும் அனேகம்பேர்களுக்குளொருவன் நானுண்டென்று நினைப்பன், அப்படிநினைக்கப்பட்ட ஆயிரம்பேர்களிலொருவன் பலவிதகாமியகன்மங்கள் செய்துவருவான், அப்படிக்கருமங்கள்செய்துவரப்பட்ட ஆயிரம்பேர்களிலொருவன் தேவதைகளைக்குறித்து யாகாதிமுதலானகருமங்கள் செய்துவருவான், அப்படிச்செய்யப்பட்ட ஆயிரம்பேர்களிலொருவன் நிட்காமகருமங்கள் செய்வான் அப்படிச்செய்யப்பட்ட ஆயிரம்பேர்களிலொருவன் என்னையறியவேண்டுமென்றிச்சிப்பன், அப்படியிச்சிக்கப்பட்ட ஆயிரம்பேர்களிலொருவன் என்னை யதார்த்தமாயறியவேண்டுமென்று தீவரத்துடன் எத்தனப்படுவன், அப்படியெத்தனப்பட்ட ஆயிரம்பேர்களிலொருவன் என்னைப்பரோட்சமாயறிவன், அப்படியறிந்த ஆயிரம்பேர்களிலொருவனென்னைத்தானகக்கண்டு அபரோட்சமாயனுபவிப்பன். இப்படியபுரூபமாயிருக்கப்பட்டஞானத்தை யெல்லாராலேயுமெப்படித்தெரிந்தனுபவிக்கக்கூடும், அதனாலேயருச்சுனா-நீ நமக்கெங்கேவரப்போகிறதென்கிற அபாவஞானத்தையடைந்துவிடாதே அந்தஞானத்துக்குண்டாகிய சிரேஷ்டத்துவத்தைச்சொன்னோம்; ஆனால் உன்னைப்போலொத்த புண்ணியபுருஷாளுக்குமாத்திரம் வெகுசுளுவாயடையத்தக்கதாகவு மிருக்குமாகையால் அந்தவிஷயத்தில் நீ சமுசயப்படவேண்டுவதில்லை. (ந)

அவதாரிகை-பகிர்முகத்தினால் நானாவிதங்களாய்த்தோற்றுகிறதையந்தர்முகத்தினால்தன்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றுதெரியத்தக்கதாக எந்தஞானமுண்டோ அந்தஞானத்தைப்போதிக்கிறநிமித்தம் பலவிதங்களாயுண்டாயிருக்கிற சிருஷ்டிக்கிரமத்தைச் சொல்லத்தொடங்கி யதுவுந்தன்னுடையசொப்பிரகிருதியான மாயையினாலுண்டானதென்றும் சொல்லத்தொடங்குகிறார். அருச்சுனா-பிருதிவி, அப்பு, தேய்வு, வாயுவு, ஆகாயம், மனம், புத்தி, அகங்காரம் இந்தஎட்டுமநம்முடைய பின்னாப்பிரகிருதியினாலுண்டானது அதுவோசுத்தசடம். (ச)

அருச்சுனு-இதைக்காட்டிலும் சிரேஷ்டமாய்நம்முடைய அபின்னுப்பிரகிருதி யொன்றுண்டென்றறியவேண்டும் அதனுற்சகலசகத்துகளுந் தரிக்கப்பட்டிருக்கிறதாயும் சீவனென்றுபேருடைத்தானதாயும் முன்சொன்ன எட்டுவிதமானசடங்களையும் இன்னதின்னதென்றறியத்தக்கதாயுமிருக்கும்.(

அருச்சுனு- சர்வபூதங்களுமுண்டாகிறதற்குக்காரணமாயிருக்கப்பட்ட இரண்டு பிரகிருதிகளுண்டு அவைகளிடத்திலிருந்து சமஸ்தமுமுண்டாம். அதெப்படியென்னிற் பின்னுப்பிரகிருதி சமஸ்ததாவரமுதலானதேகங்களாம்,அபின்னுப்பிரகிருதி சமஸ்தசீவர்களாம், இந்த இரண்டுக்கும் நம்முடைய சத்தையன்னியில் வேறேசத்தையில்லாததனுல் இந்தரீதியாகச்சமஸ்தபிரபஞ்சங்களுமுண்டாகிறதற்கும் லயமாகிறதற்கும் நாமேகாரணமென்றுசொல்லுவார்க ளதுவேதவிர யதார்த்தமாய் நம்முடைய திட்டியாக நாமொன்றுஞ்செய்யவேயில்லை யதெப்படியென்றுற் பின்னுப்பிரகிருதியைப் பிரவிலாபனக்கிரமமாய் விசாரித்தால் அபின்னுப்பிரகிருதியைத்தவிர வேறில்லாததனுலும் அந்த அபின்னுப்பிரகிருதியை விசாரித்தால் நம்மைத்தவிரவேறில்லையென்றுந் தெரியவருமானதாலிந்தவிதமாகச் சமுசயமின்றி விசாரித்து நாமேயெங்குமிருக்கிறுமென்கிற நிச்சயத்தினுலே உத்தமமாயிருக்கிற பத்தியை நீசெய்யவேண்டுவது. (சு)

சுவாமி-உற்பத்திலயவிபரந் தெரியப்பட்டது, திதிகாலத்தில் தேவரீரெப்படியிருக்கிரீர்கள், அருச்சுனு-நம்மைவிட அன்னியமாயொருவஸ்துவுங்கிடையாது அதெப்படியென்றுல் தங்கக்கயிற்றிற் சுவர்ணமணிகள்கோக்கப்பட்டாப்போலவும், தங்கத்தினிடமாய் ஆபரணங்களுண்டானதுபோலவும், இந்தச்சமஸ்தலோகங்களும் நம்மிடத்திலேயே கோக்கப்பட்டிருக்கிறது இதனுலே சமஸ்தலோகங்களும் நம்மைத்தவிரவேறில்லையென்றறி. (எ)

சுவாமி-தேவரீரோ யெங்குமிருந்தாலும் பசுவின்தேகமெல்லாம் பாலிருந்தாலும் ஸ்தன்னியத்திலிருந்து வெளிப்படுவதுபோலத் தேவரீரிருக்கிற முக்கியமான * விபூதிகளைச்சொன்னாலதையறிந்துநான்பத்திசெய்யலாம். (அ)

அருச்சுனா-சலத்தினிடத்தில் ரசகுணம்நாமே, சூரியசந்திராதிகளிடத்திலுண்டாகிய தேயிசுகுணம்நாமே, சகலவேதங்களிடத்திலும் பிரணவமந்திரம்நாமே, ஆகாயத்திலுண்டானசப்தகுணநாமே, மனிதர்களிடத்திலுண்டான புண்ணியமாயிருக்கப்பட்ட புருஷப்பிரயத்தனம்நாமே, பூமியினிடத்திலுண்டானசுகந்தகுணம்நாமே, அக்கினியினிடத்திலுண்டானபிரகாசகுணம்நாமே, சகலசீவாளிடத்திலுண்டான பிராணவாயுவாகிய ஆயிசுநாமே, தபசுகளிடத்திலுண்டான சிரேஷ்டனாதி†சகனமுள்ள சாந்திகுணம்நாமே. (கூ)

அருச்சுனா-இன்னமுஞ்சிருஷ்டியிலுண்டான சமஸ்தசீவராசிகளும் அந்தந்தச்சாதியந்தந்தப்படி யுண்டாகிறதற்கு பீஜசத்திநாமே, அப்படிப்பட்டசத்தியுள்ளநம்மைவிசாரித்து அடைகிறதற்கு அனுகூலமானநல்லசெய்கைகளைப்பற்றி நிச்சயிக்கப்பட்ட புத்திமான்களுடையபுத்திநாமே, தேவாலயமுதலானநல்ல தருமங்கள் செய்யப்பட்டவர்களுடைய சாமர்த்தியமுள்ளகீர்த்தியான தேயிசுநாமே. (ய)

அருச்சுனா-இன்னம்வாராத சுவர்க்காதிசுகங்கள்முதலானவைகளில் ரசோகுணமானகாமனாலுண்டாகிய கோரிக்கைகளும் வந்ததில்திருப்தியடையாமல் தமோகுணமான இச்சையுமின்றி நிட்காமகன்மங்கள் செய்துவரப்படாநின்ற சத்துவகுணவந்தாளுடையபலமும்நாமே,சாஸ்திரியமாய்விவாகஞ்செய்துகொண்டு குலவுத்தாரணநிமித்தம் புத்திரோற்பத்திக்காகச்சையோகஞ்செய்யும்போது எந்தச்சையோகத்தினாற் புத்திரோற்பத்தியுண்டாகிறதோ அந்தக்காமமும்நாமே. (யக)

---

* விபூதி=செல்வம்.

† சகனம்=பொறுமை.

அருச்சுனு-இத்தியாதிவிதங்களாக நாமேயிருந்தாலும் பற்றுதல்மட்டும் அடையமாட்டோம் அது எப்படியென்ருல் மாயையினுலுண்டான மூன்றுகுணங்களுக்குமுட்பட்ட சீவேசுரஜகத்தைச் சத்தியமாயொப்புக்கொண்டு அவைகளிற் சமையோடுங்கூடப் புண்ணியகருமங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கப்பட்ட சத்துவகுணத்தையுடையவனும், யாகாதிகள் முதலான தானதன்மங்கள் செய்வதனுலுண்டான பலவித விட்சேபங்களையடையப்பட்ட ரசோகுணத்தையுடையவனும், சார்வதாதேகமேநானென்கிற திடபுத்தியினுற் சோகமோக துக்காதியடையப்பட்ட தமோகுணத்தையுடையவனுமான இந்தமூன்றுகுணங்களுக்குட்பட்டவாளிடத்தில் சீவனைப்போலநாம்வசமாகமாட்டோம்; அவைகளெல்லாம் நம்முடையபின்னுப்பிரகிருதி அபின்னுப்பிரகிருதியைச்சேர்ந்த புருஷாளென்றறி. (௰உ)

சுவாமி-இப்படிப்பட்ட வும்மை யெல்லாரு மேனறியவில்லை, அருச்சுனு-திரிகுணத்துக்குட்பட்ட காமக்குரோதலோபாதிகளினுலே செகத்திலுள்ள சகலசீவாளும்மறையப்பட்டுத் தேகமேநானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்றும் மோகத்தையடைந்திருப்பதால் அந்தப்புருஷாளாலே யிந்தக் குணங்களுக்கும் அதீதனுயும், பரனுயும், யெல்லாவற்றினுங் கலந்திருந்தும் ஒன்றினும் பற்றில்லாமலும் நாசமின்றியுமிருக்கிற நம்மையறியார்கள். (௰௩)

சுவாமி-இப்படிப்பட்ட வும்மை யார்தான் அறிவார்கள், அருச்சுனு-சத்துவாதிமூன்றுகுணங்களுக்குங் காரணமாயும், அதிக அற்புதமாயும், ஆச்சரியத்தோடுங்கூடினவனுயுமிருக்கிற நமக்கன்னியமின்றியிருக்கிற சுத்தசத்துவரூபியும், சுத்த சங்கற்பமுமான நம்முடையமாயையை யிதரயெத்தனங்களினுலேகடக்கச்சக்கியமாகாது; ஆனுல் நிட்காமகன்மங்கள்செய்து சித்தசுத்தித்துவாரா குருவினிடத்திலுபதேசம்பெற்றுக்கொண்டு நம்மையேசரணமடைந்து இடைவிடாமல் நம்

மையே அவிபசாரபத்தியாக ஆருபாசிக்கிறார்களோ அவர்கள்,ஒருவராலேயுங்கடக்கப்போகாத நம்முடைய மாயையைக் கடந்து நம்முடையசொரூபத்தையேயடைவார்கள். (யச)

சுவாமி - இப்படியே யெல்லாரு மேனுபாசிக்கவில்லை. அருச்சுனா-மாயாகாரியமான திரிசியவிஷயங்களினாலே தன்னைமறந்து விவேகங்கெட்டு அசுரசம்பத்தையடைந்து மூடமனதினாலே பாபசீலத்தையுடைத்தான புருஷஅதமாள் நம்மையொருக்காலுமுபாசிக்கமாட்டார்கள். (யரு)

அருச்சுனா-இப்படியானால் யார்தானுபாசிப்பார்களென்றுகேட்பாயேயாகில் நம்மையுபாசிக்கப்பட்டவாள் அநேகருண்டு; அவர்களில் முக்கியமாயிருக்கப்பட்ட புண்ணியபுருஷாள் நான்குபேருண்டு, அவர்களாறென்றால் தன்னுடையதேகமுதற் புத்திரதாராதிவிஷயங்களுக்கு வியாதிமுதலான சங்கடங்கள் சம்பவிக்குங்காலத்தில் அவைகள் நிவிர்த்தியாகும்பொருட்டு இதரதெய்வங்களைக்கோராமல் என்னையேகோருகிறபுருஷனாரோ அவனும், இகத்திலும் பரத்திலும் போகங்களனுபவிக்கவேண்டுமென்றிச்சையுண்டாகி யன்னியதேவதைகளைக்கோராம லென்னையேகோருகிறபுருஷனாரோ அவனும், நம்மையதார்த்தமாயறிந்து நம்மையடையவேண்டுமென்றும் அதற்குத்தகுந்தசாதனங்களுடனே எத்தனப்பட்டமுமூட்சுத்துவத்தையுடைத்தான புருஷனாரோ அவனும், என்னைத்தானகஅறிந்திருக்கப்பட்ட ஞானியாகிய மகாபுருஷனுமாக இந்தநான்குபேர்களும் நம்மையேயுபாசிப்பார்கள்.

அருச்சுனா-இந்தநான்குபேர்களுக்குள் ஞானிமாத்திரம் எப்போதும் நம்மிடத்திலொருமைப்பாடாக மனதைவைத்து வேறேசிந்தையில்லாமலிருக்கிறவனானதால் அவனென்றும் நானென்றும் பேதமில்லாததனால் அவனேசிரேஷ்டன். அந்தஞானிக்கு நான் அத்யந்தபிரியனாயிருப்பேன், அவனெனக்கும் அத்யந்தபிரியனாயிருப்பன். (யஎ)

சுவாமி-இப்படியானால் மற்றமூவருக்குமென்னகதியுண்டாகும். அருச்சுனா - நான்குபேரும் உத்தமாளேயானாலுந்

தேகவாசனை லோகவாசனை சாத்திரவாசனையாகிய மூன்று வாசனைகளுஞ் சுத்தமாய்விடுபட்டவனாய் நம்மையே யேகாந்தமாகப்பத்திசெய்துகொண்டிருக்கப்பட்ட அந்தஞானியானவன் நாமேயென்றும், நாமேயவனென்றும் நம்முடையசித்தாந்தம். இப்படிப்பட்ட உத்தமோத்தமனாகிய ஆத்மஞானியென்னிடத்திற் சித்தத்தைநிறுத்தி யென்னைத்தானாகஅடைந்திருப்பதனாலே யவனேமகாசிரேஷ்டன்; மற்றமூவருந்திரிவிதவாசனைகளிற் சம்பந்தப்பட்டிருந்தாலும் எவ்விதமான சுகதுக்காதிகள்வந்தாலும் நம்மையேநினைத்துச் சகலசகத்துக்கும் நம்முடையசத்தையைத்தவிர வேறேசத்தையில்லையென்றும் யெங்கும்வியாபகமாயிருக்கிற பரமாத்மாவே லோகரட்சணார்த்தமாகச் சகுணமூர்த்தியாய் அவதாரங்கள்செய்திருக்கிறானென்னும் நிச்சயபுத்தியினால் நம்மிடத்திற் பத்திசெய்துகொண்டுவருவதால் அவர்களையும் உத்தமபுருஷாளென்று சொன்னோம். (யஅ)

அருச்சுன - இந்தமூன்றுபேர்களுமிப்படியனேகஜென்மங்களிற்செய்துவரப்பட்டசுகிர்தவிசேஷத்தினா லிராகத்துவேஷாதிகள்முழுதும்விடுபட்டுச் சித்தத்திலிருக்கிற மலினமெல்லாம்போனபின்பு ஞானமானது லப்தமாகும். அந்தஞானத்தினாலே யிந்தச்சராசராத்மகமான பிரபஞ்சமெல்லாம் வாசுதேவனாகிய நம்மைத்தவிரவேறேயன்னியமில்லையென்று சமுசயமின்றித்தெரிந்து சதா நம்மையேயுபாசிப்பார்கள். அப்படியுபாசிக்கப்பட்ட மகாத்மாக்கள் நம்முடைய பதத்தையே தப்பாமலடைவார்கள், ஆனாலிப்படிப்பட்ட உத்தமபுருஷாள் லோகத்தில் மிகவுந்துர்லபமாயிருக்கும். (யகூ)

சுவாமி- மூன்றுபேர்களிலிரண்டுபேர்களும்முடையபதத்தையடைந்தாலுமடையலாம் போகங்களையிச்சிக்கப்பட்டவனுந்தினக்கிரமேணாயெப்படியடைவன்; சுவர்க்காதிகளையிச்சிக்கப்பட்டவாள்கூடச் சனனமரணத்தைவிட்டு நீங்கமாட்டார்களென்று முன்னனுக்கிரகஞ்செய்திருக்கிறீர்களேயென்

றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து நான்குசுலோகத்தாலுத்தரவுசொல்லுகிறார். அருச்சுனா-சுவர்க்காதிபோகங்களைக்குறித்து நமக்குக்கீழ்ப்பட்டதேவதைகளையும் புத்திரனுண்டாகவேண்டுமென்றுங் கீர்த்திகள்பெறவேண்டுமென்றும், சத்துருக்களைச் செயம்பண்ணவேண்டுமென்று மின்னம்பலவிதமான கோரிக்கைகளினாலே விவேகங்கெட்டுத் தேவதைகளுக்குந் தாழ்வாயிருக்கப்பட்ட பூதப்பிரேதபசாசுமுதலானவைகளையும்அவனவனுடைய பூர்வசென்மங்களின் வாசனைகளினாலேயந்தந்தத்தெய்வங்களுக்குத்தகுந்த அந்தந்நியமங்களோடேகூட உபாசிக்கிறவர்களைக்காட்டிலு மெல்லாத்தேவதைகளுக்கும் நம்மையேபெரியதெய்வமென்றுதெரிந்து இதரதெய்வங்களை நினையாமல் நம்மாலேயே போகங்களடைய இச்சித்து நம்மையேநினைத்துப் பத்திசெய்யப்பட்டவன்மிகவும்சிரேஷ்டனானதால் அவனுக்கு நான் வேண்டியபோகங்களையுங் கொடுத்து அந்தப்போகங்களையனுபவித்துத் திருப்தியடைந்தபின் நம்மையேயடையும்படியாகவுஞ் செய்விப்போம். ()

அருச்சுனா - இன்னமுமெந்தெந்தத்தேவதாபத்தன் எந்தெந்தத்தேவதைகளையுபாசிக்க இச்சிப்பானோ அந்தந்தப்பத்தனுக்கு அந்தந்தத்தேவதைகளிடத்திற் பத்தியுண்டாகும்படி பண்ணுவோம். (உக)

அருச்சுனா-இன்னம் அந்தந்தத்தேவதைகளிடத்திற் சிரத்தாபத்திகளுடனே யவைகளையே யாராதிக்கிறதற்கு இச்சிப்பார்கள், எந்தெந்தத்தேவதைகளைக்குறித்து எந்தெந்த ஆராதனைசெய்வார்களோ அவாளவாளுக்குத்தகுந்த பலன்களும் நம்மாலேயே நேமகப்பட்டிருக்கும், அப்படிப்பட்டபலன்களை யந்தந்தத்தேவதைகளாலேயே யவாளவாளுக்குலபிக்கும்படியாகவும்பண்ணிவைப்பேன். (உஉ)

அருச்சுனா-இன்னமிவ்விதமா யந்தந்தத்தேவதைகளுக்கும் நாமேயாதாரமாயிருந்து பலத்தைக்கொடுத்துவந்தாலும் அந்தந்தத்தேவதைகளையுபாசிக்கிறபுருஷாளுக்கும், நம்மையு

பாசிக்கிறபத்தாளுக்கும் பேதமுண்டு. அதெதென்றால் அற்பபுத்தியுடைத்தானவாளெனக்கன்னியமாயிருக்கிற தேவதைகளையுபாசித்து அவர்களாற்கொடுக்கப்பட்ட பலன்களையுமடைவார்கள்; அந்தத் தேவதைகளெல்லா மத்தியிலுண்டானதாகையாற் காலாந்தத்தில் நாசத்தையடையும்போது அவைகளாற்கொடுக்கப்பட்டபலன்களும் நாசமடையுமென்று நாம்சொல்லவாவேண்டும். எப்போதும்நாசமில்லாதவனும் நித்தியனுமிருக்கப்பட்டநம்மையறிந்தாராதனை செய்யப்பட்டநம்முடையபத்தாள் நம்மைப்போல் நித்தியமாயும் சாஸ்வதமாயுமிருக்கப்பட்டபதத்தையே யடைவார்களானதால் நீயும் நம்மையேபத்திசெய்து நம்முடையபதத்தையேயடைவாய். எல்லாத்தேவதைகளுக்குந் தாங்களேயாதாரமாயிருந்து பலனைக்கொடுக்கிறபட்சத்தில் அந்தந்தத்தேவதைகளை யுபாசித்தாலுந் தேவரீர்தானே யந்தந்தத்தேவதைகளுக்குள்ளாகவும் எங்குமிருக்கிறீர், அந்தப்பக்ஷத்தில் தேவரீரையேயுபாசிக்கிறதுபோலேதானேயாச்சுது; அப்படியிருக்க அவர்களுக்கும் நல்லபலத்தையே கொடுக்கலாகாதாவென்று கேட்பாயேயாகில் கற்பகவிருக்ஷம்போலிருக்கிற நம்மிடத்தில் எவாள்எவாள் எந்த எந்தத்தேவதா பாவனை செய்கிறார்களோ, எந்தஎந்தக்கோரிக்கைகள் கோருகிறார்களோ அந்தந்தப்படி யந்தந்தப் பலன்களையு மடைகிறார்களேயல்லாமல் நாம்கொடுக்கிறதென்கிறதும் வாங்குகிறதென்கிறதுங்கிடையாது. தேவரீரே பலன்கள்முதலானவையும் கொடுக்கிறதாகச்சொன்னீரேயென்றால் நம்முடைய அபின்னசத்தியினாலே சமஸ்தமுமுண்டாயிருக்கிறதென்றறி. (உங)

சுவாமி-மிகவுஞ் சிரத்தாபத்தியுடனே நாசத்தையடையப்பட்ட தேவதைகளைக்கோரி நாசமடையப்பட்டபலன்களைப்பெறுவதைப்பார்க்க அந்தச்சிரத்தாபத்தியுடனே தேவரீரைத்தானேயுபாசித்துச் சாஸ்வதமாயிருக்கப்பட்ட தேவரீருடைய சொரூபத்தையே அடையலாகாதா. அருச்சுன-சகத்

துக்கதீதனுயிருக்கப்பட்டநம்மை மச்ச கூர்ம வராகாதிரூபங்களையடைந்தவனென்றும், தேவதைகளுக்குச் சமானமான வனென்றுஞ்,சிவாளைப்போலப் பிறந்து நாநாவித கிரியைகள் செய்யப்பட்டவனென்று மெண்ணப்பட்ட கேவலமாகிய அற்பபுத்தியையுடைத்தானவாளாலே யுத்தமோத்தமமும் நாசமின்றியெப்போதும் நித்யமாயும் அவ்யக்தமாயுமிருக்கப்பட்ட பிரமசொரூபமாகிய நம்முடைய நிசசொரூபத்தை யறிந்து பாசிக்கமாட்டார்கள். (௨௪)

சுவாமி - இப்படியறியாமற்போவதற் கென்னகாரணம்? அருச்சுனு-சர்வலோகத்திலுள்ள அஞ்ஞானத்தையுடைத்தானசிவாள் நம்முடைய நிசரூபத்தைக்காணமாட்டார்கள். எதனுலென்றால் ரச்சுசர்ப்பம்போலத்தோற்றப்பட்ட தேகத்தை நானென்றுஞ் செகத்தைச்சத்தியமென்றுங் கானற்சலத்துக்குச்சமானமாகிய திரிசியவிஷயங்களிலிச்சையுமுண்டாக்கப்பட்ட யென்னுடைய யோகமாயையினுடைய சாமர்த்தியத்தினலே யவாளுடைய ஞானமானது மூடப்பட்டு விவேகஈனளாயும் சுத்தமூடாளாயுமிருக்கப்பட்ட அந்தச்சிவாள் சென்மாதிரகிதனும் நாசமில்லாதவனும் எப்போதும் நித்தியனுமிருக்கப்பட்ட நம்மையறியவேமாட்டார்கள். (௨௫)

அருச்சுனு-இந்தச்சகத்துற்பத்தி, திதி,லயமிவைகளுக்குக்காரணமாயிருக்கப்பட்டமாயையானது எனக்குச்சுவாதீனமாயிருப்பதால் எல்லாவற்றிலும் நான்கலந்திருந்தும் ஆகாயம்போலொன்றிலும் பற்றில்லாமலிருப்பதால் பூதபவுஷியவர்த்தமானகாலங்களும் அந்தக்காலங்களிலுள்ள சிவாளையும் அவாளுடையசெய்கைகளையும் நான் அறிவேன்; அவித்தைக்குவசமாகி யேகதேசமான ஒரு தேகத்தை நானென்றும் திரிசியத்திற் சத்தியத்துவபுத்தியையுமுடைய சிவாள் எங்கும் பரிபூரணனும் சகலசிவாளுடைய புத்திக்குச்சாட்சியாகவுமிருக்கிற நம்மையறியவேமாட்டார்கள். (௨௬)

சுவாமி-இப்படியெங்குமிருக்கிறவராயும் அந்தந்தச்சிவாளுடைய புத்திக்குச்சாட்சியாயும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்

கிறவும்மைச் சகசமாய்த் தெரிந்துகொள்ளும்படியாயிருக்க ஒருவருமறியவேமாட்டார்களென்றுசொல்லும்படியான பிரதிபந்தமெது? அருச்சுன-நம்முடையபின்னப்பிரகிருதியாகிய கானற்சலம்போற்றோற்றுகிற பஞ்சவிஷயங்களைச் சத்தியமாகவும் முன்னும்பின்னுமில்லாமல் மத்தியில் ரச்சுசர்ப்பம்போலத்தோற்றப்பட்டதேகத்தை நானென்று மொப்புக்கொண்டு இந்தக்காலத்திலுண்டானவனென்றும், இந்தக்காலத்தில் மரணமடையப்பட்டவனென்றும் இவ்விதமான நிச்சயபுத்தியுடனேயிருந்துகொண்டு அந்தத்தேகத்துக்கனுகூலமாய்வரப்பட்ட விஷயங்களிலிராகமும், பிரதிகூலமாய் வரப்பட்டவிஷயங்களில்துவேஷமும் அவைகளினாலுண்டான சுகதுக்கதொந்தமோகத்தைச் சார்வதாஅடைந்து அதுவேபரமபுருஷார்த்தமென்றெண்ணி முழுகியிருக்கப்பட்டசிவாள் அந்தமோகத்தைவிட்டு நம்மைவிசாரித்தெங்கேயறியப்போகிறார்கள்.

சுவாமி-இப்படியான னும்மையார்தானறிந்து உபாசிப்பார்கள்? அருச்சுன-அனந்தசென்மங்களில் நிட்காமமாய்ச்செய்த புண்ணியகருமங்களாற் சித்தசுத்தித்துவாரா சுகதுக்கம், சனனமரணம், சுவர்க்கம் நரகமென்னப்பட்டதொந்தமாகிய சகலபாபங்களும்விடுபட்ட சுகிர்தபுருடாள் தேகமேநானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்கிற மோகத்தைவிட்டவாளாகி நானே தானென்று குருமுகமாகச்சந்தேகமற அறிந்து அந்தப்படி யேகாந்தமாக ஆந்தரத்திலனுபவித்துக்கொண்டு பிராரத்தமிருக்கிறவரையிலும் லோகோபகாரமாகத்தன்னுடைய திரிவிதகரணங்களைக்கொண்டு சமஸ்தவிஷயங்களுமென்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்கிறதாகப்பாவித்துச் சுகதுக்கங்களையும் சமமாகவெண்ணி யென்னையேசார்வதாபத்திசெய்துகொண்டு யார்வருவார்களோ அவர்கள்தானென்னையறிந்துபாசிக்கப்பட்டவர்கள். (உஅ)

அருச்சுன-இவ்விதமாயனுஷ்டிக்கும்போது தேகமானது மத்தியில்நழுவிவிட்டாற்பலனென்னவென்று முன்போலச்சங்கியாதே, யவர்களைப்போலிவர்களையெண்ணாதே; இவாள்

சமஸ்தமு மறிந்தவாளென்றும் நம்முடையரூபமாகவே யெப்போதுமிருக்கிறதே யவர்களுக்குப் பலமென்கிற பரமார்த்தத்தையுஞ்சொல்லுகிறேனுங்கேள். சனன மரணத்திலிருந்து விடுபட்டு என்னையடையவேண்டுமென்று அதுக்குத்தகுந்த புண்ணிய கருமங்களுடனே என்னை யாசரித்து இடைவிடாமற் பிரயத்தனஞ்செய்த மகாபுருஷர்களாரோ அவர்கள்தான் சகலகன்மங்களினுடைய விபரமும் நன்ருய்த்தெறிந்தவர்களென்றும் அத்தியாத்மமென்னப்பட்ட பரப்பிரமத்தைத்தானுக அறிந்து சதா சந்துஷ்டியை யடைந்துகொண்டிருக்கப்பட்டவாளென்றும் சனனமென்றெடுத்ததற்கு எதை யடையவேண்டுமோ அதையடைந்தவாளென்றுஞ்சொல்லப்படும். (உகூ)

இப்படிப்பட்ட மகாபுருஷாளுக்கு நடுவிலேதாவது பிரதிபந்தங்கள் சம்பவித்தாலும் அதனாலந்த ஞானத்துக்கு விக்கினம்வாராமல் அந்தியகாலத்திலென்னையேயடைவார்களென்கிறதையும் சொல்லுகிறேன்கேள். அதிபூதத்தோடும், அதிதெய்வத்தோடும், அதியெஞ்ஞத்தோடும் கூடியிருக்கிறநம்மையாதொருவரறிந்து நம்மிடத்திலேதானே மனதைவைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்குப் பிராரத்தானுகுணமாய்மத்தியில் ஏதாவது விட்சேபங்கள் சம்பவித்துக்கொண்டிருந்தாலும் மரணசமயத்தில் நம்மைத்தானேநினைந்து நம்முடையரூபத்தையேயடைவார்கள். (௩௰)

தொம்பதலட்சியார்த்தமானவரே தற்பதலட்சியார்த்தமென்னப்பட்டஞானம் சித்திக்கிறதற்குப் பிரதிபந்தமாயிருக்கப்பட்ட தற்பதவாச்சியார்த்தங்களையும் தன்னைத்தவிர இல்லையென்று இந்த ஏழாம் அத்தியாயத்தில் அனுபவயோகமென்னப்பட்ட பத்தியோகத்தைப் பத்தனுகிய அருச்சுனனுக்குப்போதித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியாகிய பகவானுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன்.

ஏழாவது
விக்ஞானயோகமென்னப்பட்ட பத்தியோக அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் எ-க்குச்சுலோகம்-௩௰.

ஸ்ரீ ஆநந்தாயநம:

ஸ்ரீ இரங்காயநமஃ

எட்டாவது

அக்ஷரப்பிரமயோக அத்தியாயம்.

சுவாமி-தேவரீருடைய பக்தாளாயிருக்கிறபேர்கள் பிரமசொரூபமுதலானவைகளையும் அறிவார்களென்றனுக்ரகஞ்செய்தீர்களே, அந்தப்பிரமசொரூபமென்பதெது, அத்தியாத்மமென்றதெது, கன்மமெது, அதிபூதமெது, அதிதெய்வமெது? (க)

சுவாமி-அதியெக்ஞமெது, நிரியாணகாலத்தில் மனதைச்செயித்தவர்களால் எவ்விதமாயும்மையறிந்தடையப்படும்? (உ)

அருச்சுன- நாசரகிதமாயும் சகத்துக்குக் காரணமாயுமிருக்கப்பட்ட பரமான்மாவையே பிரமசொரூபமென்றுசொல்லப்படும். தேகத்தினிடத்திலிருந்து கர்த்தத்துவ போக்தத்துவத்தையடையாததற்குமுன்பாக உண்டான ஆதிசங்கற்பமான சாட்சியெதுவோ அதற்கு அத்தியாத்மமென்று சொல்லப்படும். தேவதைகளைக்குறித்துச்செய்யப்பட்ட ஓமத்திரவிய தியாகங்களினாலே சகலபூதங்களுமுண்டாகி விருத்தியுமெப்படியடையப்படுகிறதோ, அப்படிப்போலந்தந்தச் சீவாளுடைய கன்மானுகுணமா யவாளவாள்நடத்தவேண்டிய கன்மங்களை விருத்திபண்ணப்பட்டதெதுவோ அதற்குக் கன்மமென்று சொல்லப்படும். (ந)

அருச்சுன-நாசத்தையடையப்பட்ட தேகமுதலானதெதுவோ, அதையதிபூதமென்றுசொல்லப்படும். என்னுடைய அம்சமாகிய கர்த்தத்துவம் போக்தத்துவங்களையடைந்த சீவாத்மாவுக்கு அதிதெய்வமென்று சொல்லப்படும். சர்வதேகங்களிடத்திலும் சீவனுக்கும் அந்தரியாமியாகவுமிருந்துகொண்டு சமஸ்தகர்மங்களும் பண்ணும்படியாகப் பிரேரகம்பண்ணிவைத்து அவைகளுக்குத்தகுந்தபலத்தையும் கொடுக்கப்பட்டதெதுவோ, அதற்கு அதியெக்யமென்று சொல்லப்படும்.

இந்த ஆறுவித லக்ஷணத்துடனேயும் நாமேயிருக்கிறோம் நம்முடைய சத்தையன்னியில் ஒன்றும்நடவாதென்றும் அறிந்து நம்மையே பக்திசெய்துகொண்டு வருவார்கள். (ச)

அருச்சுன-மரணகாலத்தில் எப்படி நம்மையடைவார்களென்றுகேட்டாயல்லவா? யாதொருபுருஷனவன் அந்தியகாலத்தில் நம்மையே நினைந்துகொண்டு சரீரத்தைவிடுவானோ அவனம்முடையசொரூபத்தையேயடைவன். (ரு)

அருச்சுன-மரணதிசையில் நம்மைநினைத்துத்தேகத்தை விட்டுவிடலாமென்றெண்ணி யிப்போது நேர்ந்தபடிநடக்கலாமென்பாயாகில் அதனாலுண்டாகப்பட்டபாதகத்தைச்சொல்லுகிறோங்கேள். எதைநினைத்துத் தேகத்தை விடுவானோ அதையேயடைவன். தேவ திரியக் மனிதாதி பாவங்களுக்குள் அவனவன்கன்மானுகுணமாய் எதைநினைந்துகொண்டு சரீரத்தைவிடுவானோ அப்பேர்ப்பட்ட சரீரத்தையடையும்படியாயிருப்பதனாலே அந்தவேளைக்கப்படியே நடப்போமென்றெண்ணுவாயாகில் அது சித்திக்கமாட்டாது; எதனாலென்றால், எவனென்பதத்தையடையவேண்டுமென்று யதார்த்தமாயிச்சித்துச் சாதனங்களையுஞ்சம்பாதித்துக்கொண்டு சமஸ்தமும் நம்மைத்தவிர இல்லையென்றும் அப்படிப்பட்டநம்மைத் தன்னுடையலட்சியார்த்தத்தைத்தவிர இல்லையென்றும் ஆந்தரத்திலெவ்வளவுஞ்சமுசயமின்றி யிடைவிடாத அப்பியாசமுஞ்செய்துவரப்பட்ட மகாபுருஷனுக்குக்கூடப் பூர்வசென்மத்திலாவது அல்லது அந்தச்சென்மத்திலாவது வாசனாசேஷமிருந்துதேகமெடுக்கும்படியாகச் சம்பவிக்கிறதும் அதற்கனுகுணமாய்ச்சாக்கிரத்திலெந்த வாசனையதிகமாய் மேலிட்டிருந்ததோ அதையே சொப்பனங்காண்பதுபோல் அந்தமகாபுருஷனுடையதேகம்வியோகமாகும்போது நம்மைநினைக்க வொட்டாமல்மோசஞ்செய்து வேறொன்றைநினைக்கும்படி பலாத்காரஞ்செய்விக்கிறதுந்தவிர நினைத்தபோதிலும்அதைவிட இதரவாசனை யாந்தரத்தில்ஏதாவது பெலத்திருக்குமேயானாற் சுழு

த்தியடையும்போது எதைநினைத்தடைந்ததோ அதையேசொப்பனங்காணுமல் அதைலட்சியமன்னியில் நிராகரித்துப்போட்டு அதற்குமுன்னெதைப்பெலமாய்நினைத்து ஆந்தரத்தில் வைத்துக்கொண்டிருந்ததோ அதுவேமேலிட்டுச் சொப்பனங் காண்பதுபோல அப்போது நினைத்ததை விட்டுப்போட்டுப் பெலத்திருக்கப்பட்டதைப்பிடித்துக்கொள்வதுஞ் சுபாவமாயிருக்கிறதனுலேயும், அப்படியிருக்கமுன்சொன்ன நடவடிக்கைகளேயில்லாமல் அந்தியகாலத்திற் சாதித்துக்கொள்வோமென்று நேர்ந்தபடி நடக்கப்பட்டவாளுடைய புத்தியைக்குறித்தும் அவாளடையப்பட்டபலன்களைக்குறித்தும் நானுஞ்சொல்லவேண்டுமா; ஆனதால் அருச்சுனு இந்தவிஷயத்தில் இதரவாசனைகள் யாதொன்றுமில்லாமற் சுத்தமாயிருக்கப்பட்ட புத்திமான்களாயிருக்காநின்ற உன்னையொத்தவாள் தேகம்வியோகமாகிறபரியந்தமுஞ் சாக்கிரதையாக யிருந்துகொண்டு முன்நாம்சொன்னபடி நடந்துவருவார்களேயாகில் அவர்களுக்குமட்டும் அந்தியத்திலும்நம்முடையநினைப்பாகவேயிருப்பதனுலே நம்முடையசொரூபத்தையேயடைவார்கள். (சு)

அருச்சுனு-ஆகையாற்சார்வகாலமும் அன்னியசிந்தனையில்லாமல் எதைப்பார்த்தபோதிலும் அவைகளெல்லாம் நாமேயென்றும் அந்தநாமே யுனதுநிசரூபமென்றும் நினைத்துக்கொண்டு இதனுல்மனம்புத்தியை நம்மிடத்திற் சமர்ப்பித்தவனுகி யிராகத்துவேஷமின்றி யுத்தத்தைப்பண்ணுவாயாகில் நீ நம்மையேயடைவா யிதற்குச்சமுசயமில்லை. (எ)

அருச்சுனு-இந்தப் பதத்தை யடைகிறதற்குச் சக்கியமாகாதுபோலத் தோற்றுகிறதேயென்றால் முன்சொன்ன யோகாப்பியாசஞ்செய்யவேண்டும்; அதெப்படியென்றால் முன் சொன்ன ஆசனநியமங்களுடன் இந்திரியங்களை வசப்படுத்திக்கொண்டு யோகத்தையப்பியாசஞ் செய்துவருகிறதுமல்லாமல் யாதொரு அன்னியசிந்தனையுமில்லாமற் பிரகாசங்களுக்கும்பிரகாசரூபமான பரமபுருஷனுகியநம்மை யிடைவிடா

மல் நினைந்துகொண்டிருப்பாயாகில் நம்மையே நீயுமடைய லாம். (அ)

அருச்சுனா-நீநினைக்கப்பட்ட அந்தப்பரமபுருஷனுடைய லட்சணத்தைச்சொல்லுகிறேம். சர்வஞ்ஞராயும் ஆதிமத்தி யாந்தமுமில்லாதவராயும் புராணராயுஞ் சமஸ்தத்தையும் பி ரேரணைசெய்யப்பட்டவராயும் அணுவுக்கணுவாயும் மகத்து க்குமகத்தாயுஞ் சகலசெகங்களையுஞ் சம்ரட்சணைசெய்யப்ப ட்டவராயுஞ் சிந்திக்கத்தகாதரூபமுள்ளவராயும் ஆதித்தனை ப்போலத் தானுஞ்சுயம்பிரகாசரூபராயிருந்துகொண்டு தன் னுடைய சந்நிதானத்திலுண்டான சகங்களையும் விளங்கு ம்படிசெய்திருக்கிறவராயும் பிரகிருதிக்குப்பரனுயும் இருக்கப் பட்ட புருஷோத்தமனானவர் எவரோ அப்படிப்பட்டவரை யே, தியானஞ்செய்யவேண்டும். (கூ)

சுவாமி-இப்படிச்செய்தாற் பலனென்ன? அருச்சுனா-ம ரணகாலத்திற் பூர்வம் அப்பியாசஞ்செய்துவந்த யோகபலத் தினல் அசஞ்சலமானமனதைக்கொண்டு புருவமத்தியத்திற் பிராணவாயுவை நிரோதிக்கப்பட்டவன் பிரமரந்தரத்தைப் பேதித்துக்கொண்டு சுயம்பிரகாசரூபனாகிய பரமபுருஷனை யேயடைவன். (ய)

அருச்சுனா - பிரமநிஷ்டாளெதையறிந்தனுபவிக்கிறார்க ளோ, காமக்குரோதமுதலானவைகளை விட்டிருக்கப்பட்ட எதீசுராளெதையடையக்கோருகிறார்களோ, எதையடையநி ச்சயித்துப் பிரமசரியவிரதத்தையனுட்டிப்பார்களோ, அப்ப டிப்பட்ட அட்சரமாயிருக்கப்படாநின்ற திவ்வியபதத்தைய டைகிறதற்குச் சுளுவாயிருக்கப்பட்ட மார்க்கத்தையுனக்கு இரண்டுசுலோகத்தினற்சொல்லுகிறேங்கேள். (யக)

அருச்சுனா-சர்வேந்திரியங்களையும் நிக்ரகஞ்செய்து மன தையிருதயத்தில்நிறுத்திப் பிராணபானனைத் தடைசெய்து பிரமரந்தரத்தில் நிறுத்தி யோகதாரணையை யாசரிக்கக்கட வன். (யஉ)

அருச்சுன-பிரமசொரூபத்துக்கு வாச்சியார்த்தமான பிரணவமந்திரமாகிய ஏகாட்சரத்தையுச்சரித்து நம்மையே நினைத்துக்கொண்டெந்தப்புருஷன் தேகத்தைவிடுவானோ அவன்பரமகதியடைவன். (௰௩)

அருச்சுன-நம்மையடையயிச்சித்தவர்கள் வைராக்யத்துடனே யிந்திரியங்களை நிக்ரகஞ்செய்துகொண்டு வேறொன்றையும் நினையாமல் எப்போதுநம்மிடத்திலேயே யேகாந்தபத்தியோடுங்கூட நமஸ்காரவந்தனங்கள் செய்கிறயோகிக்கு நாமெளிதாகஉடன்பட்டிருப்போம். (௰௪)

சுவாமி-எளிதாக உடன்பட்டதாற்பலனென்ன? அருச்சுன-இப்படிநம்மையுபாசிக்கப்பட்டவர்கள் அநித்யமாயும் அனந்ததுக்கங்களுக்கெல்லாமிருப்பிடமாயுமிருக்கப்பட்ட சென்மத்தையுடைத்தான தேகத்தையடையார்கள். மோட்சரூபமாயும் சாஸ்வதமாயும் நிரதிசயானந்தமாயுமிருக்கிற நம்மையேயடைவார்கள். (௰௫)

அருச்சுன-பிரமலோகபரியந்தம் போனாலுந் திரும்பவும் பிறக்கவேவேண்டும். நாசரகிதனும் நித்யனும் பூரணனுமிருக்கப்பட்ட நம்மை யடைந்தால்மட்டுந் திரும்பச்சென்னமுண்டாகமாட்டாது. ஆனால் தபசுதானம்யாகமுதலான புண்ணியகன்மங்கள்செய்தால் இந்தலோகத்துக்கு மேலான லோகங்களையடைவார்களென்று சாத்திரபுராணங்களிற் சொல்லியிருக்க இப்போது லோகங்களுக்கெல்லாஞ்சிரேஷ்டமான பிரமலோகம்போனாலுந் திரும்பவும்பிறப்பார்களென்று எப்படிச்சொல்லலாமென்றுகேட்கிறாயோ, அருச்சுன - அந்தந்தப் புண்ணியங்களுக்குத்தகுந்தபடி யெவ்வளவுகாலம்வரையில் அந்தந்தலோகங்களையடைந் தனுபவிக்கவேண்டுமோ அவ்வளவுகாலமனுபவித்துத் திரும்பவும்இந்தலோகத்துக்குவந்துவிடுவார்கள். அந்தலோகங்களே சாஸ்வதமில்லாமற்போகும்போது அதையடையப்போனவாள்மட்டும் எப்படிச்சாஸ்வதமா யிருப்பார்கள். இந்தலோகத்தி லிருக்கும்போது

மோட்சமடையவேண்டுமென்றிச்சித்துச் சமஸ்தமுநம்மைத் தவிரஇல்லையென்று கன்மங்கள்செய்துவரப்பட்ட எதீசுராள்மட்டும் பிரமலோகமார்க்கமாகமுத்தியடைகிறதென்றுசொல்லப்பட்டிருக்கிற சுருதிவாக்கியப்படிக்குப் பிரமலோகத்தையடைந்து அந்தப்பிரமதேவருடனே சொரூபவிசாரஞ்செய்துகொண்டிருந்து அந்தப்பிரமதேவர் என்னுடையசொரூபத்தையடையும்போது இந்த எதீசுராளும் அடைவார்களேதவிர அந்தப்பிரமலோகத்தை யடையவேண்டுமென்று நமக்கன்னியமாக இருக்கிறதாக இச்சித்துப் புண்ணியகருமங்களினாலடைந்த எல்லாப்புருஷாளுந் திரும்பவும்வருகிறதில் எவ்வளவுஞ்சமுசயந்தேவையில்லை. (௰சு)

அந்தப்பிரமதேவர்வாசஞ்செய்யப்பட்டசத்தியலோகமுதலாய் அநித்யமென்கிறவிபரத்தைத்தெரிந்து அதில்வைராக்கியம்வருகிறநிமித்தமாகச் சிருஷ்டிக்கிரமத்தைத்தெரியப்படுத்துகிறார். அருச்சுனா-கிரேதா, திரேதா, துவாபர, கலி யிந்த நான்குயுகங்களுங்கூடினது ஒருசதுர்யுகமென்றுசொல்லப்படும் இப்படிப்பட்டசதுர்யுகம் ஆயிரமானாற்பிரமாவுக்கொருபகலென்றுசொல்லப்படும்; இப்படியே இரவும். இப்படிப்பட்டகாலநிர்ணயத்தை யாருடையசங்கற்பத்தைத்தவிர இல்லையென்றறிவார்களோ அவர்கள்தான் இந்தப்பகலுமிரவுமெல்லாவற்றையுமறிந்தமகான்களென்றுசொல்லப்படும். (௰எ)

அருச்சுனா - அவ்வியக்தமான பிரமாவினுடையபகலிற் சமஸ்தபிரபஞ்சங்களுமுண்டாகிச் சமஸ்தகன்மங்களும்நடந்துகொண்டிருக்கும்; இராத்திரியில் அந்த அவ்யக்தத்திற்சமஸ்தபிரபஞ்சங்களுங் கன்மங்களுமடங்கியிருக்கும். (௰அ)

அருச்சுனா - அந்தந்தச்சீவாளுடையகன்மவசங்களினாற் பிரமதேவருடையபகலி லுண்டாவார்கள்; இராத்திரியில் அவ்யக்தத்திலடங்குவார்கள் இந்தப்படிபிரபஞ்சங்கள் பிரவாகரூபமாய்ப்பிரவிர்த்தித்துக்கொண்டிருக்கும் இவ்விதமாயந்தப்பிரமதேவருக்கு நூறுவயதானவுடனே அவர்வாசஞ்செய்யப்

பட்டசத்தியலோகமும் அதற்குக்கீழ்ப்பட்டலோகங்களும் அதிலுள்ள சகலசிவகோடிகளும் மற்றுமுள்ளனயாவும் நசிக்கப்பட்டு அவர்மாத்திரம் எப்போதும்என்னுடைய சொரூபத்தையே தியானித்துக்கொண்டிருந்ததாலந்தச்சொரூபத்திலேயேதப்பாமல் அயிக்யமாய்விடுவார். (யகூ)

சுவாமி-இந்தப்பிரமலோகமுதலாய் அநித்தியமாய்ப்போகும்போதுபின்னையெதுதான்நசியாமற்சாஸ்வதமாயிருக்கும். அருச்சுனு-சத்தியலோகமுதலானசமஸ்தலோகங்களும்நசித்துப்போனாலும்நசியாமலும் நித்யமாயும் எப்போதுஞ்சாஸ்வதமாயுமிருக்கிறபிரமசொரூபத்தையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேளும் சராசராத்மகமானபிரபஞ்சங்களுக்கும் அவைகளிருக்கிறலோகங்களுக்கும் அந்தலோகங்களும் அதிலுள்ளசிவர்களும் விளங்கும்படியுண்டாயிருக்கிறவேதங்களுக்குங் காரணமானதுமாயை அந்தமாயைக்குங்காரணமாயு மிந்திரியங்களுக்கும் மனதுக்கும் அகோசரமாகியும்புராதனமானபரப்பிரமசொரூபமானதுசமஸ்தபிரபஞ்சங்களும் நசித்துப்போனாலும் நசியாமலிருக்கும். (உய)

சுவாமி-அந்தச்சொரூபம்நசியாதென்பதற்கென்னபிரமாணம்? அருச்சுனு-இந்திரியங்களினாலேகிரகிக்கப்படாதவராயும் மனதினாலேநினைக்கப்படாதவராயும் அவ்யக்தமாயும் அட்சரமாயுமிருக்கப்பட்டதுஎதோ அதையேபரமபுருஷார்த்தமென்றுசொல்லப்படும் ஆனாயடைந்தாற்றிரும்பிச்சனனத்தையடையார்களோ அப்படிப்பட்டபரமானந்தசொரூபமே யெனதுசொரூபம். (உக)

சுவாமி-இந்தச்சொரூபத்தையடைவதற்கென்ன உபாயம்? அருச்சுனு-சமஸ்தபிரபஞ்சங்களும் எதனிடத்திலுண்டாயிருக்குமோ இந்தச்சமஸ்தபிரபஞ்சங்களையும் எதுவியாபித்திருக்கிறதோ அப்படிப்பட்டபரமபுருஷனுகியஎன்னை யன்னியசிந்தனையில்லாமல் எவன் அந்தரங்கவிசுவாசத்துடன் அநந்யபத்திசெய்துவருவானே அவனலேயேயடையப்படும் அவ

னுக்கோனுமடையத்தகுந்தவன். இப்படியல்லாமல் வேறே மார்க்கங்களினூற்போனபேர்கள் திரும்பவும்சனனத்துக்குவந்துவிடுவார்கள். (௨௨)

சுவாமி-எந்தவிதமாய்ப்போனவர்கள் திரும்புவார்கள்? எந்தவிதமாய்ப்போனவர்கள்திரும்பார்கள்? அருச்சுனு-எந்தக்காலத்திற்சரீரத்தைவிட்டெந்தமார்க்கத்திற்போன யோகீசுராள் திரும்பியும்பிறக்கமாட்டார்களோ, எந்தக்காலத்தில்மரணமடைந்து எந்தமார்க்கத்திற்போனகன்மயோகிகள் திரும்பவும்பிறப்பார்களோ, அப்படிப்பட்டகாலத்தையும் மார்க்கத்தையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள். (௨௩)

அருச்சுனு-அக்கினிதேவதையையும், திவாயென்னப்பட்ட சூரியஅபிமானதேவதையையும் சுக்கிலபட்சாபிமான தேவதையையும் உத்தராயணுபிமான தேவதையையும் என்னைத்தவிர இல்லையென்றுபாசனைசெய்துகொண்டுவிசாரமுள்ளஞானவந்தாள் அப்பேர்ப்பட்ட தேவதைகளுடையமார்க்கத்தின்வழியாக அந்தந்தக்காலங்களிலேயேதேகத்தைவிட்டென்பதத்தையேயடைவார்கள். இவர்கள்தான் திரும்பவும்பிறவார்கள் (௨௪)

அருச்சுனு-தூமாபிமானதேவதையையும் இராத்திரியென்னப்பட்ட சந்திராபிமானதேவதையையும் கிருஷ்ணபட்சாபிமானதேவதையையும், தெட்சணுபிமானதேவதையையும் காமியமாகவுபாசனைசெய்து யாகாதிமுதலான தபசு, தானம் விரதங்கள்செய்யப்பட்ட கன்மயோகிகள் சுவர்க்காதிலோகங்களிற்போகங்களையனுபவித்துச் சந்திரமண்டலமார்க்கமாகத்திரும்பியும்பிறப்பார்கள். (௨௫)

அருச்சுனு-அர்ச்சராதிமார்க்கமென்றுந் தூமாதிமார்க்கமென்று மிரண்டுமார்க்கம்லோகத்திலெப்போதுஞ் சாஸ்வதமாயிருக்கும். அதில் ஞானயோகிகள் அர்ச்சராதிமார்க்கமாகப்போய் மோட்சத்தையடைவார்கள். கன்மயோகிகள்தூமாதிமார்க்கமாகப்போய்த் திரும்பவும்பிறப்பார்கள். (௨௬)

அருச்சுனு-இந்த இரண்டுமார்க்கமுமறிந்த ஆரூடனுகிய
யோகிக்குப் பலத்தைச்சொல்லுகிறேன்கேள். அருச்சுனு-இ
த இரண்டு மார்க்கங்களையும் அறிந்தயோகீந்திரன் மோகத்
தையடையானுனதால் நீயெப்போதுமென்னைத்தவிர அன்
னியமில்லையென்கிறதிடநிச்சயத்தினுலே பரமேசுரனுகியயெ
ன்னுடைய தியானத்தைச்செய்துகொண்டுவருவாயாகிற் சம
ஸ்தமோகங்களிலுமிருந்தும் விடுபட்டுநம்மையேயடைவாய்.

அருச்சுனு-இந்தஅத்தியாயத்திற்சொன்ன எட்டுப்பிரச்
சன்னத்தினுடைய அர்த்தத்தினு லென்னைத்தவிரஅன்னிய
மில்லையென்கிற அர்த்தந்தெரிந்த யோகி வேதங்களைப்படித்
து அதனுடைய அர்த்தங்கள்தெரிந்ததனுலேயும் எக்யங்கள்
செய்ததனுலேயுந் தபசுகள்பண்ணினதனுலேயுந் தானங்கள்
கொடுத்ததனுலேயும் எந்தப்புண்ணியங்களுண்டாமோ அந்த
புண்ணியங்களுடனே சிரேஷ்டமுஞ்சகத்துக்குமூலபூதமும்
சர்வோக்ரட்டமுமாகிய நம்முடைய சொரூபத்தையேயடை
வன். (உஅ)

எட்டாவது

அக்ஷரப்பிரமயோக அத்தியாயம் மூற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் அ-க்குச் சுலோகம் நஙஅ.

ஸ்ரீ வாசுதேவாயநமஃ

உ

ஸ்ரீபக்தஜனப்பிரியாயநமஃ

ஒன்பதாவது

இ ரா ச கு ய் ய யோ க அ த் தி யா ய ம்.

அவதாரிகை-தற்பதலட்சியார்த்தமானபரமாத்மாவைத்
தரிசிக்கிறதற்குப்பிரதிபந்தமாயிருக்கிற தற்பதவாச்சியார்த்த
ங்களையும் அந்தப்பரமாத்மாவைத்தவிரஅன்னியமில்லையென்

ருபத்திசெய்தால் அந்தப்பத்தியினுற் பரமாத்மாவை யடைய லாமென்று ஏழாவது, எட்டாவது இந்த அத்தியாயங்களிற் சொல்லியிருக்கிறதற்கு விசேடமாயிருக்கப்பட்ட தம்முடைய விபூதிமகத்துவத்தையுந் தம்மைப்பத்திசெய்யவேண்டிய விபரங்களேயுந் தம்மையறியவேண்டிய ஞானமுதலியவைகளே யும் இந்த ஒன்பதாம் அத்தியாயத்திற் சொல்லத்தொடங்குகிறார்.

அருச்சுனு-என்னுடைய விசேஷங்களேயும் பத்திஞான முதலியவைகளேயும் அடிக்கடி நான்சொல்லிவருவதில் அசூயையின்றிக் கேட்கப்பட்டவுனக்குத்தொம்பத லட்சியார்த்தமான ரகசியமாயிருக்காநின்ற ஞானத்தையும் அந்தத்தொம்பதலட்சியார்த்தமானவரே தற்பதலட்சியார்த்தமென் றனுபவமாயும் அதிரகசியமாயுமிருக்கப்படாநின்ற விஞ்ஞானத்தையும் உனக்குச்சொல்லுகிறேம். அதைநீயறிந்தாற் சங்சாரபந்தத்திலிருந்தும்விடுபட்டு மோட்சமேயடைவாய். (க)

அருச்சுனு-அந்தஞானமானதெப்படிப்பட்டதென்றால் சமஸ்தவித்தைகளுக்கெல்லாமிராசாவாகவும் தொம்பதலட்சியார்த்தமான கூடஸ்தரேதானென்னப்பட்ட ரகசியத்தையுடைத்தானதாயும் அந்தக்கூடஸ்தரே தற்பதலட்சியார்த்தமானபரமாத்மாவென்றும் அவரைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றும் தெரியத்தக்கதான அதிரகசியத்துடனும் அதிகசிரேஷ்டத்தையுடைத்தானதாயும் சகலவிதமான சமுசயங்களேயும் சனனமரணமென்னப்பட்டசங்சாரத்திலிருந்துவிடுபடுத்திப்பரிசுத்தத்தைப்பண்ணிவைக்கப்பட்டதாயும் உத்தமங்களுக்கெல்லாம் உத்தமமானதாயும் பிரத்தியட்சமா யனுபவத்திற் காணப்படுவதாயும் சத்பலத்தைக்கொடுக்கப்பட்டதாயும் இருக்கப்பட்டது. இதனுல், அருச்சுனு- அதையறிகிறவிஷயத்தில் அதிகப்பிரயாசை யுண்டாயிருக்கலாமென்று ஒருவேளே யெண்ணுவாயாகில் அப்படிக்குமில்லே; ஆனுலதைத்தெரியவேண்டுமென்று மனப்பூர்வமாய்மாத்திர மெத்தனப்பட்டு

அதையறிகிறவிஷயத்திற்சொல்லப்பட்டிருக்கிற தகுந்தகன்மங்களைமாத்திரம் விடாமலாசரித்தால் எளிதாகஙாசரகிதமாயிருக்கப்பட்டசொரூபத்தையறிந்தடையப்படுகிறதாயுமிருக்கும். இப்படிப்பட்டஞானத்தை நீநம்மிடத்தில்வைத்திருக்கிறபத்திவிசுவாசத்தினுல் உனக்குநான்சொல்ல மனதுண்டானவனுயிருக்கிறேன். (உ)

சுவாமி-மோட்சமடைய எளிதாக இந்தஞானமிருக்க எல்லாருமேன் சங்சாரிகளாகித் துக்கத்தையடைகிருர்கள்? அருச்சுனு-என்னையறிந்தடையத்தக்கதான ஞானத்தினிடத்திலும் அதற்குச்சாதகமான தன்மங்களிடத்திலும் பத்திவிசுவாசமில்லாமல் அசிரத்தையோடுங்கூடினவாளென்னையடையாமல் மிருத்துவினுல் விழுங்கப்பட்டுச் சனனமரணமென்கிற சங்சாரத்திலேயே பிரமித்துக்கொண்டு அதற்குத்தகுந்தஎத்தனங்களையே செய்துகொண்டிருப்பதனுலிந்தஞானமவர்களுக்கெப்படிலப்தமாகும் அதனுற்றுக்கத்தையடைந்துகொண்டிருக்கிருர்கள். (௩)

அருச்சுனு-நீயோ அப்பேர்ப்பட்டவனல்லாததனு லுனக்குச் சொல்லுகிறேன்கேள் அருச்சுனு- இந்திரியங்களாற்காணப்படாததாயும் மனசினுலேநினைக்கப்படாததாயுமிருக்கப்பட்ட சொரூபத்தையுடைத்தாயிருக்கிற நாம் சமஸ்தபிரபஞ்சங்களிலும்வியாபித்திருப்போம் நம்மிடத்திலேயே சமஸ்தபிரபஞ்சங்களுமிருக்கிறதும் அப்படியிருந்தாலும் அவைகளிடத்தில்நாம் அசங்கமாகவேயிருப்போம். (௪)

சுவாமி- தங்களிடத்திற் சகல பிரபஞ்சங்களுமிருக்கிறபோது அவைகளிற்சம்பந்தமில்லாமலெப்படியிருக்கக்கூடும்? அருச்சுனு-நம்மிடத்திற் சகலபூதங்களுந் தரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவைகளைப்பாலனஞ்செய்துகொண்டிருந்தாலுங்கூடாததைக்கூட்டிவைக்கப்பட்டதுங் கூடவேண்டியதைக்கூடாமலுஞ்செய்துவைக்கப்பட்ட சாமர்த்தியமுள்ளஎன்னுடையயோகமாயையினுடையமகத்துவத்தினுலே சிவாளைப்போற்சங்கத்தையடையாமல் அசங்கமாகவேயிருப்போம். (௫)

அருச்சுனா-இதற்குத்திட்டாந்தஞ்சொல்லுகிறோங்கேள் ஆகாயமெவ்வளவோ அவ்வளவும் வாயுவானதுநிறைந்திருந்தாலும் அதையாகாயமானது எவ்விதமாயொட்டாமலிருக்கிறதோ அப்படிச் சமஸ்தசகங்களும்நம்மிடத்திலிருந்தாலும் அவைகளில்நாம்கூடாதிருக்கிறோம். (௬)

சுவாமி- இந்தச்சகங்களெல்லாமாராலேசிருஷ்டிசெய்யப்படுகிறது? அருச்சுனா-பிரளயகாலத்திற் சகலபூதங்களுமென்னுடையபிரகிருதியினிடத்தில் லயத்தையடைந்திருக்கும் சிருட்டிகாலத்தில்அந்தந்தப்பூதங்களுடையகன்மானுகுணமாகத்திரும்பவுஞ்சிருஷ்டிக்கப்பண்ணுவேன் ஆனாலந்தப்பிரகிருதிக்கும்பரனும் அசங்கனும் நிர்விகாரனுயும்நாமிருப்போம்.

அருச்சுனா-அசங்கமாயும் நிர்விகாரமாயுமிருக்கப்பட்டநமமால் எவ்விதமாய்ச்சிருஷ்டிக்கப்படுகிறதென்றுகேட்பாயேயாகிற் பூர்வஜென்மகன்மங்களினாலே பரவசங்களாகியசமஸ்தபூதங்களையும் என்னுடைய சொப்பிரகிருதியை அவலம்பித்து அந்தந்தப்பூதங்களுடைய கன்மானுகுணமாய்ச்சிருட்டிப்பேன். (அ)

சுவாமி-நாநாவிதமான கன்மங்களையாசரிக்கப்படுவதினாலே சீவாளைப்போல, பந்தங்கள்வந்துசம்பவிக்காதா? அருச்சுனா-சிருட்டியாதிகன்மங்களிடத்தில் ஆசக்தியில்லாதவனும் உதாசீனனுயுமிருக்கப்பட்டஎன்னை யந்தக்கன்மங்களொருபோதும் பந்திக்கமாட்டாது. (௯)

அருச்சுனா- இன்னமந்தமகாமாயைக்கதிட்டானமாயிருக்கிற நம்முடையசந்நிதியில் நம்முடைய பிரகிருதியினாலுண்டான முக்குணங்களே சராசரங்களோடுங்கூடிய சிவேசுரசெகத்தாகிய விசுவத்தைச் சிருட்டிசெய்துகொண்டிருக்கும். இத்தன்மையகாரணத்தினாலே சகங்களானது திரும்பித்திரும்பியுண்டாகிறதும் திதியடைகிறதும் லயமடைகிறதாயுமிருக்கும். (௰)

சுவாமி - இப்படிப்பட்ட பகவானாயிருக்கிற தேவரீரையெல்லாருமேனறிந்து உபாசிக்கவில்லை? அருச்சுனா-சகல

பூதங்களுக்குமயேசுரனாகிய என்னுடைய எதார்த்தமான சொரூபத்தையும் பக்தாளுடைய கோரிக்கைகளினாலே மனித அவதாரஞ்செய்ததுபோலத்தோற்றுகிறதேதவிர நிசமாய் நமக்குச்செனனமரணமில்லாதவனென்கிற யதார்த்தஞான த்தையுமறியாதமூடாள் என்னைச்சாமானியமனிதனாகவும்பா வித்துச் சிவாளைப்போலே நானாவிதகிரியைகள் செய்கிறவன் போல் அவாளவாளுக்குத்தோற்றினபிரகாரம் வசனித்துக் கொண்டிருக்கப்பட்டவாள் என்னையதார்த்தமாயறிந்தெப்ப டியுபாசிப்பார்கள். (யக)

அருச்சுனா-இன்னமெனக்கன்னியமாயுங் கண்டமாயுமி ருக்கப்பட்ட தேவதைகளையுபாசித்தாற் சீக்கிரமாய்ப்பலத் தையடையலாமென்றெண்ணி யதற்குத்தகுந்த யெக்யமாதிக ன்மங்கள்செய்கிற வியர்த்தமான ஆசையையுடையவாளாயு ம், இன்னஞ்சிலர் பலவிதகோரிக்கைகளினால் விரதங்களையே செய்யப்பட்டவாளாயும், இன்னஞ்சிலர் அஞ்ஞானத்தையு டையவர்களாய்ப் பலவிதமானகேவலமாகிய தெய்வங்களை யாராதிக்கப்பட்டவாளாயும், இன்னஞ்சிலர் பலவிதமான நி ஷேதகன்மங்களே செய்யப்பட்டவர்களாயும், இன்னஞ்சிலர் சத்துவகுணத்தையுடைய மோகினிபிரகிருதியையடைந்து வேதசாஸ்திரமுதலானவைகளை வாசித்து அர்த்தங்கள்தெரிந் துகொண்டுசாமான்யமாகப்பத்திகருமங்கள்செய்யப்பட்டவர் களுடைய புத்தியைக் குதர்க்கயுத்திகளினாற் பிரமையையுண் டாக்கப்பட்டவர்களாயும், இன்னஞ்சிலர் ரசோகுணத்தையு டைய அசுரப்பிரகிருதியையடைந்து டம்பம், தற்பம், அகங்கா ரமுதலானவைகளை யவலம்பித்து எப்போதும்பிறருக்கிடஞ் சல்களே செய்யப்பட்டவர்களாயும், இன்னஞ்சிலர், தமோகு ணத்தையுடைய இராட்சதப்பிரகிருதியையடைந்து எப்போ தும் பிறனையிம்சாகன்மங்களே செய்யப்பட்டவர்களாயுமிரு க்கப்பட்ட அவிவேகிகளாகிய இவர்களென்னையறிந்தெங்கே யுபாசிக்கப்போகிறார்கள். (யஉ)

ஆனல், ஆர் தானறிந்துபாசிப்பார்கள்? அருச்சுன-காமாதியின்றியிருக்கப்பட்ட மகாத்மாக்கள் தெய்வப்பிரகிருதியையுடைத்தான குணங்களை யாசரித்தமனசினலே பூதங்களுக்கெல்லாமாதிபூதமாயும் அவ்வியனயுமிருக்கப்பட்ட என்னைத்தானக அறிந்தசந்தோஷத்தை யாந்தரத்தில் அனுபவித்துக்கொண்டு பாகியத்திற் காணப்பட்ட சகலவிஷயங்களையு மென்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்று திரிவிதகரணங்களினல் அநனியபத்திசெய்துகொண்டுவருவார்கள். (௰௩)

அருச்சுன-இன்னமெப்போதுமென்னுடைய கீர்த்தனங்களைபண்ணிக்கொண்டு, என்னைத்தவிர அன்னியபத்திசெய்கிறதில்லையென்கிறவிஷயத்தில் திடவிரதாளாகி யென்னுடைய அனுக்கிரகமுண்டாகவேண்டுமென்று அதற்குத்தகுந்தயெத்தனமுஞ்செய்துகொண்டென்னையேயுத்தேசித்துநமஸ்காரஞ்செய்துகொண்டுநானெருவனே விசுவரூபமாயிருக்கப்பட்டவனென்று மென்னைத்தவிர அன்னியமேயில்லையென்னு மனசோடுங்கூடினவர்களா யென்னையே பத்திசெய்துகொண்டும் வருவார்கள். (௰௪)

அருச்சுன-இன்னஞ்சிலர் ஞான எக்கியத்தினலேயென்னையேயுபாசிப்பார்கள், இன்னஞ்சிலர் சகல பிரபஞ்சங்களும் வாசுதேவரென்றும் அந்தவாசுதேவரேதாமென்றும் உபாசித்துவருவார்கள், இன்னஞ்சிலர் சகலபிரபஞ்சமும் வாசுதேவரைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றுமுபாசிப்பார்கள், இன்னஞ்சிலர் அந்தவாசுதேவரே லோகரட்சணர்த்தமாக இப்பேர்ப்பட்ட அவதாரஞ்செய்திருக்கிறரென்று நம்மையுபாசிப்பார்கள், இன்னஞ்சிலரந்தவாசுதேவருக்கு தாசானுதாசரென்றுபாசிப்பார்கள், இன்னஞ்சிலர் அந்தவாசுதேவரே பிரமா விஷ்ணு ருத்திராதிரூபமென்றுபாசிப்பார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களெல்லாமென்னையறிந்துபாசிக்கப்பட்டபக்தாளே. (௰௫)

சுவாமி-இப்போது உத்தரவான விதத்தைத்தவிர இன்னமும் திரிகாலத்தில் எவ்விதமாயிருக்கிறீர்கள்? அருச்சுன

எல்லாமாய்நாமேயிருக்கிறோம்,நம்மைத்தவிர அன்னியமேயி ல்லே. அப்படியிருக்க நீயின்னமுங்கேட்பதால் முக்கியமாயி ருக்கிறவிபரங்களைச்சொல்லுகிறோங்கேள். வேதங்களிற்சொ ல்லப்பட்ட பஞ்சயெக்கியங்களும் மிகுந்தவேள்விகளும் மந்தி ரங்களும் தேவதைகளையுத்தேசித்து ஆகுதிகொடுக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களும் எது எதுபுசிக்கப்படுகிறதோ அதுகளும் ஓ மத்திரவியங்களும், அக்கினியும், ஓமமும், கிருதமுமிவைகளெ ல்லாம் நாமேயாயிருக்கிறோமென்றுபாசிப்பார்கள். (யசா)

அருச்சுனா-இன்னஞ்செகத்துக்கு மாதாவும்பிதாவும்நா மே பிரமதேவரும்நாமே அவரவர்பூர்வஜென்மங்களிற்செய்ய ப்பட்டிருக்கிற கன்மங்களுக்குத்தக்கதாகக் காலாந்தரங்களி ற்பலனைக்கொடுக்கப்பட்டவனும்நாமே சகலதிரிசியவிஷயங்க ளும்நாமே பரிசுத்தம்பண்ணத்தக்கபிரணவமும்நாமே இருக் குவேதம், எசுர்வேதம், சாமவேதமுநாமேயென்றுபாசிப்பார் கள். (யஎ)

அருச்சுனா-எல்லாருமடையத்தக்க பலத்தையுடைத்தா ன ஸ்தானமும்நாமே சமஸ்தத்தையுமிரட்சிக்கிறதும்நாமே எ ல்லாவற்றிற்கும்பிரபுஸ்தானமும்நாமே சுகதுக்கங்களுக்கும் சாட்சியாக இருக்கிறதும்நாமே போகங்களையனுபவிக்கப்பட் டஸ்தானமும்நாமே சரணமடைகிறதும், எல்லாவற்றிற்கும் இதஞ்செய்கிறதும்நாமே யெல்லாவற்றிற்கும் கர்த்தாவும் நா மே சமஸ்தமுமுண்டாய்த்திதியடைந்து லயப்படுவதற்கு ஸ் தானமாகிய பிரகிருதிக்காதாரமு மெல்லாவற்றையு முண்டுப ண்ணுகிறதற்கு நாசமன்னியிலிருக்கப்பட்ட பீஜமும்நாமே யென்றுபாசிப்பார்கள். (யஅ)

அருச்சுனா-ஆதித்தனுயிருந்துசகத்தை யுஷ்ணப்பிரகா சத்தோடுங்கூடி விளங்கப்பண்ணுகிறதும்நாமே காலங்களறிந் து மழைகள்பெய்யும்படியாயும் பெய்யாமலிருக்கும்படியாயு ஞ் செய்யப்பட்டதுநாமே அசத்தான தூலபூதங்களும் அதற் குப்பரனுயிருக்கிறசத்தாகியசூட்சுமமும்நாமே எல்லாவற்றை

யுஞ் சீவிக்கும்படியாகப்பண்ணப்பட்ட சத்தியும்நாமே யித்தனைவிதங்களாயும்நாமேயிருக்கிறோமென்றுபாசிப்பார்கள் அப்படியேநீயும்உபாசிக்கவேண்டும். (யரு)

சுவாமி-இத்தனைவிதங்களாயுந்தேவரீரேயிருக்க எல்லாருமேனந்தப்படியறிந்துபாசிக்கவில்லை? அருச்சுனு-லோகங்களிற்சிரேஷ்டமென்றுசொல்லப்பட்ட யாகாதிகள்செய்து இந்திராதிதேவதைகளையுபாசித்தால் தேவபோகங்களையனுபவிக்கலாமென்று சந்தோஷத்தையுடைத்தானவர்களாகி அதனுலந்தஇந்திரன்முதலாகியதேவதைகளுக்கும் நாமேயந்தரியாமியாயிருக்கிறோமென்கிற ஞானத்தைப்போக்கடித்துக்கொண்டவர்களாகியும் நம்மைத்தவிர அவாள்வேறேயிருக்கிறதாகச் சத்தியத்துவபுத்தியுடனேயுமிருந்துகொண்டு அவாளைக்குறித்து மூன்றுவேதங்களினுற்சொல்லப்பட்ட காமியபலன்களையபேட்சித்து அந்தவேதோக்த எக்யாதிகன்மங்கள்செய்து சோமபானத்தைப்புசித்துச் சமஸ்தபாபங்களும் போக்கடித்துக்கொண்டவர்களாகிச் சுவர்க்கத்தைப்பிரார்த்தித்துப் புண்ணியசொரூபமாகியதேவேந்திரலோகத்தையடைந்து திவ்வியமாயிருக்கப்பட்ட தேவபோகங்களையனுபவிக்கிறதேசிரேஷ்டமென்றுகினைத்தனுபவிக்கிறபடியினு லென்னையறிந்தெங்கேயுபாசிக்கப்போகிறார்கள். (உய)

அருச்சுனு-புண்ணியத்துக்குத்தகுந்தகாலம்வரையில்அந்தவிசாலமாகியசுவர்க்கலோகசுகங்களையனுபவித்து அந்தப்புண்ணியந்தீர்ந்தவுடனே மனுஷலோகத்தில்வந்துபிறந்து திரும்பவுமந்தசத்கருமங்களையேபண்ணிக்கொண்டிருப்பார்கள் இப்படிப்பட்டவாளடிக்கடிபோக்குவரத்தாயிருக்கப்பட்ட சனனமரணங்களையேயடைந்துகொண்டிருப்பார்கள்; ஆனுல் நம்மையுபாசிக்கிறநம்முடையபக்தாள்மட்டும் நம்மையேயடைவார்கள். அவாளுக்குமட்டுமெப்போதும் புனராவிர்த்திகிடையாது. (உக)

சுவாமி-இவர்களுக்குமட்டுமெதனூற்கிடையாது? அருச்சுனு-எனக்கன்னியமாயொருதேவதையிருக்கிறதென்றும் அதையும் பத்திசெய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணஞ் சொப்பனத்திற்கூட எவ்வளவுமில்லாமல் நானொருவனேயெல்லாமாயிருக்கிறேனென்று மதுவேதானென்றும் நிச்சயித்து என்னையேதியானித்துக்கொண்டு எதைப்பார்த்தாலும் அவைகளெல்லாம் நானேயென்றும் பத்திசெய்துகொண்டிருப்பதால் அவர்களுக்குப் புனராவிர்த்திகிடையாது. எப்போதுமென்னையேயடைந்திருப்பார்கள். எதைப்பார்த்தாலுந் தாமாகவேபார்க்கிறதும் வேறொன்றையும் நினையாமல் தம்மையே நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறபட்சத்திற் சூட்சுமசரீரமுங்காரணசரீரமும் நசித்துப்போய்விட்டாலுந் தூலதேகமிருக்கிறபரியந்தம் அதற்குச்சமரட்சணையெப்படிநடக்குமென்றால், என்னைத்தானுக அடைகிறதேயோகம், அதற்குப்பிரதிபந்தங்கள் சம்பவியாமற்சமரக்ஷணைசெய்கிறதேக்ஷேமம்; இப்படியிருக்கப்பட்டவர்களுடைய யோகக்ஷேமத்தை நாம்வகிக்கிறதுமல்லாம லவர்களுடையதேகசம்ரட்சணை முதலானவைகளுக்கு வேண்டியவைகளையும் பலவந்தத்திற்கொடுத்து நாமேயிரட்சிப்போம்.

சுவாமி-தேவேந்திராதிகளையுபாசிக்கிறபேர்களுந் தேவரீரைத்தானேயுபாசிக்கிறார்கள் அவர்கள்மட்டுந் திரும்புவானேன்? அருச்சுனு-எல்லாருக்கும் அந்தரியாமியாய் நாமேயிருப்பதால் தேவதைகளையுத்தேசித்து உபாசிக்கிறவர்களும் நம்மையேயுபாசிக்கிறதானுலும் எங்கும் பரிபூரணனுயு நாசரகிதமாயுமிருக்கப்பட்டவனுகிய நம்மை யெதார்த்தமாயறிந்து மோட்சம்வேண்டுமென்று விதிபூர்வமாகவுபாசியாமற் காமியமாக அந்தத்தேவதைகளே சிரேஷ்டமென்று பத்தியோடேயுபாசித்தால் அந்தப்போகங்களையனுபவித்துத் திரும்பவும்வந்துவிடுகிறார்கள். (உரு)

அருச்சுனு-இன்னமநன்றாகச்சொல்லுகிறேன்கேள். சகலஎக்யங்களுக்கும்போக்தாவென்றும் அந்தந்தஎக்யங்களுக்கு

த்தகுந்த பலன்களைக்கொடுக்கப்பட்டவனென்றும் எல்லாத் தேவதைகளுக்குமந்தரியாமியாகவும் எல்லாவற்றிற்கும்பிரபுவாகவுமிருக்கப்பட்டவனென்றும் என்னையறிந்துவிதிபூர்வமாகவுபாசியாமல் ஏகதேசமாயிருக்கப்பட்டதேவதைகளையுபாசித்தால் அவர்களாற்பலன்களை யடையலாமென்றெண்ணி யதற்குத்தகுந்த எக்யாதிகளைச்செய்வதனாலேயந்தலோகத்தையடைந்து புண்ணியத்துக்குத்தகுந்தபலனனுபவித்தவுடனே திரும்பிவந்துவிடுகிறார்கள். அந்தலோகமே காலாந்தத்தில்நாசமடையும்போது அவர்களுந்திரும்புவார்களென்று நான்சொல்லவாவேண்டும். (உச)

அருச்சுனா- தேவதைகளையுபாசிக்கிறவர்கள் அந்தந்தத் தேவதைகளுடையலோகத்தையடைவார்கள், பிதுர்க்களையுபாசிக்கிறபேர்கள் பிதுர்க்களுடைய லோகத்தையடைவார்கள், விநாயகர்முதலானபூதகணங்களையுபாசிக்கிறபேர்கள் அந்தலோகத்தையடைவார்கள், நம்மையுபாசிக்கிறவர்கள் சாஸ்வதமாயிருக்கப்பட்ட பரமானந்தசொரூபமாகிய நம்மையேயடைவார்கள். (உரு)

சுவாமி-அனேகதிரவியங்கள்சம்பாதித்து அதனால் நானாவிதமானவஸ்துக்களையுஞ்சேகரித்து மிகுந்தபிரயாசைகளுடனே பத்திசிரத்தையோடுங் கூடினவர்களாகி எக்யமுதலான ஆராதனைசெய்யப்பட்டவர்களுக்கே யடையப்பட்டலோகமும் பலனும் அநித்தியமாய்ப்போகும்போது சாஸ்வதமாயும் நித்யமாயும் பரமானந்தசொரூபமாயுமிருக்கப்பட்ட உம்முடையபதத்தை யடையவேண்டுமானால் மிகுந்ததிரவியங்களும் மிகுந்தவஸ்துக்களும் மிகுந்த பிரயாசைகளுமுண்டாகும்போலத்தோற்றுவதா லும்முடைய பதத்தையடைவது லெகுவாயிருக்கமாட்டாதென்றுசொன்ன அருச்சுனனுக்குப்பகவான் உத்தரவுசொல்லுகிறார். அருச்சுனா-வெகுதிரவியசாதனங்களுடனே யிதரதேவதைகளை யாராதனைசெய்வதைப் பார்க்கிலு மென்னையாராதனைசெய்கிறவிஷயத்தி லவ்வளவு

சிரமங்கிடையாது. வெகுசுளுவாயு மதிகப்பிரயாசையின்றி யுமிருக்கிறது. பலமோ மகத்பலத்தை யடையத்தக்கதாயும் நித்தியமாயுமிருக்கிறது. அதெப்படியென்றால், அவாளவாளு டைய சக்திக்கதிகமாய் அனேகவஸ்துக்களைக்கொண்டு என் னைக் கண்டமாய்ப்பாவித்துக் காமியமாகச் சிரத்தாபத்தியுட னேயாராதனை செய்பவர்களைப்பார்க்கிலும் அவாளவாளுடைய சத்தியனுசாரமாய்ப் பத்திரமானாலும் புஷ்பமானாலும் பழ மானாலுஞ்செலமானாலும் என்னைத்தவிர அன்னியமில்லையெ ன்று அகண்டமாயிடைவிடாததிடபத்தியோடே சுத்தாந்தக் கரணனாயிருந்துகொண்டு நிட்காமனாகயாதொருவன் எனக்கு ச்சமர்ப்பிப்பானோ அவைகளைநான்வெகுபிரியத்தோடுங் கிர கித்துக்கொள்வேன். அதற்கென்னபலமென்றால் சாஸ்வத மாயும் நித்தியமாயும் பூரணமாயுமிருக்கப்பட்ட என்னுடைய சொரூபத்தையடையும்படிசெய்வேன். (உசு)

அருச்சுனா-என்னிமித்தமாகப் பத்திரபுஷ்பாதிசம்பாத் தியஞ்செய்வதுகூடப் பிரயாசையாயிருக்கிறதென்று ஒருவே ளையெண்ணுவாயானால் அதைவிடச் சுளுவாயிருக்கப்பட்ட மார்க்கத்தையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள். தேகத்தினாலெந்தெந் தக்கருமங்கள்செய்கிறாயோ, எந்தெந்தவஸ்துக்களைப்பட்சிக் கிறாயோ, எந்தெந்தத்திரவியங்களைக்கொண்டு ஓமஞ்செய்கிறா யோ, எந்தெந்தப்பதார்த்தங்களைத் தானங்கொடுக்கிறாயோ, எந்தெந்தத்தபங்கள்செய்கிறாயோ அவைகளையெல்லாஞ் சிர த்தாபத்தியுடனே யெனக்கே யற்பணஞ்செய்வாயாகில் அத னாலும்நான்முன்போலவே திருப்தியடைந்தவனாய் விடுவேன்.

சுவாமி-இப்படிச்செய்தாலென்னபலம்? அருச்சுனா-இந் தப்படிசகலகன்மங்களும் எனக்கற்பணஞ்செய்வாயாகி லிந்த அனிட்டம்எப்போதென்னைவிட்டுநீங்கும் இந்த இஷ்டமெப் போதுஎன்னாலடையப்படும் என்றெண்ணப்பட்டகோரிக்கை களினாலேயுண்டான சனனமரணமாகிய கன்மபந்தங்களிலி ருந்தும்விடுபட்டு என்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றும்

அதுவேதானென்றும் அனுபவமான சையோகயுத்தனாயிருந்து தேகமுள்ளவரையிலும்நிட்காமனாகத்திரிவிதகரணங்களினாலும் புண்ணியகன்மங்களைசெய்துவந்து தேகாந்தத்திற்பரிபூரணமாயிருக்கிற என்பதத்தையப்பிரதிபந்த சாட்சாத்காரமாயடைவாய். (உஅ)

சுவாமி-உம்மைப்பத்திசெய்யப்பட்டவர்களுக்கு மோட்சமும்,அதுசெய்யாதவர்களுக்குப்பந்தமுந்தருகிறபோதுசிவாளைப்போலிராகத்துவேஷமுண்டாகுமே? அருச்சுனா-சமஸ்தபூதங்களுக்கும் நான்சமமாயிருக்கப்பட்டவனானதால் எனக்குப்பிரியமுள்ளவனுந் துவேஷமுள்ளவனுங்கிடையாது; அப்படியிருக்க இருட்டையுங் குளிரையும் போக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று அக்கினியையுந், தரித்திரமுதலானவைகளைப் போக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று கற்பகவிருட்சத்தையும், அனுசரிக்கப்பட்டவர்களைப்போ லென்னையடைந்து நித்யசுகமாயிருக்கப்பட்டதை யனுபவிக்கவேண்டுமென்கிறவர்க ளென்னையேயாராதனைசெய்து என்னையேதியானிக்கப்பட்டவர்களாயிருப்பதா லென்னையேயடைகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்ள் தேகமிருக்கும்போது மென்னிடத்திலேயேயிருக்கிறார்கள் நானுமவர்களிடத்திலேயேயிருப்பேன் எனக்கும்அவாளுக்குமெப்போதும்பேதமேகிடையாது. இதன்றித் தேவலோகத்தையடையவேண்டுமென்றிச்சித்து ஆராதனைசெய்யப்பட்டவாள்அந்தலோகத்தையடைந்து திரும்பவுஞ்சனனத்துக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். இந்தவிதங்களாயந்தந் தப்பக்தாளுடையபாவனைகளெப்படியோ அந்தந்தப்படிபலன்களுமடையப்படுகிறார்களேதவிரக் கற்பகவிருட்சம்போலிருக்கப்பட்ட என்னிடத்திற்பட்சபாதம் வரக்காரணமேயில்லை. (உகூ)

சுவாமி-நல்லஆசாரத்தோடேயிருக்கப்பட்டவர்களா லிந்தப்பத்திசெய்யவேண்டுமேயல்லாம லப்படியில்லாதவர்களுமிந்தப்பத்திசெய்தால் மோட்சமடைவார்களா? அருச்சுனா-சிரேஷ்டமான ஆசாரத்தோடுங் கூடினவனாகஇருந்துகொண்

டன்னைக்கண்டங்கண்டமாய்ப்பாவித்துப் பத்திசெய்யப்பட்டவர்களைப்பார்க்கிலும் பாபநடத்தைகளின்றி மிகவுந்துராசாரநடத்தையுள்ளவனானாலு மன்னியதேவதைகளுடைய பக்தனாகாம லெங்கும் நானேயிருக்கிறேனென்று மெனக்குஞ்சகத்துக்கும் பேதமில்லையென்றும் அகண்டமாயிருக்கப்பட்ட பரமேசுரனாகிய என்னையறிந்து எவன் அநன்னியபத்திசெய்வானோ அப்போதேயவனைச் சற்சனனென்றும் மோட்சத்துக்கதிகாரியாய்விட்டானென்றும் சொல்லப்படும்; எதனாலென்றால், எல்லாவற்றிற்குஞ்சிரேஷ்டமாயு மெதார்த்தமாயுமிருக்கிற நிச்சயத்தைடைந்தவனானதா லவனேசிரேஷ்டனென்பதிலும் மோட்சமேயடைவானென்பதிலும்யாதொருசமுசயமுந்தேவையில்லை. (கூ௰)

சுவாமி-துராசாரமாய்நடக்கப்பட்டவனெப்படிச்சிரேஷ்டமாவான்? அருச்சுனா-என்னையேநம்பி யென்னிடத்திலேயே சித்தத்தையுடையவனானரோ அவன் துராசாரனாயிருந்தாலும் என்னைப்பத்திசெய்தவிசேஷத்தினாலே சமஸ்தபாபங்களிலுமிருந்துவிடுபட்டுச் சீக்கிரமாகத்தன்மபரனாய்ச் சாஸ்வதமான மோட்சத்தையேயடைவன். அருச்சுனா-இதைலோகத்தார் ஒப்புக்கொள்வார்களாவென்றுகேட்பாயேயாகில், துராசாரமாயிருக்கப்பட்டவன் பகவானுடைய பக்திமாத்திரஞ்செய்தால் அவன் துற்கதியையடையாமல் மோட்சத்தையேயடைவானென்று மகாத்மாக்களாகிய பிரமநிட்டாளும் வித்வாமிசாளுங்கூடிப் பிரசங்கமுதலானதுஞ்செய்துகொண்டிருக்கப்பட்ட இராசாக்களுடையசபைகளிற்போய்க் கையைத்தூக்கிக்கொண்டு நீபிரதிக்கினைசெய்வாயாகிலிந்தவார்த்தையைக்கேட்டமாத்திரத்திற் சந்தோஷத்தையுடைத்தானவர்களாகி யுனக்குவேண்டியமரியாதைகளும்செய்வித்து உன்னைச்சிரேஷ்டமாகவுங்கொண்டாடுவார்கள். (கூக)

அருச்சுனா-ஆசாரமில்லாதவர்களைக்கூட நம்முடையபத்திதானேயேற்றிவைக்குமென்றது ஆச்சரியமல்ல; பாபகுலத்

திற்பிறந்தவர்கள்முதலாய் நம்முடைய பக்திவிசேடத்தினுற் சம்சாரத்தைக்கடந்து மோட்சத்தையடைவார்களென்பதை யுஞ்சொல்லுகிறேங்கேள். அருச்சுன-பாபயோனிகளிற்பிற ந்த சண்டாளர்முதலானவர்களானுலும் வேதாத்தியயனங்க ளுக்குங் கன்மங்களுக்குமதிகாரமில்லாத பிராமணஸ்திரீக ளானுலும் சூத்திரர்களானுலுங் கேவலமாயுழுதுபயிர்கள்செ ய்கிறவைசியரானுலு மென்னுடைய பக்திமாத்திரம் விதிபூர் வமாகச்செய்வார்களேயானுற் சிரேஷ்டமான மோட்சத்தை யேயடைவார்கள். (கஉ)

அருச்சுன-என்னுடைய பக்திவிசேடத்தினுலே தேக மேதானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்று மொப்புக்கொண் டு அநித்தியமாயிருக்கப்பட்ட விஷயங்களில் மோகத்தினுல் முழுகிச் சார்வதாதுக்கத்தையடைந்திருக்கப்பட்ட கேவல மானபுருஷாளும் ஸ்திரிகளும் துராசாரநடத்தையுள்ளவர்க ளும் துற்குலத்திற்பிறந்தவாளாயுமிருக்கப்பட்டவாள்கூட மோட்சத்தையடையும்படியாக இருக்கையிற் சிரேஷ்டமான குலங்களிற்பிறந்துநல்லஆசாரங்களோடுங்கூடி நம்மைப்பக்தி செய்யப்பட்ட பக்தாளாகிய பிராமணுளுக்கும் ராஜரிஷிகளுக் கும்மோட்சமுண்டாவதற்குக்கேட்கவாவேண்டும். ஆனதால் அருச்சுன-உன்னுடையசரீரம் அநித்தியமாகவுஞ் சுகமில்லா ததாகவுமிருப்பதால் இனிக்காலதாமசம்பண்ணுமல் அநித்தி யசுகம்வேண்டுமென்கிறதி லிச்சையைவிட்டு நித்யமாயுஞ்சுக கரமாயுமிருக்கிற நம்மை யடையும்படியானபக்தியே செய்ய வேண்டும். (கக)

சுவாமி-எல்லாந்தாமேயென்று பக்திசெய்யும்படியாகவு மனுக்கிரகஞ்செய்தீர்கள். இப்போது சந்தித்திருக்கிற யுத்தத் தைப்பண்ணும்படியாகவும் அனுக்ரகஞ்செய்கிறீர்கள்; இதுக ளினுலேநானெவ்விதமாகப்பக்திசெய்யவேண்டுமோ அதைய னுக்ரகம்பண்ணவேண்டும். அருச்சுன-எதைப்பார்த்தாலும் அன்னியமாநினையாமல் நாமேயிருக்கிறேமென்று நினைக்க

வேண்டும். நம்முடையதாசனுகஇருந்துகொண்டுளதைப்பூசித்தாலும் நம்மையேபூசிக்கிறேமென்று பூசிக்கவேண்டும். எவைகளுக்குநமஸ்காரஞ்செய்தாலும் நமக்கே நமஸ்காரஞ்செய்கிறேமென்றுசெய்யவேண்டுமிதுவுமன்றிநாமேயெங்குமிருக்கிறேமென்றும் நம்மைத்தவிர அன்னியமில்லவே யில்லையென்று மதனுல்நம்மையடைகிறதேமிகவுஞ் சிரேஷ்டமென்றுங் இடமாக ஆந்தரத்திற்சார்வதாவைத்துக்கொண்டு பாகியத்திலுன்னுடைய திரிவிதகரணங்களினுலுஞ் சுதன்மங்களைநிட்காமனுய்ச்செய்துவருவாயாகிற் பரமாநந்தசொரூபமாகியநம்மையேயடைவாய். (ஙச)

ஏழாமத்தியாயம், எட்டாமத்தியாயமிவைகளிற்சொன்னவிபூதிகளுக்குமதிகமாயிருக்கப்பட்ட விபூதிகளையுந் தன்னுடையபக்திவிசேடத்தையும் அப்படிப்பட்ட பக்திசெய்யவேண்டியகிரமத்தையும் அனுக்ரகஞ்செய்தபகவானுகிய யாதொரு கிருஷ்ணமூர்த்தியுண்டோ அவருக்கு நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன்.

ஒன்பதாவது

இராசகுய்யயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் கூ-க்குச் சுலோகம் ஙஎஉ.

ஸ்ரீ தேவகிநந்தனனேதுணை.

உ

ஸ்ரீ வாசுதேவாயநம:

பத்தாவது

விபூதி அத்தியாயம்.

அவதாரிகை, முன்சொன்ன ஏழு, எட்டு, ஒன்பது இந்தஅத்தியாயங்களிற் பகவானனவர் தன்னுடைய விபூதிகளை

ச்சங்க்ரகமாகச்சொல்லி அவைகளையெல்லாம்தானேயென்று பத்திபண்ணும்படியாகச் சொன்னதுந்தவிர இப்போது விஸ்தாரமாயும்ரகசியமாயுமிருக்கப்பட்ட தன்னுடையவிபூதிகளைத்தெரிந்து அவைகளையும்தானேயென்று பக்திசெய்யவேண்டுமென்கிற அபிப்பிராயத்தினாலேயந்தவிபூதிகளை இந்தப்பத்தாம் அத்தியாயத்தில்விஸ்தாரமாகச் சொல்லத்தொடங்குகின்றார். அருச்சுனா-ஏழு, எட்டு, ஒன்பது இந்த அத்தியாயங்களில் நாம்சொன்னநம்முடையவிபூதிகளைக்கேட்டுச் சந்தோஷத்தையடைந்திருக்கிறஉனக்கு இதஞ்செய்யவேண்டுமென்றுநினைத்துப் பரமமாயிருக்கிறவிஸ்தாரமானநம்முடைய விபூதிகளையறிந்து பத்திசெய்யும்படியாகத்திரும்பவும் உனக்குபதேசம்பண்ணுகிறோம். (க)

அருச்சுனா-இப்போதுநாம்சொல்லப்போகிற நம்முடையமகிமையையுடைத்தானவிபூதிகளை யொருவரும்அறியமாட்டார்கள்; முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள், நாற்பத்தெண்ணாயிரம்ரிஷிகள்முதலிய இவர்களாலேயும் அறிகிறதற்குத்துர்லபமாயிருக்கும். நம்முடையஅநுக்ரகமுண்டானால்மாத்திரம் அறியலாமேயல்லாமல் வேறே யெந்தஎத்தனங்களினாலும் அறியத்தக்கதல்ல. (உ)

சுவாமி-இதையறிந்ததனாலேபலமென்ன? அருச்சுனா-சனனமில்லாதவனாயும் அனாதியாயும் லோகங்களுக்கெல்லாம்மயேசுரனாயுமிருக்கிறநம்மை யெதார்த்தமா யார்அறிகிறார்களோ அவாள்மனுஷாளுக்குட்சிரேஷ்டாளல்லாமலும் சமஸ்தமோகங்களிலும் சமஸ்தபாபங்களிலுமிருந்து விடுபட்டுநம்முடையபதத்தையேயடைவார்கள். (ஙு)

அருச்சுனா-சகலலோகங்களும் நம்முடையவிபூதியினால் விளங்குகின்றனவென்கிறவிபரத்தைச்சொல்லுகிறோங்கேள். நல்லதுபொல்லாததுஎன்று நிச்சயிக்கிறபுத்தியும் எல்லாமாய் நாமேஇருக்கிறோமென்றறியப்பட்டஞானமும் நம்மைத்தவிர அன்னியமில்லையென்கிறதே மோகமன்றியிலிருக்கிறதும் ஓ

ருவரால்வரப்பட்ட இடஞ்சல்களைச்சகிக்கிறதேபொறுமையும் எதுநடந்தாலும் எதுவசனித்தாலும் சரியாகநடக்கிறதும், சரியாகவசனிக்கிறதும் சத்தியமும், துர்விஷயங்களிற்போகாமல்தடைசெய்யப்பட்டதேபாகியேந்திரியங்கள்நிக்ரகமும் அன்னியசிந்தனைகள்செய்யாமற்பகவானையேநினைக்கும்படிசெய்யப்பட்டதே ஆந்தரிந்திரியநிக்கிரகமும் சீதோஷ்ணாதிகளினால் வரப்பட்டசுகமுந்துக்கமும் சனனம்சனனமில்லாமையும் பயமும்பயமில்லாமையும். (ச)

இராகத்துவேஷமின்றியிருக்கிறதே சமத்துவமும் அயிம்சையும், சந்தோஷமும், தபசும், தானமும், கீர்த்தியும், அபகீர்த்தியும், இவைமுதலான இன்னம் நாநாவிதமானபாபங்களெல்லாம் சமஸ்தபிராணிகளுக்கும் நம்மிடத்திலிருந்துண்டாம் நிராகாரசொரூபமாயிருக்கிற நம்மிடத்தில் இவைகளெல்லாமெப்படியுண்டாகலாமென்றால் அவாளவாளுடையகன்மானுகுணமாக அவாளவாள்பாவனைப்படி நம்முடையபிரகிருதியினாலுண்டாகப்பட்டதை நம்மாலேயுண்டானதாகச்சொல்லுகிறதேதவிர நாமொன்றும்செய்யவேயில்லை. (ரு)

அருச்சுனா-பிருகுரிஷிமுதலான சப்தரிஷிகளும் சனக், சனந்தரர், முதலானஞானவந்தாளாகிய நான்குபேர்களும் பதினான்குமனுக்களுஞ் சமஸ்ததூலதேகஅபிமானியாகிய இரணியகர்ப்பனென்னப்பட்ட என்னுடைய பிரகிருதியானம்னோசங்கற்பத்தினாலுண்டானார்கள். அவர்களெல்லாமென்னுடைய அம்சாரூபாளே யவாளாலேசகலபிரபஞ்சமுமுண்டாச்சுது பிரமதேவனாலே சிருட்டியுண்டானதாகச் சாத்திரபுராணங்களிற் சொல்லப்படுகிறதேயென்றால் அந்தப்பிரமதேவருமென்சங்கற்பத்தினாலேயேயுண்டானவரோ யப்பாலவர்மனோசங்கற்பத்தினாலே சிருட்டியுண்டானதென்கிறதும் சரியே இனியுன்மனசினாலேயந்தச்சிருட்டியுண்டானதென்றும் நாமே நீயாகும்போது உனக்கே அதனுடையநிசந்தெரியவரலாம். (சா)

சுவாமி-இவ்விதமாய்ச்சகலமும் உம்முடைய விபூதியென்றறிந்ததனலென்னபலன்? அருச்சுன-என்னுடையவிபூதியையும் யோகமகத்துவத்தையும் யதார்த்தமா யாதொருவனறிவானே அவன் நம்மிடத்தில் அசஞ்சலமாயிருக்கப்படாநின்ற தியானயோகத்தையடைவன் இதற்குச்சமுசயமில்லை.

சுவாமி-உம்முடைய விபூதியையறிந்ததனலே தியானயோகத்தை யெப்படியடைவார்கள்? அருச்சுன-சொரூபமாயிருக்கப்படாநின்ற சகலபிரபஞ்சங்களும் உற்பத்தியாகிறதற்கும் அவைகள் விருத்தியடைந்து விவகரிக்கப்படுகிறதற்கும் நாமேகாரணமென்றும் நம்மைத்தவிர அணுமாத்திரங்கூடச்சலிக்காதென்றும் நம்முடைய விபூதிமகிமையையறிந்த விவேகமுள்ள நம்முடையபக்தாள் பிரீதிபூர்வமாகவும் அநகியமாகநம்மையேயுபாசிப்பார்கள். (அ)

அருச்சுன-இன்னம் அந்தப்பக்தாளானவாள் என்னிடத்திலேயே யிடைவிடாதசித்தமும் பிராணனுமுண்டானவர்களாய் நம்மையே பாகியத்திற் பூசைபண்ணுவார்கள். நம்முடைய மகத்துவங்களையும் நம்முடைய திவ்யமான சரித்திரங்களையும் நம்முடைய கீர்த்திகளையும் தனியேயிருக்கும்போது வசனித்துக்கொண்டிருக்கிறதுமல்லாமல் தான்போதிக்கத்தக்கவர்களுக்குப் போதித்துக்கொண்டும் இருக்கிறதனலேயும் அவைகளிடத்தில் எதார்த்தமாய்ச் சந்தோஷத்துடன் ஆனந்தத்தையுமடைந்துகொண்டிருப்பார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட புருஷாளுக்கு நம்முடைய யெதார்த்தமான ஞானத்தையனுக்ரகஞ்செய்வித்துச் சனனமரணதுக்கத்துடன் கூடியிருக்கிற சம்சாரபந்தத்திலிருந்தும் நிவிர்த்திசெய்து மோட்சத்தையடையும்படியாகவும் பண்ணிவைப்போம். (கூ)

சுவாமி-நிராகார ஸ்வரூபமாயிருக்கிற தேவரீர் எவ்விதமாக ஞானத்தையநுக்ரகம்செய்வீர்? அருச்சுன-எப்போதும் நம்மிடத்திலேயே தியானபராளாயும் பிரீதிபூர்வமாகவும் நம்மைப்பக்திபண்ணபட்டவர்களுக்கு எந்தப்புத்தியினலே நம்

மையடைவார்களோ அப்பேர்ப்பட்டபுத்தியோகத்தை நாம் கொடுப்போம். (௰)

சுவாமி-அப்படிப்பட்ட புத்தியோகத்தைத்தேவரீர் எங்கேயிருந்தெவ்விதமாய்க்கொடுப்பீர்? அருச்சுனு-நம்முடைய பக்தாளையநுக்ரகஞ்செய்யவேண்டி அவர்களுடையபுத்திக்குச்சாட்சியாகவும் அந்தரியாமியாகவுநாமிருப்பதனுலே அவ்விடத்திலிருந்து அந்தப்புத்திக்கு நாம்சோதகம்பண்ணிவைத்துக்கொண்டிருப்போம் அந்தச்சோதகத்தினுலே பிரகாசரூபமாகிய ஞானமென்கிறதீபமுண்டாகி அஞ்ஞானத்தினுலுண்டானசமுசாராந்தகாரத்தை விலகும்படிபண்ணிவைத்து நம்முடையசொரூபத்தையடையும்படியாகவும் செய்விப்போம்.

அவதாரிகை-ஏழு, எட்டு, ஒன்பது இந்தஅத்தியாயங்களிற்சொன்ன முக்யமானவிபூதிகளைபெல்லாம்பார்க்கும்போதுபகவானைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றும் அப்பேர்ப்பட்டவிபூதியையுடைத்தான பகவானை யேகதேசமாய் ஒருவிசேஷமாகியபுருஷாளைப்போல நாமிதுவரைக்குமெண்ணிக்கொண்டிருந்தது மிகவுங்கேவலமானபுத்தியென்றும் பகவானுடையஸ்வரூபத்துக்குஆதியும்அந்தமுமிருக்கமாட்டாதென்றும் புத்திக்குச்சமுசயமின்றிநிச்சயப்பட்டபடியினுலே அருச்சுனனுனவன்பகவானைப்பார்த்துத்துதிசெய்யத்தொடங்குகின்ருன். சுவாமி-பரப்பிரமஸ்வரூபராயும் சமஸ்தபாபங்களிலுமிருந்துபாவனம்செய்யத்தக்கவராயும் எல்லோரும் அடைகிறதற்குஸ்தானமாயும் மிகவும்அத்யந்தம்சிரேஷ்டமுள்ளவராயும் சுயம்பிரகாசஸ்வரூபராயும் சாஸ்வதராயும் நித்யராயும் திவ்யபுருஷராயும் எல்லாத்தேவதைகளுக்கும் ஆதிதேவராயும் சனனமரணரகிதராயும் எங்கும்வியாபகராயும் தேவரீர்இருக்கப்பட்டவரென்றும் இப்போது அடியேனுக்குத்தெரியவந்தது. (

அருச்சுனு-இதுவரையும்நம்மை நானுவிதமாகப்பாவித்திருந்தநீ இப்போதொருவிதமாயெப்படிச்சொல்லுகிருய். சுவாமி-சப்தரிஷிகளும், தேவரிஷியானநாரதரும், அசிதனும், தே

வலனும், வியாசமுனீந்திரனுமின்னமிருக்கப்பட்டமகான்கள் முதலானவர்களு மிப்போது நானிச்சயித்துச்சொன்னபடிக் கேசொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள் தேவரீரும் அப்படியேபல தடவைகளிலும் அநுக்ரகஞ்செய்திருக்கிறீர்கள்; அதனாலேயு ந்தேவரீருடைய விபூதிமகிமைகளை இப்போதுபார்க்கிறதனா லேயும் என்புத்திக்கு இப்போதுசரியாய் நிச்சயப்பட்டு நானும் சொன்னேன். (யங)

சுவாமி- தேவரீரெனக்குபதேசிக்கப்படாநின்ற எல்லா அர்த்தங்களும் நிசமென்றெண்ணுகிறேன் சட்குணஐஸ்வரிய சம்பன்னா, தேவாதிகளாலேயும்அசுரராளாலேயும் உம்முடை யநிசரூபத்தையறியக்கூடாது. (யச)

சுவாமி-பின்னையார்தான் அறிவார்களென்றுகேட்பீர்க ளேயாகிற் சமஸ்தபூதங்களையுமுண்டாக்கி அவைகளைத்திதி யடையும்படியாகவும்செய்வித்து அந்தப்பூதங்களுக்கெல்லா மீசுரனாகஇருந்துகொண்டு அவாளவாளுடையகன்மானுகுண மாகப்பலன்களையுங் கொடுத்துக்கொண்டு ஆதித்தனாதிப்பிர காசங்களுக்கெல்லாம் பிரகாச ரூபமாயிருந்து பிரகாசித்துக் கொண்டுஞ் செகத்தியாவும் புருஷோத்தமராயுமிருக்கப்படா நின்றதேவரீருடைய ஸ்வரூபத்தைத்தேவரீரேயறியவேண்டு மேயல்லாமல் வேறேயொருவருமறியமாட்டார்கள். (யரு)

சுவாமி-தேவரீரெந்தவிபூதிவிசேஷத்தினாலே யிந்தச்சக ங்களெல்லாம்வியாபித்திருக்கிறீர்களோ அப்படிப்பட்டஆச்ச ரியகரமாயும் திவ்யமாயுமிருக்கப்படாநின்ற உம்முடையவிபூ திகளைச்சிருட்டியுண்டானபிறகு உண்டானவாளாலே விபர மாத்தெரியக்காரணமில்லாததனாலே அவைகளையெல்லாம் சொல்லுகிறதற்குத் தேவரீரேதகுந்தவர் சமஸ்தமும்அவிட த்துக்கேதெரியவரலாம். (யசா)

சுவாமி-யோகீசுரானுக்கெல்லாம்யோகீசுரரே யெப்போ தும்நானும்மையெவ்விதமாகச்சிந்திக்கவேண்டுமோ எவ்வித மாத் துதிபண்ணவேண்டுமோ எந்தெந்தவிபூதிபாவங்களைத்

ஙாமாக நான்சிந்திக்கிறதற்குத்தகுந்ததாயிருக்குமோ அவை
களைநான்தெரியாதவனுயிருக்கிறேன். (௰எ)

ஆகையாற் சனார்த்தன-தேவரீருடைய யோகமகத்துவ
த்தையும் விபூதிவிசேஷங்களையும் எந்தெந்தவஸ்துக்களில்
தேவரீரையெப்படி யெப்படிச் சிந்திக்கவேண்டுமோ அவைக
ளையெல்லாம் சவிஸ்தாரமாகத் திரும்பவும் அநுக்ரகம் பண்
ணவேண்டும். தேவரீருடையவாக்கியங்களாகிற அமிர்தத்
தையெவ்வளவுகேட்டாலுந் திருப்தியடையாதவனுயிருக்கி
றேன். (௰அ)

அருச்சுன-நம்முடையவிபூதிகளெல்லாவற்றையும் வச
னிக்கிறதற்குச் சக்கியமாகாது; ஆனதாற்றெய்வசம்பந்தமா
ன திவ்யரூபங்களாகிய என்னுடைய விபூதிகளிற்பிரதானமா
யிருக்கிற விபூதிகளைமட்டும் விபரமாய்ச்சொல்லுகிறேன். இ
வைகளையறியும்போது மற்றவிபூதிகளெல்லாமதற்குளந்தர்ப்
பூதமாய்விடுகிறதுந்தவிர எல்லாவிபூதிகளையுமறிந்தாலெந்தப்
பலனுண்டோ அந்தப்பலமேயிவைகளினுலுண்டாகும். நாம்
சொல்லப்பட்ட விபூதிகளிற்சிலது என்னுடைய சொரூபமா
கவேபாவனைசெய்யவேண்டும்; சிலவற்றில்மாயாகாரியமான
சடாம்சமாகிய நாமரூபத்தைத்தள்ளி நம்மைச்சைதன்யமா
த்திரமாகப் பாவனைபண்ணவேண்டும். (௰௬)

அருச்சுன-சகலபூதங்களுடையஇருதயத்தில் அந்தரியா
மியாகவசிக்கப்படாகின்ற பரமாத்மா ஆரோஅவரோநாம், சர்
வசராசரமான பிரபஞ்சமுண்டாகிறதற்கும் அவைகள் திதிய
டைகிறதற்கும் அவைகள் லயமடைகிறதற்குங்காரணமாயி
ருக்கப்பட்டதெதுவோஅதுவும்நாமே, யிவைகளினுலேயே ச
மஸ்தவிபூதிகளுமறிந்துகொண்டவனுனும் அந்த நிச்சயத்
தையாந்தரத்தில்வைத்துக்கொண்டு பாகியத்திற்பத்திசெய்ய
வேண்டி நீகேட்டபடிக்கு முக்யமானவிபூதிகளையும் சொல்லு
கிறேன்கேள். (உ௰)

அருச்சுனா - துவாதசாதித்தாளுக்குள் விஷ்ணுநாமத்தையுடைத்தான ஆதித்தனும், பிரகாசங்களிலே சூரியப்பிரகாசம்நாம், சப்தவாயுவுக்களில்மரீசியென்னப்பட்டவாயுவுநாம், நட்சத்திரங்களிற் சந்திரன்நாம். (௨க)

வேதங்களுக்குள்ளே உபதேசவாக்கியங்களைச் சொல்லப்பட்டசாமவேதம்நான், தேவதைகளுக்குள்ளே தேவேந்திரன்நாம், இந்திரியங்களுக்குள்ளேமனசுநாம், சமஸ்தபூதங்களிலுமிருக்கப்பட்டஞானம்நான். (௨௨)

ஏகாதசருத்திராளுக்குள்ளேசுகத்தைக்கொடுக்கப்பட்டசங்கரனுன், எட்சராட்சசாளுக்குள்ளேகுபேரனுன், அஷ்டவசுக்களுக்குள்ளேபாவகனுன், மலைகளுக்குள்ளேமேருபருவதம்நான். (௨௩)

புரோகிதாளுக்குள்ளேமுக்யமான பிரகஸ்பதிநான், சேனுதிபதிகளுக்குள்ளேசுப்பிரமணியர்நான், நதிகளுக்குள்ளேசமுத்திரம்நான். (௨௪)

அருச்சுனா-மகாரிஷிகளுக்குள்ளே பிருகுமகாரிஷிநான், மந்திரங்களிற்பிரணவமந்திரம்நான், எக்யங்களுக்குள்ளெசெபஎக்யம் நான், அசைவில்லாததுக்குள்ளேயிமையபருவதம்நான். (௨௫)

அருச்சுனா - விருட்சங்களுக்குள்ளே யசுவத்தவிருட்சம்நான், தேவரிஷிகளிலேநாரதனுன், கெந்துருவாளுக்குள்ளேசித்திரத்தேரவனுன், சித்தாளுக்குள்ளேகபிலமுனிநான். ௨௬

அசுவங்களுக்குள்ளேஉச்சைசிரவம்நான், கெஜங்களுக்குள்ளேயயிராவதம் நான், புருஷாளுக்குள்ளே யிராசாக்கள் நான். (௨௭)

அருச்சுனா-ஆயுதங்களுக்குள்ளேவச்சிராயுதம்நான், பசுக்களுக்குள்ளேகாமதேனுநான், பிரசைகளுற்பத்தியாகிறமன்மதம்நான், சர்ப்பங்களுக்குள்ளேவாசுகிநான். (௨௮)

அருச்சுனா-விஷமின்றியிருக்கிற நாகாளிலாதிசேடன்நான், சலத்திற்சஞ்சாரம்பண்ணப்பட்ட சகலசீவாளுக்கும்ராசா

வாகியவருணன்நான், பிதிர்க்களுக்குள்ளேயரியமன் நான், த
ப்பாமற்றண்டிக்கிறவர்களுக்குள்ளேயியமதன் மராசனுன். ( )

அசுராளுக்குள்ளே பிரகலாதன்நான், நிமிஷமுதற்கண
க்குச்செய்யப்படாநின்றகாலம்நான், மிருகங்களுக்குள்ளே சி
ங்கம்நான், பட்சிகளுக்குள்ளே கருடன்நான். (௩௰)

அருச்சுன-வேகங்களுக்குள்ளே வாயுவுவேகம்நான், வி
ல்வித்தையுடைத்தானவாளுக்குள்ளேரொகுபதிநான், மச்சங்
களுக்குள்ளேராசாவாகிய மகரமச்சம்நான், நதிகளுக்குள்ளே
கெங்காபவானிநான். (௩௧)

அருச்சுன-சகல பிரபஞ்சங்களுக்கு மாதியாகியசிருஷ்டி
யும் மத்தியாகியதிதியும் அந்தமாகியசம்மாரமும் இந்தமூன்று
ம்நான், சமஸ்தவித்தைகளுக்குள்ளேயும் அத்யாத்மமென்ன
ப்பட்டபிரமவித்தைநான், வாதங்களுக்குள்ளே தான்பிடித்த
காரியம் செயிக்கவேண்டுமென்று அதற்கநுசரணையாக நி
யாயமோ அநியாயமோ ஒருவருக்கொருவர்செய்யப்பட்டவா
தங்களுக்குச் செற்பமென்று சொல்லப்படும். தனக்கொன்
றும் பிரயோசனமில்லாமல் எதிரிக்குமட்டுங் குறைவுசெய்ய
வேண்டுமென்றுநினைத்தவனுக் கெந்தஇடங்களிற் பூஷண
முமுபகாரமு முண்டாயிருக்குமோ அவைகளைக்கெடுத்துப்
போடும்படியாக அவாளிடத்திற்போய்ப் பேசப்பட்டவாதமு
தலானவைகளுக்குவிதண்டமென்றுசொல்லப்படும். ஆத்ம
ஞானத்தைப்பற்றிச் சமானஸ்தாளாவது அல்லது அதற்குக்
கீழ்ப்பட்ட முமூட்சுக்களாவது இவாள் ஒருவருக்கொருவா
செய்யப்பட்டவாதங்களெதுவோ அதற்குவாதமென்று சொ
ல்லப்படும். இந்தமூன்றுவாதங்களிலும்முன்சொன்ன ரசோ
குணதமோகுணமாகிய இரண்டுவாதங்களும்நாமல்ல, சத்துவ
குணமாகிய மூன்றுவதுசொன்னவாதமேநான். (௩௨)

அருச்சுன-அட்சரங்களுக்குள்ளே யெந்த அட்சரங்களு
க்குஞ்சேர்ந்துபிரகாசிக்காநின்றஅகாரஅட்சரம்நான், சமபெ

ன்றுசொல்லப்பட்டவைகளுக்குள் ராமனொன்றுங்கிர்ஷ்ணனொன்றுஞ்சொன்னால் அவைகளெப்படிச்சமமோ அப்படிப்போலேயிருக்கப்பட்டசமங்களெல்லாம்நான், காலங்களுக்குட்சிருஷ்டியுண்டானபோதும்ஸ்திதியானபோதும்அவைகள்லயமடைந்தபோதும் அட்சயமாயிருக்கப்படாநின்ற காலமெதுவோ அந்தக்காலம்நான், கன்மங்களுக்குள் அந்தந்தச்சீவாளுடையகன்மானுகுணத்துக்குத்தகுந்த பலன்களைக்கொடுக்கப்பட்டதெதுவோ அந்தக்கன்மங்கள்நான். (ந௩)

சர்வமுஞ்சங்கரிக்கிறதில்மிருத்திவுநான், சமஸ்தபூதங்களையுமந்தந்தப்படியுண்டாகப்பண்ணப்பட்ட சத்தியெதுவோ அதுநாம், ஸ்திரீகளில் நல்லகீர்த்தியும்லட்சுமீகரமும்நல்லதர்மமும் வரப்போகிறகாரியத்தில் யூகிக்கிறஸ்மிருதியும்முன்நடந்திருக்கிறவிஷயங்களைத்தாரணைசெய்யப்பட்ட சித்தமும்தைரியமும்சமையும்இவைகளெல்லாம்நாமே. (ந௪)

அருச்சுனா-யாகாதிகளைக்குறித்துவசனிக்கப்பட்ட மந்திரங்களிற்றேவேந்திரனைக்குறித்துச் சருவதேவதாத்மகமாய்ச்சொல்லப்பட்டசாமவேதமந்திரமெதுவோ அதுநான், சந்தஸ்களுக்குள்காயத்திரிசந்தஸ்நான், மாசங்களுக்குள்ளேசமஸ்ததேவாலயங்களிலும் விசேஷகரமாகப் பூசைமுதலானவைகளுஞ்செய்வித்துக் கொண்டாடப்பட்டமார்கழிமாதம் நான், இருதுகளுக்குள்ளே தேவாலயங்களிலுச்சவாதிகளும்பிரசைகளுக்கு விவாகாதிமுதலானசுபங்களும்நடக்கப்பட்ட சித்திரைவைகாசிமாதமாகியவசந்தருதுநான். (ந௫)

அருச்சுனா-வஞ்சனைக்குட்சொக்கட்டானாட்டத்தில் அவனவனிஷ்டப்படிக்குப் பகடைகள்விழும்படியாகப்பண்ணப்பட்டசத்தியெதுவோ அதுநான், தேயிசுகளுக்குள்ளே தேவாலயங்கள்பிரமாலயங்கள்முதலானதுஞ் செய்யப்பட்டதனாலுண்டானகீர்த்தியாகியதேயிசெதுவோ அதுநான், எந்தெந்தப்புருஷாளாலேயெந்தெந்தச் செயமடைகிறார்களோ அந்தந்தச்

செயமெல்லாம்நான், எந்தெந்தவிஷயங்களைப்பற்றி பெந்தெந் தப்புருஷாள்முயற்சிசெய்வார்களோ அந்தந்த முயற்சியெல லாம்நான், சாத்துவீகவந்தாளுக்கு ஏன்னிய சங்கற்பமின்றி யிருக்கப்பட்டசாந்தமெதுவோ அதுநான். (௩௬)

அருச்சுனா-யாதவவம்சாளுக்குள் வசுதேவபுத்திரனாகிய இப்போது பிரத்யட்சமாயுனக்குபதேசம்செய்யப்பட்டவாசு தேவனும்நானே பாண்டவாளுக்குள்ளே தனஞ்சயனென்னப் பட்டநீயும்நாமே முனீசுராளுக்குள்வியாசமுனிநாமே திரிகா லங்களும் அறிகிறவர்களுக்குட்சுக்கிரபகவானுமே. (௩௭)

அருச்சுனா-தண்டனைகளில்யாவரையும் வசப்படுத்தும்ப டியான தண்டனை யெதுவோ அதுநாம் நீதிகளிலெவர்களைச் செயிக்கவேண்டுமோ அவர்களுக்குப்போதிக்கப்பட்டதனாலே யவர்களொப்புக்கொண்டுடன்பட்ட நீதியெதுவோ அதுநாம் இரகசியங்களுக்குள்ளே யன்னியசங்கற்பமின்றித் தானே தா னாயிருக்கப்பட்டமவுனரகசியமேதோ அதுநாம் சகலசீவாளு டைய ஞானங்களுக்குள் தத்துவந்தெரிந்த ஞானவந்தாளு டையஞானம்நான். (௩௮)

அருச்சுனா-சகலபூதங்களுக்குமுற்பத்தியென்ன திதியெ ன்னலயமென்ன இந்தமூன்றுக்குங்காரணமான பீஜமும்நா மேஇந்தச்சராசராத்மகமானபிரபஞ்சங்களெல்லாம் நம்மைக் காட்டிலுமணுமாத்திரங்கூட அன்னியமேகிடையாது இதனா லே யெல்லாம்நாமேயாகியிருக்கிறோம். (௩௯)

அருச்சுனா-நம்முடையதிவ்வியமான விபூதிக்குப்பிரமா ணஞ்சொல்லமுடியாது அப்படிக்கு விஸ்தாரமாயிருக்கப்பட் டவிபூதிகளிலுன்புத்திகிரகிக்கும்படியானதெவ்வளவோ அவ் வளவுமாத்திரம் சிரேஷ்டமாயிருக்கிற விபூதிகளைமட்டுஞ் சங் கிரகமாகச்சொன்னோம். (௪௰)

அருச்சுனா-இவ்விதமாய்நாம் சொல்லியிருக்கையிலுமின் னமுமெல்லாவிபூதிகளும் விபரமாய்க்கேட்கவேண்டுமென்று

உனக்குப்பிரியமுண்டாயிருப்பதனாலே அவைகளெல்லாம்நாம்சொன்னாலும் நீயறியச்சக்திவந்தனல்லாததனாலே யெல்லாவற்றையுமறியத்தக்கதான சுளுவாகிய ஒருமார்க்கத்தைச்சொல்லுகிறோம்கேள். அருச்சுனா-சகலலோகங்களிலும் ஐஸ்வரியங்களோடும் பிரகாசத்தோடும்மகிமையோடும் அதிகசிரேஷ்டத்தோடும் பலன்களோடுங்கூடி யெந்தெந்தஸ்தலங்களிடத்திலும் எந்தெந்தவஸ்துக்களிடத்திலும் விளங்குகின்றனவோ அவைகளெல்லாம் நம்முடைய முக்கியமானவிபூதிகளென்றும் நம்முடையஅம்சத்தினாலுண்டானதென்றுமறி. ()

அருச்சுனா - உன்னுடையசித்தம்பகிர்முகமாகும்போது நீபத்திசெய்யநம்முடைய விபூதிகளைத்தெரியவேண்டுமென்றுகேட்டதற்குப் பரிச்சின்னத்தோடும் வெகுபிரகாரமாகமுக்கியமாயிருக்கப்படாகின்ற விபூதிகளைமட்டுஞ் சங்க்ரகமாக நாம்சொன்னோம். அப்படிப்பட்ட விபூதிகளைமட்டுந்தனித்தனியே நீபத்திசெய்வதனாலே பூரணமானஞானத்தையும் பிரயோசனத்தையுமடையமாட்டாய். எதனாலென்றால், நாமெப்போதும் சகலபிரபஞ்சங்களிடத்திலும் நம்முடைய ஏகாம்சத்தினால் வியாபிக்கப்பட்டுவிளங்குகிறபடியினாலே தனித்தனியே நீபத்திசெய்தால் விபசாரபத்தியாகமுடியுமேயல்லாமல் அவிபசாரபத்தியாகமாட்டாது. ஆகையாற், சகலபிரபஞ்சமாகிய சமஸ்தவஸ்துக்களிடத்திலும் நாமேயிருக்கிறோமென்றும் நம்மைத்தவிர அன்னியமில்லையென்று திடபத்தியுடனே அவிபசாரபத்திசெய்யவேண்டும்; அப்போதுதான்பூரணப்பிரயோசனமாகிய கைவல்யபதத்தைத்தப்பாமல் நீயடைய அதிகாரியாவாய். (சஉ)

இந்திரியங்கள்வழியாகச் சித்தம்பகிர்முகமானால் எந்தவஸ்துக்களைப்பார்த்தாலும் பகவத்பாவனையேபண்ணவேண்டுமென்கிற அபிப்பிராயங்கொண்டு தன்னுடைய விபூதிகளைப்

பத்தாமத்தியாயத்தினாலே அநுக்ரகஞ்செய்த யாதொருபக வானுண்டோ அவருக்கு நமஸ்காரம்செய்கிறேன்.

பத்தாவது

விபூதி அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௰-க்குச் சுலோகம்-சகச.

பரமகுருவே துணை.

உ

ஸ்ரீ லீலாமாநுஷ விக்கிரகாயநம:

பதினோராவது

விசுவரூப அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-பகவானானவர் விபூதிமகிமையை யநுக்ரகஞ்செய்ததனாலேயந்தவிபூதிஸ்வரூபமாகிய விசுவரூபத்தைக் காணவேண்டுமென்று அருச்சுனன் அபேட்சிக்க அந்தப்பிரகாரமேதன்னுடையவிசுவரூபத்தைக்காண்பித்தவிபரங்களை யிந்த அத்தியாயத்திற்சொல்லப்படுகிறது.

அவதாரிகை-முந்தின அத்தியாயத்தின்முடிவிலே சகலபிரபஞ்சங்களையும்ஏகாம்சத்தினால் வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறேனென்றனுக்ரகம்செய்தபகவானைப்பார்த்து அப்படிவியாபித்திருக்கிற ஸ்வரூபத்தைத் தான்பிரத்தியட்சமாய்க்காணவேண்டுமென்று ஆந்தரத்திலிச்சையுடையவனாய் அருச்சுனனானவன்பகவானைப் பார்த்துப்பிரார்த்திக்கிறான். சுவாமி அடியேனையநுக்ரகஞ்செய்து இரட்சிக்கிறநிமித்தமாக இரகசியமாயிருக்கப்படாநின்ற அத்யாத்மமாகிய ஸ்வரூபஞானத்தையுபதேசித்ததனாலேயென்னுடைய மோகமென்னப்பட்ட அஞ்ஞானமுழுதும் நஷ்டமாய்ப்போய்விட்டது. (க)

தாமரையிதழுக்குச்சமானமான நேத்திரத்தையுடைத்தானபகவானே-தேவரீரிடத்திலேயே சமஸ்தபூதங்களுமுண்டாகி ஸ்திதியானபின் லயமுமடைகிறதென்கிறதையும் அவ்வியயமான உம்முடையமகத்துவமும் விஸ்தாரமாகஅநுக்ரகஞ்செய்ததனாலேதெரிந்துகொண்டு அதனாலேயத்தியந்தசந்தோஷத்தையுமடைந்தேன். (உ)

ஆனாலும் பரமேஸ்பரா-உம்முடையவிசுவரூபத்தையெவ்விதமாகஅநுக்ரகஞ்செய்தீரோ அவைகளெல்லாம் சத்தியமே,யவைகளில்எனக்குயாதொருசமுசயமுமில்லை, ஆனாலும் புருஷோத்தமா-ஞானம், ஐஸ்வரியம், சத்தியம், பெலம், தைரியம், தேயிசுயிவைகளுடன் கூடியிருக்கிறதேவரீருடையயீஸ்வரசொரூபத்தைப்பார்க்கவேண்டுமென்று மிகவுமிச்சையுண்டானவனாயிருக்கிறேன். (ங)

அருச்சுனனானவன் இன்னமும் எவ்விதமாய்ச்சொல்லுகிறனென்றால் யோகீசுராளுக்கெல்லாம்ஆதாரமாயிருக்கப்பட்டபரமேஸ்பரரே-உம்முடையஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கிறதற்குநான்யோக்யனோஅல்லவோ அதுதேவரீரே யறியவேண்டும். தரிசனம்செய்யநான்யோக்யனாயிருந்தால்அவ்வியயனாயும் வியாபகனாயுமிருக்கப்படாநின்ற உம்முடையவிசுவரூபத்தையெனக்குத்தரிசனம்பண்ணிவைக்கவேண்டுமென்று அருச்சுனன் பிரார்த்திக்கப் பகவானுந்தயவோடே அந்தவிசுவரூபத்தைக்காண்பிக்கிறநிமித்தம் சஞ்சயன் சாவதானமாகஇருந்துபார்க்கவேண்டுமென்று என்ன உத்தரவுசொல்லுகிறானென்றால். (ச)

அருச்சுனா-அநேகநூறுநூறாயும் அநேகம்ஆயிரமாயிரமாயும் நானாவிதபேதாபேதங்களாயும் நானாவிதமான திவ்யங்களாயும் பிரகாசிக்கிறநானாவர்ணங்களோடும் நானாவிதமான ஆகிர்திவிசேஷங்களோடுங் கூடியிருக்கப்படாநின்ற நம்முடைய ஸ்வரூபத்தைப்பாரென்றுசொல்லி, (ரு)

இன்னம்துவாதசாதித்தாளையும் அஷ்டவசுக்களையும் ஏகாதசருத்திரர்களையும் அசுவனிதேவதைகளையும் மருத்துதேவதைகளையும் சப்தவாயுவுக்களையும் நம்முடைய இடத்திலேயேபாரும். அருச்சுனா-நீமுன் காணாமலும்கேட்காமலும்இருக்கிற இன்னமநேக.ஆச்சரியங்களுடனேயிருக்கிறவைகளையெல்லாம் நம்மிடத்திலேபார்ப்பாயாக. (௬)

பார்த்தா - நம்மிடத்திலிருக்கப்படாநின்ற சராசராத்மகமான சகலபிரபஞ்சங்களும் இப்போதுபாரும். அருச்சுனா-நீஎன்னஎன்னபார்க்கவேண்டுமென்று யிச்சையுடனேநிச்சயித்திருப்பாயோ அவைகளெல்லாம்நம்முடைய இடத்திலேயேபார். (௭)

அருச்சுனா-நம்முடைய விசுவரூபத்தையுன்னுடைய சருமசட்சுவினாலேபார்க்கச் சக்தனாகமாட்டாயானதினாலே யுனக்குத்திவ்யமாயிருக்கப்படாநின்ற ஞானநேத்திரந்தருகிறேன், அதனாலீசுரசம்பந்தமான நம்முடைய யோகமாயையினுடைய பிரபாவத்தையுடைத்தான நம்முடைய ஸ்வரூபத்தைப்பாரென்று பகவானானவரனுக்ரகம்செய்தாரென்று திரிதராட்டிரருக்குச் சஞ்சயர் ஆறுசுலோகத்தினாற் சொல்லுகிறார்.

வாருமையாதிரிதராட்டிரரே-மகாயோகிகளுக்கெல்லாம் யோகீஸ்பரராயிருக்கப்படாநின்ற பகவானானவர் அருச்சுனனைப்பார்த்து அனுக்ரகத்துடனே தம்முடைய சிரேஷ்டமாயிருக்கிற விசுவரூபத்தைக்காண்பித்தார். (௯)

அதெப்பேர்ப்பட்டரூபமென்றுகேட்பீரேயாகில் அதன் விபரமுஞ்சொல்லுகிறேன்கேளும், அநேகமுகமும்அநேகங்கண்களும் அநேகம் ஆச்சரியங்களும் அநேக ஆபரணங்களும் அநேக ஆயுதங்களும். (௰)

அநேகதிவ்யமாயிருக்கிறபூமாலைகள் அநேகதிவ்யமாயிருக்கிற பீதாம்பரமுதலான வஸ்திரங்களும் அநேக திவ்யமாயிருக்கிற கந்தங்கள் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறதாயும் அளவற்

றசர்வ ஆச்சரியகரமாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறமுக த்தோடுந் தரிசனங்கொடுத்தார். (யக)

மகாராசாவே-நானாவிதமான அனந்தரூபங்களோடுங்கூடின விசுவரூபமாகப்பட்டது ஆகாயத்தில் அநேகசூரியபிம்பங்களுடைய காந்தியானது ஏககாலத்திற் பிரகாசித்ததேயாமாகில் அதுகூட அந்தமகாத்மாவினுடைய பிரகாசத்துக்குச் சரியென்றுசொல்லக்கூடாது. அப்பேர்ப்பட்டரூபத்தை அருச்சுனனுக்குத் தரிசனமாகும்படி காண்பித்தார். (யஉ)

மகாராசாவே, அப்பேர்ப்பட்ட விசுவரூபத்தில் அநேகவிதவிதங்களாயிருக்கப்படாநின்ற சர்வபிரபஞ்சங்களும் தேவாதிதேவனாயிருக்கிற ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய சரீரமாகிய ஆகாயத்திலிருக்க அருச்சுனனானவன்பார்த்து மிகவுமாச்சரியகரத்தையடைந்தான். (யங)

மகாராசாவே, அருச்சுனனானவனிப்பேர்ப்பட்ட ரூபத்தைக்கண்டமாத்திரத்திலே சந்தோஷத்தையுடைத்தானவனாய்த் தேகமெல்லாம்மயிர்க்கூச்செரியப் புளகாங்கிதமாகியாச்சரியத்தோடேகூடினவனாய்ப் பகவானைப்பார்த்துச் சாஷ்டாங்கமாகநமஸ்காரஞ்செய்து அஞ்சலிபந்தனஞ்செய்துகொண்டு பதினேழுசுலோகத்தினாற்றோத்திரஞ்செய்கிறான். (யச)

சுவாமி-உம்முடையதிவ்யஸ்வரூபத்திலாதித்தனாதி தேவதைகளையும் ரிஷிகளையும்நான்குவிதமானசீவாளையும் மேருவிலிருக்கிறபிரமாவையும் ருத்திரரையும் வசிட்டாதிமகான்களையும் தட்சகாதிசர்ப்பங்களையுங்கண்டேன். (யரு)

சனார்த்தனா-அநேகங்கைகளோடும், புந்திகளோடும், வதனங்களோடும், நேத்திரங்களோடுங்கூடினதாய் அளவற்ற நானாவிதமானரூபத்தையுடைத்தாயிருக்கிற தேவரீரைத்தரிசனஞ்செய்தேன். விசுவமேரூபத்தை யுடைத்தாயிருக்கிறபகவானே உம்முடையஆதிமத்தியாந்தமாகிய மூன்றையுங்காண்கிறதற்கு ஒருவராலுங்கூடாது. (யசு)

அப்பேர்ப்பட்டஸ்வரூபத்தை யுடைத்தானவராயும் அநேககிரீடங்கள், கெதைகள், சக்கரங்களை த்தரித்துக்கொண்டிருக்கிறவராயுந் தேயிசுகளுக்கெல்லாமிருப்பிடமாயும் எங்கும்பிரகாசிக்கிறவராயும் ஒருவராலும்பார்க்கப்படாதவராயும் பிரகாசிக்கின்றஅக்கினி, ஆதித்தனிவர்கள் பிரகாசத்துக்கும்பிரகாசம்கொடுக்கிறவராயும் இன்னபடியென்றுநிச்சயிக்கக்கூடாததேவரீருடைய சொரூபத்தைத்தரிசித்தேன்.(௧௭)

மகாராசாவே; இன்னமுமெவ்விதமாய்த்தோத்திரம்செய்கிறுனென்ருல் நாசமின்றியிருக்கப்பட்டபரப்பிரமஸ்வரூபராயுந் தேவரீருடைய பதத்தையடையவேண்டுமென்றெதார்த்தமாயிச்சிக்கப்பட்ட முமூட்சுக்களாலேயறியப்படுகிறவராயும் விசுவத்துக்கெல்லாம்ஆதாரராயும் சிரேஷ்டமானகாரணமாயும் அவ்வியராயும் சாஸ்வதமான தன்மங்களை யிரட்சிக்கிறவராயும் நித்யராயும் புராதனராயும் மோட்சம்வேண்டுமென்கிறபேருக்கு மோட்சரூபமாகவுமிருக்கிறவர் தேவரீர்தாமேயென்றுநானறிந்தேன். (௧௮)

இன்னம் ஆதிமத்தியாந்தரகிதராயும் அனந்தமகிமையையுடைத்தானவராயும் அனேகசூரியசந்திரராகிய நேத்திரங்களையுடைத்தானவராயும் அனேக அஸ்தங்களையுடைத்தானவராயும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கப்பட்ட அக்கினிமுதலானதேயிசுகளுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டமானதேயிசுரூபமாயிருக்கப்பட்ட அனேகவதனங்களையுடைத்தானவராயுமிருக்கப்பட்ட தேவரீருடைய சுயம்பிரகாசத்திஞலே சமஸ்தபிரபஞ்சங்களும் தாபப்படும்படியாகயிருக்கிற தேவரீரைத்தரிசனம்பண்ணினேன். (௧௯)

இன்னம்பூமி, ஆகாயம், திக்குகள், விதிக்குகள், முதலாகிய எங்கும்வியாபித்திருக்கிறமகாத்மாவாகிய தேவரீர் அதிக ஆச்சரியகரமாயும் உக்ரமாயுமிருக்கப்படாநின்ற சொரூபத்தைப்பார்த்து லோகத்திரயங்களிலுள்ள சகலசிவாளும் மகாபயத்தையடைந்துகொண்டிருக்கிருர்கள். (௨௰)

இன்னமும் சகலதேவதைகளும் பயப்பட்டுத் தேவரீ ரைச்சரணமடைகிறார்கள் இன்னம்சிலபேர்கள் பயப்பட்டவ ர்களாகி அஞ்சலிபந்தனம்செய்துகொண்டு இரட்சிக்கவேண்டு மென்றுபிரார்த்திக்கிறார்கள் மகாரிஷிகளும் சித்தாள்முதலா னவர்களும் சுபங்களைவேண்டி அனேகவிதமாய்த் தேவரீரை த்தோத்திரம்செய்கிறார்கள். (உக)

இன்னம் ஏகாதசருத்திராள், துவாதசாதித்தாள், அஷ்ட வசுக்கள், சாத்தியாள், விசுவதேவதைகள், அசுவனிதேவ தைகள், மருத்துதேவதைகள், பிதுர்தேவதைகள், கெந்துரு வாள், எட்சராட்சசஅசுராள், சித்தாள் இவர்களெல்லாரும் ஆச்சரியத்துடனே திகைத்திருக்கிறார்கள். (உஉ)

இன்னம், மகாபுஜா, அனேகவதனங்களோடேயும் அ னேக நேத்திரங்களோடேயும் அநேக அஸ்தங்களோடேயும் அனேகதுடைகளோடேயும் அனேகபாதங்களோடேயும் அ னேக உதரங்களோடேயும் அனேகவாய்களோடேயும் அ னேகதந்தங்களோடேயுங் கூடினதாய் அதிக ஆச்சரியகரமா யிருக்கிற தேவரீருடைய ரூபத்தைக்கண்டு நானும்பயப்படுகி றேன் லோகங்களிலேயுண்டாகிய சமஸ்தபேரும் பயப்படுகி றார்கள். (உங)

இன்னம் விஷ்ணுமூர்த்தியே ஆகாயத்தையளாவிப்பி ரகாசமாய் அனேகவர்ணபேதங்களும் பயங்கரமானவதனங் களும் விசாலமாய்ச்சொலித்துக்கொண்டிருக்கப்படாநின்ற அனேகநேத்திரங்களையுடைத்தாயிருக்கப்பட்ட உங்களைப்பா ர்த்துப்பயமும் பிரமையையுங்கூடின சித்தத்தையுடைத்தா னவனுயொன்றுந்தெரியாதவனுயிருக்கிறேன். (உச)

இன்னம் கோரதந்தங்களுடனே பிரளயகாலாக்கினிக்கி ச்சமானமான பயங்கரத்தோடுங்கூடிய தேவரீருடைய முகத் தைப்பார்த்துத்திக்குத்திசைகளொன்றும் அறியக்கூடாமலு ம்சுகமென்னப்பட்டது லேசங்கூடயில்லாமலுமிருக்கப்பட்ட

என்னுடைய பயத்தைப் போக்குகிற நிமித்தம் ஜெகநிவாசா, தேவேசா, சீக்கிரத்திற் பூர்வம்போலப் பிரசன்னமாய்விடும். (உரு)

இன்னம் திரிதராட்டிரர் முதலானவர்களுடைய புத்திரர்களாகிய துரியோதனுதியானபேர்களும் அவர்களுடனே கூடின இராசாக்கள் முதலானசேனைகளும் வீஷ்டுமர், துரோணர், கன்னன், முதலானபேரும் நம்முடையசேனையில் துஷ்டத்தூய்மன் முதலான இராசாக்களும் அதைச்சேர்ந்த சேனைகளும்பிரவேசிக்கிறார்கள். (உசா)

சுவாமி-அதிகவேகத்தோடுங்கூடினவர்களாகிக் கோரதந்தங்களுடனே பயங்கரமாயிருக்கப்படாநின்ற உம்முடைய வாக்கிற் சிலபேர்கள் பிரவேசிக்கிறார்கள். இன்னம்சிலபேர்கள் பல்லுகளுடையநுனியில் அகப்பட்டுத் தேகங்களெல்லாம் பொடிப்பொடியாய்ப் போகிறாப்போலக்காணப்படுகிறார்கள். (உஎ)

சுவாமி-அனேகவிதமானநதிகளெல்லாஞ் சமுத்திரத்திலேவந்துவிழுகிறாப்போலத் தேவரீருடையமுகத்திற் பதினெட்டுஅக்குரோணிசேனையும் பிரவேசிக்கிறார்கள். (உஅ)

இன்னம் சுவாமி-உம்முடையமகிமைதெரியாமல் எரிந்துகொண்டிருக்கப்பட்ட தீபத்திலேவிழுந்தாற்சாவோமென்று தெரியாமல் விளக்குவெட்டிப்பூச்சியானது வேகத்தோடே போய்விழுகிறாப்போல இந்தயுத்தத்திலேநிற்கிற சேனைகளெல்லாம் சாவோமென்றறியாமல் உம்முடையமுகத்திலே பிரவேசிக்கிறார்கள். (உகூ)

விஷ்ணுமூர்த்தியே யிந்தச்சமஸ்தராசாக்களும் அவர்களைச்சேர்ந்தசேனைகளும் சொலிக்கப்படாநின்றகாலாக்கினிக்குச் சமானமான உம்முடையவாயில்அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறஎல்லாரையுந்தேவரீரேபட்சிக்கிறீர். அதிகஉக்ரமானதேவரீருடையதேயிசானது சகலசகங்களையும் தபிக்கும்படியாகப்பண்ணிவைக்கிறது. (௩௰)

இன்னம்தேவதைகளுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டமாயிருக்கிற வரோ உக்ரசொரூபமாயிருக்கப்படாநின்றதேவரீர்ஆர்? எனக்குத்தெரியும்படி அநுக்ரகஞ்செய்யவேண்டும், நான்உமக்குநமஸ்காரஞ்செய்கிறேன். மிகவும்அற்புதமாயும்ஆச்சரியகரமாயுமிருக்கப்படாநின்றஉம்மையின்னதென்றறியவேண்டுமென்றிச்சையுடைத்தான எனக்குத் தேவரீர்பூர்வம்போலப்பிரசன்னமாகவேண்டும்;எதற்காகயிந்தச்சொரூபமெடுத்தீர், அந்தரகசியமுமெனக்குத்தெரியும்படிஅநுக்ரகஞ்செய்யவேண்டும்.

இந்தவிதமாக்கேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்துப் பகவானவனென்னஉத்தரவு சொல்லுகிறானென்றால், அருச்சுனலோகத்தையெல்லாம்சங்கரிக்கிறகாலன்நான், உன்னைத்தவிரயிந்தஇரண்டுவகைச்சேனையிலே யுண்டானபேர்களையெல்லாம் சங்காரஞ்செய்யவேண்டி யிந்தஅவதாரஞ்செய்திருக்கிறோம். இவாளையெல்லாம்நீசங்கரிக்காமற்போனாலும் நம்மாலேநாசத்தையடைகிறதுநிசமென்றெண்ணு. (௩௨)

அருச்சுன - ஆனதால், நீதானேயெழுந்திருந்து யுத்தத்தைப்பண்ணிச்சத்துருக்களையெல்லாஞ்செயித்து வீஷ்மராதியானபேர்களையெல்லாம் அருச்சுனன்செயித்தானென்று கீர்த்தியையடைந்து குறைவில்லாதஇராச்சியத்தையும் ஆண்டுகொள். இத்தனைசேனைகளும் நம்மாலேமுதலிலேதானே கொல்லப்பட்டுப் போய்விட்டார்கள். ஆகையால்நான்செயிப்பேனோ செயிக்கமாட்டேனோவென்றுசந்தேகப்படாதே, அருச்சுன-நீ நிமித்தமாத்திரமாகும். (௩௩)

அருச்சுன- துரோணாசாரியார், வீஷ்மர், கர்ன்னன், முதலான நான்குதிக்குகளிலுமிருக்கப்பட்ட ராசாக்கள்முதலானவர்களெல்லாம் நம்மாலே முன்னமேகொல்லப்பட்டுப் போய்விட்டார்கள், அவர்களையெல்லாம் நீயும்நிமித்தமாத்திரமாயிருந்துகொல்லு; இதனாலேபயப்படாமல்யுத்தத்தைப்பண்ணுவாயானாற்சத்துருக்களையெல்லாஞ்செயிக்கப்போகிறாயென்றுபகவான்சொல்ல. (௩௪)

திரிதராட்டிரமகாராசாவே அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்
டு அருச்சுனனுக்குத்தேகமெல்லாம் மயிர்க்கூச்சலுண்டாகி
நடுநடுங்கி, வாய்குளறி, அத்யந்தசந்தோஷத்தையும் பயத்தை
யும்அடைந்தவனு யிரண்டுகையுஞ்சேர்த்துக்கொண்டு பகவா
னுடைய மகிமையைப்பார்த்து அடிக்கடிநமஸ்காரஞ்செய்து
தோத்திரஞ்செய்கிறுன். (ஙரு)

மகாராசாவே, எவ்விதமாகத்தோத்திரஞ்செய்கிறுனெ
ன்றுகேட்கிறீர்களோ, ரிஷிகேசா-உம்முடையமகத்துவத்தை
ப்பார்த்துத்தோத்திரங்களைச்செய்துகொண்டு தேவரிஷிகளெ
ல்லோரும் சந்தோஷத்தையடைந்து திரும்பித்திரும்பியும்மு
டையசொரூபத்தைப்பார்க்கிறதற்குப் பிரியத்தையுடைத்தா
னவர்களாய்இருக்கிறுர்கள், இராட்சசகணங்களெல்லோரும்ப
யத்தையடைந்து திக்குகள்தோறுமோடுகிறுர்கள், சித்தர்கண
ங்களெல்லோரும் பத்திவிசுவாசத்துடனேநமஸ்காரஞ்செய்கி
றுர்கள். (ஙசா)

இன்னம் செகத்துக்கெல்லாமாதாரமாயுங்காரணமாயுமி
ருக்கிறவரே பரமான்மாவாகவுமனந்தரூபத்தையுமுடைத்தா
னவரே தேவதைகளுக்கெல்லாம்தேவனுயுமோட்சரூபமாயு
மிருக்கிறவரே ஜெகநிவாசா, இன்னமும்பிரமதேவருக்கும் ஆ
திகாரணமாயும்சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிறவரே சத்துசொரூபமா
னசிவனுக்கும் அசத்துசொரூபமான பிரகிருதிக்கும்பரனுயும்
அட்சரமானபரப்பிரமசொரூபராயுமிருக்கிறவுமக்கு யார்தா
ன்நமஸ்காரஞ்செய்யாமலிருப்பார்கள். (ஙஎ)

இன்னம்ஆதிதேவனுயும், புராணனுயும், புருஷனுயும், வி
சுவத்துக்குப்பரமமான காரணமாயுமிருக்கிறவரே சமஸ்தத்
தையுமறிகிறவராயும் சமஸ்தரூபங்களாயுஞ், சிரேஷ்டமான
மோட்சவீடாகவுமிருக்கப்பட்டதேவரீரே யனந்தரூபராயும்
விசுவமெல்லாம்வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறீர். (ஙஅ)

இன்னம் வாயுவு, அக்கினி, யியமன், வருணன்; சூரிய
ன், சந்திரன், பிரமாவுக்குப்பிதாவாகிய விஷ்ணுவுந்தேவரீர்

தாமே அப்பேர்ப்பட்டதேவரீருக்கு அனேகந்தரம்முன்னும் பின்னும் நமஸ்காரமென்றுஅடிக்கடிநமஸ்க்கரித்து. (நகூ)

தேவரீர்சமஸ்தபிரபஞ்சத்தையும் வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியினுலே சருவமுந்தாமே ஆதியந்தமில்லாதவீரியத்தையுடைத்தானவரே யபரிமிதமாய்ப் பராக்ரமத்தையுடைத்தானவரே யுமக்குமுன்பாகவும்பின்பாகவும்நமஸ்காரம் எங்கும்நமஸ்காரம். (சய)

அருச்சுனனனவன்மிகவுஞ்சிரத்தாபத்தியுடனே அபிமுகம்பண்ணிக்கொள்ளுகிறுன். சுவாமி-உம்மைச்சினேகிதனென்கிறபிரியபெலத்தினுலே ஏகிருஷ்ணு, ஏயாதவா, ஏமைத்துனு, ஏசிநேகிதாவென்றுமின்னமும்பலவிதமாயும்முடையமகிமையையும் ஸ்வரூபத்தையுமறியாமல் நான்மோகவசத்தினுலேயும்சினேகத்தினுலேயுமென்ன என்னபேசியிருக்கிறேனே அத்தனையும். (சக)

இன்னம்விவகாரகாலங்களிலுங் கூடப்படுத்துக்கொண்டிருக்கிறபோதும் விளையாடுகிறபோதுங் கூடஇருக்கும்போதும் போசனஞ்செய்கிறபோதுஞ் சபைகளிலிருக்கும்போதும் மனுேவாக்குக்காயகன்மங்களினுலென்னென்ன அபசாரஞ்செய்தேனே அச்சுதா அவைகளையெல்லாம் அப்பிரமேயமாயிருக்காநின்றதேவரீர் சகித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சாஷ்டாங்கமாகத்தெண்டம்பண்ணிஅவர்மகிமையையின்னமுந்தோத்திரஞ்செய்கிறுன். (சஉ)

ஓய்மகாராசாவே ஒருவராலுமறியக்கூடாத பிரபாவத்தையுடைத்தானவரே சராசராத்மகமானயிந்தலோகத்துக்குப்பிதாவும் பூச்சியருங் குருக்களுக்கெல்லாங்குருவுந் திரிலோகத்திலுமுமக்குச்சமானமாயொருவருமில்லையென்ருற் சிரேஷ்டமுண்டென்றுஎங்கேசொல்லுகிறது. (சங)

ஆனதால் லோகத்துக்கெல்லாம்பகவானுயிருக்கிறவரே தேவரீரைநமஸ்கரிக்கிறேன் செகதீசுரனுகியுந்தோத்திரங்களுக்கருகராயுமிருக்கப்படாநின்ற தேவரீரைவேண்டிக்கொள்ளு

கிறேன் புத்திரர்களுடைய அபராதங்களைப்பிதாக்களும் சினேகிதன் செய்த அபசாரத்தைச்சினேகிதனும் பிரியமாயிருக்கப்பட்ட ஸ்திரீசெய்த அபசாரத்தை அன்புடையபர்த்தாவும் எப்படி க்ஷமிக்கிப்பார்களோ அப்படிப்போலே யஞ்ஞானதிசையினலென்னால்நடந்தசகல அபராதங்களையும் தேவரீர் தயாளுவானதனாலே க்ஷமைசெய்துகொள்ளவேண்டும். (சச)

இன்னம் முன்னெப்போதும் பார்க்காமலிருக்கப்படாநின்ற உம்முடைய ரூபத்தைப்பார்த்துக்கிருதார்த்தனானேன் ஆனாலும்என்னுடையமனதானது பயத்தினால்மிகவும் வியாகுலத்தையடைந்திருக்கிறது ஆகையாலும்முடையபூர்வரூபத்தைப்பார்த்தாலெனக்குச் சந்தோஷமுண்டாகும் அதனால் தேவேசா, ஜெகநிவாசா, இப்போதுபூர்வரூபமாகத்தரிசனஞ்செய்துவைக்கவேண்டும். (சரு)

இன்னம்அனேகம்புஜங்களுடன்கூடினவரோ விசுவமே ஆகிர்தியாகஉடைத்தானவரோ கெதாயுதசகிதமாய்க்கிரீட குண்டலங்கள்தரித்துச் சதுர்ப்புயங்களோடே சவுமியமானதேவரீருடையபூர்வசொரூபத்தைக்காண்பிக்கவேண்டும். (சகூ)

அவதாரிகை தற்பதவாச்சியார்த்தமுழுமையும்தன்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்கிறபோதம் அருச்சுனனுக்குஉண்டாகவேண்டுமென்று இந்தவிசுவரூபதரிசனஞ்செய்துவைத்தபடியால் அதனுடையபெருமையைப்பகவானனவர் மூன்றுசுலோகத்தினாற்சொல்லுகிறார். அருச்சுன - என்னுடைய யோகமகத்துவத்தினாலே யிப்போதுபிரசன்னமாயிருக்கிற உத்தமமான ரூபத்தையுன்னிடத்திலிருக்கிற கடாக்ஷத்தினாலே நீகாணும்படியாகச்செய்வித்தேன் தேசோமயமாயும் விசுவாத்மகமாயும்ஆதியந்தமில்லாமலிருக்காநின்றரூபத்தைநீயொருவன்கண்டாயேதவிரப்பூர்வத்திலாருங்காணவில்லை யதனாலே அருச்சுன-நீ கிர்தார்த்தனாய். (சஎ)

இன்னம்வேதசாத்திரங்கள்வாசித்து அர்த்தங்களைத்தெரிந்ததனாலும் யெக்யாதிகள்செய்ததனாலும் அக்கினிஹோத்

கிராதிகிரியைகளாலும் சிரேஷ்டமான தானங்களினாலும் உக்ரமான தபசுகளினாலும்இன்னமும்பலவிதமான கன்மங்களினாலுமறியக்கூடாத அனேகவிதமான ரூபங்களையுடைத்தான விசுவரூபமாகியநம்மை யிந்தமனுஷலோகத்திலுன்னைத்தவிர வேறொருவரும்பார்க்க நாம்சக்கியமாகமாட்டோம். (சஅ)

அருச்சுனா-ஆனதால்இப்படிப்பட்டரூபத்தைநீ தியானஞ்செய்யவேண்டியுனக்குக்காண்பித்தோம் அதைப்பார்க்க உனக்குப்பயங்கரமாயும் வியாகுலமாயும் மூடபாவமுமுண்டாயிருப்பதாக நீசொல்லுகிறபடியாலவைகளெல்லாம் நீயினிமேலடையாமற் சந்தோஷசித்தனாய்ச் சவுமியமானநம்முடைய பூர்வரூபத்தைப்பாரென்று பகவானானவர் விசுவரூபத்தைமறைத்துக் கிருஷ்ணமூர்த்திரூபமாய்க்காண்பிவித்தார். (சகூ)

மகாராஜாவே, கேளும் இவ்விதமாய்வாசுதேவரானவர் பயத்தையடைந்திருந்த அருச்சுனனைப்பார்த்துமிருதுவானமதுரவாக்கியங்களினாற்சமாதானஞ்செய்து மறுபடியுஞ்சவுமியமான தன்னுடையபூர்வரூபத்தைக்காண்பிவித்தார். (ருல)

இப்படிப்பட்டசவுமியரூபத்தைப்பார்த்து அருச்சுனனானவன் எவ்விதமாய்ச்சொல்லுகிறானென்றாற் சனார்த்தனா உம்முடையசவுமியமாகிய மனுஷரூபத்தைப்பார்த்து இப்போதல்லவா பூர்வம்போலே பிரசாந்தசித்தத்தையடைந்தவனானேனென்றுசொல்ல. (ருக)

பகவானானவர்-அருச்சுனா ஆராலுங்காணுகிறதற்குச்சக்கியமாகாத நம்முடைய ஈஸ்வரஸ்வரூபமாகிய விசுவரூபத்தைநீபார்த்தாய் தேவதைகள்முதலானவர்களுமிதுவரைக்கும்பார்த்தவர்களல்ல ஆனாலெப்போதுமிந்த விசுவரூபதரிசனத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்று கோரிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அப்படிப்பட்டரூபத்தையுனக்குத் தியானஞ்செய்யவேண்டிநாம்காண்பிவித்தோம். (ருஉ)

அருச்சுனா - இவ்விதமாய்க்காணுகிறதற் கபுரூபமாய்ப்போவானேனென்றுகேட்பாயேயாகில் இப்போதுநீபார்த்தவி

சுவரூபமாகியநம்மையெதார்த்தமாயறிந்து பிரீதிபூர்வமாகப் பத்திசெய்யாமல் வேதாத்தியயனங்கள்செய்கிறதனாலேயுந் தவங்களாசரிக்கிறதனாலேயுந் தானங்கள் கொடுக்கிறதனாலேயு மெக்யங்கள்செய்வதனாலேயும் நம்மையொருபோதுங்காண மாட்டார்கள். (ருங)

சத்துருசம்மாரனாகிய அருச்சுனா பின்னையாருக்குத்தனிந்தரூபங்காணப்படுமென்றுகேட்பாயேயாகில் இதரதேவதைகளையுபாசியாமலென்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றென்னையேயார் பத்திசெய்கிறார்களோ அவர்களுக்குச் சாத்திரங்களினாலேயுமறியப்படுவேன் சுத்தமாயிருக்கப்பட்டசித்தத்துக்குங்காணப்படுவேன் இப்பேர்ப்பட்டநானேயவர்களென்றுதெரிந்தனுபவிக்கும்படியாக நான்சுளுவாயுமுடன்பட்டிருப்பேன். (ருச)

அருச்சுனா- சகலசாஸ்திரங்களினுடையசாராம்சமாகியும் பரமரகசியமாயுமிருக்கப்பட்டதெதுவோ அதைச்சங்க்ரகமாகஉனக்குச்சொல்லுகிறேன்கேள் யாதொருவர்நம்மையுத்தேசித்துப்பிரியத்தோடுங்கூடி நிட்காமகன்மங்கள்செய்கிறார்களோ நம்மைத்தானேபரமபுருஷார்த்தமாக எண்ணுகிறார்களோ நம்மைத்தானேயாசரித்தவனா யீஷணாத்திரயங்களைவிட்டுநம்மையே அநனியமாகப்பத்திசெய்கிறார்களோ ஒருவரிடத்திலும்வயிரமின்றியாரிருக்கிறார்களோ இத்தியாதிகுணங்களுடன்கூடினயாதொரு புருஷாளுண்டோ அவர்கள்தான் நம்முடையசொரூபத்தையடைவார்கள். (ருரு)

தேவதைகள்முதலாய்க்காணப்படாத விசுவரூபத்தைக் காண்பித்ததைப் பார்க்கவேண்டுமென்றாற் பத்தியின்றிக்கூடாதென்றுபோதித்த யாதொருபகவானுண்டோ அவருக்கு நமஸ்காரம்.

பதினோராவது

விசுவரூப அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௰க-க்குச் சுலோகம் சசுசு.

பரமகுருவேதுணை.

ஸ்ரீ நவநீதநவாகாராயநம:

பன்னிரண்டாவது

பத்தியோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-நிர்க்குணோபாஸ்தி சகுணோபாஸ்தி யிந்த யிரண்டில் தேகாபிமானத்தோடுங்கூடின புருஷனாயிருந்து கொண்டு நிர்க்குணோபாஸ்திசெய்கிறதைக்காட்டிலுஞ் சகுணோபாஸ்திசிரேஷ்டமென்பதை யிந்தஅத்தியாயத்திற்சொல்லத்தொடங்குகிறார்.

சுவாமி-சகுணரூபமாகியவிசுவரூபத்தையுடைத்தானவனாய்ச் சர்வஞ்ஞாதிகுணங்களுண்டானவனாகிய உம்மையறிந்து உம்மிடத்திலேயேமனதைநிறுத்தி யும்மையுபாசிக்கப்பட்டபக்தாளும்மையடைவார்களென்று பதினோராமத்தியாயத்தின்முடிவில் அநுக்ரகஞ்செய்தீர்கள் அட்சரமாயும்அவ்யக்தமாயுமிருக்கப்படாநின்ற நிர்க்குணமாகியபரப்பிரமசொரூபத்தையும் சிலபேர்களுபாசிப்பார்களென்றுமநுக்ரகஞ்செய்திருக்கிறீர்கள் இவர்களிலேசிரேஷ்டாளாரோ அவர்களைத்தெரியும்படியநுக்ரகஞ்செய்யவேண்டும். (௧)

அருச்சுனா-சர்வஞ்ஞாதிகுணங்களுண்டாகிய பகவானாயிருக்கிறநம்மிடத்திலே யாதொருவர்மனதைவைத்து நித்யமுந்தியானவந்தாளாய் நம்முடையநிமித்தமாக நிட்காமகர்மங்களைச்செய்துகொண்டு எதார்த்தமானசிர்த்தையுடனே நம்மையேயுபாசிக்கிறார்களோ அவர்களேசிரேஷ்டாள். (௨)

சுவாமி-நிர்க்குணோபாஸ்திசெய்யப்பட்டவாள் சிரேஷ்டமல்லவா? அருச்சுனா-அப்படிநினைக்கவேண்டாம். எதனாலென்றால், அட்சரமாயின்னபடியென்று சொல்லப்படாததாயும் நாமரூபங்களில்லாததாயும் சாஸ்வதமாயும் எங்கும்பரிபூரணமாயும் சிந்திக்கக்கூடாததாயும் மாயைக்கதிட்டானமாயும்யாதொருவிகாரங்களுஞ்சலனமுமின்றிக் கூடஸ்தராயுமிருக்கப்பட்ட நம்முடையஸ்வரூபத்தையிந்திரியங்களெல்லாம்நிக்கிர

கஞ்செய்து எங்குஞ்சமபுத்தியாய்ச் சர்வபூதங்களுக்கும்இதஞ் செய்கிறபேரா யாதொருவருபாசிக்கிறார்களோ அவர்களுஞ் சிரேஷ்டாளே அவர்களுந்நம்மையேயடைவார்கள். (௫)

என்றசொல்லானது அவனோநானென்று நீயறியவேண் டும். அருச்சுனு-பாரதா நிர்க்குணோபாஸ்திசெய்கிறது மிக வுமருமையென்பதைச் சொல்லுகிறேன்கேள். அவ்யக்தமா யும்பரப்பிரமமாயுந்நிர்க்குணமாயும் இருக்கப்படாநின்ற ஸ்வ ரூபத்தையுபாஸ்திசெய்யப்பட்டஞான மிகவுஞ்சிரேஷ்டமே. அதற்குச்சமஸ்தபூதங்களிடத்திலேயுந் துவேஷங்களில்லாமல் மைத்திரியாதியுடன் தயாவந்தனுய்த் தேகத்தைத்தானென்கிற அகந்தையும் விஷயங்களிற்றன்னதென்கிறமமதையுமில்லா மற்சுகதுக்கங்களிடத்திற்சமமான புத்தியுண்டானவனுயிருந் துகொண்டு அவ்யக்தமானபரப்பிரமசொரூபத்தினிடத்தில் ஆ சக்தியானசித்தத்தையுடைத்தானவனுய் நிர்க்குணோபாஸ்தி செய்யவேண்டும் அப்படிக்கில்லாமற்றேகாபிமானத்துடன் கூடினவர்களெந்தனைப்படுவார்களேயாகில் அதிககிலேசமுண்டா யிருக்கும். அதனுல்நிர்க்குணோபாஸ்திசெய்கிறதுபிரயாசமான தால் அதைவிட விசுவரூபமாகிய சகுணத்தியானஞ்சிரேஷ்ட ம் அந்தச்சகுணத்தியானத்தைக்காட்டிலுஞ் சனனமரணத் தைக்கொடுக்கத்தக்கதான சங்கற்ப விகற்பங்களைச்செய்யப்ப ட்டமனமுதலான இந்திரியங்களெல்லாஞ் சாந்தியடையும்படி யாகச்செய்யப்பட்டகன்மபலத்தியாகஞ்சிரேஷ்டமாகும். ௪-௫

அருச்சுனு-ஆகையால்நம்முடையபத்தாளெளிதாகமோ ட்சமடைகிறதற்குச்சாதகமான கன்மபலத்தியாகத்தினுடை யசிரேஷ்டத்தைச்சொல்லுகிறேன்கேள். எவர்களாகிலுஞ்ச மஸ்தகன்மங்களையும் விதிபூர்வமாகநம்மிடத்திற் சமர்ப்பித்து வேறேதேவாந்தரங்களையுபாசியாமல் நம்மையேபரமபுருஷா ர்த்தமென்றெண்ணி யிதரசிந்தையில்லாத பத்தியோகத்தின லே நம்மையேதியானஞ்செய்துகொண்டிருப்பார்களாகில் அ வர்களுந்நம்முடையசொரூபத்தையேயடைவார்கள். (௬)

சுவாமி-இந்தக்கன்மங்களினுலேயுந் தியானத்தினுலேயு மதையெப்படியடைவார்கள்? அருச்சுனு-நம்மிடத்தில்நிறுத்தப்பட்டசித்தத்தையுடைத்தானபத்தாளுக்கு நாம்சீக்கிரமாக மிருத்தியோடுங்கூடியசம்சாரசாகரத்திலிருந்துங் கரையேற்றிவைக்கப்பட்டவனுவோம். (எ)

அருச்சுனு-நீயும்நம்மிடத்திலேயே மனதைநிறுத்தி நம்மிடத்திலேயே புத்தியுண்டானவனுய்விசுவரூபமாகியநம்மையேதியானிப்பாயாகில் நம்முடையஅநுக்ரகத்தினுலே ஞானம்லப்தமாகித் தேகாந்தத்திற் சாயுச்சியமாகிய நம்முடைய சொரூபத்தையேயடைவா யிதற்குச்சமுசயமில்லே. (அ)

அருச்சுனு-இவ்விதமாய்ச்சித்தத்தைஸ்திரமாய் நம்மிடத்தில்நிறுத்த அசக்தனுயிருப்பாயேயாகில் நம்மையெவ்விதமும் அடையவேண்டுமென்றுநிச்சயித்தபுத்தியினுற் பாகியத்தில்நமக்குப்பிரீதிகரமாகிய நிட்காமகன்மங்களைச்செய்துகொண்டு பூர்வஞ்சொன்னபடியோகாப்பியாசத்தினுலே நம்மைத்தியானஞ்செய்துகொண்டுவருவாயாகில் அப்போதுமனதிலுண்டானவிட்சேபங்களெல்லாஞ் சுத்தமாய்விடுபட்டு நம்மையேயடையலாம். (கூ)

அருச்சுனு- இந்தயோகாப்பியாசஞ்செய்யச் சமர்த்தில்லாதவனுயிருந்தால் எனக்குப்பிரியகரமாயிருக்கப்படாநின்ற ஏகாதசியுபவாசமுதலானவிரதங்களுடன் நாமகீர்த்தனங்கள் முதலாகிய சற்கருமங்களைச்செய்துவருவாயாகில் அதனுலு மோட்சத்தையேயடைவாய். (ய)

அருச்சுனு-இதற்குஞ்சக்தியில்லாதவனு யிருந்தாயாகில் நாமேயெல்லாவற்றிற்குங்கதியென்று நம்மைத்தானே சரணமடைந்து மனேநிக்கிரகத்துடனேகூட நீசெய்யப்பட்டசகல கன்மங்களையும் அவைகளின்பலன்களையும் எனக்கேயற்பணஞ்செய்துகொண்டு யெல்லாப்பாரத்தையும்நம்மிடத்திலேயே பொறுப்பாய்வைப்பாயேயானுல் அதனுலேநம்முடைய அநுக்ரகமுண்டாய்க்கிருதார்த்தனுய்விடுவாய். (யக)

அருச்சுன-நம்மைஞானமின்றி யேகதேசமாயுபாசிக்கிறதைக்காட்டிலும் பரோட்சஞானஞ்சிரேஷ்டம் அந்தப்பரோட்சஞானத்தைக்காட்டிலும் விசுவரூபத்தியானஞ்சிரேஷ்டம் அந்த விசுவரூபத்தியானத்தைப்பார்க்கிலுஞ் சற்கருமங்கள் செய்து அந்தப்பலன்களைத்தியாகஞ்செய்யப்பட்டதுமிகவுஞ் சிரேஷ்டம் அந்தக்கன்மபலத்தியாகத்தினற் சனனமரணமென்னப்பட்டசங்கற்பவிகற்பங்கள்முதலான சுகதுக்கங்கள்யாவுஞ்சாந்தியடைந்து நம்முடையசொரூபமாகியமோட்சத்தையேயடைவார்கள். (௰உ)

சுவாமி-தேவரீருடையபக்திசெய்யப்பட்ட பக்தாளானவர்கள் தேகாந்தத்தில்மோட்சமடைகிறது நிச்சயமாயிருந்தபோதிலும் அவர்களைநான்தெரிந்து கொள்ளும்பொருட்டுத்தேகத்துடனவர்களிருக்கும்போது எவ்விதமான குணங்களுடன் கூடியிருப்பார்கள்? அருச்சுன-எட்டுச்சுலோகத்தினற் சொல்லுகிறேன்கேள், லோகத்திலிருக்கப்பட்ட சமஸ்தபூதங்களிடத்திலேயுந் துவேஷமின்றியிருப்பன் தனக்குச்சமானமாகியபேர்களிடத்தில் மைத்திரியென்னப்பட்டசினேகஞ்செய்வான் தீனளாயிருக்கிற பேர்களிடத்திற் கருணைசெய்வான் பெண்சாதி பிள்ளைகளிடத்தில் மமத்துவமில்லாமலுந்தேகத்தைநானென்கிற அகங்காரமின்றியுமிருப்பன் துக்கங்களிடத்திலுஞ்சுகங்களிடத்திலுஞ் சமானபுத்தியுடைத்தானவனுகவும் பூமாதேவியைப்போற்பொறுமையுடையவனுகவுமிருப்பன் இவன்தான்நம்முடையபக்தன். (௰௩)

இன்னமுமெப்போதுஞ்சந்தோஷமுள்ளவனுயும்என்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்கிறதில் திடநிச்சயமும் ஆத்மஞானம்பிரதானமாக மனதும்புத்தியும்நம்மிடத்திலேயே சமர்ப்பித்தவனுயுமுண்டானவனெவனே அவனேநம்முடையபக்தன் நமக்குப்பிரியனுமாவன். (௰௪)

அருச்சுன-இன்னமும்லோகத்திலுள்ள சகலசீவாளுக்குமெவனுலேபயமில்லையோ எவனுக்குச் சகலசீவாளாலும்பய

மில்லையோ நல்லதுசம்பவித்தாற்சந்தோஷமும் பிறர்க்குநன்மைவந்தாற்பொறுமையுங் குரோதமு மனச்சோபமுமெவனுக்கில்லையோ அவன்தான்நம்முடையபக்தன். (ருரு)

அருச்சுனா-இன்னமும் எந்தவஸ்துவையுந் தான்அபேட்சியாமலும் பலவந்தமாய்வந்தவிஷயங்களிலாசையின்றியும் சோம்பலும்பீடையுமின்றிப் பாகியத்திலுமாந்தரத்திலுஞ் சுசியுண்டானவனும் வினையபுத்தியோடும் பட்சபாதமில்லாமலும் மனைவியாதியில்லாதவனும் நம்மையடைவதற்கானஎத்தனத்தைத்தவிர மற்றசர்வமுயற்சிகளையும் விட்டவனுயுமிருக்கப்பட்டவனெவனோ அவனேநம்முடையபக்தன்.(ருசு)

அருச்சுனா-இன்னமும்பிரியத்தைக்கொடுக்கத்தக்க நல்லவிஷயங்கள்வந்தா லதனாற்சந்தோஷியாமலும் அப்பிரியத்தைக்கொடுக்கத்தக்க பொல்லாதவிஷயங்கள்வந்தால் அதனால்துக்கப்படாமலும் பிரியமானவஸ்துக்கள் வியோகமானா லதனாற்சோகத்தையடையாமலும்சுவர்க்காதிமுதலாய்வாராதவஸ்துக்களைக்கோராமலும் சுபாசுபரூபங்களான புண்ணியபாபங்கள்விட்டென்னிடத்திற் பத்திசெய்யப்பட்டவனெவனோஅவனேநம்முடையபக்தனும் பிரியனுமாவன். (ருஎ)

அருச்சுனா-இன்னமுஞ் சத்துருவினிடத்திலும் மித்துருவினிடத்திலும் மானத்தினிடத்திலும் அவமானத்தினிடத்திலுஞ் சிதோஷ்ணசுகதுக்கங்களிடத்திலுஞ் சொப்பனம்போலெண்ணிச் சமபுத்தியுண்டானவனும் நம்முடையபக்தியில்லாத சங்கத்தைச்சேராமல் விவர்ச்சிதனாயிருக்கப்பட்டவனெவனோ அவனேநம்முடையபக்தன். (ருஅ)

அருச்சுனா-இன்னமு மொருவர்செய்யப்பட்ட நிந்தையிலுந் துதியிலுஞ்சமசித்தத்தையுடையவனும்எப்போதுமேகாந்தத்தையிச்சித்துக்கொண்டிருக்கப்பட்டவனுந்தானிச்சியாமலிருக்கத் தெய்வாதீனமாய்வந்தபொருளைத் தள்ளாமலும் அதனாலேதிருப்தியடைந்தவனும் வாராதபொருளிலே யபேட்சையின்றியும் இன்னவிடமிருக்கிறது இன்னவிடமிருக்கக்

..டாதென்கிற நிலவரமின்றி ஸ்திரபுத்தியுடன் நம்மிடத்திற்
..க்தியுண்டானவனெவனே அவனேயெனக்குப்பக்தனும் பி
..யனுமாவன். (ம்கூ)

அர்ச்சுன-எவர்களாகிலுஞ் சிரத்தாபத்தியோடுங்கூடின
..ர்களாகி நாமேபரமபுருஷார்த்தமென்றெண்ணி யிப்போது
..ம்சொன்னமோட்சசாதகமான கருமங்களையெதோத்தமா
..சரிப்பார்களேயாகில் அப்படிப்பட்டபத்தாள் நமக்கத்யந்த
..ரியமுண்டானவர்களாவார்கள்; அதனாலவர்களுக்குப்பிரகி
..திபுருஷனையும் க்ஷேத்திரம்க்ஷேத்திரக்ஞனையும் ஞானம்ஞே
..த்தையும் பிரித்தறியும்படியானஞானத்தை நான்கொடுத்து
..ல்லாவற்றிற்குஞ்சிரேஷ்டமாயிருக்கிற நம்முடையசொரூப
..தையடையும்படியாகவுஞ்செய்விப்போம். இந்தப்பிரகாரம்
..ர்க்குணோபாஸ்திசெய்கிறது பிரயாசமாகையால் எளிதாக
..மாட்சம்வரவேண்டிச் சகுணோபாஸ்திநல்லதென்றுபகவா
..னவர் அனுக்கிரகஞ்செய்தவிபரத்தைத் திரிதராட்டிரருக்
..தச்சஞ்சயர்சொன்னர். (உம்)

தேகாபிமானத்தோடுங்கூடியபுருஷாள் சகுணோபாஸ்தி
..செய்தால் மோட்சத்தையடையலாமென்றெந்தப் பகவானு
..லே சொல்லப்பட்டதோ அவருக்கு நமஸ்காரம்.

பன்னிரண்டாவது

பத்தியோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ. அத்தியாயம் ம்உ-க்குச் சுலோகம்-சஅகூ.

ஸ்ரீ பிருந்தாவனவாசப்பிரியாயநமஃ

௳

ஸ்ரீ கோடி-சூரிய சமப்பிரபாயநமஃ

பதின்மூன்றாவது

பிரகிருதிபுருஷவிபாகயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-பக்தாளைச்சம்சாரத்தில்நின்று மெளிதாக
..டைத்தேறப்பண்ணிவைப்போமென்று பன்னிரண்டாமத்

தியாயத்திற்சொன்னபத்தி சித்தியாகவேண்டி யிந்தஅத்தியாயத்திலே தத்துவஞானத்தை யுபதேசஞ்செய்கிறார். கேசவா பன்னிரண்டாமத்தியாயத்தின்முடிவிற் பிரகிருதி புருஷன்முதலானவைகளையும் பிறித்தறியும்படியான ஞானத்தைக்கொடுத்து மோட்சமடையும்படியாகவுஞ் செய்விப்போமென்றநுக்ரகஞ்செய்தீர்கள் அப்படிப்பட்ட பிரகிருதியையும் புருஷனையும் க்ஷேத்திரத்தையும் க்ஷேத்திரக்ஞனையும் ஞானத்தையும் ஞேயத்தையும் விபரமாயடியேனுக்குத்தெரியும்படி யநுக்ரகம்பண்ணவேண்டும். (க)

அருச்சுனா - சீவனானவனுக்குப் பாவபுண்ணியங்களினாலே சம்பவித்தபோகங்களையனுபவிக்கச் சாதனமாயிருக்கப்பட்டதுஎதுவோ அதற்குச்சேத்திரமென்றும் அந்தச்சேத்திரத்தைத் தன்னதென் றறியப்பட்டவனெவனோ அவனுக்குச்சேத்திரக்ஞனென்றுஞ்சொல்லப்படும். (உ)

அருச்சுனா-சர்வசேத்திரங்களிலு மிருக்கப்பட்டசேத்திரக்ஞனவர்நாமென்று நீயறியவேண்டும் இப்பேர்ப்பட்டசேத்திரக்ஞன்சேத்திரமிவர்களின்சொரூபத்தை யிப்பேர்ப்பட்டதென்று பிரித்தறியப்பட்டஞானமெதுவோ அதுவேமோட்சத்தைக்கொடுக்கும். மற்றஞானமெல்லாம் வியர்த்தமாய்முடிகிறதுமல்லாமற் பந்தங்களையுங்கொடுக்கும். இவ்விதமாகப் பிறித்தறிபவர்களாரோ அவர்களைத்தான் ஞானிகளென்றுஞ் சொல்வார்கள். அருச்சுனா- இப்பேர்ப்பட்ட ஞானத்துடன் கூடியிருக்கிறதே நமக்குச்சம்மதம். (ங)

அருச்சுனா-இதனாலேமுன்சொன்னசேத்திரமாவது இப்பேர்ப்பட்டதென்று மிப்பேர்ப்பட்டதற்குஆசிரயமானதென்று மிவ்விதமானவிகாரங்களுடன்கூடினதென்றும் இதனாலேயுண்டானதென்றும் இன்னவிதபேதத்தோடுங்கூடினதென்றும் சேத்திரக்ஞனென்றவின்னனென்றும் இப்பேர்ப்பட்டபாவத்தையுடைத்தானவனென்றும் நீயறியவேண்டி யிந்த

அர்த்தங்களெல்லாம் சங்க்ரகமாகவிவரித்துனக்குச் சொல்லுகிறோம். (ச)

அருச்சுனா-இவைகளையே நாநாவிதமாகிய தருமங்கள் முதலானதுஞ் சொல்லாநின்ற வேதங்களிலேயும் அநேகயேதுக்களைப்பற்றி பிரத்தேகம் பிரத்தேகமாயுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதுமல்லாமல் அவைகளையநுசரித்துவசிஷ்டாதி ரிஷீஸ்வராளாலேயும் வெகுவிதங்களாயுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தாலும்வம்சடமாயும் உறுதியாயும்சொல்லப்பட்ட பிரமசூத்திரபதங்களென்னப்பட்ட வேதாந்தசூத்திரங்களினாலே விசேடமாய் நிச்சயித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிற விவரப்படி யுனக்குச்சொல்லுகிறோம். (ரு)

அருச்சுனா-பிருதிவியாதிமகாபூதங்கள்ஐந்து, ஞானேந்திரியங்கள்ஐந்து, கன்மேந்திரியங்கள்ஐந்து, சப்தாதிவிஷயங்கள் ஐந்து, அவ்வியக்தமாகிய மூலப்பிரகிருதி மனம் புத்தி அகங்காரம் நாலு, ஆக இருபத்துநாலுதத்துவத்துடன். (சா)

இன்னமும் மனோவிருத்திகளாகிய இச்சை துவேஷம் சுகம் துக்கம் விஷயஞானம் தைரியமுதலாய், நான்பிறந்தேன் வளர்ந்தேன் சாகிறேனென்கிற இவைமுதலானவிகாரங்களோடுங் கூடினதாயுங் களேபரமாயும் சுகதுக்கமென்னப்பட்ட போகங்களையநுபவிக்கிறதற்கு ஆசிரயமாயுஞ் சடமாயுஞ் சுத்தமித்தையாயுமிருக்கப்பட்டது எதுவோ அதற்கே சரீரமென்றும், அப்பேர்ப்பட்ட சரீரத்துக்கேசேத்திரமென்றுஞ்சொல்லப்படும். இந்தச்சேத்திர தருமங்களின்னதென்று மவைகளையபிமானித்துநடக்கப்பட்டவனின்னனென்றும் அறியப்பட்டவனரோ அவனுக்குச்சேத்திரக்ஞனென்றுசொல்லப்படும். (எ)

அருச்சுனா-இனிஞானத்தையும் ஞேயத்தையுஞ்சொல்லுகிறோம். அதற்குஞானத்தினாலேயே ஞேயத்தையறியவேண்டியிருப்பதனாலே முன்பு ஞானத்தைச்சொல்லுகிறோம். சேத்திர தருமமின்னதென்றும் சேத்ரக்ஞனுடையதருமமின்

னதென்றும் பிறித்தறியப்பட்ட விவேகமெதுவோ அதற்கே ஞானமென்றுஞ்சொல்லப்படும். அந்தஞானமெவ்விதமாக லப்தமாகுமென்றால் அதற்குத்தகுந்த ஞானசாதனங்களினாலேயே லப்தமாகவேண்டும். அப்பேர்ப்பட்ட ஞானசாதனங்களாலேயே நம்முடைய பக்தாளானவாள் நம்முடைய சொரூபமாகிய கைவல்லியத்தையடைந்திருக்கிறார்கள்; அதனாலே நீயுமந்தஞானசாதனங்களைத்தெரிந்து அந்தஞானத்துவாரா ஞேயத்தையறிந்து நம்முடையசொரூபத்தையடையவேண்டும். அதனால் அருச்சுனா சாவதானமாயிருந்துகொண்டு ஞானசாதனங்களைக்கேள். முதலாவது தன்னையொருவரால் தோத்திரமும் பூசிதையுஞ் செய்யவேண்டுமென்று மனதில் லேசங்கூடயிருக்காமலிருக்கப்பட்ட குணமெதுவோ அதற்கு அமானித்துவமென்றுசொல்லப்படும். அதவா, அவைகள் வலுவிற்சம்பவித்தாலும் அவைகளிலெவ்வளவும் அபிமானமும் பற்றுதலுஞ்சந்தோஷமுமடையாமலிருக்கவேண்டும். இடம்பமும், இம்சையுஞ், சுத்தமாய்விட்டிருக்கவேண்டும். கபடமின்றிச்சத்தியமான வசனங்கள் வசனிக்கவேண்டும். ஆசிரியருடைய சதுர்விதமான சிசுருடை முதலான உபாசனையுஞ்செய்யவேண்டும். ஆந்தரத்திலும் பாகியத்திலுஞ் சுசித்துவமுண்டாயிருக்கவேண்டும். பொறுமையிற்பூமாதேவிக்குச்சமானமான க்ஷமையோடுங்கூடினவனாயிருக்கவேண்டும். குருசொன்ன அர்த்தத்தில் ஸ்திரமானபுத்தியுண்டானவனாயிருக்கவேண்டும். சரீரத்தைநானென்கிறதை நிக்ரகஞ்செய்திருக்கவேண்டும். (௮)

அருச்சுனா-இன்னமும் விஷயங்களிடத்தில் எப்போதும் நிராசையுடனேயிருக்கவேண்டும்; அப்படியிருக்கிறதிலும் நாமானதினாலேயிவ்விதமாய்விட்டிருக்கிறோமென்கிற அகங்காரமுதலியதுமில்லாமலிருக்கவேண்டும். சன்மம், மிருத்து, சரா, வியாதி, யிவைகளினாலுண்டான துக்கதோஷங்களை யடிக்கடிவிசாரித்துமனனம்பண்ணவேண்டும். சகலபூதங்களிடத்திலேயுந் தயவுங்கருணையுமிருக்கவேண்டும். (௯)

அருச்சுன-இன்னமும் புத்திரதாராதி, கிரகமுதலான வைகளில் ஆசக்தியும்பிரியமுமில்லாமலிருக்கவேண்டும். நன்மைதீமைகள்சம்பவிக்குங்காலங்களில் அவைகளினலுண்டான பிரியாப்பிரியங்களிற் சமசித்தனயிருக்கவேண்டும். (௰)

அருச்சுன-இன்னமும் அந்நியதேவதாபக்தனகாமல் நம்மையேயெல்லாவற்றிற்கும்சிரேஷ்டமாகஎண்ணி நம்மைத்தவிர அந்நியமில்லையென்று நம்மிடத்திலேயே அவிபசாரமாகியபத்தியும் யேகாந்தவாசமுஞ்செய்யவேண்டும். பிராகிர்தசனங்களிடத்திற்பிரியமும் அவாள்சங்கமும் விட்டிருக்கவேண்டும். (௰க)

அருச்சுன-இப்போது நாம்சொன்ன ஞானசாதனங்களுக்கெல்லாம் விபரீதமாகிய அஞ்ஞானத்துடன்கூடிய டம்பம், அபிமானமுதலியவைகளைச் சுத்தமாய்விட்டு ஆத்மஞானநிஷ்டனயிருந்துகொண்டு தத்துவஞானம்விருத்தியாகி மோட்சமடைகிறதற்குச் சாதனமாகியவிசாரமுஞ்செய்துவரவேண்டும். இவ்வளவும்ஞேயத்தையறியவேண்டிய ஞானத்துக்குச்சாதனமென்றுசொல்லப்படும். இப்படியேவசிஷ்டாதிரிஷீஸ்வரானுஞ்சொல்லுகிறார்கள். (௰உ)

அருச்சுன-இந்தச்சாதனங்களினலேயடைந்த ஞானத்தைக்கொண்டு தெரியத்தக்கதெதுவோ அதைச்சொல்லுகிறேங்கேள்; எதையறிந்ததனலே சனனமரணமென்னப்பட்ட பந்தத்திலிருந்துமோட்சத்தையடைந்தார்களோ அப்பேர்ப்பட்டதத்துவஸ்வரூபத்துக்கு ஆதியுமில்லையந்தமுமில்லை அதற்குச்சத்தென்றும் அசத்தென்றும் நித்யமென்றும் அநித்யமென்றும் அஞ்ஞானமென்றும் ஞானமென்றும் சொல்லக்கூடாதவிதத்தையுடைத்தானதாயுமிருக்கும். இதற்கே குருசிஷ, போத்தியபோதகநிமித்தியமாக அனதியென்றும் அகண்டமென்றும் பூரணனென்றும் ஏகனென்றும் வாக்குமனதுக்குஅகோசரனென்றும் அனுபவவேத்தியமென்றும் பரப்பிரமசொரூபமென்றுஞ்சொல்வார்கள். அருச்சுன-இப்பேர்ப்பட்ட

ஸ்வரூபத்தை முன்சொன்னஞானவைபோகத்தினுற் றெரிந்துகொள்ளவேண்டுமேயல்லாமல் மற்றெந்த விதத்தினுலுந் தெரிந்துகொள்ளச்சக்கியமாகாது. இதற்கேஞேயமென்றுஞ் சொல்லப்படும். (யங)

அருச்சுனு-இன்னமும், அந்த ஆத்மதத்துவமானது எப்படிப்பட்டதென்றுல் சருவபிராணிகளுடைய கை, கால், கண், சிரசு, காதுகளுமுடைத்தாகியரூபங்களுடன் கூடின சர்வசரீரங்களையுஞ் சகலலோகங்களையும் அன்னுவயயுக்தியினுலே சொர்னத்தைத்தவிர ஆபரணமில்லாததுபோல வியாபிக்கப்பட்டிருக்கும். (யச)

அருச்சுனு-இன்னமும் சகலசரீரங்களிலுமுள்ள இந்திரியங்கள்முதலாகிய சத்துவாதிகுணங்களையும் பிரகாசிக்கும்படிசெய்விக்கப்பட்டதாயுஞ் சருவத்துக்குமாதாரமாய் வகிக்கப்பட்டதாயுமிருந்தும் அவைகளுக்கெல்லாம் அந்நியமாயும் அசங்கமாயும் ஒன்றிலும்பற்றில்லாமலுந் தானென்றிலும் அகப்படாமலும் விதிரேகயுத்தியினுலே ஆகாயமானதெங்கும்வியாபகமாயிருந்தும் ஒன்றிலும்பற்றில்லாமலிருக்கிறதுபோல இருக்கப்பட்டதாயுமிருக்கு மிதற்கே ஞேயமென்றுஞ்சொல்லப்படும். (யரு)

சுவாமி-இப்பேர்ப்பட்ட சொரூபம் எங்குமிருக்கும்போது எல்லாராலேயும் ஏனறியக்கூடவில்லை? அருச்சுனு-சமஸ்தபூதங்களு, மவைகளுடைய உள்ளும்புறம்பு மெங்குநிறைந்து சராசராத்மகமானபிரபஞ்சரூபமாயுந் தானுகவேயிருக்கப்பட்ட இந்த ஆன்மதத்துவமானது மிகவுஞ்சூட்சுமத்தோடுங்கூடினதாகையா லெல்லாராலேயுந்தெரிந்துகொள்ளுகிறதற்குச் சக்கியமாகாது. எதனுலென்றுல் அஞ்ஞானசம்பந்தத்துடன் கூடிய சீவாள் எவ்வளவுபிரயத்தினங்கள்செய்தபோதிலுந் தெரிந்துகொள்ளவேமாட்டார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு இந்த ஆன்மதத்துவமானது வெகுதூரமாயிருக்கும். ஆனுலாருக்குத்தான் சமீபமாய்த்தோன்றுமென்றுல்

முன்சொன்னஞானசாதனங்களையடைந்த ஞானவந்தாளா ரோ அவர்களுக்குமாத்திரம் இதைவிடச்சமீபமாய் வேறொ ன்றையுஞ்சொல்லக்கூடாது. (௰௬)

அருச்சுனா-இன்னமுமந்தஆத்மதத்துவமானது சராசரா த்மகமான பூதங்களிடத்திற் காரணத்தினாலேயபின்னமாயுங் காரியரூபத்தினாற்பின்னமானாற்போலவுமிருக்கும். இன்னமு ம்திதிகாலத்திலேயெல்லாவற்றையுமிரட்சிக்கிறதாயுமிருக்கிற துந்தவிரப் பிரளயகாலத்திற் சங்கரிக்கிறதாயுஞ் சிருட்டிகால த்திற் காரியரூபங்களாகச்சிருட்டித்துக்கொண்டிருக்கும். ()

அருச்சுனா-இன்னமுஞ் சூரியசந்திராதிகளுடையபிரகா சங்களுக்கும் பிரகாசரூபமாயிருந்துகொண்டு மவைகளையும் பிரகாசிக்கும்படி செய்விக்கிறதாயுமிருக்கும். அஞ்ஞானிக ளுக்கு அந்தகாரரூபமாகவும் அறியப்படாததாகவும், ஞானிக ளுக்குஞானரூபமாயும் அறியப்படுகிறதாயுமிருக்கும். இன் னமும்பிரகிருதிக்குப்பரமாயும் முன்சொன்னசாதனங்களை யடைந்திருக்கானின்ற ஞானனுபவத்தினாலடையப்படுகிறதா யும் ஞானமாயும் ஞேயமாயுமிருக்கிறதுந்தவிரத் தேகாதிஇந்திரி யப்பிரபஞ்சமுதலாகிய சமஸ்தமுந்தானேயாகி அவைகளு க்குஞ் சகலபிராணிகளுடையபுத்திக்குச்சாட்சியாயுமிருக்கு ம். இதற்கேபரப்பிரமசொரூபமென்றும் ஞேயமென்றுஞ்சொ ல்லப்படும். (௰அ)

அருச்சுனா-இந்தவிதமாயிருபத்துநாலுதத்துவத்தோடுங் கூடிய சேத்திரத்தையு மதற்குவிலட்சணமானசேத்ரக்ஞனை யுமிவைகளைப்பிரித்தறியப்பட்டஞானஞ்சித்திக்கிறதற்குச்சா தனமான அமானித்துவமுதலாகியகுணங்களையும் இந்தக்கு ணங்களினாலடைந்தஞானத்தைக்கொண்டு அறியப்பட்டஞே யத்தையும் வசிஷ்டாதி ரிஷீஸ்வராளாலே விஸ்தரித்துச்சொ ல்லப்பட்டிருக்கிறதை நாம்சங்க்ரகமாகச்சொன்னோம். இவை களையெல்லாம்நம்முடையபக்தனானவன் விபரமாய் நன்றாய அறிந்து நம்முடையஸ்வரூபமாகிய மோட்சத்தையேயடை வன்.

சுவாமி - இப்படியிருந்தாலெல்லோருந்துக்ககரமாகிய ஜனனமரணத்தையடைவானேன்? அருச்சுனு-முன்னுலே நீ கேட்டஆறுசங்கைக்கு நாலுசங்கையுத்தரவுகொடுத்துவிட்டதாற் பாக்கியிருக்கப்பட்ட பிரகிருதிபுருஷனுடையவிபரங்களையிப்போதுசொல்வதனுலே யவைகளுடையவிபரமுஞ்சனனமரணமுண்டாகிறதற்கேதுவும் உனக்கேதெரியலாம். அருச்சுனு-பிரகிருதிபுருஷனிவர்களிருவரும் அனுதியென்றுநீயறியவேண்டும். அந்தப்பிரகிருதியினிடத்திலிருந்துண்டான சத்துவாதிகுணங்களினுலே தேகேந்திரியாதிவிகாரங்களுமுண்டாச்சுதென்றும் புருஷனனவனுக்கிவைகளைப்பற்றியாதொருசம்பந்தமுமில்லையென்றும் அவன்நிர்விகாரியென்றும் சாட்சியென்றுமறியவேண்டும். (உ௰)

அருச்சுனு-இப்படிக்கிருக்கிறதென்பதையறியாமற் பிரகிருதிசம்பந்தமான சத்துவாதிகுணங்களைச்சேர்ந்த கர்த்தத்துவபோக்தத்துவமுதலாகிய தேகேந்திரியவிகாரங்களை நிர்விகாரியாயிருக்கப்பட்டபுருஷனனவன் தனக்குவந்தாற்போலப்பிரமையினுல் ஒப்புக்கொண்டு அனுபவிக்கிறதனுலே சீவபாவத்தையடைந்தவனுகிச் சனனமரணமாகிய துக்கத்தையடைந்தவனுகிருன். (உக)

சுவாமி-நிர்விகாரியாயிருக்கப்பட்டபுருஷன் சத்துவாதிகுணகாரியங்களினுல் எவ்விதமாய்ச் சீவபாவத்தையடைவன்? அருச்சுனு- பிரகிருதிசம்பந்தமான சத்துவாதிகுணங்களோடுங்கூடிய சுகதுக்கமுதலானவைகளிலே புருஷனனவன்அபிமானம்வைத்து அதனுலுண்டாகிய ராகத்துவேஷங்களையடைந்தவனுகி அதுவேசத்தியமென்றுதிடபுத்தியினுற் றுனேயநுபவிக்கிறேமென்றனுபவிக்கிறபடியினுலே அந்தப்புருஷனனவன்சீவபாவத்தையடைந்து தேவதிரியக்மனுஷாதிசனனங்களுக்குக்காரணமாகிச் சங்சாரத்தையடைகிருன். இவ்விதமாயதார்த்தஞானம்வருகிறவரைக்கு மந்தப்புருஷனுக்கிந்தப்பிரமையானது நீங்கவேமாட்டாது. புருஷனுகப்பட்

_வனின்னுனென்று மவனுடையலட்சண மின்னதென்றும் பதார்த்தஞானம்லப்தமாய்விட்டால் அவனொருபோதும்வி காரியாகவேயில்லையென்றும் அப்போதுதெரியவரும். (௨௨)

அருச்சுன-புருஷனவன் பிரகிருதிசம்பந்தமான சத் துவாதிகுணகாரியமாயிருக்கிறதேகத்திற் கூடியிருக்கிறவனு யிருந்தாலும் அவைகளைப்பார்க்கிலும் அசங்கனுகவும் சாட்சி யாகவு மந்தச்சத்துவாதிகுணங்கள் முதலான இந்திரியங்களை யும் பிரேரகனுய்செய்யப்பட்டவனுயும் அவைகளுக்கெல்லாம்ப ர்த்தாவாயும் விசுவரூபத்தைத்தரித்துக்கொண்டிருக்கப்பட்ட வனுயு மிருப்பதுந்தவிர அவனுக்கே தேகேந்திரியாதிகளுக் கெல்லாம்ஈஸ்பரனுயிருக்கும்போது மயேஸ்வரனென்றும் இ ருபத்துநாலு தத்துவங்களுக்கும்பரனுயிருக்கும்போது பரமா த்மாவென்றுஞ்சொல்லப்படும். (௨௩)

அருச்சுன-எந்தப்புருஷனுலே யிந்தப்பிரகிருதிசம்பந்த மான சத்துவாதிகுணங்கள்முதலான தேகேந்திரியசுகதுக்க ங்களுக்காகிலும் புருஷனுகப்பட்டவர் பரமாயுஞ் சிரேஷ்டமா யுமிருக்கிறவரொன்றும் அவரேபரமாத்மாவென்றும் எப்போ து தெரிந்துகொள்வானே அப்போதுபிரகிருதிமுதலானகுண காரியங்கள் முழுவதும் பிரமமென்று சந்தேகமறவெளிப்படு மேயல்லாமல் அப்படிக்கன்னியிலிருக்கிறவனைக்கும் அந்தப் பிரமைபோகவேமாட்டாது. அதனுலே பிரகிருதிசம்பந்தமா ன சத்துவாதிகுணசகிதமான தேகேந்திரியங்களும் அதற்கு விலட்சணமாயிருக்காநின்ற புருஷனையும் நன்றுகப்பிறித்தறி யப்பட்ட புருஷனவன் வர்த்தமானகாலத்தில் விதிநிஷேத ங்களையதிக்கிரமித்துநடந்தாலு மதனுற்பாபத்தையடையாம லுந் திரும்பிப்பிறக்காமலும் மோட்சமேயடைவன். (௨௪)

சுவாமி-இத்தன்மைத்தான ஆன்மாவைப்பிறித்தறிகிற தைவிட இன்னமும்வேறுவிதமாயறிகிறதற்குச் சாதனந்திர ங்களுண்டா இல்லையா? அருச்சுன-சிலபேர்கள் தன்னுடை யமனதினுலே தியானஞ்செய்து தன்னுடையதேகத்துக்குள்

ளாக அந்த ஆன்மாவையறிவார்கள், இன்னஞ்சிலபேர்கள் பிரகிருதிபுருஷவிபாகமாகிய விசாரஞ்செய்யப்பட்ட ஞானத்தினாலேயுமறிவார்கள், இன்னஞ்சிலபேர்கள் ஜீவாத்மா பரமாத்மா அயிக்யஞ்செய்யப்பட்ட யோகத்தினாலேயுமறிவார்கள், இன்னஞ்சிலபேர்கள் நிட்காமகருமயோகத்தினாலேயுமறிவார்கள். இவர்களெல்லாருமுடிவிலென்சொரூபத்தையேயடைவார்கள். (உடு)

சுவாமி - இவ்விதங்களாயறியச்சக்தியில்லாத புருஷனுக்கு மோட்சத்திலிச்சைமாத்திரமுண்டாயிருக்குமாகில் அதற்குத்தகுந்தவேறுவிதமான உபாயங்களுண்டா இல்லையாவென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து மகாபுஜா, முன்சொன்ன சாங்கியயோகாதிகிரமங்கள் தெரியமாட்டாத அதிமந்த அதிகாரிகள் குருமுகமாகஉபதேசமாத்திரங்கேட்டுக்கொண்டு அந்தப்பிரகாரஞ் சிரத்தாபத்தியுடனே சார்வதாவுபாசிப்பார்களேயாகில் அந்தக்குருவாக்யசிரவணாதி யுபாசனைகளினாலே அவர்களுமிருத்துவையதிக்கிரமித்து என்சொரூபத்தையேயடைவார்கள். (உசு)

அருச்சுனா - இப்போது நாம்சொன்னபிரகிருதிசம்பந்தமான சத்துவாதிகுணங்களோடுங்கூடிய க்ஷேத்ரதருமத்தையுமதற்குவிலட்சணமாயிருக்கிற க்ஷேத்ரக்ஞனாகிய புருஷனுடையதருமத்தையும் விவரமாய்ப்பிரித்தெதுவரைக்கு மறியாமற்போவார்களோ அதுபரியந்த மிந்தஇருவர்களுடையதாதான்மியக்கூட்டுறவினாலே தாபரசங்கமாத்மகமாகிய பூதங்களுண்டாகிறதுஞ்சங்சாரத்தையடைகிறதுமாயுமிருக்கும். இதனால் எந்தஆத்மஞானத்தினாலே சங்சாரத்தைத்தாண்டப்படுமோ அப்பேர்ப்பட்டஞானத்தைச்சொல்லுகிறேன்கேள். (உஎ)

அருச்சுனா - தாபரசங்கமாத்மகமாகிய பூதங்களிடத்திலேயும்சமமாயிருக்கப்பட்ட பரமேஸ்பரனொருவரேயிருக்கிறாரென்றும் அப்பேர்ப்பட்டவர் சகலபூதங்களும்நாசமடைந்தாலும் நாசமடையாதவரென்றும் அப்பேர்ப்பட்டவரேதானென

ன்றுஞ் சமுசயமன்னியில் திடமாயெவன் றிகிறானோ அவனே ன்றாயறிந்தவன், அவனே ஆத்மஞானியுமாவன். (௨௮)

அருச்சுனா-சகலபூதங்களிடத்திலேயுஞ் சமமாகஇருக்க ப்பட்டபரமாத்மாவைத் தானாகஅறியப்பட்டவன் அப்போர்ப் பட்ட தன்னையெப்படியிம்சைசெய்துகொள்ளுவான். அவன் தான்மற்றொருவனையெவ்விதமா யிம்சைசெய்தேனென்றுஞ் சொல்லப்போகிறான். இதனாலே, தான்எப்போதும்அசங்கனா கவேயிருக்கிறோமென்றுந் திடபுத்தியாய்த் திரிவிதகரணங்க ளைக்கொண்டு அவனவனுடையசுதன்மத்துக்குத்தகுந்தகன் மங்களை நிட்காமமாகச்செய்துவருவானேயாகில் மோட்ச மேயடைவன். (௨௯)

சுவாமி-விதவிதமாய்க்கன்மங்கள்செய்யும்போது ஆத்மா வையெப்படிச்சமமென்றுசொல்லலாம்? அருச்சுனா-பிரகிரு தியினாற்பரிணமித்த சத்துவாதிகுணங்கள்முதலான தேகேந் திரியாதிகளினாலேயே சகலகன்மங்களையும் பண்ணப்படுகிற தென்றும் ஆன்மாவானவனெப்போதும் சமமாயிருக்கிறவனெ ன்றும் அவனொருகன்மமுஞ்செய்கிறவருமல்ல செய்யச்சொ ல்லுகிறவருமல்லவென்றும் பிரகிருதிசம்பந்தமாகிய சத்துவா திகுணமுதலாகிய தேகேந்திரியாதிகளையபிமானித்ததனாலே ஆன்மாவுக்குக்கர்த்தத்துவமும் போக்தத்துவமும்வந்ததேய ல்லாமல் வாஸ்தவமாயெப்போதுங்கிடையாதென்றும் எவன றிகிறானோ அவன் தான்நன்றாயறிந்தவனென்றும் அவனைத் தான் புருஷனென்றுஞ்சொல்லப்படும். (௩௰)

சுவாமி-தேகேந்திரியாதிகளை அபிமானித்து நாநாவிதமா ன கிரியைகள்செய்யும்போது ஆத்மாவையெப்படிச்சமமென் றுசொல்லலாம்? அருச்சுனா-தாபரசங்கமமாகியநாநாவிதரூப ங்களாகக் காணப்படுகிறபிரபஞ்சமெல்லாம் பிரளயகாலத்தி ல் நம்முடையமாயையினிடத்தில்லீனமாயிருக்கும். சிருட்டி காலத்திலந்தமாயையினிடத்திலிருந்தும்உண்டாகும். அப்பே ர்ப்பட்டமாயைக்கும் அதிட்டானமாயிருக்கா நின்ற நம்மைச்

சமமென்றுஏன்சொல்லக்கூடாது? இதனாலேமாயாகாரியமாயிருக்காநின்ற தேகேந்திரியாதிகளினாலேசெய்யப்பட்ட கன்மங்களுக்கும் பரிபூரணமாயிருக்காநின்ற ஸ்வரூபத்துக்கும் யாதொருசம்பந்தமுமில்லையென்றும் எவனறிவானோ அவன் பிரமசொரூபத்தையேயடைவன். (சுக)

சுவாமி-சகலபிராணிகளுடைய உள்ளும் புறம்பும் எங்குஞ்சமமாயும் பூரணமாயும் பரமான்மாநிறைந்திருக்கும்போது சீவாளாலேசெய்யப்பட்டகன்மங்களினாலே பேதப்படாமலும் பலன்களையடையாமலுமெப்படிக்கிருப்பார்? அருச்சுனா யாதொன்றுண்டாச்சுதோ அதுநாசத்தையடையும். மாயையினிடத்திலிருந்து சீவர்களுண்டானார்களென்றுவது அல்லது பிரமதேவராலுண்டானார்களென்றுவது எப்போதுசொல்லப்படுகிறதோ அப்போதேயவர்களும் நாசத்தையடைவார்களல்லவா; அப்படி நாசத்தையடையப்பட்ட சீவாளாலேசெய்யப்பட்ட பிரகிருதிசம்பந்தமான சத்துவாதிகுணமுதலான நாநாவிதமாகிய கன்மங்கள்மட்டும் எப்படிச்சத்தியமாயிருக்கும். ஆனதாலந்தச்சீவாளும் அவாளாலேசெய்யப்பட்டகன்மங்களுஞ் சத்தியமாயிருந்தல்லோ ஒருவனை ஒட்டுமென்றுசொல்லவேண்டும். ஆனாலவர்கள் நாசத்தையடைந்தாலும் அவர்கள்செய்தகன்மங்கள்மாத்திரம் சத்தியமாயிருக்கட்டுமேயென்றால் எந்தவஸ்துவுக்கு எந்தக்குணமுண்டோ அந்தவஸ்துமட்டும் நாசத்தையடைந்தால் அந்தக்குணமும் அதோடேநாசமடைவதுபோல் அவைகள்செய்த சீவாளே நிசமல்லாமற்போகும்போது அவர்களாற்செய்யப்பட்ட கன்மங்கள் மாத்திர மெவ்விதமாய் நிசமாகும்; அப்படிக்கு நிசமல்லாமல் அசத்தியத்தைக்கூடின கருமங்களானது சத்தியமாயும் நித்தியமாயும் அனாதியாயும் அவ்வியயனாயும் நிர்க்குணனாயும் நிர்விகாரனாயும் நிரஞ்சனனாயுமிருக்காநின்ற பரமான்மாவானவனை யெவ்விதமாயொட்டுமோ, அதனாலவனெவ்விதமாய்ப்பேதப்படுவாரோ, இவைகளை அருச்சுனாநீயேசொல்லவேண்டும்.

தனாலே அந்தப்பரமாத்மாவானவர் சரீரங்களுடன்கூடியி
ருந்தாலும் அவருக்கொருகன்மபலன்களும் ஒட்டக்காரண
மயில்லை. (௩௨)

அருச்சுன - இதற்கேயொருதிட்டாந்தஞ்சொல்லுகிறோ
ம். ஆகாயமானது சமஸ்தபூதங்களுடைய உள்ளும்புறம்புஞ்
சர்வவியாபகமாயிருந்தாலும் சூட்சுமமானதா லொருவஸ்து
வினிடத்திலு மெவ்விதமாயொட்டாமலிருக்கிறதோ அப்படி
பரமாத்மாவானவர் உத்தமஅதமமாகியசர்வதேகங்களிடத்
திலேயும் வியாபித்திருந்துந் தேககருமங்களுடன் பற்றுதல
டையார். (௩௩)

அருச்சுன-ஆகாயதிட்டாந்தத்தினாலே ஆத்மாவுக்குப்ப
ற்றுதலில்லையென்றுசொன்னோம்; இப்போதுதேகாதிதிரிசிய
பிரபஞ்சமெல்லாம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறதனாலேயும்அ
வருக்குப்பற்றுதல்கிடையாதென்பதற்குந்திட்டாந்தஞ்சொல்
லுகிறோங்கேள். ஆதித்தனொருவனே தானும்பிரகாசரூபமாயி
ருந்துகொண்டு தன்னுடையசந்நிதானத்திலுண்டான லோக
ங்களெல்லாம்பிரகாசித்துவிளங்கும்படிசெய்வித்தாலுமவைக
ளிலேயவனெப்படிப் பற்றுதலடையவில்லையோ அப்படிஞேய
மாகிய பரமாத்மாவானவரொருவராயிருந்துஞ் சமஸ்ததேகே
ந்திரியாதிகளை விளங்கும்படி செய்வித்தாலும்அவைகளினாலே
அவரொருபோதும் பற்றுதலடையமாட்டார். (௩௪)

அருச்சுன-இந்தப்பிரகாரம் க்ஷேத்ரம், க்ஷேத்ரக்ஞன், பிர
கிருதி, புருஷன், ஞானம், ஞேயமிவைகளுடையதருமங்களை
ச் சுருதிசம்மதமாக ஞானநேத்திரத்தினாற் க்ஷேத்ரதருமங்களா
யிருக்கப்பட்ட விகாரங்கள்முழுவதும் பிரகிருதிசம்பந்தமாயி
ருக்கப்பட்ட சத்துவாதிகுணங்களே செய்கிறதென்றும் புரு
ஷனானவ ரொருகன்மமுஞ்செய்கிறவரல்லவென்றும் அவர் நி
ர்விகாரியென்றும் சாட்சியென்றும் விபரமாகப்பிரித்து எந்த
புருஷனறிவானோ அவன் சகலபூதங்களுக்குங்காரணமாயி

ருக்கிற மாயையைக்கடந்து நம்முடைய சொரூபமாகிய மோட்சபதத்தையேயடைவன். (௩௫)

பிரகிருதிபுருஷன்முதலானவைகளினுடைய தருமங்களை யாதொருபகவானாலே விபரமாகப்பிரித்துச்சொல்லப்பட்டதோ அப்பேர்ப்பட்ட பகவானுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன்.

பதின்மூன்றாவது

பிரகிருதிபுருஷவிபாகயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் ௧௩-க்குச்சுலோகம்-௫௨௪.

ஸ்ரீ தாமோதரனே துணை.

உ

ஸ்ரீ யோகிநாம்பதயேநமஃ

பதினான்காவது

குணத்திரயவிபாகயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-முந்தின அத்தியாயத்தின்முடிவிற் சேத்ர தருமமாயிருக்கப்பட்ட விகாரங்கள்முழுவதும் பிரகிருதிசம்பந்தமான சத்துவாதிகுணத்திரயங்களினாலேயே செய்யப்படுகிறதென்றும் புருஷனானவர் நிர்விகாரியானதால் அவரொருகருமங்களுஞ்செய்கிறவரல்லவென்றுஞ் சொல்லியிருப்பதினால் அவைகள்பெலப்படும்படியாக அந்தச்சத்துவாதிகுணத்திரயங்களு மவைகளினுடையலட்சணங்களு மிந்தஅத்தியாயத்திற்சொல்லத் தொடங்குகின்றார். சுவாமி-பூருவஅத்தியாயத்திற்பிரகிருதிசம்பந்தமாயிருக்கப்பட்ட சத்துவாதிகுணங்களாலேயே சமஸ்தவிவகாரங்களும் நடக்கப்படுகிறதென்றும் புருடனானவர்நிர்விகாரியாதலால் அவரொருவிவகாரமுஞ்செய்கிறவரல்லவென்றும் அப்படியிருக்கக் குணத்திரயங்களினாலே செய்யப்படுகிறகாரியங்கள்முழுவதும் பிரமையினாற் புருஷனு

ஈவன் அன்னியோன்னிய அத்தியாசம்போலொப்புக்கொண்டு சனனமரணமாகிய துக்கங்களையடைகிறனென்றும் அநுக்ரகஞ்செய்தீர்கள். அந்தவிஷயத்தில் தேவரீருடைய உத்தரவைநான்நம்பவேண்டுவது விகிதமாயிருந்தபோதிலும் புருஷனவரோ சமஸ்தமுஞ்செய்விக்கிறதாக அநந்தஜென்மப்பழக்கத்தினால் இந்தச்சனனத்திலுமுறுதியாகத்தோன்றுகிற கிரந்தியானது எவ்விதமாய்நிவிர்த்தியாகி மோட்சத்தையடையப்போகிறேனென்கிறதில் மிகவுங்கவலையுண்டானவனாயிருக்கிறேன். ஆகையாலந்தக்கிரந்தியானதுசேதிக்கும்படியாக எவ்விதமாயநுக்ரகஞ்செய்யவேண்டுமோ அவ்விதமாயநுக்ரகம்பண்ணவேண்டுமென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்துப் பாரதா-குணத்திரயங்களினாலேயே சமஸ்தமும் நடக்கப்படுகிறதென்றும்புருஷனாலேயொன்றும்நடக்கப்படவில்லையென்றும் அப்படியிருக்க அகங்கார கிரந்தியினாற் புருஷனானவன் சமஸ்தமுஞ் செய்கிறதுபோலத்தோற்றுகிறதென்றுதெரியத்தக்கதா யெந்தஞானமுண்டோ அந்தஞானத்தினாலே அந்தக்கிரந்தியைச் சேதிக்கவேண்டுமேயல்லாமல் மற்றொன்றாலுமாகமாட்டாது. அதனால் அருச்சுனா- எந்தஞானத்தையறிந்ததனாலே சகலமுனீந்திராளுங்கிரந்தியைச்சேதித்துச் சனனமரணமாகிய சங்சாரபந்தத்திலிருந்தும்விடுபட்டு முத்தாளாகிச்சிரேஷ்டமாகிய சித்தியையடைந்தார்களோ அப்பேர்ப்பட்ட உத்தமமாயுஞ்சிரேஷ்டமாயுமிருக்காநின்றஞானத்தை யின்னமும் உனக்குச்சொல்லுகிறேன்கேள். (௧)

அருச்சுனா-இன்னமுமந்தஞான மெப்பேர்ப்பட்டதென்றால் அந்தஞானத்தையறிந்து அந்தப்படியனுஷ்டிப்பார்களேயாகில் நம்முடையசொரூபமாகிய கைவல்யபதத்தையடைவார்களே தவிரத் திரும்பச்சிருட்டிகாலத்திற்சனனமும் பிரளயகாலத்தில்நாசமு மடையமாட்டார்கள். ஆனாலந்தஞானமானதுஎந்தவிதமென்றுகேட்பாயேயாகில் நிட்காமகன்மங்களினாலே சித்தசுத்தித்துவாரா குருவினுடைய சந்நிதானத்துக்குப்போய்ச் சிசுருடைபூர்வகமாக உபதேசம்பெற்றுக்

கொண்டு சிரவணமனனநிதித்தியாசனமுதலானதுஞ்செய்து வருகிறபோது தேகாதிதிரிசியப்பிரபஞ்சங்களுக்கெல்லாந் தான் அசங்கனென்றும் சாட்சியென்றும் நிர்விகாரியென்றும் அப்பேர்ப்பட்ட தன்னைத்தவிர அன்னியமேகிடையாதென்று தெரிந்துகொள்ளப்பட்டஞானமெதுவோ அதற்கேஞானமென்றுசொல்லப்படும். அந்தஞானத்தைக்கொண்டு அகங்கார கிரந்தியைச்சேதித்துச் சுககரமாயிருக்கக்கடவாயென்று சொன்னபகவானைப்பார்த்து, (உ)

சுவாமி-தேவரீரனுக்ரகஞ்செய்கிறபோதுசத்தியமாகவேயென்புத்திக்குத்தோன்றினபோதிலும் அதைவிட்டுச் சித்தந்திரும்பினமாத்திரத்தில் நாநாவிதரூபங்களாகவுஞ் சத்தியமாகவுந்தோற்றுகிறதே. அருச்சுனு-தோற்றுகிறதுங்கூடநம்மைத்தவிர அன்னியமில்லையென்கிறதைச்சொல்லுகிறேருங்கேள். பகவனுயிருக்கிறநம்மிடத்திற்சங்கற்பமாகியமாயையுண்டாம். அந்தமாயை பிரளயகாலத்திற் சகலசீவானுடைய கருமவாசனைகளோடேகூடி நம்மிடத்திலேயேயடங்கியிருக்கும். சிருஷ்டிகாலத்திலந்தமாயை யிடத்திலிருந்தே பிரமதேவர்முதலாகியசகலபூதங்களுடன்கூடியிருக்கிற பிரபஞ்சமுண்டாகும்.()

அருச்சுனு-இவ்விதமாய்த் தேவதைகள்முதலாய்த்தாவரசங்கமாத்மகமாயாதொருபூதங்களுண்டாகிறதோ அத்தனைக்கும் அந்தமாயை தாயார், அந்தமாயையினிடத்திலேநாம்வியாபித்திருப்பதனுலேயும் அந்தமாயைக்கு நம்முடையசத்தையேயன்றி வேறேசத்தையில்லாததனுலும் நாமேபிதா, இப்படிப்பகவானுதீனமாயிருக்கிற மாயையினுலே சகலபூதங்களுமுண்டாகி லயமாகிறபடியினுலே அவைகளும் நம்மைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றுபார்ப்பாயேயானுல் அப்போது நாநாவிதமாகத்தோன்றக்காரணமேயில்லை. அந்தப்படிபாராமல் அந்தமாயாவசத்தனுகி அதனுலுண்டான திரிவிதகுணகாரியங்களினுற் பற்றுதலடைவானேயாகில்அதனுல்விசாரித்தால் வாஸ்தவமாயில்லாமலிருக்கிற அகங்காரகிரந்தி நீங்காமற் பிரமையினுலே சனனமரணமாகியசங்காரத்தை யடைந்துகொண்டேயிருப்பன். (ச)

சுவாமி-இப்படி வாஸ்தவமாயில்லாமலிருக்கிறசங்சாரங்
குணகாரியங்களினாலே யெவ்விதமாய்ச்சம்பவித்ததோ அ
வைகளின் விபரங்களையடியேனுக்கு அனுக்ரகம்பண்ணவே
ண்டுமென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்துப்பாரதா-பிரகிரு
தியினிடத்திலிருந்து சாத்துவித, ராசத, தாமதமென்று மூன்
றுகுணங்களுண்டாயின. அந்தக்குணங்களானது அவ்வியனா
யிருக்கப்பட்ட தேகியைப் பந்தனாகச்செய்துவைத்துக்கொண்
டிருக்கிறது. எதனாலென்றால்; மாயாகாரியமாயிருக்கிற தே
சகருமங்களை நானென்று அபிமானிக்குங்காலத்தில் அந்தத்
தேகியானவனைத் திரிவிதகுணங்களானது சுகதுக்கமோகா
திகளிலே கூட்டிவைத்துப் பந்தத்தையுடையவனாகச்செய்து
வைக்கும். இதுவேதவிரவாஸ்தவமாயவருக்குப்பந்தமோட்ச
ங்கிடையாது. (௫)

சுவாமி-இவ்வளவுவல்லமையுடைத்தான திரிவிதகுணங்
களும் அதன் லட்சணங்களுந் தெரியும்படியனுக்ரகம்பண்ண
வேண்டும். அருச்சுனா-சத்துவகுணமானது நிர்மலமானபடியி
னாலே சீவனானவனுக்கு ஆன்மா சுயம்பிரகாசனென்றும் நிர்ம
லனென்றும் பரிசுத்தனென்றும் ஒன்றிலும்பற்றின்றியிருக்கப்ப
ட்டவனென்று மிப்படிப்பட்டஞானத்தை விளங்கும்படியாகச்
செய்வித்துச் சார்வதாசுகத்திலேயே கூட்டிவைத்துக்கொண்
டிருக்கிறதுந்தவிர மோட்சத்துக்குச்சாதனமான கிரியைக
ளையே செய்வித்துக்கொண்டிருக்கும். (௬)

அருச்சுனா-ரசோகுணமானது இச்சையினாலேயுண்டா
னதாகையால் அது சீவனானவனையிராகாதிகளைவிட்டு நீங்கா
மலிருக்கும்படியாகவும் பிரவிர்த்தியானகன்மங்களிலே யிச்
சையும் வாராதபொருளில்ஆசிக்கும்படிக்கும் வந்தபொரு
ளிற்திருப்தியடையாமலுஞ்செய்வித்துப் பந்தங்களைப்பண்
ணிவைத்துக்கொண்டிருக்கும். (௭)

அருச்சுனா - தமோகுணமானது அஞ்ஞானத்திலேபிற
ந்ததாகையாற் சீவனானவனை மோகத்தினாலே பிரமாதமாயி

ருக்கப்படாநின்ற காரியங்களிலும் ஆலசியம், நித்திரைமுத லானதுகளிற்கூட்டிவைத்துத் தீராமலிருக்கும்படியான துக் கத்தையும், பந்தத்தையும், பண்ணிவைத்துக்கொண்டிருக் கும். (அ)

அருச்சுனா-இந்தப்பிரபஞ்சத்திலுள்ளசகலசீவாளும் இந்த த்திரிவிதகுணங்களினாலேயே பூரிக்கப்பட்டிருப்பார்களென் கிறவிபரத்தைச்சொல்லுகிறேன்கேள். சத்துவகுணத்தையா சரித்தவனாயிருந்தால் துக்கநிவிர்த்தியாகும்படியான விகித மாயிருக்கப்பட்டபுண்ணியகருமங்களோடுங்கூடச் சுகத்திலே யேபற்றுதல்பண்ணிவைத்துக்கொண்டிருக்கும். இராசதகுண த்தையாசரித்தவனாயிருந்தால் பிரவிர்த்தியான கன்மங்களை ச்செய்துகொண்டு சுகதுக்கத்தில் அபிமானிக்கும்படியாகப் பண்ணிவைத்துக்கொண்டிருக்கும். தாமதகுணத்தையாச ரித்தவனாயிருந்தால் அஞ்ஞானகாரியங்களையடையும்படியா கச்செய்வித்துச் சற்சாத்திரங்களினாலேயுண்டாகிற ஞானத் தையுமறைத்துப் பெரியவாள்வார்த்தையையுங்கேளாமலே பிரமாதமாயிருக்காநின்ற காரியங்களையுண்டாக்கிக்கொண்டு அவைகளால் வரப்பட்ட துக்கங்களையனுபவிக்கும்படியாகப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும். (கூ)

அருச்சுனா - இப்படியே நிரந்தரமாயொருகுணமேயுண் டாயிருக்குமென்றும் எண்ணவேண்டாம். ஒருகாலத்தில் ர சோகுண தமோகுணங்களை நிராகரித்துச் சத்துவகுணமான து விர்த்தியடையும், ஒருவேளை சத்துவ தமோகுணங்களை நி ராகரித்து ரசோகுணமானது அதிகமாயிருக்கும், ஒருவேளை சத்துவ ரசோகுணங்களை நிராகரித்துத் தமோகுணமானது அதிகமாய்மேலிட்டிருக்கும். (ய)

அருச்சுனா-இந்தமூன்றுகுணங்களுஞ் சீவாளுக்குண்டா யிருப்பதனாலே யிந்தவேளையிலிந்தக்குணம் மேலிட்டிருக்கு மென்கிறவிபர முனக்குத்தெரியவேண்டுமென்று கேட்பாயே யாகில் அதையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள், விஷயங்களிலிச்

சையில்லாமலுந் தேகமுதலானசுரோத்திராதிசகல இந்திரிய
ங்களையும் பகவானுடைய கைங்கிரியத்தில்வைத்து அவரு
டைய குணனுவாதங்கள்முதலானவைகளையுஞ் சிரவணாதி
கள்செய்யும்படியான ஞானம் எப்போதுமேலிடுகிறதோ அந்
தவேளைக்குச் சத்துவகுணமானது விருத்தியடைந்ததென்
றறியவேண்டும். (௰௧)

அருச்சுனா-லோபகுணமும் பிரவிர்த்தியானகன்மங்களி
லிச்சையும் பொறுமையில்லாமையும் விஷயங்களிலிச்சையும்
எப்போதுண்டாகிறதோ அப்போது ரசோகுணமானதுவிருத்
தியடைந்ததென்றறியவேண்டும். (௰௨)

அருச்சுனா- பரலோகசாதகமாயிருக்கப்பட்ட விவேகத்
தோடுங்கூடினகாரியங்களி லெவ்வளவேனும்பிரவிர்த்தியின்
றிப் பிரமாதமூடமாயும் இகலோகசாதகமாயிருக்கப்பட்ட வி
கிதமானகாரியங்களிலும்பிரவேசமின்றி மோகத்தினலே அ
ஞ்ஞானகாரியங்களிற்பிரவேசமும் அதனலுச்சாகமும் இத்
தியாதிகுணங்கள்விருத்தியடையும்போது தமோகுணமான
துமேலிட்டிருக்கிறதென்றெண்ணவேண்டும். (௰௩)

அருச்சுனா-இந்தமூன்றுகுணங்களிலும் மரித்தவர்களுக்
குப்பலத்தைச்சொல்லுகிறேங்கேள். சத்துவகுணமானதுவி
ருத்தியடைந்திருக்கும்போது சரீரத்தைவிட்டவன் உத்தமபு
ருஷாளுக்குண்டாகப்பட்ட பிரமலோகமுதலாகிய புண்ணிய
லோகங்களையடைவன். (௰௪)

அருச்சுனா-ரசோகுணமானது விருத்தியடைந்திருக்கும்
போதுமரித்தவர்கள் பிரவிர்த்திகன்மங்களிற் பிரியத்தையு
டைத்தானமனிதர்களிடமாய்ப் பிறப்பார்கள். தமோகுண
மேலிட்டிருக்கும்போதுமரித்தவர்கள் பசுவாதிமிருகயோனி
களினிடமாய்ப்பிறப்பார்கள். (௰௫)

அருச்சுனா-இவ்விடத்திலிருக்கும்போது இந்தமூன்று கு
ணங்களுக்குமுண்டாகிய பலன்களையுஞ் சொல்லுகிறேங்கே
ள்; சாத்விதகுணத்துக்குச் சுகிர்தமாயிருக்கப்பட்ட புண்ணி

யகன்மங்களும் ஞானமும் சந்தோஷமும் பிராப்தி, இராசத குணத்துக்கு லோபகுணமுஞ் சுகதுக்கமும் பிராப்தி, தாமத குணத்துக்குப்பலம் அஞ்ஞானமுந் துக்கமும் பிராப்தியென்று மகான்கள்முதலானவர்களுஞ் சொல்லுவார்கள். (யசு)

அருச்சுனு-சத்துவகுணத்தினுலே ஞானமுஞ்சந்தோஷமும், ரசோகுணத்தினுலே லோபமுஞ்சுகதுக்கமும், தமோகுணத்தினுலே பிரமாதமோகமுந்துக்கமும் பிறக்கிறதினுலே,

சத்துவகுணவந்தாள் மேலோகங்களையும், ரசோகுணவந்தாள் மத்தியமாகிய மனிதலோகத்தையும், நிகிருஷ்டமான தமோகுணவந்தாள் அதோகதியான நரகத்தையுமடைவார்கள். அருச்சுனு-இந்தமூன்றுகுணங்களினுடைய பற்றுதலினுலே சிவாளுக்குச்சங்சாரம்வந்திருக்கிறது. (யஅ)

ஆனதால் அருச்சுனு-தேகேந்திரியாதிரூபங்களாகப் பரிணமித்த திரிவிதகுணங்களாலேயே சகலகருமங்களும் பண்ணப்படுகிறதென்றும் அவைகளுக்கெல்லாந் தான் அசங்கனென்றுஞ் சாட்சியென்றும் அப்பேர்ப்பட்டநிசரூபத்தையாவனறிவானே அவனே நம்முடைய சொரூபத்தை யடைவான். அந்தமகாபுருஷனைத்தான் மூன்றுகுணங்களையுங் கடந்தவனென்று சொல்லப்படும். ஆதலால் அவாளவாளுடைய சுதன்மங்களைச்செய்துவருவார்களேயாகில் அதனுற்சித்தசுத்திவந்து அச்சித்தசுத்தித்துவாரா இப்போது நாம்சொன்ன ஞானமுண்டாகி மோட்சத்தை யடையும்படியா யிருப்பதனுலே நீயு முனக்குச்சுதன்மமாயிருக்கிற யுத்தத்தைப் பண்ணவேண்டுமென்று சொன்ன பகவானைப்பார்த்து, (யகூ)

சுவாமி-சமஸ்தகன்மங்களுந் திரிவிதகுணங்களாலேயே செய்யப்படுகிறதென்று மதற்குத் தான்சாட்சியென்றுஞ்சொன்னமாத்திரத்தில் உம்முடையசொரூபத்தையெப்படியடையலாம்? அருச்சுனு-சீவனனவன் தேகத்துக்குக்காரணமாயிருக்கிறமூன்றுகுணங்களையு மதன்காரியங்களான சன்ம, மிருத்து, சரா, துக்க மிவைமுதலானவைகளிலும்நின்றுவிடு

பட்டு அவைகளுக்கெல்லாந் தான்சாட்சியென்றுந் தன்னைத் தவிர அவைகள்கிடையாதென்றுந் திடநிச்சயமான புத்தியினு லே ஜீவித்துக்கொண்டிருப்பதா லிந்தத்தேகமிருக்கும்போதே ஜீவன்முத்தனுகவேயிருக்கிருனென்றுஞ் சொன்னபகவானை ப்பார்த்து, (௨௰)

அருச்சுனனுனவன் விண்ணப்பஞ்செய்து சர்வலோகே ஸ்வரா- திரிவிதகுணங்களையும் அதிக்கிரமித்ததேகியானவ னுக்குச் சூட்சுமசரீரமாகிய ஆகாமியமுங் காரணசரீரமாகிய சஞ்சிதமும் நசித்துப்போனுலும் பிராரத்தமாகிய தூலசரீரமி ருக்குமளவுந் திரிவிதகுணகாரியங்களில் எவ்விதமாகச்சம்ப ந்தமன்னியில் எந்தஆசாரத்தோடுங்கூடியிருப்பார்கள்? எவ் விதமானநடவடிக்கைகள்நடப்பார்கள்? அந்தலட்சணங்களை யெல்லாங்கேட்கவேண்டுமென்று ஆசையுடைத்தானவனுயி ருக்கிறேனென்றுசொன்ன, (௨௧)

அருச்சுனனைப்பார்த்துத் திரிகுணுதீதனுன மகாபுருஷ னுனவன் சத்துவகுணத்தினுலுண்டாகிய புண்ணியகன்மங் களுஞ் சுகமும், ரசோகுணத்தினுலுண்டான பிரவிர்த்திகன் மங்களுஞ் சுகதுக்கமும், தமோகுணத்தினுலுண்டானமோக முந், துக்கமும், இத்தியாதிகளெல்லாம் பிராப்தமானபட்சத் தில் துக்கத்தையடையான்; இவைகளெல்லாம் நிவிர்த்தியா னபட்சத்தில் சந்தோஷத்தையுமடையான். எதனுலென்று ல், இவைகளெல்லாமாயாகாரியமாகியதிரிவிதகுணங்களுடை ய சம்பந்தமென்று மவைகளுக்கெல்லாந் தான்சாட்சியென்று ந் திடநிச்சயமாயிருந்துகொண்டு எல்லாவற்றையுஞ்சமமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பன். (௨௨)

அருச்சுனு-இன்னமுமெப்படியிருப்பார்களென்றுல் ஆத் மானுபவத்திலேயே சதாசந்தோஷத்தையடைந்தவனுயும் அ தைத்தவிர மற்றையகாரியங்களெல்லாவற்றிலும்உதாசீனமா னபுத்தியுண்டானவனுயுங் குணகாரியங்களாகிய சுகதுக்காதி களில் மனசுசென்றுலுஞ் சலிக்கப்படாதவனுயுமிருப்பன். எ

தனுலென்ருல், திரிவிதகுணங்களே பிரவிர்த்தித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. தான் நிர்விகாரி தனக்கிந்தக்குணதோஷங்கள் ஒன்றுமில்லையென்று மிவைகளுக்கெல்லாந் தான்சாட்சியென்று மிந்தத்திடநிச்சயத்தினுலே யாதொருசஞ்சலமுமடையாமலிருப்பன். (உங)

அருச்சுனு-இன்னமுஞ்சுகத்தினிடத்திலுந், துக்கத்தினிடத்திலும், ஓடுங்கல்லும்பொன்னுமிவைகளிடத்திலும், பிரியாப்பிரியம் நிந்தைதுதி யிவைகளிடத்திலுஞ்,சமமாயுஞ் சொஸ்தனுயும் இருக்கிறதுந் தவிர இந்தவிஷயங்களிலெப்போதுந் தீரனுயுமிருப்பன். (உச)

அருச்சுனு-இன்னமும் மானுவமானங்களிடத்திலுஞ் சத்துருமித்துருவிடத்திலுஞ் சமானனுமாயுஞ் சமஸ்தபிரயத்தினங்களேயும் விட்டவனுயுமிருப்பன்; அவனேயேகுணுதீதனென்றுசொல்லப்படும். (உரு)

சுவாமி-இந்தலட்சணங்களேப்பார்க்கும்போது குணங்களேக்கடப்பது மிகவும் அருமையாக்காணப்படுகிறதினுலே அதற்கேதாவதுஉபாயமுண்டானுல் அநுக்ரகஞ்செய்யவேண்டுமென்றுகேட்ட அருச்சுனனேப்பார்த்து சஞ்சயா-பகவானுன்யிருக்கிறநம்மைத்தவிர அன்னியமில்லையென்கிற அவிபசாரமாகியபத்தியோகத்தினுலே ஞானம்லப்தமாகி நம்மையேயிடைவிடாமற்பத்திசெய்கிறவனெவனே அவனிந்தக்குணத்திரயங்களே யதிக்கிரமித்து மோட்சத்தையடைகிறதற்கு யோக்கியனுவான். (உசு)

அருச்சுனு-இதனுலேநம்மை யெப்படியடையலாமென்றுகேட்பாயாகிற் சகலலோகங்கள்முதலாகிய சமஸ்தத்துக்கும் அவ்வியமானமோட்சத்துக்கும் அதையடைகிறதற்குச்சாதகமாயிருக்கப்பட்ட சாஸ்வதமானதன்மத்துக்கும் அகண்டிதமாகியசுகத்துக்கும் நாமேயாதாரமும, இருப்பிடமுமாகையால் நம்மையேயடைவன். (உஎ)

யாதொருகாரணத்தினலே பிரமசொரூபத்தை வெளி
ப்படுத்திக் குணத்திரயங்களைநிவிர்த்திபண்ணி விஸ்தாரமாக
அருச்சுனனுக்குப்போதித்த யாதொருபகவானுண்டோ அப்
பேர்ப்பட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியாகிய பரப்பிரமசொரூபத்
துக்கு நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன்.

பதினான்காவது
குணத்திரயவிபாகயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆ அத்தியாயம் ௰சு-க்குச்சுலோகம் ௫௫௧.
ஸ்ரீசம்சாரவைரிணேநமஃ

உ

ஸ்ரீ அனதிப்பிரமசாரிணேநமஃ
பதினைந்தாவது

புருஷோத்தம அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-முந்தின அத்தியாயத்தின்முடிவில் தம்மு
டைய பத்தியினலே ஞானம் லப்தமாகி அதனல் மோட்சத்
தையடையலாமென்று சொல்லியிருப்பதினலே அந்தப்பத்தி
யானது ஞானமும், வைராக்கியமும் வாராமற் சித்திக்கமாட்
டாதென்றும் அது வாராமற்போகிறதற்குச் சகத்தைச்சத்திய
மாநம்பிச் சகலவிவகாரங்களுஞ் செய்துகொண்டு வருகிறதே
தடையாயிருப்பதனலே அப்பேர்ப்பட்டசகத்தானது அசத்
தியமென்றும் விசாரிக்காதவனாயி லிருக்கிறதுபோலத்தோற்
றிக்கொண்டிருக்குமென்றும் அப்பேர்ப்பட்ட மித்தையான ச
கத்தினுடையலட்சணங்களை நாளையுதையமாகிறபரியந்தமு
ஞ்சாஸ்வதமில்லாமலிருக்கப்பட்டதெதுவோ அதற்குஅசுவ
த்தமென்றுசொல்லப்படுகிறபடியால் அப்படிப்பட்டஅசுவத்
தவிருட்சத்துக்குச் சமானமாகச்சொல்லுகிறதுந்தவிர எப்

போதும்நித்தியமாயுஞ் சாஸ்வதமாயும் வியாபகமாயுமிருக்கப்பட்ட பரமான்மாவாகியபுருஷோத்தமனுடைய லட்சணத்தையுமிந்தஅத்தியாயத்திற்சொல்லத்தொடங்குகிறார்.

சுவாமி-பத்தியினாலேஞானம்லப்தமாகியெல்லாரும்மோட்சத்தையடையலாமே. அருச்சுனா-இந்தச்சகத்திற்சத்தியத்துவபுத்தியுண்டானவாளாலொருபோதுமடையவேகூடாது. ஏனென்றால் மித்தையாகக்காணப்பட்டசகத்தினுடையலட்சணங்களை நாம்சொல்லுகிறோம் அதனாலேயேநீயறிந்துகொள்ளலாம். மேல்வேருங் கீழ்க்கொம்புகளுமாயிருக்கிற இந்தச்சகத்தாகியசங்சாரமென்னப்படாநின்ற விருட்சமானது பிரமாதிதம்பம்வரையில் எங்கும்வியாபித்திருக்கிறது; இதற்கேயசுவத்தமென்றுஞ்சொல்வார்கள். அதுமிகவும் பிரபலமாயும் பிரவாகரூபத்தோடுங்கூடிச் சத்தியம்போலவிளங்கினாலும் அநித்யமென்று சுருதிமுதலியமகான்களாற் சொல்லப்படுகிறபடியால் அப்படிப்பட்ட இந்தசங்சாரவிருட்சத்துக்குக் கருமபலங்கள்சொல்லுகிறவேதங்களெல்லாம் இலைகளென்றும், அப்படிப்பட்ட அசுவத்தவிருட்சத்தை யாதொருவன்விபரமாயறிவானோ அவனேவேதங்களினுடைய முடிவான அர்த்தத்தையறிந்தவனென்றும், சங்சாரசமுத்திரத்தைத் தாண்டினவனென்றுஞ்சொல்லப்படும். (க)

அருச்சுனா-அந்தவிருட்சத்துக்குச் சத்துவாதிகுணங்களென்னப்பட்டசலத்தினால் விருத்தியடைந்து பிரமதேவர்முதலானசமஸ்தபூதங்களாகியகொம்புகள் மேலுங்கீழுமாகவியாபித்திருக்கிறது. விஷயங்களென்னுங் கொழுந்துகளையிக்தமாகிடலோகத்திலுள்ள சீவாளிச்சித்துப் புண்ணியம் பண்ணினபேர்களும் பாவம்பண்ணினபேர்களுமாகவுங் கருமானுபந்தங்களை யடைந்திருக்கிறார்கள். அப்படியடைந்தகன்மங்களுக்குக் காரணமானவாசனைகளாகிய அவாந்தரவேர்களானதுமேலோகங்களிலும் கீழ்லோகங்களிலும்வியாபித்தெங்கும்விரம்பியிருக்கிறது. (உ)

அருச்சுனு-இந்தவுலகத்திலுள்ள சீவாளுக் கிந்தவிருட்ச ரூபமிப்பேர்ப்பட்டதென்று தெரியவேமாட்டாது. இந்தவிருட்சத்துக்கிவ்வளவுபிரமாணமென்று ஆதியும் அந்தமுந் தெரியப்பட்டதல்ல. ஒருவராலும் போக்கடிக்கப்படாததாயும் அனர்த்தத்தைக்கொடுக்கிறதாயும் ஆதியந்தஞ்சொல்லக்கூடாததாயு மிருக்கிற இந்தச்சங்சாரவிருட்சமாகிய அசுவத்தவிருட்சத்தை யடையாமலிருக்கிறதற்குக்காரணமான வைராக்யத்தோடுங்கூடித் தான் அசங்கனென்கிற ஆயுதத்தினலேசேதித்துத்தத்துவஞானத்தையடைய எத்தனம்பண்ணக்கடவாயென்று அனுக்ரகஞ்செய்த பகவானைப்பார்த்து,()

அருச்சுனனனவன் லோகேஸ்வரா- இதையெவ்விதமாகச்சேதிக்கிறதோ அந்தவுபாயத்தையு மதற்குப்பலமு மனுக்ரகம்பண்ணவேண்டும். அருச்சுனு-சத்தியமாகவும் நன்ருகவுந்தோன்றிவியாபித்திருக்கிற சங்சாரவிருட்சத்தைத் தேகமேநானென்கிற அகந்தையும், புத்திரதாராதிகளிடத்தில்எனதென்கிறமமதையும், பகுத்தறிகிறஞானமென்னப்படாநின்ற ஆயுதத்தினலே சேஷமன்னியிற்சேதித்துத்தள்ளி யதன்பின் யாதொன்றையடைகிறதனலே திரும்பிவாரார்களோ அப்பேர்ப்பட்டபிரமபதத்தைத்தேடவேண்டும். எப்படித்தேடுகிறதென்ருல் யாதொருத்தரிடத்திலேநின்றும் அனதியாயிருக்கிற இந்தச்சகத்தாகிய சங்சாரம் விருத்தியடைந்திருக்கிறதோ அப்பேர்ப்பட்ட ஆதியானபுருஷனைத் தீவிரஇச்சையுடனிந் துஅவனைச்சரணமாகஅடைந்துதேடவேண்டும். அந்தப்படியே யஞ்ஞானமில்லாத ஆத்மஞானநிட்டாளாரோ அவாளந்தப்படி நம்மைச்சரணமாக அடைந்து நம்முடைய சொரூபத்தையடைவார்கள். (ச)

அருச்சுனு-இன்னமும் அவர்களெப்படிப்பட்டவர்களென்ருல் தேகமேயான்மாவென்றுஞ் செகத்துச் சத்தியமென்றும் நினைக்கப்படுகிற அஞ்ஞானத்தைச் சுத்தமாவிட்டவர்களாயும், புத்திரதாராதிகளிடத்தில் மமதையு மிந்தப்போகங்

களையனுபவிக்கவேண்டுமென்கிற இச்சையை விட்டவர்களாயும், பிரகிருதிசங்க தோஷத்தைச்செயித்தவர்களாயும், ஆத்மஞானமென்னும் வித்தையையுடையவர்களாயும், சமஸ்தகோரிக்கைகளையுஞ்சுத்தமாவிட்டுச் சுகதுக்கங்களென்னும் தொந்தங்களிலேயிருந்தும்விடுபட்டவர்களாயும், ஆத்மஞானத்தைமறவாமலிருக்கப்பட்டவர்கள் கேடில்லாத ஆத்மஸ்வரூபத்தையடைவார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவாள் திரும்பவேமாட்டார்கள். (ரு)

சுவாமி-இவர்கள்மாத்திரந் திரும்பாமற் போவதற்கென்னநிமித்தம்? அருச்சுனு-சூரியன், சந்திரன், அக்கினியிவைகளைவிடச் சகத்திற்பிரகாசவஸ்துக்கள் ஒன்றுங்கிடையாது. அவ்விதவஸ்துக்களாலே யந்தச்சொரூபத்தைப் பிரகாசிக்கும்படி செய்துவைக்கமாட்டாது; ஏதனாலென்றால், அந்தச்சொரூபத்தினுடைய சத்தையினாலும் பிரகாசத்தினாலும் அந்தச்சூரியாதிமூன்றும் பிரகாசிக்கவேண்டும். அத்தன்மையானஸ்வரூபத்தையடைந்தவர்கள் எப்படித்திரும்புவார்கள்? அதுவே நம்முடையசிரேஷ்டமான ஸ்வரூபமென்று மதுவேமோட்சவீடென்று மறியவேண்டும். (சா)

தேவரீரநுக்ரகஞ்செய்ததைப்பார்த்தால் எப்போதுமிருக்கிறதுபரமாத்மாவென்று மவரைத்தவிரத்தோற்றப்பட்டசகத்துமித்தையென்றும் நிச்சயமாச்சுது; இப்படியிருக்கிறபட்சத்தில் ஆன்மாவாகியசீவனுக்குச் சங்காரஞ்சம்பவித்துஏற்றத்தாழ்ச்சிவருவானேன்? அருச்சுனு-அந்தஆன்மாவாகியசீவனானவன் நம்முடையஅம்சமாயும் அசங்கனாயும் புராதனனாயும் நித்தியனாயுமிருக்கிறவனென்கிறதில் யாதொருசமுசயமுமில்லை. அப்பேர்ப்பட்டசீவனானவன் அஞ்ஞானத்தோடுங்கூடியபிரகிருதிசம்பந்தமான சூட்சுமசரீரமாகிய மனமுதலாகியபதினேழுதத்துவங்களுடன்கூடிச் சுகதுக்கமாகிறபிரியாப்பிரியங்களிற் சத்தியத்துவபுத்தியுடனேகலந்து விவகாரஞ்செய்கிறபடியால் சுழுத்திகாலத்திற்சமஸ்தமும்லயமாகிச்

சாக்கிரகாலத்திற்பகிர்முகப்படுகிறதைப்போற் சனனமரண மென்னப்பட்டசங்சாரத்தையடைந்து ஏற்றத்தாழ்ச்சியாய்ப்போகிருன். (எ)

சுவாமி-இந்தச்சீவனுனவன் இந்தச்சூட்சுமஇந்திரியங்களுடன்கூடினதனுலே யெவ்விதமாகச்சங்சாரத்தையடைகிருன்? அருச்சுனு-மனமுதலியசூட்சுமஇந்திரியங்களுக்குமாதாரமாயிருக்கப்படாகின்ற சீவனுனவன் சரீரத்தைவிட்டுப் போகும்போது வாயுவானது புஷ்பங்களுடையவாசனைகளைக்கிரகித்துக்கொண்டுபோகிறதுபோல அவனவன்செய்தகன்மவாசனைகளுடனே சூட்சுமஇந்திரியங்களானது மற்றொருசரீரத்தைக்கிரகித்து அனுபவிக்கும்படியாகச்செய்விக்கும்.(அ)

சுவாமி-எந்தக்காரணத்திஞலேமற்றொருசரீரத்தைக்கிரகிக்கும்படிசம்பவித்தது? அருச்சுனு- விஷயங்களைக்கிரகிக்கப்பட்ட சுரோத்திராதிபஞ்சேந்திரியங்களுடன் சங்கற்பவிகற்பாத்மகமான மனமுதலானவைகளுடனேயும் அசங்கனுயிருக்கப்பட்டசீவனுனவன் அபிமானித்துவிஷயங்களையனுபவித்துக்கொண்டு சமஸ்தசுகதுக்கங்களுந் தனக்குவந்ததுபோலனுபவிக்கிறபடியினுலே தப்பாமற்சங்சாரத்தையடைகிறதற்குக்காரணமாச்சுது. (கூ)

சுவாமி-இந்தவிதமாயிருக்கிறதென்பதைச் சீவாளாலேயேனறியப்படவில்லை? அருச்சுனு-அஞ்ஞானத்தையுடைத்தான மூடாளாயிருக்கப்பட்டவர்கள் தேகத்தைவிட்டுப்பிரிந்துபோகும்போது இவ்விதமாய்ப்போகிறதென்றும் மற்றொருசரீரத்தையிவ்விதமாய்க் கிரகிக்கிறதென்றுந் தேகமிருக்கும்போதுசூட்சுமஇந்திரியங்களுடைய வசத்தையடைந்தவனுய் விஷயங்களை யனுபவிக்கப்படுகிறதென்று மிந்தவிபரங்களைத் தெரியவேமாட்டார்கள். ஆனுல்விவேகிகளாகிய ஞானநேத்திரத்தையுடைத்தானமகாபுருஷாளாரோ அவர்களாலேயேயறியப்படும். அவர்களேசமுசாரசமுத்திரத்திலிருந்துந் தாண்டினவர்களென்றுஞ்சொல்லப்படும். (௰)

சுவாமி-அவர்களால்மாத்திரம் எவ்விதமாயறியக்கூடும்?
அருச்சுனு-சாதனசதுட்டயசம்பத்தியையடைந்து குருமுக மாகவுபதேசம்பெற்றுக்கொண்டு சாத்திரங்களுடைய ரகசிய ங்களையும் பிரகிருதிசம்பந்தமான சடலட்சணங்களையும் அ தற்கப்பாற்பட்ட பிரத்தேகான்மாவாகிய சீவனுனபுருஷலட் சணங்களையுமிவைகளுக்கப்பாற்பட்ட புருஷோத்தமனுடை ய லட்சணங்களையும் நன்ருயறிந்தவர்களாயும் அந்த யெத்த னத்திலேயே சுகித்துக்கொண்டிருப்பார். இன்னமு மந்த மகாபுருஷாள் தேகேந்திரியங்களுடன்கூடி வாசஞ்செய்து கொண்டிருந்தாலுஞ் சதா அந்தர்முகத்தையுடைத்தான வராகியிடைவிடாமற்றன்னையே பார்த்துக்கொண்டிருப்பதா ல் அந்தப்புருஷாளுக்குமாத்திரஞ் சகசமாயறியப்படலாம். அ துவன்னியில் அஞ்ஞானத்தோடுங்கூடிச் சித்தசுத்தியில்லாத மந்தபுத்திகளானசீவாள் எவ்வளவுசாத்திரங்களை வாசித்தா லும், அவைகளுடைய அர்த்தங்களைத்தெரிந்துகொண்டாலு ம், எவ்வளவு தானங்கள் எக்யங்கள்செய்தாலு, மின்னமும்ப லவிதமான எத்தனங்களெவ்வளவுசெய்தாலும் பரமான்மா வாகிய புருஷோத்தமனைக்காணவேமாட்டார்கள். (யக)

அருச்சுனு-இப்போது நான்சொன்ன புருஷோத்தமனை க்காண ஒருவராலேயுமுடியாதுபோலத்தோற்றுகிறதேயென் றுகேட்பாயேயாகில் யாதொருவருத்தமுமின்றிச் சுளுவாயுங் காணலாமென்கிற அர்த்தத்தையுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள்.
அருச்சுனு-ஆதித்தன், சந்திரன், அக்கினியிவர்களிடத்தில் யாதொருதேஜசிருந்து லோகங்களையெல்லாம் விளங்கும்படி செய்விக்கிறதோ அவ்விதமான தேஜசுகளெல்லாம் நம்முடை யதேஜசாகஅறி. (யஉ)

அருச்சுனு-இன்னமும் பிருதிவிரூபமாகஇருந்துகொண் டுசமஸ்தபூதங்களையுந் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேம். அமி ர்தமயமான இரசசொரூபமாகிய சந்திரனுயிருந்துசமஸ்தபயி ர்களையும் விருத்தியடையும்படியாகவுஞ் செய்விக்கிறேம். ()

இன்னமுஞ் சாடராக்கினி ரூபமாகச் சர்வபிராணிகளுடைய தேகங்களிலுமிருந்து சதுர்விதமாக அன்னங்களைப்புசிக்கிறேரும். சதுர்விதமாவது மென்றல், உரிஞ்சல், நக்கல், குடித்தல் இந்தவிதமாகப்புசிக்கப்பட்டவைகளைப் பிராணுபானனேடுங்கூடினவனுய்ப் பக்குவமுஞ்செய்கிறேன். (கச)

அருச்சுனு-இன்னமுஞ் சகலபிராணிகளுடைய இருதயத்திலும் வாசஞ்செய்யப்பட்ட அந்தரியாமியும் நாமே, சகலபிராணிகளுக்கும்ஞாபகமுண்டாகிறது மில்லாமற் போகிறதுமிவைகளெல்லாவற்றிற்குங் காரணம்நாமே, சகலதேகங்களிலுமிருந்துகொண்டு நல்லது பொல்லாததென்றுதெறியத்தக்கதான ஞானமும்நாமே, சகலவேதங்களுஞ்சொல்லப்பட்டது நாமே, வேதாந்தத்தை யுண்டாக்கினவனும்நாமே, வேதங்களுடைய அர்த்தங்களை யறிந்தவனுநாமே. (கரு)

சுவாமி-இவ்விதமாயெல்லாந்தேவரீரோயிருந்தாற் பற்றுதலுடையாதா? அருச்சுனு-நம்முடையதிட்டியாக நம்மைத்தவிர அன்னியமேகிடையாது; அப்படியிருக்கக்குருசேஷபோத்தியபோதகதிசையையொப்புக்கொண்டு உன்னிமித்தமாகநாம் சொன்னபோதிலுங்கூட எப்போதும் நமக்குப்பற்றுதலேகிடையாதென்கிற அர்த்தத்தை மூன்றுசுலோகத்தினுற்சொல்லுகிறேருங்கேள்; லோகத்திற் சரமென்றும் அச்சரமென்றுமிரண்டுபுருஷாளுண்டு; இதிற்பிரகிருதிசம்பந்தமான இருபத்துநாலுதத்துவங்களுடன்கூடிய எல்லாச்சரீரங்களும் சரமென்றுசொல்லப்படும். அவ்விதசரீரங்கள்போனுலு நித்தியனுயிருக்கப்பட்ட இருபத்தைந்தாவதுதத்துவமானகூடஸ்தராகிய சிவனுனவனை அட்சரமென்றுசொல்லப்படும். (கசு)

அருச்சுனு-இன்னமும் அவ்வியயமாகிய எந்தயீஸ்வரன் லோகத்திரயங்களையும்வியாபித்துச் சகலத்தையுந்தரித்துக்கொண்டிருக்கிறுரோ அவர்சரத்தோடுங்கூடிய தொம்பதவாச்சியார்த்தங்களாகிய இருபத்துநாலுதத்துவங்களுக்கும்அட்சரமாகியதொம்பதலட்சியார்த்தமான இருபத்தைந்தாவது

தத்துவமான பிரத்தேகான்மாவுக்கும் அப்பாற்பட்டவரொன்றும் அவரோ யுத்தமபுருஷரொன்றும் அவரோபரமான்மாவென்று மவரோநாமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இப்படியானநம்மையெவ்விதமாகப் பற்றுதலடையப்போகிறது. (௰எ)

அருச்சுனா- நாமெப்போதும்நித்தியமாகையாற்சரமாகிய சகலசரீரங்களுக்குமப்பாற்பட்டிருக்கிறோம். சமஸ்தசரீரங்களிடத்திலுந் தனித்தனியேயட்சரமாயிருக்கப்பட்ட கூடஸ்தனாகிய புருஷனானவனுக்கப்பாற்பட்டவரா யுள்ளும்புறம்புமெங்கும்வியாபகமாயிருப்பதனாலே லோகங்களிலேயும்,வேதங்களிலேயும், உத்தமனுக்கெல்லாம்உத்தமனென்றும், புருஷாளுக்கெல்லாஞ் சிரேஷ்டமாகிய புருஷோத்தமனென்றும் பிரசித்தமாகக் கீர்த்திமானானோம். (௰அ)

சுவாமி - இப்படிப்பட்டவும்மையறிந்தாற்பலனென்ன?
அருச்சுனா-சமஸ்தமும்நாமேயிருக்கிறோமென்றும் நம்மைத்தவிர அன்னியமேயில்லையென்னப்பட்ட அஞ்ஞானஈனனாயிருக்கப்படாநின்றபுருஷன் புருஷோத்தமனாகிய நம்மையறிவன். அவனே சகலத்தையுமறிந்தவனென்றுஞ் சர்வஞ்ஞனென்றுஞ்சொல்லப்படும். அந்தப்புருஷனானவன் சமஸ்தபிரகாரங்களினாலுஞ் சமமாகநம்மையேயுபாசித்துக்கொண்டிருந்து முடிவில்நம்முடைய சொரூபத்தையேயடைவன். (௰கூ)

அருச்சுனா-இந்த அத்தியாயத்திலேயதிகரகசியமாயிருக்கிறசாரத்தை யநுக்ரகம்பண்ணினோம்; இதையாவனறிகிறானோ அவனேபுத்திமானுங்கிருதக்கிருத்தியனுமாவன். ஆனதால்நீயுஞ்சங்சாரமென்கிற அசுவத்தவிருட்சத்தைஞானமென்கிறவாளாற் சேதித்துப்போட்டுப் பிரஞ்ஞையானமோட்சசொரூபத்தையடையென்றுபகவானானவர் அருச்சுனனுக்குபதேசித்தஅர்த்தத்தைச் சஞ்சயரானவர் திரிதராட்டிரமகாராசனுக்குச்சொன்னார். (௨௰)

இவ்விதமாகப்புருஷோத்தமனை வெளிப்படுத்திவிபரமாயநுக்கிரகஞ்செய்தபகவானாகியகிருஷ்ணமூர்த்திக்கு நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன்.

பதினைந்தாவது

புருஷோத்தம அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் ௰ரு-க்குச் சுலோகம்-ருஎக.

ஸ்ரீகோவர்த்தனசலோத்திரதேநமஃ

ഉ

ஸ்ரீ புண்ணியசுலோகாயநமஃ

பதினாறாவது

தெய்வ அசுரசம்பத்துவிபாகயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-முன் அத்தியாயத்திலே சங்சாரமென்கிற அசுவத்தவிருட்சத்தை ஞானமென்கிறவாளினாலே சேதித்துப்போட்டு மோட்சஸ்வரூபத்தையடையலாமென்று சொல்லியிருப்பதனாலே அந்தப்பிரகாரந் தெய்வசம்பத்தையடைந்தபுருஷனாலே மாத்திரம் அடையப்படலாமென்றும் அசுரசம்பத்தையடைந்தபுருஷனாலே அடையக்கூடாமல் அநேகவிதமான துக்ககரமாகிய பாபசனனங்களையடையப்படுமென்று மிந்த அத்தியாயத்திற் சொல்லத்தொடங்குகின்றார்.

தேவரீரனுக்கிரகஞ்செய்தபிரகாரம் லோகத்திற் சிரேஷ்டாளென்றுகொண்டாடும்படியான புருஷாள்யாரோ அவாள்கூட அடையமாட்டார்கள்போலத்தோற்றும்போது மற்றவாளெவ்விதமாயடையப்போகிறார்களென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்துப் பாரதா-நீசொன்னகாரியஞ்சரியே; அதற்குத் தெய்வசம்பத்தென்றும் அசுரசம்பத்தென்று மிரண்டுண்டு. அதிற்றெய்வசம்பத்தையடைந்த புருஷாளாரோ அவாளுலக

த்தில் அபுருபமாயிருப்பார்கள். அவர்களாலேமட்டுஞ்சுகுவாயடையப்படலாமேதவிர அசுரசம்பத்தையடைந்தபுருஷாளுலகத்தில் அநேகருண்டு. அவர்கள்தான் நீசொன்னபடியடையவேமாட்டார்கள்; ஆனதாலந்த இரண்டுசம்பத்துகளினுடைய லட்சணங்களையு முனக்குத்தெரியும்படியாக அனுக்ரகிக்கிறோம். அருச்சுனு-சத்துவகுணப்பிரதானத்தோடுங் கூடினபுருஷனுக்குச் சித்தத்திற்பயமில்லாமலிருக்கும், பிரகிருதிபுருஷ விபாகஞ்செய்யப்பட்ட விவேகஞானமுண்டாயிருக்கும், சத்பாத்திரங்களில்தானங்கொடுக்கப்பட்டவனுயுமிருப்பன். இந்திரியங்கள்விஷயங்களிற்செல்லாமற்புண்ணியகருமங்களில் வைத்துக்கொண்டேவருவன், சகலசிவாளுக்கும்இதமாகப் பஞ்ச எக்யங்கள் முதலானதுஞ்செய்துவருவன். வேத அப்பியாசத்துடன் தபசுஞ்செய்துகொண்டிருப்பன். (க)

அருச்சுனு-ஒருபிராணிக்குந் தன்னுலே யிம்சையுண்டாகும்படிசெய்யான். எப்போதுஞ்சத்தியமானநடவடிக்கையேயுண்டாயிருக்கும். எந்தவிஷயங்களைப்பற்றியுஞ் சோகத்தையடையான். தியாகபுத்தியுண்டானவனுயுஞ் சாந்த சித்தனுயுமிருப்பன். பிறருடையதோஷங்களை யெண்ணுமலுமிருப்பன். சர்வபூதங்களிடத்திலுந்தயவுண்டானவனுயும் விஷயங்களில்லயமாய்ப்போகாமற் சாவதானமாகவுமிருப்பன். மிருதுபாவமும் அனுசிதவிஷயங்களில் லச்சையும் எந்தவிஷயங்களிலுஞ்சபலத்துவமும் லோலத்துவமுமின்றியிருப்பன்.(உ)

அருச்சுனு-தேயிசும், சமையுங், தைரியமும், சுசித்துவமும், அக்குரோதமுமுடையவனுயிருப்பன். பராளுக்குத் துரோகஞ்செய்யாமலும் ஒருவிஷயத்திலும் அபிமானமுமில்லாமலிருப்பன். பாரதா! இப்படிப்பட்ட இருபத்தாறு குணங்களு நம்முடைய கிருபையினுல் தெய்வசம்பத்தையடைந்த புருஷனைச் சார்ந்திருக்கும். (ங)

அருச்சுனு-இனியொருக்காலும் நன்மையடையாதவர்களுக்குண்டாகிய அசுரசம்பத்தையுங்கேள். டம்பம், தற்பம்,

அபிமானம், குரோதமிவைகள் நிரம்பியிருக்கும். சாதுக்களைத்துச்சமாய்வசனிக்கிறதும் பவுருஷவாக்கியங்களுமுண்டாயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட அஞ்ஞானமுதலாகிய அவிவேகத்தோடுங்கூடியகுணங்கள் அசுரசம்பத்தையடைந்த புருஷனைச்சார்ந்திருக்கும். (௪)

அருச்சுனா-இந்த இரண்டு சம்பத்துகளுக்கும் பயனையுங்கேள். மோட்சத்தையடைகிறதற்குத்தெய்வசம்பத்துஞ் சனனமரணமாகிய பந்தத்துக்கு அசுரசம்பத்தும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும். மகாபுஜா-இதில் அருச்சுனனுமம்வகித்த நானெந்தச்சம்பத்தையுடையவனென்றுகேட்கிறாயோ நீதெய்வசம்பத்தையடைந்தவனாகவேயிருக்கிறாய்; அதனாலேயாதொரு சோகத்தையுமடையத்தேவையில்லை,மோட்சத்தையேயடைவாய். (௫)

அருச்சுனா-சீவாளுக்குண்டாயிருக்கிற இரண்டுசம்பத்தில் தெய்வசம்பத்தைமுன்விபரமாச்சொன்னோம். அசுரசம்பத்தை யின்னம் விபரமாச்சொல்லுகிறோங்கேள். (௬)

அசுரசம்பத்தையடைந்தவர்கள் தன்மங்களிடத்திற் பிரவிர்த்தியும் அதன்மங்களிடத்தில் நிவிர்த்தியுமறியமாட்டார்கள். சுசித்துவமும், ஆசாரமும், சத்தியமும், சீவாளிடத்திற்றயவும் அவர்களிடத்திலிருக்கவேமாட்டாது. (௭)

அருச்சுனா-இன்னமு மிந்தச்சகத்தில்விளங்கப்படாநின்றவேதசாத்திரங்கள்அசத்தியமென்றும், தன்மாதன்மங்களினாலுண்டாகிய புண்ணியபாவங்கிடையாதென்றும், இந்தச்சகத்துக்குக் கர்த்தாவாகியஈஸ்வரனொருவருண்டென்பது கிடையாதென்றும், காமத்தினாலேஸ்திரீபுருஷாளுடைய அன்னியோன்னியக்கூட்டுறவே சிருஷ்டிக்கேதுவென்றும், இந்தப்பிரகாரஞ்சுபாவமாகத்தனக்குத்தானே அனாதியாகநடந்துவருகிறதென்றும், இதைத்தவிரஒருவராலுண்டாக்கவில்லையென்றுஞ்சொல்வார்கள். (௮)

அருச்சுனா-இன்னமுமிப்பேர்ப்பட்ட சித்தாந்தத்தினாலே பரலோகசாதனத்துக்குத்தகுந்தயத்தனங்களில்மனதைச்செலுத்தாமல் நாசமடைந்து புத்தியீனராகி லோகத்தில் ஏதாவதுகிஞ்சித்மாத்திரஞ்சற்கிருத்தியங்கள் செய்துவரப்படாநின்றஜீவர்களையுங்கெடுத்துத் தாமுங்கெட்டு நரகத்தையேயடைவார்கள். அருச்சுனா- எவ்வளவுபாக்கியங்கள்வந்தபோதிலுந்திருப்தியடையாமல் மேலுக்குமேல் தங்களுக்கடையக்கூடாதவஸ்துக்களைக்கோரி அதனாலநேகவிதமான துக்கங்களையடைந்துகொண்டு அஞ்ஞானத்தினாலேமோகத்தையடைந்து அனியாயமாகத் தனத்தைச்சம்பாதித்துச் சத்பாத்திரத்திற்கூட அற்பமாயினுஞ்செலவுசெய்யாமலுஞ் சாத்திரோக்தமானவிரதங்களையும்விட்டு அபவித்திரமானவிரதங்களுடன் உக்ரங்களாகியஇம்சாகரமான கன்மங்களைச்செய்துகொண்டு ஜெகத்துக்குச்சத்துருவாய்ச்செனனத்தையு நாசத்தையுமடைந்துகொண்டிருப்பார்கள். (௯)

அருச்சுனா-இன்னமும் மரணபரியந்தம் ஒழியாததுஷ்டகருமத்தையாசரித்து டம்பம், அபிமானம், மதம், குரோதமிவைகளோடுங் கூடினவர்களாகி அஞ்ஞானத்தினாலே அந்தடம்பமாகிய விரதங்களையாசரித்து அதற்குத்தகுந்த க்ஷுத்திரதேவதைகளை யாராதனைசெய்துகொண்டிருப்பார்கள். (௰)

அருச்சுனா-இன்னமும் விஷயங்களினாலுண்டான காமபோகங்களையே பரமபுருஷார்த்தமென்று மிதையன்றிவேறேயாதொன்றுங்கிடையாதென்றும் நிச்சயித்துத் தேகமுள்ளவரையிலும் அந்தப்போகங்களுக்குச் சாதனமாகிய அர்த்தத்தினிடத்திலேயே கோரிக்கையுண்டானவர்களாயிருப்பார்கள்.(

அருச்சுனா-இன்னங்காமக்குரோதபராளாகி ஆசைகளென்னுமநேகமாகிய கயிறுகளாற் கட்டப்பட்டவர்களாகிக் காமபோகங்களையனுபவிக்கிற நிமித்தமா யனியாயமான தனங்களைச்சம்பாதித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். (௰௨)

அருச்சுனு-இன்னமுமவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக்கேள். இன்றைக்கெனக்கிவ்வளவுதிரவியங்கிடைத்தது, இதற்குமுன்னிவ்வளவுதிரவியமெனக்கிருக்கிறது, இதைவருகிற வருடத்துக்குளித்தனையாகவர்த்திக்கப்பண்ணுவேன், இவைகளைப்பார்க்கிலுமதிகமான தனங்கள்சப்பாதிக்கிறேன், இதனுலே நம்மைத்திரவியஸ்தனென்றுஞ்சொல்வார்கள், இந்த ஏதுக்களினுலே நானிஷ்டமானபடியடைகிறேனென்றுஞ் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள். (௰௩)

அருச்சுனு - இன்னமுமிந்தச்சத்துருவானவன் என்னுலேநாசத்தையடைந்தான், மற்றைச்சத்துருக்களைச் சம்மாரஞ்செய்கிறேன், நானேயீஸ்வரன், எனக்குச்சரியாக உலகத்திலொருவருமில்லை, நானேசகலபோகங்களுமுண்டானவன். நானெதுநினைத்தாலும் அபுரூபமல்ல, நானேகிருதகிருத்தியன், நானேபலவந்தன், நானேயெல்லாவிதத்திலுஞ் சுகமுண்டானவன், (௰௪)

அருச்சுனு-இன்னமும் நானேதனமுண்டானவன், நானேகுலமுண்டானவன், பெண்சாதி பிள்ளை பேரப்பிள்ளைகளுண்டாயிருப்பதில் எனக்குச்சமானன் ஆர், நானெக்யங்கள்செய்வேன், *நடன், விடன்முதலியவர்களுக்குத்திரவியங்களையுங்கொடுப்பேன், இப்பேர்ப்பட்டவிதங்களினுலே சந்தோஷமு மகிழ்ச்சியுமடைகிறேனென்று அஞ்ஞானத்தினுலே மோகத்தையடைந்துகொண்டிருப்பார்கள். (௰௫)

அருச்சுனு - இப்படி நானாவிதமாகிய மனுேப்பிராந்தியடைந்து மோகசாலத்திலகப்பட்டுக் காமபோகங்களிடத்திலாசக்தியுண்டானவர்களாகிப் போகமென்கிறவலையிலேசுழலப்பட்டு விஷயங்களென்னும்போகங்களை யனுபவித்துக்கொண்டு சூசியென்னும் ரவுரவாதிநரகத்திலேயேவிழுவார்கள். (௰௬)

அருச்சுனு-இன்னமும் தான் திரவியவானென்கிற பெருமையினுலே மதம் கெருவம் மோகம் இத்தியாதிகளையடை

*நடன் = கூத்தாடுகிறவன்

ந்து எப்பேர்ப்பட்டவாளிடத்திலும் தயவு தாட்சண்ணியமில்லாமல் தான் எக்யங்கள் செய்வதினாலே தன்னைப் பெரியவனென்றுங் கீர்த்திமானென்றுஞ் சொல்லவேண்டுமென்பதாயெக்யங்கள் செய்கிறோமென்கிற நாமமாத்திரமேயல்லாமல் அவதிபூர்வகமாக டம்பத்தோடுங்கூடினவராய் எக்யங்கள் செய்வார்கள். (யஎ)

அருச்சுனு-இன்னமும் அகந்தை மமதை கெருவம் பெலம் காமக்குரோதம் இத்தியாதிகளுடன் கூடினவர்களுமாய்த் தன்தேகத்தினிடத்திலேயு மிதரமாகிய சமஸ்ததேகங்களிடத்திலேயு நாம் அந்தரியாமியாக இருக்கிறவனென்கிறதையறியாமல் நம்மைமனுஷபாவமாகப்பாவித்துநேர்ந்தபடி தூஷித்துக்கொண்டு நம்மை யதார்த்தமா யறிந்து பக்திசெய்யப்பட்ட பெரியவாளுடைய வார்த்தைகளிலுஞ் சிரத்தையின்றி அசூயையோடேகூடிக்ஷதையாகிய வார்த்தைகளைவசனித்துக்கொண்டும் எக்யங்கள்முதலான இதரகன்மங்களையுஞ்செய்வார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட மூடாள்ஒருக்காலும்நல்லகெதியடையவேமாட்டார்கள். (யஅ)

சுவாமி-இப்படிப்பட்டவர்களுக்கென்னதான்கதி? அருச்சுனு-மோட்சமார்க்கத்துக்குத் துராளாயும், பாவிகளாயுங், குரூராளாயும், பாபகருமங்களோடுங் கூடினவர்களாயும், நம்மையும் நம்முடையபக்தர்களையுந் துவேஷிக்கப்பட்ட நர அதமர்களைச் சனனமரணத்தோடுங்கூடிய சங்சாரமாகிய அசுர சம்பத்தையடைந்து பாபயோனிகளிடத்திற் பிறக்கும்படியாகச்செய்விப்போம். (யகூ)

அருச்சுனு-அப்படிச்செய்விக்கிறதிலும்நம்மைப்பக்திசெய்யும்படியான சனனமல்லாதஅசுரயோனிகளாகிய மூடமானபுலி, பாம்பாதியாகப்பிறக்கும்படிசெய்வித்து அப்பாலும் ஜென்மஜென்மங்கள்தோறு மவைகளைக்காட்டிலும் நிகிருஷ்டமாகிய கிருமி கீடாதிஜென்மங்களை யடையும்படியாகவுஞ் செய்விப்போம். (உய)

தேவரீரசுரசம்பத்தைக்குறித் தநேகவிதமாயனுக்ரகஞ் செய்தீர்கள். அவ்வளவு மனனத்துக்குவருவதானால் வருத்தமாயிருக்கிறது. ஆகையாற்சுளுவாயுமிருக்கவேண்டு மதை விட்டமாத்திரத்தில்அசுரசம்பத்துநீங்கித் தெய்வசம்பத்துண்டாகி மோட்சத்தையடையும்படியாகவுமிருக்கிறவுபாயத்தை யனுக்ரகம்பண்ணவேண்டும். அருச்சுனு - ஆத்மாவைநாசமடையும்படியாகச்செய்வித்து அசுரசம்பத்தையடைந்து நரகத்துக்கேதுவாக்கிவைக்கப்பட்ட மூன்றுகுணங்களுண்டு. அவைகளைச்சுத்தமாவிட்டுவிடவேண்டும், அந்தப்படியேவிவேகிகள்விட்டேயிருப்பார்கள். அப்பேர்ப்பட்டகுணங்கள் எவையென்றாற், காமமென்றுங்குரோதமென்றும்லோபமென்றுஞ் சொல்லப்படும். (௨௧)

சுவாமி-இந்தமூன்றையும் விட்டதாற் பலனென்ன? அருச்சுனு! நரகத்துக்கேதுவாயிருக்கிற இந்த மூன்றுகுணமாகிய தோஷங்களைச்செயித்தவாள் ஆன்மஞானத்தையுடையவர்களாகிச் சிரேஷ்டமாகிய ஸ்வரூபத்தை யாசரிக்கிறதனாலே ஜீவன்முத்தாளாகி யாதொருதோஷத்தையுமடையாமல்மோட்சமேயடைவார்கள். (௨௨)

அருச்சுனு-எவ னிந்தக்குணங்களை விடாமலுஞ்சாத்திரங்களிற்சொல்லப்பட்ட விதிகளையுந்தள்ளித் தன்னுடைய இச்சைப்படிநடந்தால் அவன் அஞ்ஞானத்தினாலே ஞானம்நஷ்டமடைந்துசிரேஷ்டமானமோட்சத்தையுஞ்சுகத்தையுமடையான். (௨௩)

அருச்சுனு - ஆனதா லின்னதுசெய்தாற்றருமமின்னது செய்தால்அதர்மமென்று தெரியும்படியாகச்சொல்லப்பட்டிருக்கிற சுருதிஸ்மிருதிசாத்திரங்களைப் பிரமாணமாகக்கொண்டு அவைகளிற்சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடி யிராசத தாமதகுணசிரத்தையைவிட்டுச் சத்துவகுணசிரத்தையினாலே விகிதமாயிருக்கப்பட்ட சுதன்மங்களைச்செய்தால் அதனாற்சித்தசுத்தித்துவாரா தெய்வசம்பத்துண்டாய்த் தத்துவஞானமுதயமாய் மோட்சமேயடைவாய். (௨௪)

தெய்வசம்பத்தும் அசுரசம்பத்தும் விபரமாய்த்தெரிந்து அசுரசம்பத்தைவிட்டுத் தெய்வசம்பத்தையடைந்த சாத்விதசிரத்தாவந்தாளுக்குத் தத்துவஞானமுதையமாய் மோட்சமேயடைவார்களென்றுசொன்ன பகவானாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன்.

பதினாறாவது

தெய்வ அசுரசம்பத்துவிபாகயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் ௧௬-க்குச் சுலோகம்-௬௯௫.

ஸ்ரீ நந்தகோபப்பிரியாத்மஜாய நமஃ

உ

ஸ்ரீ ஆநந்தாயநமஃ

பதினேழாவது

சிரத்தாத்திரய விபாகயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-சாத்திரவிதிகளையறிந்து விகிதமான கன்மங்களைச் சாத்வீகசிரத்தையோடுஞ்செய்தால் மோட்சத்தையடையலாமென்பதுசரிதானென்றும் அந்தப்படிக்குச்சாத்திரவிதிகளையறிந்து நடவாமல் தங்களுடைய பூர்வாசாரத்தையனுசரித்துச் சிரத்தையோடுங்கூடி யுபாசித்துவருவார்களேயாகில் அப்பேர்ப்பட்டசிரத்தையானது எத்தன்மையசிரத்தையைச்சேர்ந்ததென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்கிறதாக அருச்சுனனவன் அபிப்பிராயப்பட்டதற்கு மோட்சத்தைக்கொடுக்கத்தக்கதான சாத்வீகசிரத்தையையன்னியிற் பூர்வாசாரத்தையனுசரித்துச் செய்யப்பட்ட சிரத்தையானது மூன்றுவிதமாயிருக்குமென்கிறவிபரத்தைப் பகவானவரிந்த அத்தியாயத்திற்சொல்லத்தொடங்குகின்றார்.

சுவாமி-முந்தின அத்தியாயத்தின் முடிவிற் சாத்திரவிதிகளையறிந்துகொள்ளாமலே அவரவருக்குவேண்டியபடிசெய்

கிறவாளுக்கு ஞானம்வாராதென்றும் அதனுற்சாத்திரவிதிப் படியவனவனுடைய சுதன்மத்தையனுட்டித்து மோட்சத் தையடையவேண்டுமென்று மனுக்ரகஞ்செய்தீர்கள். அதுசரி யே; அப்படிப்பட்ட சாத்திரவிதிகளையறிந்துகொள்ளச் சிரம த்தினுலாவது ஆலசியாதிகளினுலாவதுகூடாம லாராகிலுஞ் சிரத்தாவந்தாளாய்த் தங்களுடைய பூர்வாசாரத்தைக்கொண் டு தேவர்களைப்பூசித்துவருவார்களேயாகில் அவர்களுடைய சிரத்தையானது சாத்வீகமோ, இராசதமோ, தாமதமோ அ தன்விபரத்தையனுக்ரகம்பண்ணவேண்டும். (க)

அருச்சுனு-சாத்திரவிதிகளை யறிந்து பரமேஸ்வரனை யு பாசிப்பதெதுவோ அதுவே சாத்வீகசிரத்தை,அதுதான்மோ ட்சத்தைக்கொடுக்கும். இதைவிட்டுவிட்டுத் தங்களுடைய பூர்வாசாரத்தைக்கொண்டாவது அல்லது லோகாசாரத்தை யனுசரித்தாவது உபாசிக்கப்படுவதுஞ் சாத்வீக மிராசதம் தாமதமென்று சிரத்தையானது மூன்றுவிதமாயிருக்கும். அ வைகள் சிவாளுக்குப் பூர்வவாசனையினுலே சுபாவீகமாயுண் டாயிருக்கும். அதன்விபரமுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள். (உ)

அருச்சுனு-பிராணிகளுக்குப் பூர்வஜென்ம சமஸ்காரத் துக்கனுகூலமாய்ச் சத்துவாதிகுணுனுசாரியாகச் சிரத்தையு ண்டாயிருக்கும். அந்தப்புருஷனுக்குப்பூர்வஜென்மத்தி லெ ந்தச்சிரத்தை யதிகமாயுண்டாயிருக்குமோ அந்தச் சிரத்தை யே வர்த்தமானத்திலுஞ் சுபாவீகமாயுண்டாயிருக்கும். (ங)

அருச்சுனு-அதெப்படியெனில், சிரத்தையானது சத்து வகுணத்தினுலேயுண்டாயிருந்தாலும் இரசசுந், தமசுமாகிய இந்தக்குணங்களுடனுங் கலந்திருக்கும். அதெப்படித்தெரி யுமெனிற் பூசாபேதங்களினுல் தெரியவேண்டும். அதையுஞ் சொல்லுகிறேும். பூர்வாசாரப்படிக்காவது லோகாசாரப்படி காவது பலனையிச்சித்து இந்திராதிதேவதைகளையுபாசிக்கப் பட்டசிரத்தையெதுவோ அதற்குச் சத்துவகுண சிரத்தை யென்றுசொல்லப்படும். பலன்களுண்டாகவேண்டுமென்று

எட்ச, ராட்சசகணங்களையுபாசிக்கப்பட்ட சிரத்தையெதுவோ அதற்கு ரசோகுண சிரத்தையென்று சொல்லப்படும். துஷ்டக்கோரிக்கைகள் நிறைவேறவேண்டிப் பூதப்பிரேதபசாசுகளைப்பூசிக்கப்பட்ட சிரத்தையெதுவோ அதற்குத்தமோகுணசிரத்தையென்று சொல்லப்படும். இந்தத்திரிவிதமான சிரத்தைகளும் மோட்சத்தின்பொருட்டல்லவென்றுஞ் சாமானியமாயிருக்கப்பட்ட சிரத்தையென்றுஞ் சனனமரணத்தைக்கொடுக்கப்பட்டதென்றும் நிச்சயமாயறியவேண்டும்.

சுவாமி - இப்படி மோட்சத்தின்பொருட்டல்லாத சிரத்தைகள் விருதாவா யேன்செய்யவேண்டும்? அருச்சுனா-இப்போது நாம்சொன்னதிரிவிதசிரத்தைக்கு மிகவுங்கனிஷ்டமாயிருக்காநின்றசிரத்தையோடுங்கூடி நடக்கப்பட்டசிவாளுண்டென்கிறவிபரத்தையுஞ் சொல்லுகிறோங்கேள். தன்னைப்பெரியவனென்று சொல்லவேண்டுமென்கிற இடம்பத்தினாலேயுந் தான்பிடித்தகாரியம்விடமாட்டேனென்கிற அகங்காரத்தினாலேயும் மேன்மேலும் விஷயங்கள்வரவேண்டுமென்கிற காமத்தினாலேயு மிருக்கிறவிஷயங்களில் மிகவுமாசக்தியாகிய இராகமும் பெலமுங்கூடின ஜனங்கள் சாத்திரத்திற்கு முழுவதும்விரோதமாயிருக்காநின்ற இம்சாகரமாகிய கோரதபசுகளை ஆசரிப்பார்கள். (௫)

அருச்சுனா-இன்னமும் விருதாவாகிய உபவாசங்களினாலே பஞ்சபூதமாகிய சரீரங்*கிரிசமடையும்படியாகவும் நம்முடைய அம்சமாகிய சீவனானவனைச் சோகத்தையடையும்படியாகவுஞ் செய்துகொண்டு சமஸ்ததேகங்களிடத்திலும் அந்தரியாமியாக இருக்கிற நம்மையறிந்து நம்மையடைகிறதற்குச்சாதகமாய் நம்மாற்செய்யப்பட்டிருக்கிற வேதவாக்கியங்களாகிய நம்முடைய ஆக்கினைப்படிநடவாமற்போன ஆக்கினாபங்கமாகிற அபராதத்தினாலே மிகுந்தகிலேசங்களுடனே அசுரசம்பத்தை யடைந்துகொண்டிருப்பார்கள். (௬)

*கிரிசம்=இளைப்பு.

அருச்சுன-சிவாளுக்கு ஆகாரங்கள், எக்யங்கள், தபசுக ள், தானங்களிவைகளெல்லா மொவ்வொன்று மூன்றுவிதங்க ளாயுமிருக்கும். இவைகளிலிராசத தாமதத்தைவிட்டுச் சத் துவத்தையவசியம்பிடிக்கவேண்டும். அவைகளின் பேதங்க ளையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள். (எ)

அருச்சுன-சாத்வீகனுடைய ஆகாரங்கள் ஆயிசும், உச் சாகமும், பெலமும், ஆரோக்கியமும், சுகமும், பிரியமுமாகி ய இவைகளை விருத்திபண்ணத்தக்கதாயும் மதுரங்களோடுங் கூடினதாயும் மிருதுவாயும் ஸ்திரங்களாயும் கண்டமாத்திரத் தில் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறதாயு மிருக்கப்படாநின்ற சொதசித்ததிர்வாம்சத்தோடுங்கூடிய க்ஷீராதிஆகாரங்கள் சா த்வீகனுக்குப்பிரியமாயிருக்கிறதுமல்லாமல் அவைகள் தனக் குக்கிடைத்தபோது பெரியவாள் முதலானவர்களுக்குஞ்சம ர்ப்பித்துத் தனக்குவேண்டுவதைப்புசிக்கும்போது பகவானு க்கற்பணமாக நினைத்துப்புசிப்பன். (அ)

அருச்சுன - இரசோகுணவந்தனுடைய ஆகாரங்களைக் கேள். அதிகமான கசப்பும், புளிப்பும், உப்புங், காரமு, முஷ் ணமுமாகிய இவைகளுடன் தாகத்தையுஞ் சோகத்தையுங் கொடுக்கும்படியான கடுகுமுதலாகிய குரூரமாயிருக்கப்பட் ட வஸ்துக்களில்மிகவுமிச்சையோடுங்கூடிநான் புசிக்கிறேனெ ன்கிற கருத்துடனே புசிப்பன். அப்படிப்புசிக்கிறதிலுந் தா மதன்மியமின்றிச் சுகமாகநினைத்து உபரியாகப் புசித்துப் பி ன்பு எனடா நிரம்பவும் புசித்துவிட்டோமென்கிற கிலேசத் தையடைந்து ரோகத்தினுல் துக்கமேயடைவன். (௯)

அருச்சுன-தமோகுணவந்தனுடைய ஆகாரங்களைக்கே ள். அதிகமான தாகத்தையுஞ், சோகத்தையும், ரோகத்தையு ம், துக்கத்தையுங்கொடுக்கப்பட்ட ரசங்களுடன் துர்க்கந்தத் தோடுங்கூடினதாயிருக்கிறதும் நொந்துபோனதும் பழைய தும், சேஷப்பட்டதுங், குளிர்ந்துபோனதும், எச்சிலும், உ ள்ளிகளும் இத்தியாதிகுணங்களுடன்கூடியதும் பரிசுத்தமில்

லாதனவுமெவைவயோ அவைகளே தாமதாளுக்குப்பிரியமும் புசிப்புமாயிருக்கும். (௰)

அருச்சுனா-சாத்விகஎக்யத்தைக்கேள். யாதொருப்லனுமிச்சியாமற் சாத்திரவிதியோடுங்கூட அவசியஞ்செய்யவேண்டுமென்கிற அபேட்சையுடன் செய்யப்பட்ட எக்யமெதுவோ அது சாத்விகஎக்யமென்று சொல்லப்படும். (௰க)

அருச்சுனா-இராசத எக்யத்தைக்கேள். பலன்கள்வேண்டுமென்கிற அபேட்சையோடுங்கூடிப் பிறர் தன்னைப்பெரியவனென்றுசொல்லவேண்டுமென்பதாக ஆங்காரமுதலானவைகளோடுங்கூடி டம்பார்த்தமா யாதோர் எக்யஞ்செய்யப்படுகிறதோ அது ராசதஎக்யமென்றுசொல்லப்படும். (௰உ)

அருச்சுனா-தாமதஎக்யத்தைக்கேள். பிராமணபோஜனமும் மந்திரமும் தெட்சணைகளும் அவாள்பேரிற்சிரத்தையுஞ் சாத்திரவிதிகளுமின்றி அகங்காரமுதலானவைகளோடுங்கூடிப் பண்ணப்பட்டஎக்யத்துக்குத்தாமதஎக்யமென்றுசொல்லப்படும். (௰௩)

அருச்சுனா-சரீரதபசைக்கேள். தேவதைகள் பிராமணுள் பெரியவாள் பிரக்ஞாவந்தாளிவர்களுக்கெல்லாம் விதிப்பிரகாரம்வந்தனங்களுடன் ஆராதனைசெய்யப்படுகிறதுங் குருசுருடையுஞ் சுசித்துவமும் பிரமசரியவிரதமு மொருபிராணிக்குந்தன்தேகத்தினுலிம்சையுமின்றிச் சத்தியபாவத்துடனேநடப்பது சரீரதபசென்றுசொல்லப்படும். (௰௪)

அருச்சுனா-வாக்கினுடையதபசைக்கேள். ஒருவருக்குப்பயம்வாராததாயுங்கேட்கிறவர்களுக்குப்பிரியத்தையுஞ் சுகத்தையுங்கொடுக்கிறதாயுஞ் சத்தியமாயுமிருக்கப்படாகின்றவாக்கியங்களெவையோ அவைகளைவசனிக்கிறதும் வேதாப்பியாசங்களும் மந்திரங்கள், செபங்கள்முதலாகிய இவைகளெல்லாம் வாக்கின்தபசென்றுசொல்லப்படும். (௰௫)

அருச்சுனா-மனசின்தபசைக்கேள். மனசானதுபிரசாதமாகிய சதாசந்தோஷத்தையடைந்திருக்கிறதுங் குரூரமின்றி

ச்சவுமியமாயிருப்பதும் மவுனமாகியகுருசொன்ன அர்த்தத்தைமனனஞ்செய்கிறதும் சித்தநிரோதமும் மனசுத்தியு மிவைகளெல்லாமனசினுடைய தபசென்றுசொல்லப்படும். (௧௬)

அருச்சுனா-இப்பேர்ப்பட்ட திரிவிதகரணங்களுடன் செய்யப்பட்டதபசிலுங் குணபேதங்களினால் மூன்றுவிதங்களாக இருக்கும். அதெப்படியெனில் மிகவுஞ்சமைமுதலானசிரத்தையோடுங்கூட ஏகாக்கிரசித்தமா யாதொரு பலாபேட்சையுமின்றிச் செய்யப்பட்டதபசெதுவோ அது சாத்விக தபசென்றுசொல்லப்படும். (௧௭)

அருச்சுனா-இராசததபசைக்கேள். தன்னை நல்லவனென்று கொண்டாடவேண்டும், தன்னைக்கண்டவுடனே யெழுந்திருந்து நமஸ்காரம்பண்ணவேண்டும், தன்னைப்பிறர் பூசிக்கவேண்டும், பிறரிடத்திலிருக்கிற நல்லபதார்த்தங்களைத்தானடையவேண்டுமென்றித்தியாதி குணங்களுடன் டம்பமாகப் பண்ணப்பட்ட தபசானது சலனமாயும் *அத்துருவமாயுமிருக்கும். (௧௮)

அருச்சுனா-தாமததபசைக்கேள். அவிவேகத்தினாற் புத்தியீனனாய்த் துராக்கிரகத்தினால் தன்சரீரத்தைப்பீடிக்கும்படியாகவுஞ் செய்வித்துக்கொண்டு பிறர்க்குவஞ்சகமும் உபத்திரவமுஞ்செய்கிறநிமித்தமாக விரதங்கள் ஓமங்கள்முதலானதும்பண்ணப்பட்டதபசு தாமததபசென்றுசொல்லப்படும். ()

அருச்சுனா-தானத்திற் சாத்விகதானத்தைக்கேள். புண்ணியதேசங்களிற்புண்ணியகாலங்களிற்பிரதியுபகாரஞ்செய்யச்சக்தியில்லாமல்வறுமையுடன்கூடினவனாயிருக்கப்பட்ட சத்பாத்திரங்களிற் கொடுத்தோமென்கிற மமதையின்றிப் பலத்தையுமிச்சியாமற் சிரத்தையோடுங்கூடக் கொடுக்கப்பட்டதே விதியென்றுநிச்சயித்துப்பண்ணப்பட்ட தானமெதுவோ அது சாத்விகதானமென்று சொல்லப்படும். (௨௰)

---

*அத்துருவம்=நிலையில்லாதது.

அருச்சுன-இராசததானத்தைக்கேள். பிரதியுபகாரார்த்தமாகவும் சுவர்க்காதிபலத்தையும் நாமுபகாரஞ்செய்தோமென்கிறதையும் அபேட்சித்து மனசானது கிலேசத்தையடைந்துளந்தத்தானம்பண்ணப்படுகிறதோ அதை யிராசததானமென்று சொல்லப்படும். (உக)

அருச்சுன-தாமததானத்தைக்கேள். அசுத்ததேசத்தில் அசுசியானகாலங்களில் அபாத்திரத்தில் அசிரத்தையுடன் அவமானபூர்வமாகச்செய்ததானம் தாமததானமென்று சொல்லப்படும். (உஉ)

இப்பேர்ப்பட்ட இராசத தாமதத்துக்குப் பிராயச்சித்தமுண்டா இல்லையா? அருச்சுன-நேர்ந்தபடிநடக்காமல் ஆதியிற்றானே ஓர் ஏற்பாடுண்டாயிருக்கிறது; அதையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள். ஓமென்றும் ததுவென்றும் சத்தென்றும் பிரமஸ்வரூபத்துக்கு மூன்றுநாமங்களுண்டு. இவைகள் பிராமணளிடத்திலும்வேதங்களிடத்திலும் எக்யங்களிடத்திலும்விளங்கும்படி பிரமதேவரானவர்பூர்வத்திற்சிருஷ்டித்தார். அதனுடைய விபரங்களைத்தெரிந்த பிரமஞானத்தையுடையஜீவன்முத்தர்களும் மோட்ச இச்சையுண்டான முமூட்சுவானவர்களுங் கிரகஸ்தாச்சிரமத்திலிருக்கப்பட்ட கிரகஸ்தாளும் அந்தப்படியேவிபரமாய்நடப்பிவித்துக்கொண்டேவருகிறார்கள்.

அருச்சுன- அவைகளாவது, பிரமஞானத்தையுடைய ஜீவன்முத்தர்கள் வேதோக்தமான எக்யம், தானம், தபசுமுதலான சத்கருமங்கள் அனுட்டிக்கும்போது ஓமென்கிறபிரணவமந்திரத்தையுச்சரித்துக்கொண்டு சமஸ்தமும்பிரமஸ்வரூபமென்றும் சர்வகருமங்களுஞ் செய்துவருவார்கள். (உச)

அருச்சுன-மோட்சஇச்சையுண்டான முமூட்சுவானவர்கள், ததுயென்கிறபதத்தையுச்சரித்துப் பலனையிச்சியாமல் எக்யம், தானம், தபசுகள்முதலானவையுஞ்செய்து அந்தப்பலமும்பிரமஸ்வரூபத்திற்கே யற்பணஞ்செய்துவருவார்கள்.()

அருச்சுன - கிரகஸ்தாச்சிரமத்திலிருக்கப்பட்ட புருஷாள் வேதோத்தமானவிவாகாதிமுதலான சற்கருமங்களனுட்டிக்கிறபோது எந்தவஸ்துஉண்டென்றும் எதுநல்லதென்றுஞ் சொல்லப்படுமோ அதற்குச் சத்என்கிற அர்த்தஞ்சொல்லப்படுமானதால் அதையுச்சரித்துக்கொண் டெல்லாச்செய்கைகளும் அந்தச்சத்தையினாலேநடக்கிறதென்றும் நிட்காமராய் நடப்பித்துக்கொண்டுவருவார்கள். இதனாலேலோகத்தார் நல்லகாரியஞ் செய்வித்தானென்றும் நல்லகருமங்கள்பண்ணினனென்றுஞ் சொல்வார்கள். (உ௬)

அருச்சுன-சத்என்கிறசத்தஞ் சிரேஷ்டமானதால் வேதத்திலதிகாரமுண்டானபேர்கள்செய்கிற எக்யம், தானம், தபசு, இவைகளிடத்திலுண்டான நிலைக்கிடையானசத்தென்பித்துக்கொள்ளும்படியாகஇருப்பதனாலே நாமத்திரயத்துக்குலட்சியமானபிரமஸ்வரூபத்தை யுத்தேசித்துச்செய்யப்படாநின்ற பூசையாதிகன்மங்கள்முழுவதுஞ் சத், சத்தம் உச்சாரணபூர்வமாகச் செய்யப்படுகிறபடியினாலே மோட்சத்துக்கேயேதுவாகும். (உ௭)

அருச்சுன - இப்போது நாம்சொன்ன விபரத்தையறிந்து சிரத்தையோடேசெய்யாமற் செய்யப்படாநின்றஓமமும் தானமும் தபசும் இன்னமுமெந்தக்கருமங்களுண்டோ அவ்வளவுஞ் சாத்திரங்களிற்சொல்லியிருக்கிறபிரகார மிருந்தாலும் பாரதா-அவைகள்அசத்தென்றுசொல்லப்படும். அப்படிப்பட்டஅசத்கருமங்கள்இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் உபகரியாது; இப்படிச்சொல்வானேனென்றால், யதார்த்தமாயிருக்காநின்ற ஸ்வரூபத்தைநினைத்துச்செய்யப்பட்டதனாலே சத்என்றும் அதின்றிச்செய்வதனாலேஅசத்தென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. ஆகையாலருச்சுன-ராசததாமதசிரத்தையோடுங்கூடினகன்மங்களைச்சந்நியாசம்பண்ணி நாம்சொன்னசாத்வீகசிரத்தையோடுங்கூடின கன்மங்களைச்செய்து அவைகளின்பலனையுந் தியாகஞ்செய்யப்பட்ட புருஷனுக்குத்

தத்துவஞானமுண்டாய்மோட்சமடைய யோக்கியமாகிறபடி யினுலேநீயுமந்தப்படிநடந்துமோட்சத்தையடைவாயாக. உअ

பதினேழாவது

சிரத்தாத்திரய விபாகயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௰எ-க்குச்சுலோகம் கூஉகூ.

ஸ்ரீ மதுராநாதாயநமஃ

உ

ஸ்ரீ மனோவாசாமகோசராயநமஃ

பதினெட்டாவது

ச ஞ் சே ப அ த் தி யா ய ம்.

அவதாரிகை-மேற்சொல்லிய பதினேழத்தியாயங்களின னுசாராம்சத்தையும், சகலவேதோபநிடதார்த்தங்களையுந் தெரிவித்தற்காக இவ்வத்தியாயங்கூறுவான்ருெடங்கிக் கீதாசாஸ்திரத்தையு முபசம்மரித்தற்பொருட்டுச் சந்நியாசத்தியாகங்களினதுவிசேஷத்தை நன்ருயறியவேணுமென்றபேக்ஷித்த அருச்சுனனதுவினுவைமுன்னிட்டுக்கூறத் தொடங்குகின்ருர்.

சுவாமி-வேதாந்தவாக்கியங்களிற்சொல்லப்பட்ட சந்நியாசத்தின்லட்சணமும் தியாகத்தின்லட்சணமும் யதார்த்தமாயிருக்கப்படாநின்ற தத்துவத்தை வெவ்வேருகஅடியேனுக்குவிகிதமாகஅநுக்ரகம்பண்ணவேண்டும். (க)

அருச்சுன-நிடேதகாமியகன்மங்களைச்செய்யாமல் விடுகிறதே சந்நியாசமென்னும் நித்தியநைமித்திய பிராயச்சித்தமாகியசகலகன்மங்களையும் நாம்செய்கிருேமென்கிறஅகங்காரமின்றிச்செய்வித்து யாதொருபலனையுங்கோராமல் ஈசுரார்ப்பணமாகவிட்டுவிடுகிறதே தியாகமென்றுஞ்சொல்லப்படும், அப்படியேவித்வாம்சாளாகியமகான்களுஞ்சொல்வார்கள். ()

இதையேயுன்புத்திக்குத்திடமாகவேண்டி யின்னஞ்சொ
ல்லுகிறேன்கேள். கபிலமதமாகியசாங்கியமதத்தாரும்இன்ன
மும்மதற்குச்சமானமாயிருக்கப்பட்டமதஸ்தாளும் அவாளவா
ளுடையமதங்களையனுசரித்துக் கன்மங்கள்செய்வதனாலே சு
வர்க்காதிபலன்களையனுபவித்துத்திரும்பச்சனனமரணத்தை
யுடைத்தான தோஷங்களைக்கொடுக்கிறதால் ஒருகன்மமுஞ்
செய்யாமலே விட்டுவிடவேண்டுமென்றும்இன்னமும்சிலமத
ஸ்தர்கள் எக்யம், தானம், தவமுதலானபுண்ணியகன்மங்கள்
செய்தாற் புண்ணியலோகங்களையடையும்படியாயிருப்பதால்
அவைகளையொருபோதும் விடவேகூடாதென்றும்அவசியஞ்
செய்தேதீரவேண்டுமென்றும்செய்துகொண்டுவருவார்கள். ()

அருச்சுனா-தியாகமானது திரிவிதங்களாயிருக்கும். அ
வைகளுடைய விபரங்களையறியாமல் வீணவாதங்கள்செ
ய்துகொண்டு அவரவர்களுக்குத்தோற்றின பிரகாரம் சொல்
வார்கள். அந்த அர்த்தத்தில் நம்முடைய சித்தாந்தத்தைக்
கேள். நான்யாதொருகன்மங்களும் பண்ணவில்லையென்றும்
அவைகளாலுண்டாகியபலனும் நான் அடையப்பட்டவனல்
லவென்றுஞ் சர்வேஸ்வரனாலேயே சமஸ்தமும் உண்டாயிரு
க்கிறதென்றும் அவராலேயே சமஸ்தகன்மங்களுஞ் செய்வி
க்கப்படுகிறதென்றும் வேதயுக்தகன்மங்களைச்செய்து பலத்
தைத்தியாகஞ்செய்யப்படுகிறதே நமக்குச்சம்மதம். (ச)

அருச்சுனா-அதனாலென்னபிரயோசனமெனில், எக்யம்
தானம் தபோரூபமாகிய வேதயுக்தகன்மங்களை யொருபோ
தும் செய்யாமல்விடலாகாது. அப்படிப்பட்டகன்மங்கள்பண்
ணினமாத்திரத்தில் விவேகிகளாயிருக்கப்பட்டவர்களுக்குச்
சித்தத்தைப்பரிசுத்தம்பண்ணிவைத்து அதனால் ஞானஞ்சித்
தித்து மோட்சத்தையடையும்படியாகச்செய்விக்கும். (ரு)

அருச்சுனா-வேதயுக்தகன்மங்களானது மோட்சங்கொடு
ப்பதாயிருப்பதனாலே அந்தக்கன்மங்களைநான்செய்கிறேனெ
ன்கிற கர்த்தத்துவத்தையும் அந்தக்கன்மங்களினாலே யுண்

டாகப்பட்ட பலன்களையும்விட்டு அவசியஞ்செய்தேதீரவேண்டுமென்றுசெய்யப்பட்டதே உத்தமமாகியநம்முடையசித்தாந்தம். (கூ)

அருச்சுனா-இவ்விதமாக அவாளவாளுடையசாதிவர்ணாச்சிரமதன்மத்துக்குத்தகுந்தநித்தியநைமித்தியமாகியகன்மங்களைப்பரித்தியாகம்பண்ணக்கூடாது. அப்படியிருக்க அவைகளை யஞ்ஞானத்தினாலே மோகத்தையடைந்து அப்படிப்பட்டகன்மங்கள் பண்ணாமற்சுத்தமா விட்டுவிடுகிறதே தாமததியாகமென்று சொல்லப்படும். (எ)

அருச்சுனா-எவனாகிலும் காயக்கிலேசபயத்தினாலே கன்மங்கள்செய்வது துக்ககரமென்றுபண்ணாமல்விடுவானோ அவனிராசததியாகத்தை யடைந்தவனாகையாலே மோட்சமடையான். (அ)

அருச்சுனா-நித்யநைமித்யமாகிய கன்மங்கள் செய்யவேண்டுவது அவசியம் கர்த்தவ்வியமென்று திடபுத்தியுடனே பற்றுதலின்றிப்பலமும் அபேட்சியாமலெவன்செய்வானோ அப்படிப்பட்டதியாகமானதுசாத்விகதியாகமென்று சொல்லப்படும். (கூ)

சுவாமி-இந்தச்சாத்விக தியாகத்துடன் கூடியிருக்கிறபுருஷனுடையலட்சணங்களை யநுக்ரகம்பண்ணவேண்டும். அருச்சுனா-சகலகருமங்களினுடையபலத்தைவிட்ட அந்தப்பலத்தியாகியானவன் சத்துவகுணத்தோடுங்கூடின செய்கைகளையே செய்யப்பட்டவனாயும் திடமானபுத்தியுண்டானவனாயும் சகலசமுசயங்களையுங்கடந்தவனாயுங் குளிர்காலத்திற்பிராதஸ்நானமுதலாகியகன்மங்கள்செய்வதிற் கிலேசமென்று நினைத்து அவைகளைத் துவேஷிக்காமலும்கோடைகாலத்தில் மத்தியானஸ்நானமுதலாகியகன்மங்கள்செய்வதிற் சுககரமா நினைத்து அவைகளிடத்திற் சந்தோஷிக்காமலும் சமமாயிருப்பன். (ய)

சுவாமி-கன்மங்கள்செய்து பலன்களைவிட்டுவிடுகிறதை ப்பார்க்க விஷயங்களிற்பிரவிர்த்தியின்றியிருந்துகொண்டு க ன்மங்கள்செய்யாமலேயிருந்துவிட்டால் ஞானமெளிதாகச்சி த்திக்கலாமென்றெனக்குத்தோற்றுகிறது. பாரதா-தேகாபி மானத்துடன்கூடியிருப்பவன் கன்மங்களைச்செய்யாமலிருப் பானையாகில் முதலாவதுசித்தசுத்தியேயாகமாட்டாது. சித் தசுத்தியெதுவரையுமாகவில்லையோ அதுவரையும்ஞானமுண் டாகவேமாட்டாது. ஞானம்வாராதவரையு மவனுக்குமோட் சஞ்சித்திக்கவேமாட்டாது. ஆகையால் கன்மங்கள்செய்து ப லத்தியாகஞ்செய்பவனையே தியாகியென்றுசொல்லப்படும்.()

சுவாமிகள் அனுக்ரகப்படியே கன்மங்கள்செய்து பலத் தியாகஞ்செய்தால் அவனுக்குப்பலனென்ன? அருச்சுனா-த மோகுணமாகிய நிஷேதகன்மங்களை யாசரித்தால் நரகமும் சத்துவகுணமாகிய வேதங்களிற்சொல்லப்பட்ட எக்யமுத லானகாமியகன்மங்கள்செய்தாற் சுவர்க்கமும், இரசோகுண மாகிய மிசிரகன்மங்களைச்செய்தால் மனிதலோகத்தையும டைந்து சனனமரணமாகிய சம்சாரசமுத்திரத்திலிருந்துங் கரையேறவேமாட்டார்கள். நாம்சொன்னபிரகாரம் நித்திய நைமித்தியபிராயச்சித்தமான புண்ணியகருமங்கள் விதியோ டேசெய்து அதன்பலன்களைத் தியாகஞ்செய்யப்பட்டவன் இந்தமூன்றுலோகமும் அடையாமலே சித்தசுத்திவந்து அந் தச்சித்தசுத்தித்துவாரா எளிதாகஞானஞ்சித்தித்து மோட்ச த்துக்கதிகாரியாய்க் கிருதார்த்தனுவன். (൰உ)

சுவாமி - கன்மம்பண்ணினுற்பலனெப்படிவாராமற்போ ம்? அருச்சுனா-கன்மங்களில் ஆசக்தியைவிட்டுச்செய்கிறபடி யினாலே பலன்கள்வரவேதுவில்லை. ஆசக்தியில்லாமற்போ னது யாதுகாரணம்? கன்மங்களெல்லாஞ்செய்கிறது நீயல் லாததே யதற்கேதுவென்றறி. அறிவதெப்படியெனில்? ஐந் துவிதகாரணத்தினாலே சகலகன்மங்களுஞ் செய்யப்படுகிற தென்றும்ஆத்மா அசங்கனென்றும் அதனால் அவ ரொருகன்ம

மும் பண்ணுகிறவரல்லவென்றுஞ் சாங்கியசாத்திரங்களிற் சொல்லியிருக்கிறதை விபரமாகச்சொல்லுகிறேன்கேள். ()

அருச்சுனா-தேகம்-க அகங்காரம்-உ இந்திரியங்கள்பத்தும்-௩ பஞ்சப்பிராணன் ஐந்தும்-௪ அதிட்டானதேவதைகள்-௫ ஆகியஇவ்வைந்துமே சகலகன்மங்களும்பண்ணுகிறதென்றறியவேண்டும். (௰௪)

அருச்சுனா-எந்தப்புருஷனுடையசரீரம் வாக்குமனதினாலேயாரம்பிக்கப்படாநின்ற தருமாதருமமாகிய சகலகருமங்களுக்கும் இந்தஐந்துங்காரணமாயிருந்து பண்ணுகிறதென்றும் ஆத்மா அசங்கனென்றும் அவனொருகன்மமும்பண்ணுகிறவரல்லவென்றும் நிச்சயமாயறியவேண்டும். (௰௫)

அருச்சுனா-சகலகன்மங்களும் இந்தஐந்தும்பண்ணுகிறதென்றறிந்துகொள்ளாமல் நிருபாதிகரான ஆத்மாவே கர்த்தாவாயிருந்துபண்ணுகிறதாக எவன்சொல்லுகிறானோ அவன் சாத்திரங்களையுங் குருவாக்கியங்களையும் நன்றாயறிந்தவனேயல்ல அசமஸ்காரமான துஷ்டப்புத்தியுடைத்தானவனாயுந் துர்க்கருமங்கள்செய்ய நன்றாயறிந்தவனென்றும் அஞ்ஞானியென்றுஞ்சொல்லவேண்டும். (௰௬)

அருச்சுனா-ஆனால் நல்லபுத்தியுடையவனாரெனில்? தேகாபிமானம்விட்டு இந்தக்கருமங்களை நான்பண்ணுகிறேனென்கிறஅபிமானமும் அகங்காரமும் பற்றுதலுமின்றி அவன்சுதன்மத்தினாலே லோகங்களிலுள்ளசீவாளையெல்லாஞ் சம்மாரஞ்செய்தாலும் அவனொருகன்மமுஞ்செய்தவனேயல்ல அதனால் அவனுக்கு யாதொருபாபமும்பழியும்ஒட்டமாட்டாது. ()

சுவாமி-அகங்காரமும் பற்றுதலுமின்றிச் சுதன்மத்தினால் எத்தனைபேர்களைச்சம்மாரஞ்செய்தாலும் அவனைமட்டும் ஏதனாற்பாவமொட்டாது? அருச்சுனா-சகலகன்மங்களுந் திரிவிதமாகியதிரிபுடியில் அடங்கியிருக்கையாலும் ஆத்மாவானவர் திரிபுடிக்கும்அதீதராயும் ஒன்றோடும்பற்றுதல்அடையாமலும் இருப்பதால் நாம்சொன்னபடி யொருபோதும்பாபத்

தையடையவேமாட்டான். ஆனல் பிரபஞ்சமுதலாகியசம ஸ்தகன்மங்களுந் திரிபுடிக்குளெவ்விதமாய் அடங்கியிருக்கிற தெனில் சமஸ்தகன்மங்கள் பிரவிர்த்திக்கிறதற்குங்காரணமா யிருக்காநின்ற அறிவென்றும் அறிந்ததென்றும் அறிபொரு ளென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும்; இவையேகர்த்தாவென்று ங் கரணங்களென்றும் கன்மமென்றுங் கன்மசங்க்ரகம் மூன் றுவிதமாயிருக்கும். (௰அ)

அருச்சுனு-இந்தத்திரிபுடியின் சம்பந்தமாயிருக்கப்பட்ட ஞானம், கன்மம், கர்த்தா, இந்தமூன்றுங்குணபேதங்களினு ல் ஒவ்வொன்றுமூன்றுவிதங்களாயிருக்கும்; அவைகளின் விப ரங்கள்முழுதும் சாங்கியசாஸ்திரங்களில் யதார்த்தமாய்ச்சொ ல்லப்பட்டிருக்கிறது, அவைகளை நாமுஞ்சொல்லுகிறேருங் கேள். (௰௯)

அருச்சுனு-பின்னபின்னமாயிருக்கிற தாபரசங்கமாத்ம கமான சகலபூதங்களிடத்திலும்பூரணமாயும் அவ்யயமாயும் ஏகரூபமாயுமிருக்கப்பட்ட பரமான்மாவே யிருக்கிறதென்று எந்தஞானத்தினுலே பார்க்கப்படுமோ அந்தஞானத்துக்குச் சாத்விகஞானமென்றுசொல்லப்படும். (உ௰)

அருச்சுனு - இராசதஞானத்தைக்கேள். சகலபூதங்களி டத்திலேயும் ஏகமாயிருக்கப்பட்ட பரமான்மாவையறியாமற் பெரியவாளிடத்திலும் ஏகதேசமானதலங்களிடத்திலும் த னித்தனியேபார்க்கப்படுகிறஞானமெதுவோ அந்தஞானத்து க்கு ராசதஞானமென்றுசொல்லப்படும். (உக)

அருச்சுனு-தாமதஞானத்தைக்கேள். சமஸ்தத்திலும் ஆன்மா இல்லையென்னப்பட்ட அஞ்ஞானத்தையடைந்தவ னுகி யொருதேசத்தில் ஒரு தானத்தில் ஒரு பிரதமையில்மா த்திரமுண்டென்று மிகவுந்துச்சமாய்ப்பார்க்கப்பட்ட ஞான மெதுவோ அதைத்தாமத ஞானமென்றுசொல்லப்படும். ()

அருச்சுனு-சாத்வீககன்மத்தைக்கேள். அவசியம்பண் ணவேண்டுமென்றும் பற்றுதலும் ராகத்துவேஷமின்றிப் பல

த்தையும் இச்சியாமல் அவாளவாளுடைய சுதன்மங்களுக்கு த் தகுந்தகன்மங்களைப்பண்ணப்படுகிறதோ அது சாத்விககன்மமென்றுசொல்லப்படும். (உ௩)

அருச்சுன-இராசதகன்மத்தைக்கேள். பலனைக்கோரிக் கன்மங்கள்செய்யவேண்டுமென்றும் அகங்காரத்தோடுங்கூடியிருக்கிறபுருஷனாலே வெகுபிரயாசையோடும் யாதொருகன்மம்பண்ணப்படுகிறதோ அது ராசதகன்மமென்றுசொல்லப்படும். (உ௪)

அருச்சுன-தாமதகன்மத்தைக்கேள். தான்செய்யப்பட்ட கன்மங்களினால்வரப்பட்ட பலத்திலிச்சையும் திரவியச்செலவிலேலோபமும் பிறரையிம்சையுந் துவேஷமுஞ்செய்வித்துந் தனக்குச்சரியானபேர் ஒருவரும் இல்லையென்று அகங்காரத்தோடும் மோகத்தினாலே யாதொருகன்மம்பண்ணப்படுகிறதோ அதுதாமதகன்மமென்று சொல்லப்படும். (உ௫)

அருச்சுன-கன்மங்கள்பண்ணுகிறகர்த்தாவிற் சத்துவகுணகர்த்தாவைக்கேள். இந்தக்கருமங்கள்நான்செய்கிறேனென்கிற கர்த்தத்துவமும் பற்றுதலுமின்றிக் கெர்வமில்லாதவனாய்த் தைரியமும் உச்சாகமுமுடையவனாய்த் தொடங்கின காரியமுடிந்தாலும் முடியாவிட்டாலும் அவைகளாற் சந்தோஷமும் சலிப்புமின்றிக் கன்மங்கள்பண்ணப்படுகிறவன் நிர்விகாரனாகிய சாத்விககர்த்தாவென்றுசொல்லப்படும். (உ௬)

அருச்சுன-இராசதகர்த்தாவைக்கேள். புத்திரதாராதிகளிடத்தில் மமதையும் கன்மபலத்திலிச்சையும் லோபகுணமும் பிறர்க்கு இம்சையும் பிறர்திரவியங்களிலிச்சையுமுடையவனாயும் அசுசியாயும் லாபாலாபங்களிடத்திற் சந்தோஷமும் சலிப்புடனேகூடக்கன்மங்கள் பண்ணுகிறவன் இராசதகர்த்தாவென்றுசொல்லப்படும். (உஎ)

அருச்சுன-தாமதகர்த்தாவைக்கேள். சபலசித்தத்தோடுங்கூடிச் சாவதானமில்லாதவனாகவும் விவேகமில்லாதவனாகவும் ஆரிடத்திலும் வணக்கமில்லாதவனாகவும் வஞ்சகம்பண்

ணுகிறவனுகவும் பிறரையவமானம்பண்ணுகிறவனுகவும் எந்தக்காரியங்களிலுஞ்சோம்பலாயிருக்கிறவனுகவும் ஒருநாளிற்செய்யப்பட்டகாரியத்தை ஒருமாதம்வரையுமாயினும் முடியாமற்செய்துகொண்டிருக்கிறவனுயுமிருப்பவன் தாமதகர்த்தாவென்றுசொல்லப்படும். (௨௮)

தனஞ்சயா-சாத்வீகாதிகுணங்களினுல் மூன்றுவிதமாய்வேறுபட்ட புத்திபேதங்களை விபரமாகச்சொல்லுகிறேருங்கேள். (௨௯)

அருச்சுனு-சாத்வீகபுத்தியைக்கேள். தன்மத்திலேயே பிரவிர்த்தியும் அதன்மத்தில்நிவிர்த்தியும் இக்தக்காரியம்அவசியம் பண்ணவேண்டுவதென்றும் இந்தக்காரியம்பண்ணவேகூடாதென்றும் இதுசுபத்தைச்சேர்ந்ததென்றும் இது அசுபத்தைச்சேர்ந்ததென்றும் இதனுலின்னதுபிரயோசனமென்றும் இதனுல்யாதொருபிரயோசனமில்லையென்றும் இன்னது பந்தமென்றும் இன்னதுமோட்சமென்றும் யாதொருபுத்தியினுலேநன்ருகவிசாரித்துநிச்சயிக்கப்படுகிறதோ அது சாத்வீகபுத்தியென்றுசொல்லப்படும். (௩௰)

அருச்சுனு- இராசதபுத்தியைக்கேள். இதுதன்மமென்றும் இதுஅதன்மமென்றும் இந்தக்காரியம்நல்லதென்றும் இந்தக்காரியம்நல்லதல்லவென்றும் இதுசெய்யலாமென்றும் இதுசெய்யக்கூடாதென்றும் இன்னமுஞ்சமஸ்தவிஷயங்களையும் அஞ்ஞானத்தினுலேமூடப்பட்டு நன்ருகவிபரப்படுத்தியறியாமல் நிச்சயித்திருக்கப்பட்டபுத்தியெதுவோ அதுராசதபுத்தியென்றுசொல்லப்படும். (௩௧)

அருச்சுனு-தாமதபுத்தியைக்கேள். அஞ்ஞானத்தினுலே மோகத்தையடைந்து அதர்மத்தைத்தருமமாகவும் தருமத்தையதர்மமாகவும் நல்லதைப்பொல்லாததாகவும் பொல்லாததைநல்லதாகவும் இன்னமுஞ்சகலவிஷயங்களையும் விபரீதமாகநிச்சயிக்கப்பட்டபுத்தியெதுவோ அது தாமதபுத்தியென்றுசொல்லப்படும். (௩௨)

அருச்சுனா-தைரியம்மூன்றுவிதத்திற் சாத்விகதைரியத்தைக்கேள். விஷயங்களைச்செயித்திருக்கப்பட்டயோகத்தினாலே மனசு, பிராணன், இந்திரியங்கள், முதலானவைகளையும் எந்தத்தைரியத்தினாலேநிரோதிக்கப்படுமோ அந்தத்தைரியம் சாத்விகதைரியமென்றுசொல்லப்படும். (௩௩)

அருச்சுனா-இராசததைரியத்தைக்கேள். தன்மார்த்தகாமங்களினாலுண்டாகிய பலன்களையடையவேண்டுமென்றிச்சையுடையவனாகி அதற்குத்தகுந்தபிரயத்தினங்களும் பிரசங்கங்களும்பண்ணப்படுகிறதைரியமெதுவோ அதுராசததைரியமென்றுசொல்லப்படும். (௩௪)

அருச்சுனா-தாமததைரியத்தைக்கேள். நித்திரை, பயம், சோகம், துக்கம், இவைகளைக்கொடுக்கிறவிஷயத்திலும் மதம்முதலானவைகளோடுங்கூடித் துஷ்டகிருத்தியங்களைத் துர்ப்புத்தியோடுஞ் செய்யப்படுகிறதைரியமெதுவோ அதுதாமததைரியமென்றுசொல்லப்படும். (௩௫)

அருச்சுனா-சுகமானதுமூன்றுவிதமாயிருக்கும்; அதையும்விபரமாகச்சொல்லுகிறேன்கேள். எவன்மிகுந்தஅப்பியாசத்தினாலேபிரமசுகத்திலேயே ரமித்துக்கொண்டிருக்கிறானோ அவனுக்குத்துக்கமானதுநாசமடைந்து சதாசுகத்தையேயடைந்துகொண்டிருப்பன். (௩௬)

அருச்சுனா-எந்தச்சுகமானது துவக்கும்போதுலேசாயும் அனேகபிரயாசைகளோடுங்கூடி விஷத்தைப்போலத்துக்கமாய்த்தோற்றி முடிவாகியபரிணாமகாலத்தில் அமிர்தமயமாயுஞ் சுகமாயுந்தோற்றுமோ ஆத்மஞானப்பிரசாதமென்னப்பட்டாகின்ற நிர்மலமானபுத்தியினாலே யெந்தச்சுகமானதுண்டாகுமோ அந்தச்சுகத்துக்குச்சாத்விகசுகமென்றுசொல்லப்படும்.

அருச்சுனா-எந்தச்சுகமானதுஆரம்பகாலத்தில் விஷயங்களும்இந்திரியங்களுஞ்சையோகமாகும்போது அமிர்தத்தைப்போலிருந்து பரிணாமகாலத்தில்விஷம்போலிருக்குமோ அந்தச்சுகம்ராசதசுகமென்றுசொல்லப்படும். (௩௮)

அருச்சுன-அஞ்ஞானத்தினலே நித்திரை, ஆலசியாதிபிரமாதங்களினலே துவக்கிறபோதும் முடிகிறபோதும் மோகத்தினலுண்டாகப்பட்ட சுகமெதுவோ அதுதாமதசுகமென்று சொல்லப்படும். (௩௯)

அருச்சுன-மாயாசம்பவமான இந்தச்சத்துவாதிகுணத்திரயங்களினலே உண்டாகப்பட்ட இவைகளைக் கடக்கப்பட்டவர்கள் சுவர்க்கலோகத்திலிருக்கப்பட்ட தேவர்களிலுமில்லை. (௪௰)

சுவாமி - எல்லாருந்திரிகுணங்களுக்குட்பட்டவர்களாயிருந்தாற் சிவாளுக்குமோட்சம் எப்படியுண்டாகும்? அருச்சுன-பிரம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திராகிய நான்குவருணத்தாருக்குஞ் சம்பவமாகிய சத்துவாதிகுணங்களுக்கு அனுசாரியாகக் கன்மங்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது; அவைகளைவிபரமாத்தெரிந்துகொண்டு பூர்வசென்மவாசனைகளினலே பிரகிருதத்திலுண்டாயிருக்கிற அவரவர்களுடைய சாதிவர்ணச்சிரமத்துக்குத்தகுந்த சுபாவமாகிய கன்மங்களினலே பகவானைப்பூசித்தால் அவருடைய அனுக்ரகத்தாற் சித்தசுத்திவந்து அந்தச்சித்தசுத்தித்துவாராஞானவந்து மோட்சத்தையடைவார்கள். (௪௧)

சுவாமி- இந்தநான்குவர்ணங்களுக்குஞ்சுபாவமாயிருக்கப்பட்ட கன்மங்களின் விபரங்களை யனுக்கிரகம்பண்ணவேண்டும். அருச்சுன-மனோநிக்ரகம் இந்திரியங்கள்நிக்ரகம் தபசு பாகியஆந்தரஞ்சுசித்துவம் சாந்தி ருசுபாவம் சாத்திரசன்யஞானம் அனுபவஞானம் பரலோகமுண்டென்பதிற்சத்தியபுத்தி இந்த ஒன்பதுகுணங்களும் பிராமணளுக்குச் சுபாவமாயிருக்கப்பட்டகன்மங்கள். (௪௨)

அருச்சுன-பராக்ரமத்தோடுங்கூடியசவுரியம் கீர்த்தியாகியதேயிசு தானம் தைரியம் எந்தக்காரியங்களிலுஞ்சத்தியமாயும் விநயமாயும் நடப்பிவைக்கிறது யுத்தத்திற்பின்வாங்காமலிருக்கிறது சற்சனரைரட்சிக்கிறதும் துஷ்டாளைத்

சிட்சிக்கிறவிஷயத்தில் ஈஸ்வரனைப்போல் ஆக்கினைசெய்யப்படுகிறது இவைகள் க்ஷத்திரியனுக்குச்சுபாவகன்மம். (சங)

அருச்சுனா-உழவு கோக்களைரட்சிக்கிறதும் வியாபாரமுதலானவைகளும் வைசியனுக்குச்சுபாவகன்மம். இந்தமூன்றுவருணத்தாருக்கும் ஊழியமுதலியவைசெய்வதே சூத்திரற்குச்சுபாவகன்மம். இப்படிப்பட்டகருமங்களை நிட்காமமாகச்செய்துவருவதனாலே சித்தசுத்தித்துவாராஞானமுண்டாய் மோட்சம் அடைவார்களேதவிரத் திரும்பச்சனனத்துக்குவரமாட்டார்கள். (சச)

அருச்சுனா-தங்கள்தங்கள்சுதன்மத்தினாலேயே சகலரும் எவ்விதமுங் கிருதார்த்தாளாவார்களேதவிர ஒருபோதுந்தவறிப்போகவேமாட்டார்கள். எதனாலெனில், தங்கள்தங்கள் தருமம்நடப்பிவைக்கும்போது என்னைநினைத்தும் என்னிடத்திலொருமைப்பட்டுக்கொண்டும் சத்தியமாயும் பிரியமாயும் நடந்துவரப்பட்டஏதுக்களால் என்னையேயாராதனைசெய்யப்படுகிறபடியால் அவர்கள்தப்பாமற் கிருதார்த்தாளாவார்கள். அதிலேநீசமுசயப்படாமல் உன்சுதன்மமாகியயுத்தத்தைநிட்காமமாச்செய்தால் நீயுங்கிருதார்த்தனேயாவாய். (சரு)

மோட்சஇச்சையுண்டானவன் எப்படிப்பட்ட சுவாமியையுத்தேசித்துத் தன்னுடைய சுதன்மஞ்செய்யவேண்டுமோ அதையுங்கேள். எந்தச்சுவாமியாலேசகலபூதங்களுமுண்டாகித் திதியடைந்துலயமாகிறதோ எந்தமகாபுருஷன்சகலலோகங்களிலும் வியாபிக்கப்பட்டு ஏகஸ்வரூபமாயிருக்கிறாரோ எல்லாலோகங்களும் ஆரிடத்திலிருக்கிறதோ அப்படிப்பட்டபரமேஸ்வரனையுத்தேசித்து அவனவனுடையசுதன்மத்தினாலே ஆராதிக்கவேண்டும்; அப்படியாராதிக்கப்பட்டவன் எவனோ அவன்தவறாமல் ஞானத்துவாராமோட்சமேயடைவன். (சசா)

சுவாமி-கன்மங்கள் செய்கிறபட்சத்தில் அவனவன்கன்மங்களிலுஞ் சிரேஷ்டகன்மஞ்செய்தால் மோட்சம்அடையா

ஞ? அருச்சுனு-பிராமணகன்மஞ்சிரேஷ்டமென்று இதரர்கள் செய்யலாகாது. அவனவன் சுதன்மமெதுவோ அதையே செய்யவேண்டும். விசேடதன்மத்தைச்செய்வதைவிட ஈன த்தோடுங்கூடினதானுலும் அவனவன் வருணுனுகுணங்களு க்குத்தகுந்த சுதன்மங்களையனுட்டிக்கிறவனே சிரேஷ்டனுவ ன். அவனையொருபோதும் பாபமடையாது. (௪௭)

அருச்சுனு- தன்னுடையசாதிவர்ணத்துக்குசகசமாயிரு க்கப்பட்ட கன்மங்களில் தோஷமுண்டாயிருந்தபோதிலும் அதைவிடவேகூடாது. விட்டாற்புகையினல் அக்கினிமறை பட்டாப்போலப் பிறருடையகன்மங்களிலேயுந் தோஷங்களு ண்டாயிருக்கும்; அதனுல் அகந்தைமமதையுடனேகூடிக்கொ ண்டு காமியமாகக்கன்மங்களைச்செய்து அதனுற்சமஸ்ததோ ஷங்களுக்குஞ் சமஸ்தபாபங்களுக்கும் ஏதுவாகிச் சனனமர ணத்தையடைவதைப்பார்க்க, (௪அ)

அருச்சுனு-புத்திரமித்திர களத்திராதிகளிடத்தில் ஆசக் தியில்லாதவனுயும் இந்திரியங்களையும் மனசையுஞ்செயித் துச்சகல இச்சைகளையும் விட்டவனுயிருந்துகொண்டு விகற் பமின்றியிருக்கப்பட்ட புத்தியோடுங்கூடி வர்ணுச்சிரமத்துக் குத் தகுந்தகன்மங்களானது ஈனமாயிருந்தபோதிலும் நிட் காமனுக அவைகளைமாத்திரம் விடாமற்செய்துவருவானுகில் அதனுற் சித்தசுத்தித்துவாரா சிரேஷ்டமானஞானநிட்டை யாகிய பிரமஸ்வரூபத்தையேயடைவன். (௪௯)

சுவாமி-அவனவனுடைய சுதன்மமானது ஈனத்தோடு ங்கூடினதாயிருக்கும்போது அதைச்செய்ததால் எவ்விதமா கப்பிரமஸ்வரூபத்தையடைவார்கள்? அருச்சுனு-அந்தச்சுத ன்மங்களை விதிபூர்வமாகச்செய்துவந்ததனுலே அந்தக்கரண சுத்தியானயோகியெவ்விதமாய் ஞானநிட்டையாகிய பிரம ஸ்வரூபத்தையடைவானே அந்தவிபரத்தைச் சங்க்ரகமாகச் சொல்லுகிறேன்கேள். (௫௰)

அருச்சுனு-சத்துவகுணப்பிரதானத்தோடுங்கூடினவனு கி நிட்காமகன்மங்களினுலே சுத்தமானபுத்தியோடுந் தைரிய

த்திஞலே மனசைநிக்ரகஞ்செய்தவஞய்ச் சத்தாதிவிஷயங்களைப்பரிகரித்து ராகத்துவேஷங்களை விட்டவஞன தஞலேயேயடைவன். (௫௧)

ஏகாந்தத்தலத்திலிருந்துகொண்டு ஆகாரத்தைமட்டாகப்பண்ணி மனம்வாக்குக்காயம்மூன்றையுஞ் செயித்தவஞயும் வைராக்யத்தோடுங்கூட எப்போதுபிரமத்தியானபரஞய், ()

அகங்காரம், கெருவம், திரவியபரிக்கிரகம், காமக்குரோதம், மோகம், இவைகளைவிட்டுயானெனதென்பதும்விட்டுச் சாந்தஞயிருக்கிறயோகி பிரமஸ்வரூபத்தையடைகிறதற்குச் சமர்த்தஞவான். (௫௩)

அருச்சுஞ-இப்படி யான்மசொரூபநிட்டையையடைந்தயோகியினுடையலட்சணம்எதுவெனிற், போனபதார்த்தங்களைக்குறித்து எவ்வளவுஞ்சோகப்படான். வந்தபதார்த்தங்களைக்குறித்தும் மகிழான். வாராதபதார்த்தங்களைக்குறித்து இச்சியான். அகந்தைமமதைசுத்தமாவிட்டிருப்பன். சர்வபூதங்களிடத்திலுஞ்சமமாய்ப்பார்க்கப்படாநின்ற சிரேஷ்டமாகியநம்முடையபத்தியையடைவன். (௫௪)

அருச்சுஞ-அந்தப்பத்தியிஞலே நம்மையிப்பேர்ப்பட்டஸ்வரூபத்தையுடைத்தானவனென்றும் இப்பேர்ப்பட்டஸ்வரூபமே சச்சிதானந்தஸ்வரூபமென்றும் யதார்த்தமாகநம்மையறிந்தஞானத்திஞற் பின்புநம்மையேயடைவன். (௫௫)

சுவாமி-தேவரீரையிவ்விதமாயறியவும் அடையவும் லெகுவில்முடிகிறதாகத்தோற்றவில்லையே! அருச்சுஞ-எல்லாவற்றிற்கும்காமேசிரேஷ்டமென்றும் நம்மையேயாசரிக்கத்தகுந்தவனென்றுந் திடமாயறிந்து நம்மையேஉத்தேசித்து நித்தியமும்சகலகன்மங்களும் பண்ணிக்கொண்டுவருவார்களேயாஞல் நம்முடையஅனுக்ரகத்திஞலே சித்தசுத்தித்துவாராஞானஞ்சித்தித்து அவ்யயமாயுஞ் சாஸ்வதமாயுமிருக்கிற மோட்சமேயடைவார்கள். (௫௬)

அருச்சுன-ஆகையால்நீயும் சர்வகன்மங்களும் மனசார நமக்கற்பணஞ்செய்வித்தும் நானேபரமபுருஷார்த்தமென்றும் நிச்சயித்தவனாகி நம்முடையதியானரூபமானபுத்தியோகத்தையாசரித்து சார்வகாலமும்நம்மிடத்திற்சித்தத்தையுடைத்தானவனாகக்கடவாய். (௫எ)

அருச்சுன-இவ்விதமாகமனதைநிறுத்தினையேயானால்நம்முடைய அனுக்ரகத்தினாலே அனந்ததுக்கங்களுக்கேதுவாயுங் கடக்கிறதற்குத்* துஸ்தரமாயுமிருக்கப்பட்ட சங்சாரசமுத்திரத்தைத்தாண்டுவாய். இப்படிநடவாமலும் இதுசெய்யலாம் இதுசெய்யக்கூடாதென்கிறவிபரம் நமக்குத்தெரியாதோஎன்கிறஅகங்காரத்தினாலே நம்முடையவார்த்தையில் விசுவசியாமலும்போவாயேயாகில் புருஷார்த்தத்திலிருந்தும் நாசத்தையேயடைவாய். (௫அ)

அருச்சுன-நீ யகங்காரத்தினாலேயுத்தஞ்செய்யமாட்டேனென்கிறதாக ஒருவேளைநினைப்பாயேயாகில் அந்தநினைப்பு விருதாவாய்முடியும். எதனாலெனில் க்ஷத்திரியதருமமானரசோகுணரூபமாய்ப்பரிணமித்த பிரகிருதியானது பலாத்காரமாக உன்கையினாலே யுத்தஞ்செய்யும்படியாகச்செய்விக்கப்போகிறது. அதனால்யுத்தம்பண்ணமாட்டேனென்கிற உத்தியோகம் ஒருபோதும் நிறைவேறமாட்டாது. (௫௯)

அருச்சுன-இன்னமும், க்ஷத்திரியதருமத்தினாலுண்டாயிருக்கிற சவுரியாதிகன்மங்களினாலே பெலமாக்கட்டுப்பட்டுக்கொண்டிருக்கப்பட்டநீ யுக்தமாய்ச்செய்யவேண்டியகன்மங்களை அஞ்ஞானத்தினாற்செய்யாதேபோனாலும் பரதந்திரனாக அடைந்தவனாகித் தப்பாமல்யுத்தஞ்செய்யப்போகிறாய் அதுநமக்குநன்றாகத்தெரியும். (௬௰)

அருச்சுன-பகவானாகியநாம் எல்லாருடைய இருதயத்திலுமிருந்துகொண்டு சரீரத்திலேயபிமானத்தோடுங்கூடியிருக்கிற ஜீவாளெல்லாரையும் நம்முடையமாயையினாலே யந்தங்

---

* துஸ்தரம்=தாண்டக்கூடாதது.

தக்கன்மங்களைச்செய்யும்படியாக ஏவப்பண்ணுகிறோமென்று நிச்சயமாயறிந்து சாங்கியத்தையனுசரித்தவனாகி இந்தவிவாதமானது பிரகிருதிவிச்சித்திரமென்றெண்ணி யுனக்குச்சுபாவமாயிருக்கப்பட்ட யுத்தத்தைப்பண்ணென்றுசொல்ல அருச்சுனனானவன் சுவாமி-எவ்விதமாகக்கன்மங்களைச்செய்யும்படியேவுகிறீர்கள்? அந்தவிபரத்தையனுக்ரகம்பண்ணவேண்டுமென, (சாக)

அருச்சுனா-வித்தைகாட்டப்பட்டவன் பதுமைகளையாட்டுகிறதுபோலச் சமஸ்தசீவாளையும் அவாளவாளுடையகன்மங்களுக்குத்தகுந்தபடி நடக்கும்படியாகப் பகவானாகியநாமொருத்தனேயாட்டிவைக்கிறோம். அப்பேர்ப்பட்ட பகவானையறிந்து திரிகரணசுத்தியாக அவனைச்சரணமாயடைந்தாயாகில் அவருடைய அனுக்ரகத்தினால் உபசாந்தியுண்டாய்ச் சாஸ்வதமாயிருக்கப்பட்ட அவருடையஸ்வரூபத்தையடைவாய். (சாஉ)

அருச்சுனா-தயாளுவாயிருக்கிற நம்மாலே அத்தியந்தம் இரகசியங்களுக்குள்ளே ரகசியமாயிருக்கப்பட்ட கீதாசாஸ்திரமானதை யுனக்குபதேசிக்கப்பட்டது. இதைநன்றாக விசாரித்துப்பார்த்துக்கொண்டு உனக்கெப்படியிச்சையுண்டாகிறதோ அப்படிச்செய். (சாந)

சுவாமி - இப்போதனுக்ரகஞ்செய்த கீதார்த்தங்களையாலோசித்துப்பார்த்தால் மோகரூபமானசகத்தில்லவேயில்லையென்று நிச்சயமடைந்து சுகஸ்வரூபமாகவேயிருக்கலாம். அதற்குயாதொருசந்தேகமுமில்லை; ஆனால் இப்பேர்ப்பட்ட அதிகெம்பீரமாயிருக்கப்பட்ட கீதாசாஸ்திரத்தை முழுதும் ஆலோசித்துப்பார்க்கச்சாமார்த்தியமில்லாதவனாயும் மோட்சத்தில்மாத்திரம் இச்சையுண்டானவனாயுமிருந்தால் அவன் எவ்விதமாய்நடக்கவேண்டுமோ அதையனுக்ரகம்பண்ணவேண்டும். அருச்சுனா-நீ நமக்குச்சிடனும் பிரியமுள்ளவனுமானபடியினாலேயும் நம்முடையவார்த்தையில் விசுவாசமுள்ளவ

ஞனபடியினலேயுந் தயவினலேயின்னமும் உனக்கிதமாயுஞ் சுளுவாயுமிருக்கப்பட்ட அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறேம். அதெப்பேர்ப்பட்டதென்றல்உலகத்துக்குள் சர்வரகசியங்களைப்பார்க்கிலு மதிகரகசியமாயும் சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிறதானதாற் சாவதானமாய்க்கேள். (சுச)

அருச்சுன - நம்மிடத்திலே மனதைவை, நம்மையே பக்திபண்ணு, நம்மையேகுருவாயடை, நம்மையேபூசித்துநமஸ்காரம்பண்ணு இப்படிச்செய்துகொண்டுவருவாயாகில் நம்முடைய அனுக்ரகத்தினலே ஞானமுண்டாய் நம்மைத்தானேயடைவாய். இதிற்சந்தேகம்வையாதே. நீ நமக்குப்பிரியனபடியினலே யுனக்குச்சத்தியமாகப் பிரதிக்கினைபண்ணினேம். (சுரு)

அருச்சுன-இதைப்பார்க்கிலும் இரகசியமாயிருக்கிறதை யுனக்கனுக்ரகம்பண்ணுகிறேங்கேள். சமஸ்தகருமங்களையும் விட்டு நம்மையொருவனையே பத்திவிசுவாசத்துடன் சரணமாகஅடை. நானுனக்கினிச் சனனமரணத்துக்கேதுவாயிருக்கிறசகலபாபங்களிலிருந் தும்விடுபடுத்தி மோட்சத்தைக்கொடுக்கிறேன். ஆனதால் நீசெய்யப்பட்டகன்மங்களினலே பாபம்வருமென்று விசாரத்தையடையாதே. (சுசு)

இத்தன்மைய ரகசியமாயிருக்கப்பட்ட கீதார்த்தத்தையுனக்குபதேசித்தோம். இந்த அர்த்தத்தை யின்னருக்குபதேசிக்கலாமென்றும் இன்னருக்குபதேசிக்கலாகாதென்பதையுஞ் சொல்லுகிறேங்கேள். தபசுகள் செய்யாதவனுக்கும் சுதன்மங்கள்பண்ணுதவனுக்கும் பகவானயிருக்கிறநம்மை மனிதனென்றுநினைக்கிறவனுக்கும் நம்மிடத்தில் அசூயையெண்ணுகிறவனுக்கும் நம்மிடத்திற்பத்தியில்லாதவனுக்கும் குருபத்தியில்லாதவனுக்கும் அவருக்குச்சிசுருடைபண்ணுதவனுக்கும் எவ்வளவேனுஞ்சொல்லாதே. (சுஎ)

அருச்சுன - இந்தத்தோஷங்களில்லாமல் இருக்கிறவர்களுக்கு யாவனுபதேசிக்கிருனே அவனுக்குப்பலனைச்சொல்

லுகிறேருங்கேள். இந்தரகசியதன்மமாயிருக்கிற கீதார்த்தத்தை நம்முடைய பக்தாளுக் குபதேசிக்கப்பட்டவன் நம்மிடத்திற் சிரேஷ்டமாயிருக்கிற பத்தியைப் பண்ணி நம்முடையசொரூபத்தையெவ்விதமாக அடைவார்களோ அந்தச் சொரூபத்தையேயடைவன் இதிற்சந்தேகமில்லை. (சுஅ)

அருச்சுன-எவன் நம்முடைய பக்தாளுக்குக் கீதார்த்தத்தையுபதேசிக்கிருனே அவனைவிட நமக்குப்பிரியம் வரும்படிபண்ணினபேர்கள் இப்பேரது வர்த்தமானத்திலும் ஒருவருமில்லை; இதற்குமுன்போனபேர்களுக்குள்ளேயும் இனிமேலுண்டாகப்பட்டபேர்களுக்குள்ளேயுங் கிடையாது. சஞ்சயா-இந்தமகாத்மா கிடைக்கிறது மிகவுந் துர்லபமானதால் அவனே நமக்கத்யந்தமான பிரியனென்றுசொன்னேம். (சுகூ)

அருச்சுன-இந்தக்கீதையைப் பாராயணஞ்செய்தவனுக்குப் பலனைச் சொல்லுகிறேருங்கேள். உனக்கும் நமக்கும் சங்கைரூபமாய்த் தன்மத்தோடுங்கூடியிருக்கிற கீதையையெவன் பாடம்பண்ணுகிருனே அவன் எல்லாயோகிகளுக்குஞ் சிரேஷ்டமாயிருக்கிற ஞானஎக்யத்தினலே நம்மைப்பூசித்தவனென்கிறதாகநம்முடைய நிச்சயமாகும். இன்னமும் அவன் வேறேயொருவனைப் பேர்சொல்லியழைத்தாலும் நம்மையேயழைக்கிருனென்று அவனிடத்தில் நாம் பிரத்தியட்சமாய்ப்போவோம். (எம)

அருச்சுன-ஒருவர்வாசிக்கும்போது சிரத்தையோடுங்கூட அன்னியசிந்தையில்லாமலும் அசூயையின்றிப் பிரமாணமாக எண்ணிக்கொண்டு விசுவாசத்துடன் கேட்பானேயாகில் அவன் சகலபாபங்களிலுமிருந்துவிடுபட்டவனுகி அனேக அசுவமேதயாகம்பண்ணினவாள் எந்தலோகங்களையடைவார்களோ அந்தலோகங்களையேயடைவன். (எக)

அருச்சுன - ஏகாக்ர சித்தத்தோடுங்கூடினவனுயிருந்து நாமுபதேசித்த அர்த்தத்தை நன்ருகக்கேட்டதனலே யிதுவரைக்கும் அஞ்ஞானத்தினலே தோற்றப்பட்டதேகத்தை

னானென்றிருந்தபுத்தி நீங்கிற்று இல்லையா? இன்னமும் நீங்கா திருந்தால் மீட்டுமுபதேசிக்கிறோமென்று பகவானுனவர் தயவுடன் கேட்டதற்கு, (எஉ)

அருச்சுனனுனவன் மிகவும்பத்திவிசுவாசத்துடனேவணங்கிச்சுவாமி! பக்தாளைநழுவவிடாமலிரட்சிக்கிறவரன்றோ தேவரீருடையகடாக்ஷத்தினுலேயெனக்குண்டாயிருந்த அஞ்ஞானமுழுதும்போய்விட்டது. நான் பிரமசொரூபமானேன் இனியடியேனுக்கு ஒரு சந்தேகமுமில்லை யெவ்விதமாத்தேவரீர் அனுக்ரகம்பண்ணுகிறீர்களோ அவ்விதமாயே நடக்கச்சித்தமாயிருக்கிறேனென்று பகவானைப்பார்த்துத் தோத்திரஞ் செய்கிறுனென்று திரிதராட்டிரருக்குச் சஞ்சயர் சொல்லுகிறார். (எங)

மகாராசாவே அருச்சுனன் எவ்விதமாகத்தோத்திரஞ் செய்கிறுனென்றால், ஜெகத்துக்கெல்லாமீஸ்வரனுயிருக்கிறவரோ என்னுடைய அஞ்ஞானத்தினுலே யிதுவரையிலுந்தங்களுடைய மகிமைதெரியாதிருந்தேன் இப்போது தங்களுடைய கிருபாகடாட்சத்தினுலே தெரிந்தேனென்று ஆனந்தபரவசனுய்த்தோத்திரம்பண்ணுகிறுன். சகத்திலேயுண்டான அந்தகாரத்தினுலே யொன்றுந்தெரியாதிருந்த சீவாளுக்குச் சூரியப்பிரகாசத்தினுலே சகலபதார்த்தங்களுந் தெரிவதுபோலத் தேவரீருடைய அனுக்ரகத்தினுலே யெனக்குண்டாகிய அஞ்ஞானமெல்லாம் நிவிர்த்தியாகி என்னிசரூபத்தையறிந்தேனென்றும் ஆகாயம் எல்லாத்துடனுங்கூடியிருந்தும் ஒன்றிலுங்கூடாமல் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாயிருக்கிறதுபோல இந்தப்பிரபஞ்சத்தையீன்றுங் காத்தும் அழித்தும் இவைகளுடனுங்கலவாமல் எல்லாவற்றிற்குமாதாரமாயிருக்கிறதெந்தவிதமென்றறியேனென்றும் தோத்திரம்பண்ணுகிறுன். (எச)

அக்கினிக்கும் உஷ்ட்ணத்துக்கும் பேதமில்லாதிருப்பதுபோல அந்தக்கரணங்களிடத்திலுங்கலந்து அந்த அந்தக்கரணங்களுக்குந்தெரியாமல் அவைகளுக்காதாரமாயும் அந்தரி

யாமியாயுமிருந்து இரட்சிக்கிறது எந்தவிதமென்றறியேனென்று தோத்திரம்பண்ணுகிறான். (எரு)

தேவரீருக்கடிமைபூண்டவர்களை யெவ்விதமும் இரட்சிக்கிற சுவாமியென்று இதுவரையும் அறியாதிருந்தேனேயென்றும் தோத்திரம்பண்ணுகிறான். (எசு)

நானுவிதமாயிருக்கிறஞானங்களினுலும் அறியப்படாதவுருவையுடையவரோ புலன்களென்கிற காட்டாறுகளிலேயுழலும் அந்தக்கரணங்களுக்கெல்லாம் தனித்தனியே நின்றும் அதனுடனுங்கலவாதிருந்தீர் அப்படியும்மையொருவரும் அறியவேமாட்டார்கள் அப்பேர்ப்பட்டதேவரீர் என்னையிரட்சிக்கிறநிமித்தம் எழுந்தருளினசுவாமியென்று தோத்திரம்பண்ணுகிறான். (எஎ)

கண்ணுடியிற்பிரதிபலினமில்லாதபோது வேறொருவேற்றுமையுந்தோற்ருதிருப்பதுபோல யாதொருகரணங்களிலுங் கூடாமல்நின்றபோது அறிவானும் அறிபொருளுமின்றியொன்ருயிருக்கிறது உன்னியற்கையன்ருே ஆதிவஸ்துவேயென்று தோத்திரம்பண்ணுகின்ருன். (எஅ)

ஆதித்தன் ஒருவனுயிருக்கச் செலங்கள்தோறும்பேதமாய் அனேகரூபங்கள் காட்டினுற்போலத் தேவரீர் ஒருவராயிருந்தும் பேதபேதங்களாய் அந்தக்கரணங்கள்தோறும் அவையவையாகத்தோன்றுகின்ற மாயவனே யும்முடைய சொரூபத்தைவிசாரித்துப் பிரமாணமாகச்சொல்லுகிறதற்கு எல்லாவற்றிற்குமேற்பட்ட வேதங்களாலுங்கூடாது சொல்லிறந்தசோதியென்றுதோத்திரம்பண்ணுகிருன். (எகூ)

எப்போதும் நித்தியனுய் அசைவில்லாதபூரணமாய்ச்செகச்சொரூபமாய் நின்றவனொன்ருலும் ஆகாயமுஞ் சூரியனுந் தண்ணீரிலேதோன்றித் தண்ணீரசைவினுலே விம்பமுமசைகிறதென்று சொல்லுவதுபோல ஒவ்வொரு அந்தக்கரணங்களிலும்தோன்றி ஒவ்வொருபேதமாகக்காட்டினுலும் விம்பத்தைப்போலப்பேதப்படாமலிருக்கப்பட்ட உம்மைக் கலைஞா

னத்துடனே வேதங்கள் நன்றாய்த்தெரிந்தபெரியோர்களும் இப்பேர்ப்பட்டவரென்று காண்பதரிதாயிருக்குமென்றுந்தோத்திரம்பண்ணுகிறான். (அ௰)

பிரபஞ்சத்திலே பேதபேதமாய்த்தோன்றுகிற யாதொருபொருளையுஞ் சர்வசீவாளுக்குஞ் சூரியப்பிரகாசத்தினாலே தெரியப்படுகிறதுபோல எல்லாச்சீவாளுடைய செய்வினைகளெல்லாம் நீரொருவரேயறிந்து அவர்கள் சனனங்கள்தோறும் அவரவர்களுக்குத்தகுந்தபலன்களைக் கொடுக்கிறவராயிருக்கிறவும்மை யறிவாரொருவருமில்லை அப்பேர்ப்பட்ட உம்முடைய மகிமையை யெப்படியறிவேனென்று தோத்திரம்பண்ணுகிறான். (அக)

நேத்திரத்துக்குச் சூரியபிரகாசத்தினால் எந்தப்பதார்த்தங்களும் விளங்குவதுபோல சகலசீவகோடிகளிடத்திலுமிருந்து அந்தப்புலன்களுக்கு அதனதன் தொழில்களையுண்டாக்கிவைத்தாலும் உம்மைவிசாரிக்குமிடத்தில் அவைகளுக்கு அசங்கமாயும் மறைகளுக்கெட்டாதவனொன்றும் சொல்லுகிறபடியால் அப்பேர்ப்பட்டதேவரீர் உலகரட்சணார்த்தமாக அவதாரஞ்செய்ததுபோலத்தோன்றிப் பசுக்கள்மேய்த்தாலொன்றாலுமக்குக்குறையுண்டோவென்று தோத்திரம்பண்ணுகிறான். (அஉ)

ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கிற மேகமானது சூரியனைமறைக்கப் பார்க்கிறவனுக்குச் சூரியபிம்பம் மறைபட்டாற்போல அஞ்ஞானத்தையுடையசீவாளுக்குத் தேவரீர் சனனமானைப்போலக்காணப்படுகிறீர். தேவரீருடைய தன்மையைப்பார்க்குமிடத்திற் பற்றுதலுண்டோ விடுதலுண்டோ பரமயோகியென்றுதோத்திரம்பண்ணுகிறான். (அங)

ஆகாயமானது மற்ற நான்கு பூதமுதற் சராசரங்கள்தோறுங் கலந்திருந்தாலும் அதொன்றிலும்பற்றாமல் நின்றதுபோல இந்தப்பலவிதமான உலகமெல்லாம் உம்மிடத்திலே கலந்து நின்றாலும் உம்மிடத்திற் பற்றாமலிருந்ததெப்படி

யோ தெரியவில்லையே அப்படிப்பட்ட தேவரீர் கோபிகைக ளுடனே கூடிப் பசுமேய்த்தாரென்றாலும் அவர்களுடன் கூ டிவிளையாடினாரென்றாலுங் குறையுண்டோ சுவாமியென்று தோத்திரம்பண்ணுகின்றான். (அச)

யாதொருதொழிலுமின்றித் தனியே ஏகனாகவும் நிர் விகாரியாகவும் இருக்கிறதேவரீர் பிரபஞ்சத்துடனுங்கூடி வி காரிபோலவுந்தோற்றுகிறீர் எப்படித்தோன்றுகிறீரென்றால் படிகக்கல்லிற் பஞ்சவர்ணம்பற்றினாற்போலும் நீரிலேதோன் றினசந்திரன் அலைகிறதென்றாற்போலும் மனமுதலானகர ணங்கள்தோறும் அவற்றின்தொழிலுக்கும் ஆதாரமாய்த்தோ ன்றுகிறீர் சக்கரத்தைத்தரித்திருக்கிற கையையுடையவரே உம்முடையசொரூபமான அகண்டபரிபூரணத்தைக் கண்ணி னாலேகண்டோமென்கிறபேர் ஒருவருமில்லையே யென்று தோத்திரம்பண்ணுகின்றான். (அரு)

என்னைப்பந்திக்கப்பட்ட கருமபந்தங்களெல்லாம் விடுப டுத்தி அஞ்ஞானமென்கிறவியாதியை நிவிர்த்திசெய்வித்த பி ரமஸ்வரூபமே யெனக்கு இனியொரு சுதந்தரமுமில்லை. த குமென்பதையுந் தகாதென்பதையும் துணியும்படி உபதேசி த்தவரே துரியோதனாதிகள்பேரில் போர்தொடங்கென்றருளி ச்செய்த கட்டளைப்பிரகாரம் செய்யக்கடவேனென்று யுத்த த்திலே பிரீதியுடையவனாய் அருச்சுனன்காண்டீபத்தைக் கையிலெடுத்தவனாக போரிலொருமைப்பட்டு நின்றானென் று திரிதராட்டிரருக்குச் சஞ்சயர்சொல்லுகிறார். (அசு)

சஞ்சயனைப்பார்த்து மாதவனுந்தனஞ்சயனும் ஏகாந் தத்திலிருந்து மோட்சப்பிரதிபாதனமாக நடந்த விர்த்தாந்த ங்களுனக்கெப்படித்தெரிந்ததென்று திரிதராட்டிரன்கேட்க வேதவியாசருடைய கிருபாகடாட்சத்தினாலே யறிந்தேனெ ன்றுசொல்லி யிவைகள் வேறொருவருக்குந்தெரியத்தக்கதில் லையென்றுசொல்லிச் சஞ்சயரானவர் தனக்குண்டாகிய ஆ னந்தத்தினாற்றானேதோத்திரம்பண்ணுகிறார். (அஎ)

வாருமையா திரிதராட்டிரரே! மகத்துவத்தோடுங்கூடி யிருக்கிற அருச்சுனனுக்கும் பரமாத்மாவாகிய வாசுதேவருக் குஞ் சம்வாதமாயிருந்ததெப்படிப்பட்டதென்றால் அந்த ஆச் சரியத்தினாலே மயிர்க்கூச்செறிந்து அந்தச்சம்வாதத்தை நா ன் கேட்டபிரகாரம் உமக்குச்சொன்னேன். (அஅ)

யோகிகளுக்கெல்லாம் பகவானாயிருக்கப்பட்ட பகவானன் றானே யனுக்கிரகம்பண்ணின அத்யந்தரகசியமாயுஞ் சிரேஷ் டமாயுமிருக்கப்பட்ட கீதார்த்தத்தை வியாசருடைய அனுக் ரகத்தினாலே நானுங்கேட்டேன். (அ௯)

வாருமையா மகாராஜாவே! புண்ணியங்கொடுக்கிறதாயு ம் ஆச்சரியகரமாயுமிருக்கப்பட்ட சம்வாதமாய் சுவாமிக்கும் அருச்சுனனுக்கும் நடந்த கீதையினுடைய அர்த்தத்தை நினை ந்து நினைந்து திரும்பியுந் திரும்பியும் சந்தோஷத்தை யடைகி றேன். (௯௰)

வாருமையா திரிதராட்டிரரே! ஆச்சரியகரமாயிருக்கிற பகவானுடைய விசுவரூபத்தை நினைந்து நினைந்து பார்க்கிற போதெல்லாம் அடிக்கடி சந்தோஷம்வருகிறது என்று சஞ்ச யர் சொல்ல, (௯௧)

திரிதராட்டிரன்-இவ்விருவரில் யார்செயமடைவாரென் று கேட்டதற்கு யாதொருவருடைய கூட்டத்திலே யோகிக ளுக்கெல்லாம் யோகீஸ்வரனாயிருக்கப்பட்ட பகவான் எந்தப் பக்கத்தி லெழுந்தருளியிருக்கிறாரோ,யாதொருவர் கூட்டத்தி லே காண்டீபமென்கிற தனுசைப்பிடித்துக்கொண்டு அருச்சு னனிருக்கிறானோ,அவ்விடத்திலே ராசலெட்சுமியும், செயமு ம், உத்தரோத்தரம் அபிவிர்த்தியும், நீதியும்,நிச்சயமாயிருக்கு மென்று என்னுடைய நிச்சயம். ஆகையாலிப்போதாகிலுந் துரியோதனாதிகளோடுங்கூட ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியைச் சர ணமாக அடைந்து எல்லாருஞ் சுகமாயிருக்கலாமென்று சஞ் சயரானவர் திரிதராட்டிரரைப் பார்த்துச்சொன்னார். (௯உ)

பகவானிடத்திலே பத்தியோடுங்கூடியிருக்கிறபேர்கள் பகவானுடைய அனுக்ரகத்தினாலே ஞானம்வந்து மோக்ஷத்தையடைவார்களென்று கீதையினுடைய சங்க்ரகார்த்தம். இப்பேர்ப்பட்ட பத்தியினால் என்னுடைய புத்திக்குத்தக்கதாகக் கீதையினுடைய அர்த்தத்தைத்தெரிந்தமாத்திரம்சொன்னேன் இதனாலே பரமானந்தரூபமாயிருக்கிற ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் சந்தோஷத்தையடையக்கடவர் இப்படி ஸ்ரீ சற்குருவினுடைய கிருபாகடாக்ஷமாகிற அமிர்தம்போலக் கீதையினுடைய அர்த்தஞ்சொல்லப்பட்டது. (கூங)

பதினெட்டாவது

சந்நியாச அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் கஅ-க்குச் சுலோகம்-எகசா.

பகவற்கீதைவசனம்

சம்பூரணம்.

ஸ்ரீ கீதாமிர்தமகோததயேநம:

உ

வாசுதேவாயநம:

அட்டவணை.

விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் தஞ்சாவூர் நந்தட்டாங்குடி வடுகத்தெரு ந. வீரபத்திரபி ள்ளையவர்களிடத்திலும், திருவையாறு சவுளிக் டை ரா. முத்துசாமி மூப்பனாரவர்களிடத்தி லும், பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இதன் விலை ரூ கவ.

வெளியூருக்கு தபால்சார்சு அணா உ.